

T.1012.

உ-
ஓம்.

வேத புருஷாய நமः

(Krishna-Yajur-Veda.)

The Taittiriya Samhita.

(in Tamil.)

1st Kanda.

By

Brahmasri R. Ramachandra Sastriar. B.A.B.F.

Headmaster, Board High School, Talgudi.

(கிருஷ்ண யஜுர்வேதம்)

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

முதற்காண்டம்.

இது

ஸாயண பாஷ்யத்துக்கு இணங்க

லாலுகுடி, போர்ட் ஹை ஸ்கூல், தலைமை உபாத்தியாயர்,

பிரஹ்மமூர்த்தி

ஆர். ராமச்சந்திர சாஸ்திரியாரவர்கள், B. A. L. T.,

மொழிபெயர்க்கியற்றியது.

Published by

The Vedic Bureau, Anandasrama, Coonoor, R. S., Nilgiris.

PRINTED AT

THE FRASER PRESS, COONOOR.

1920

All Rights Registered.

புத்தகம் வேண்டுவோர், மாணேஜர், வேதபிரேசா, ஆகந்தாச்சரமம், குன்னூர் ஆர் எஸ். என்று எழுதிய பெற்றுக்கொள்ளவும்.

முன்னுரை.

அன்பும் கனமும் வாய்ந்த ஐயன்மீர்,

குருநாதனது கிருபையினால் வேதத்தை மொழிபெயர்ப்பதெனத் தொடங்கும்போது ரிக், யஜுர், ஸாமம், அதர்வமணச்சூறும் தகுதிபற்றி ரிக்வேதத்தை முதலிற் றொடங்கினோமாயினும், ஸாயணர் தமது ரிக்வேத உபோற்காதத்தில், “அர்த்தக்ஞானஸ்யது யக்ஞாதுஷ்டாநார்த்தத்வாத் தயா உ யஜுர் வேதஸ்ய ஏவ ப்ரதாநத்வாத் தத்வயாக்யாநமேவ ஆதௌ யுக்தம்” என்று தாம் யஜுர் வேதத்தின் பாஷ்யத்தை முதலிற் கூறியதன் காரணத்தைச் சொல்லியுள்ளதைக் கண்ட நான் முதற்கொண்டு தைத்திரீய ஸம்ஹிதையை முதலிற் றொடங்காது விட்டோமே யென்ற விசன மேற்பட்டுக்கொண்டேயிருந்தது. அவ்விசனத்தை மாற்றவும், நம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள அந்தணர் பலரும் கிருஷ்ண யஜுர் வேதிகளே யாதலின் அவர்களுக்கு ஓர் நற்றுணை புரிவும், கடவுளது அநுக்கிரக மேற்பட்ட தென்னும்படி பிரஹ்ம ஸ்ரீ B. A. I. T. ராமச்சந்திர சாஸ்திரியாரவர்கள் B. A. I. T. வெளிவந்து தைத்திரீய ஸம்ஹிதையை மொழிபெயர்த்துத் தருவதற்காக நம் தமிழலகம் பெரிதும் கடப்பாடுடையசாகும். நமது நண்பர்களைப் பிரார்த்திப்பது இனிப் பொருட் கொடையன்று. இவ்வேத பத்திரிகை பல விடங்களிலும் பரவுமானும், வேதபீரோலின் வேலை இடையூறின்றி நடைபெறுமானும் வேண்டிய சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துக் கொடுத்தருள்வது மாத்திரமே. பல்லாயிர வருஷங்களாகத் தமிழ்க்கண் வராது நின்ற இவ்வேதம் இப்பொழுது தமிழில் பிலத் தலைப்படுமீபோது அதனைத் தமிழர் ஆதரிக்கத் தவறுவார்களானால் அதனது குழுவிற் பருவத்திலேயே இடர்ப்பதெனும் கூடும். அனதுபற்றி இத்தமிழ்வேதக் குழுவியின் தளர்நடையைக் கண்டு மனங்கனிந்து, அதனைப் பாராட்டிப் போற்றி, வேண்டவன ஊட்டி, அதன் வளர்ச்சியை நோக்குவசே கண்ணுங் கருத்துமாக நன்று, தக்க உதவிபுரிவார்களாகவெனப் பிரார்த்திக் கிறோம்.

இவ்வேதமோ அழியாமொழி. அதனைப் பண்டிதபாமரர் யாவரும் இவ் குவில் படித்து அறிந்து உய்திபெறுவான் யாம் செய்யும் தொழிலோ 6ழி யாத்தொழில். இத்தொழிற்கு இப்பொழுது இடையூறு நேரின இனி யொருவரும் இதனை மேற்கொள்ளவேமாட்டார்களென்பது நிச்சயம். இத் தகையவேலைகளெல்லாம் மன்னர்களாலும் தனவந்தர்களாலும் நடைபெற்று வருபவை. தற்காலம் எமது பத்திரிகையின் வருஷ சந்தாசாரர்களே எமது பீரோப் போஷகர்களும் தனவந்தர்களும் ஜமீன் தாரர்களும் மன்னர்களுமான அபற்றி எவ்வளவுக்கு அதிகமாக அவர்கள் பெறும் பத்திரிகைகளைப் பரவச் செய்து பின்னும் அதிகமாகச் சந்தா தாரர்களைச் சேர்த்துத் தருவார்களோ அவ்வளவுக்கு அதிகமாக இவ்வேதத் திருப்பணி விரிவாகவும் விரைவாகவும் நடைபெறும். 33ஹிச ஆமுஷ்யிக் பலன்களைக் கற்பதருபோல நின்றவிட்கும் வேதங்களும் பலருடைய இல்லங்களையும் துல்லிய மாக்குவதுடன் சனதானிய புத்திராபிவிருத்தியையுந் தந்து அவ்வல்லத்தார்களுக்குக் கேழ்மந்தையும் கொடுத்தருளும். அதனால் இவ்வேதத்தை வாங்கித் தமது கிரஹர்களிற் பூஜாஹமாக வைப்பதற்காக உபயோகிக்கும் வருஷசந்தா ரூபாய் ஆறையும் ஒரு செலவாகவே கவனிக்காதிருப்பார்களாக.

மானேஜர், வேதபீரோட

ஆந்தாச்சரமம், குன்னூர் R. S., நீலகிரி.

யஜுர்வேத பார்வையத்தின் உபோத்தகாதம்.

வேதம் என்பது என்ன? அதன் லக்ஷணம் யாது? அதன் விஷயம், ஸம்பந்தம், பிரயோஜனம், (இவை யாவை)? (அதனை அத்யயனம் செய்ய) அதிகாரிகள் (யாவர்)? அது (உண்மை என்பதற்கு) பிரமாணம் என்ன? இவை யனைத்தும் இல்லாவிடில் இவ்வேதத்திற்கு வியாக்யானம் எழுத வேண்டியதில்லை யல்லவா? “இஷ்டப்ராப்திக்கும், அரிஷ்ட நிவர்த்திக்கும் (மார்க்கத்தைக் காட்டுகிற) அலௌகிகமான (உலக அறிவிற்கு எட்டாத) உபாயத்தை எந்தநூல் அறிவிக்கிறதோ அதுவே வேதம்” என்று (முன்னோரால்) கூறப்படுகிறது. பிரத்யக்ஷம், அநுமானம் (நேரில் பார்ப்பது, ஊகிப்பது) என்ற உலக அறிவை ஊட்டக்கூடிய (தர்க்க ஸம்பந்தமான) ப்ரமாணங்களை விலக்க வேண்டுமென்றே “அலௌகிகம்” என்றார். (சுகமாக) அநுபவிக்கப்படுகிற புஷ்பம், சந்தனம், பெண்பாலாள் முதலியவைகளால் இஷ்டப்ராப்தியும், நோய்களைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு மருந்தை உட்கொள்ளுதலால் அரிஷ்ட நிவர்த்தியும் ப்ரத்யக்ஷமாக விளங்கும். (இவ்வாறாகவே) தான் இனி அநுபவிக்கப்போகிற விஷயமும் அநுமானத்தால் விளங்கும். ஜன்மாந்தரங்களில் ஏற்படக்கூடிய இன்ப துன்பங்களை இவ்வநுமானத்தினாலேயே அறியக் கூடுமோ எனில், பொதுவாய்ச் (சிறிது அநுபவங்கள்) தெரியக்கூடியனும் அதன் விசேஷங்கள் அறிய வியலாவாம். ஜ்யோதிஷ்டோமாதிரி யாகங்கள் இஷ்டப்ராப்திக்குக் காரணமென்றும், கஞ்சா தின்பதை யொழித்தல் அரிஷ்டப்ரிகாரத்திற்குக் காரணமென்றும் இவ்வாறான விஷயங்களை வேதத்திலில்லாத ஆயிரக்கணக்கான அநுமானங்களாலும், தர்க்கத்தில் வல்லவர்களால் சாதிக்க வியலாது. ஆகையால், “வேதம்” அலௌகிகம்” என (மேலே குறித்த) லக்ஷணத்திற்கு அதிவ்யாப்தி இல்லை. ப்ரத்யக்ஷத்தாலாவது அநுமானத்தாலாவது அறியக்கூடாத விஷயத்தை வேதத்தினால் அறியக்கூடுமாதலால் வேதம் வேதமாகிறது.

இவ்வுபாயமே வேதத்தின் விஷயமாகும். இதை அறிவதுதான் ப்ரயோஜனம். இவ்வறிவை வேண்டிவனே அதிகாரியாவான். இவனுக்கும் வேதத்திற்குமுள்ள ஸம்பந்தம், உபகாரம் செய்பவனுக்கும் பெறுகிறவனுக்கும் உள்ளசம்பந்தம் போன்றது. இவ்வாறாயின், ஸ்த்ரீகள் சூத்ரர்கள் முதலிய யாவரும் அதிகாரிகளாகமாட்டார்களா? “இஷ்டம் நிறைவேற வேண்டும், அரிஷ்டம் விலகவேண்டும்” என்ற ஆசை எல்லோருக்கும் பொதுவல்லவா? எனச்சொன்னால், ஸ்த்ரீ சூத்ரர்கள், விஷயம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவர்களாயினும் வேறு காரணத்தால் இவர்களுக்கு வேதாதிகாரம் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபநீதனுக்கு (கரயத்திரி யுபதேசம் பெற்ற துவிஜனுக்கு); மாத்திரம் வேதாதிகாரம் சொல்லப்பட்டிருந்தலால் உபநீதரல்லாத அல்லீருவர் விஷயத்தில் இந்த வேதந்யனம் அரிஷ்டத்திற்குக் காரணமாகுமெனத் தெரிவிக்கின்றார். அப்படியாயின், அவர்கள் அவ்வுபாயங்களை அறிவது எவ்வாறோவெனில், புராணம் முதலியவைகளால் தானென நாம் சொல்லுகிறோம். வேதத்தை ஸ்த்ரீ சூத்ரர்கள் கேட்கக்கூடாததலின் வ்யாஸ முநிவரால் மகா பாரதம், உடனடியோடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், உபநயனம் செய்யப்பெற்ற பிரஹ்ம கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு மாத்திரம் வேத ஸம்பந்தம் உண்டு.

தைத்திரிய ஸம்ஹிதை.

வேதத்தின் ப்ரமாண விஷயத்தில் (மேலே சொன்ன படி லெளகீகப் ப்ரமாணங்களான ப்ரதீயக்ஷாதுமானங்களுக்கு எட்டாத) விஷயங்களை அவ்வேதமே தெரிவித்தலால், அதற்கு அதுவே போதுமான ஆதாரமாகிறது. மனிதனது வாக்யம் விஷயத்தை அறிவித்தாலும், ஸத் புருஷர்களுக்கும் (சிலவேளை) மயக்கம் ஏற்படும் காரணத்தால், அவர்களுடைய மொழி பிழையற்றது என நிச்சயிக்க மூலகாரணத்தை நிரூபிக்கும். வேதம் என்றதற்கும் உள்ளது. (மனுஷ்ய வாக்யப்போலச், சொல்லுகிறவனது தவறு ஏற்படுமோ என்ற ஸம்சயம் (வேத விஷயத்தில்) உதயமாகாததால், (மூலப்ரமாணத்தைத் தேடுகிற விஷயம்) வேதத்துக்குப் பொருந்தாது. இதே விஷயத்தை,

“பாதராயணருடைய ஆவசிகம் இல்லாததால் அதே ப்ரமாணம்” .

என, ஹையினி என்பவர், தமது, (1-1-4-5) சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

இஃதிருக்கக், காளிதாஸன் முதலிய கவிசரின் வாக்யங்கள் போலவே வேதமும்,

“ரிக்குக்கள், ஸாமங்கள் உண்டாயின. சந்தங்கள் பிறந்தன. அதனிடமிருந்தே யஜூர் வேதமும் பிறந்தது.”

என, பிரஹ்மத்தின் காரியத்தைத் தெரிவித்தலால் இவ்வேதமும் ஏன் புருஷ வாக்யமாகாது? ஆகையால்தான், பாதராயணர்,

“சாஸ்திரம் பிறந்த இடம்” (1-1-3.)

என்றதூத்திரத்தில் பிரஹ்மமே வேதத்திற்குக் காரணம் என்று சொன்னார். சுருதி ஸம்ருதிகளினால் அவை நித்யமென நாம் அறிதலால் அவ்வாறு சொல்லவும் இயலவில்லை.

“விசேஷமான ரூபத்தோடு நித்யமான வாக்யம்———”

என வேதம் சொல்லுகிறது.

“ஆதி அந்தயில்லாமல் எந்நாளும் உள்ள வாக்யம், ஸ்வயம்புவால் (தானாக உண்டானவால்) வெளியிடப்பட்டது.”

என ஸம்ருதி சொல்கிறது. பாதராயணரும், தேவநாகிராத்தில் (தேவதைகளைப்பற்றிப்பேசும்போது)

“அதனால்தான் நித்யத்தன்மை.”

என, (1-3-29) சூத்திரத்தில் சொன்னார். (இவ்விஷயம்) ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாதேயெனில், நித்யத்தன்மைக்கு வ்யவஹாரம் ஏற்படுங்காரணத்தால் பொருந்துமென்றே சொல்லவேண்டும்.

சிருஷ்டிக்குப் பின்னும் ப்ராயத்தற்கு முன்னும் ஸ்வயம்புவாராகாலம். அப்போது உற்பத்தி விநாசங்கள் ஸம்பவீக்கும். காலம் ஆகாரம் முதலியன எப்படி நித்யமோ அப்படியே வேதமும், காளிதாஸன் முதலியவர்கள் வாக்க

ஸாயணர் உபோத்காதம்.

யங்க ஸ்போல் பருஷ வாக்யமல்லாததால், வ்யவஹார காலத்தில் நித்தியமே யாம். ஆதி சிருஷ்டியிலேயே, காலம், ஆகாசம் முதலியனபோலப் பிரமணி ட்டிருந்து வேதம் பிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால், முன் சொன்னவாறு பரஸ்பர விரோத தோஷம் ஏற்படாது.

பிருஹ்மத்தக்கு ஒருவிதமான தோஷமுமில்லை யாதலால் வேதத்துக்கும் கர்த்து (செய்தவன்) தோஷம் ஏற்படாது ஆகையால், ஸ்வதஸ்வித்தமான ப்ராமான்யம் வேதத்தினிடமே இருக்கிறது.

ஆனதால், லக்ஷணம், ப்ராமான்யம் இவை இருப்பதாலும், விஷயம் ப்ரயோஜனம் இவைகளின் ஸம்பந்தத்தாலும், அதிகாரி இருப்பதாலும், வேதம் ப்ராமான்யமென்று திடமாக இருந்தாலும், வேதத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்வது நியாயம் என்றே ஏற்படுகிறது. மேற்சொன்னவாறு விஷய ஸம்பந்தா திகாரர்கள் உண்டென்ற அபிப்ராயத்தை அனுஸரித்து,

“வேதத்தை அத்யயனம் செய்யவேண்டும்.”

என்று, அத்யயனம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“அத்யயனம்” என்ற பதத்திற்கு நண்டாகாரமான வாசிப்பு என்று அர்த்தம் இருப்பதாலும், அர்த்தம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற விதி இல்லாததாலும், வேதத்திற்கு வ்யாக்யானம் வேண்டியதில்லை யெனச் சொல்லக்கூடும். அந்த விதிக்கு அர்த்தம் தெரிந்துகொள்ளும் வரையில். வேதபாடம் செய்யவேண்டியது தான் என்பது கருத்து. பட்டர் மதத்தை அறுஸரிக்கிறவர்கள் ஒதே விஷயத்தை அநேகவிதமாக விஸ்தரிக்கிறார்கள்.

“அக்நி ஸம்பந்தமில்லாத காய்ந்த விற்றகு எவ்வாறு (ஒளியோடு) விளங்காதோ, அவ்வாறே அர்த்தம் தெரிந்துகொள்ளாமல் வேதபாடத்தை ஒதுவதும் விளங்காது.”

என்றும்,

“வேதத்தை அத்யயனம் செய்து, அதன் பொருளைச் செவ்வையாகத் தெரிந்துகொள்ளாதவன் சுமைதாங்கும் கட்டைபோல் ஆகிறான்”.

என்றும்,

“எவன் அர்த்தத்தை அறிகிறானோ அவன் ஸகல கேசுமங்களையும் அடைந்து, ஞானத்தினால் பாபங்களை உதறிப்போக்கிவிட்டுப் பரமபதவியை யடைகிறான்.”

என்றும்,

“பிராணமணன், ப்ராக்ரயோஜனத்தைக் கருதாமல் வேதத்தை அத்யயனம் செய்து அதன்கருந்தையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது.” என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தைத்திரிய வய்ஹிதை.

இங்ஙனமாகக், கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனத் தனியாக (மேற்குறித்தவாறு) விதி ஏற்பட்டிருப்பினும், அத்யயனம் என்பதற்கு (பொருளில்லாத) பாடமெனப் பொருள் கூறி,

“வேதத்தின் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமலே, யாகங்கள் செய்வதற்கு ஏற்பட்ட விதிகளைச் செல்லுகிற கல்ப ரூத்திரங்களைக் கொண்டே அநுஷ்டானங்கள் செய்துவிட்டலாம் ஆகையால், (வேதாத்யயனவிஷயத்தில்) அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென விதியில்லை.”

எனச், சங்கரதர்சனத்தைக் கைக்கொண்டவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆதலால், இந்த விதிக்கு ஏற்ப, (அர்த்தமில்லாத) வேதபாடத்துக்கே கொஞ்சம் புண்யம் ஏற்படுமல்லவா?

“எவன் அசுவமேதம் செய்கிறானோ அவன் ஸர்வபாபங்களையும் போக்கிக்கொள்கிறான். எவன் இவ்விஷயத்தை இவ்வாறாக அறிகிறானோ அவனும் மேற் கூறியபடி பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான்.” எனவேதம் சொல்வதால் அநுஷ்டானத்துக்கும், ஞானத்துக்கும் தனித் தனி பயனுண்டு.

வேதாத்யயனம் செய்வதால் லகுவாய்ப் பயன் கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கச், சிரமஸாத்யமான அநுஷ்டானம்தெற்கென்று சொல்வது ஒவ்வாது? ஏனெனில், பிரஹ்மஹந்த்யாதி தோஷங்கள் மனது, வாக்கு முதலியவைகளாலும் ஏற்படக்கூடுமாதலால் (அது விஷயத்தில்) தாரதமயமுண்டு. பிரஹ்மணனைக் கொல்வதாக மனகினால் எண்ணலாம். வார்த்தையால் எவலாம். பிறனைக்கொண்டு செயலிக்கலாம். தாளும் செய்யலாம். (இவ்வாறே) உன் முறை செய்திருக்கக்கூடும். எனவே, பிரஹ்மஹந்தியிலும் சிறிது பெரிதென்பல விதமாகையால் அதனைப் போக்கடிக்க மார்க்கமும் எண்ணிற்ற்தன. ஸ்வர்க்கங்கள் பலவிதம் எனச்சொல்லியது தீபாலவே தோஷங்களும் பல உகையாம்.

“ஸ்வர்க்கத்தில் ஆசையுள்ளவன் அக்ரி ஹோதரம் செய்யவேண்டும்.”

“ஸ்வர்க்கத்தில் ஆசையுள்ளவன் தர்சபூர்ணிமா யாகத்தைச் செய்ய வேண்டும்.”

“ஸ்வர்க்கத்தில் ஆசையுள்ளவன் ஜ்யோதிஷ்டோமம் என்ற யாகம் செய்ய வேண்டும்.”

இவ்வாறான நானாவிரத கர்மாக்களுக்கு ஒரேவிதமான பலன் ஏற்படாதா கையால் ஸ்வர்க்கம் பலவிதமென்றே கொள்ளல் வேண்டும்.

“கர்மநுஷ்டான சாலத்தில் தெரிந்து செய்வதுதான் அநுஷ்டான பலனை அதிகமாக்குகிறது.”

எனவும், (அர்த்தம்) தெரிந்தவன், தெரியாதவனாகிய இருவரும் கர்மா

ஸர்யணர் உபோத்காதம்.

வைச் செய்கிறவர்களாலும் அறிவோடும் அறிவில்லாமலும் செய்யப்படுகிற கர்மாவின் ப்ரயோஜனத்தை குறித்துச் சொல்லுவ்கால்,

“அறிவோடு செய்வதற்கே பயன்திகம்.”

எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாக்யம், அங்கோபாஸ்தி விஷயம் என்றால், அஃதில்லீ. ந்யாயம் (Nayam) என்பது எல்லா விஷயங்களுக்கும் பொதுவானது. இந்த விஷயத்தைப் பலப்படுத்த ிடமுண்டு. ப்ராஜாபதி, ஸோம யாகங்களுக்குப் பிறகு அக்நிஹோத்ரம், பெளர்ணமாஸ்யா, அமாவாஸ்யா என்றபெயர்களுள்ள ஒன்றற்கொன்று ஏற்றத் தாழ்வான யாகங்களைப் படைத்தார்.

ஸோம யாகங்களையும், அக்நிஹோத்திரத்தைக் காட்டிலும் மேலான அக்நிஷ்டோமம், உக்தம், அதிராத்ரம் என்ற பெயருள்ள ஒன்றுக் கொன்று ஏற்றத் தாழ்வான யாகங்களை யுஞ் சிருஷ்டி செய்து முதன்மையாகப் படைத்த அக்நிஹோத்ரம் முதலியவைகளில் அபிமான விசேஷத்தால் இருவகையையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தார். இவ்வாறான வருத்தாந்தங்களை அறிந்தவனுக்கு அக்நிஹோத்ரங்களாலேயே அக்நிஷ்டோமாதியான யாகங்களின் பயன் சித்திக்கின்றது.

என, ப்ராஹ்மணம் அடியிற்கண்டபடி சொல்லின்றது.

“ப்ராஜாபதி யாகங்களை உண்டாக்கினார். அவையாவன:— அக்நிஹோத்ரம், அக்நிஷ்டோமம், பெளர்ணமாவீ, உக்தம், அமாவாஸ்யா, அதிராத்ரம் என்பவைவாம். அக்நிஹோத்ரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அக்நிஷ்டோமமும் எவ்வளவு பெளர்ணமாவியோ அவ்வளவு உக்தமும். அமாவாஸ்யா எவ்வளவோ அவ்வளவு அதிராத்ரமும். எவன் இவ்வாறாகத் தெரிந்து அக்நிஹோத்ரம் செய்கிறானோ, அவன் அக்நிஷ்டோமத்தினால் அடையும் பலனையே அடைகிறான். எவன் இப்படியறிந்து பெளர்ணமாவியைச் செய்கிறானோ, அவன் உக்தத்தால் அடையும் பலனளவு பயனை யடைகின்றான். எவன் இவ்வாறறிந்து அமாவாஸ்யையைச் செய்கிறானோ, அவன் அதிராத்ரத்தின் பயனை யடைகின்றான்.

ஆகையால், இதனை யறிந்தவனுக்கு எந்த யாகங்களிலும் பயன் ஒன்றே என அறியவேண்டியது. மேலும், அந்தந்த விதிகளின் பக்கத்திலேயே,

“எவன் இப்படி அறிவானோ”

என்ற வாக்யம் (அர்த்தத்தை) அறிவதனாலேயே பயனுண்டு எனச் சொல்லும். இஃது அர்த்தலாதம் என்றால் இருக்கட்டும். அவ்வாறான வாக்யங்கள், விதித்த விதிகளின் ப்ரயோஜனத்தைத் தூக்கிச் சொல்ல ஏற்பட்டிருப்பதால் அக்குற்றத்தைப் பொறுட்போமாக.

“ஒரு சப்தம், எக்கருத்தைச் சொல்லுமோ அதே அந்தச் சப்தத்துக்குப் பொருள்.”

ஊதத்திரீய ஸம்ஹிதை.

என்ற நியாயத்தால் அப்பதத்தின் ஒழுங்கான அர்த்தத்தில் அது உண்மையாகது எனக்கூறுதலுந் தகாது.

சொல்லவந்த விஷயம் மஹா தாற்பரியமாக இருந்தாலும், நடுவில் ஏற்படக்கூடியதான சப்தத்தின் சொந்த அர்த்தம் வராதென்று சொல்ல முடியாது.

“கற்கள் மிதக்கின்றன” என்ற அர்த்தவாதத்துக்கும் பதத்தின் அர்த்தமே உறுதியாகட்டும் என்றால், அது (ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்துக்கு) ஒத்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது. ஆதலால் அவ்வாறு சொல்லக்கூடாது. ‘வருவம் இருமுறை சாகுபடி செய்யப்படுகிறது.” இதுபோன்ற அர்த்தவாத வாக்யங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷப்ரமாண விஷயத்தில் விரோதமிராவிடினும் ஏற்கணவே உள்ளதைத் திரும்பச் சொல்வதால் அந்த சப்தத்திற்கே உண்மை இல்லாமலிருக்கிறது. புதிதாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைக்கொண்ட வசனங்கள் திரும்பச்சொல்லப்படுவன அல்ல. வேறு ப்ரமாணங்களாலும் தடைபடா.

ஆகையால், அர்த்தவாதமாக விருந்தாலும் இந்த வசனங்களுக்குச் சொல்லும் அர்த்தமே சரியாகும். இல்லாவிடில், மந்திரங்களில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தவாதங்களால் தேவர்களுக்கு அவயவங்கள் முத்வியன உண்டென்று சொல்வது பிழையாகும்.

அர்த்தவாதங்கள் மூன்றுவகை:—

1. அர்த்த வாதத்தில் பிரமாணங்களுக்கு மாறாவிருந்தால் குணத்தைச் சிலாகிப்பது (குணவாதம்).

2. பிரமாணங்களுக்கு ஒத்து இருப்பின் அதுவாதம் (ஏற்கணவே உள்நடைச் சொல்வது).

3. அர்த்தம் சித்திக்காமலிருந்தால் பூதார்த்தவாதம்.

அதிகமாய்ச் சொல்லவேண்டியதில்லை. வேதார்த்தத்தை அறிவதால் புண்யம் உண்டென்பது நிச்சயம். ஆகையால், வேதார்த்தத்தை விளக்குவதற்காக வ்யாக்யானம் செய்திருேம். வேதத்தின் விஷயம், இஷ்டப்ராய்ச்சிக்கும், அறிஷ்ட நிவர்த்திக்கும் ஏற்பட்ட உபாயமென்று மொத்தமாகக் காண்பித்தோம். இனி அதனை விளங்கக்கூறித் தெளிவுறச் செய்வோம்.

வேதம் இரண்டு காண்டங்களுள்ளது. சித்யம், நையித்திகம், காம்யம், நிஷித்தம் என்ற நான்குவகையான கர்மாக்களை முந்தியதான காண்டம் கற்பிக்கும்.

“ஜீவனோடிருக்கும் வரையில் அக்ரி ஹோதாம் செய்யவேண்டும்.”

இதுபோன்ற வாக்யங்கள், கட்டாயம் செய்யவேண்டியவைச் சொல்லாதால், சித்ய கர்மாவைப் போதிப்பனவாம்.

“வீட்டை அக்ரி வாதையிலிருந்து காப்பாற்ற எண்ணமுள்ளவன் ஊட்டிச் சப்சலங்களில் (தட்டுகளில்) ஹவின்னை ஆஹூதி செய்யாதி.”

வராயணர் உபோத்தாதம்.

என்ற சுருதி வாக்யம், (இக்காரியம்) கட்டாயம் செய்யப்பட வேண்டியதில்லை யென்றும், ஒருகாரணத்தை முன்னிட்டுச் செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லுதலால், ஹைந்திக கர்மாவைப் பற்றியதாம்.

“பசுவை வேண்டிபவன், சித்ரையால் (பலநிறமுள்ள பசுவால்) யாகம் செய்யவேண்டும்.”

இது போல்வன காம்ய கர்மா.

“அழுக்கு வஸ்தாம் கட்டினவனோடு பேசக்கூடாது. அவனுடன் உட்காரக்கூடாது.”

முதலியன நிஷித்த கர்மாவைப் புகட்டும்.

இவைகளுள், நித்திய ஹைந்திக கர்மங்களைச் செய்வதால், அவைகளைச் செய்யாது விடுவதால் நேசக்கூடிய தோஷங்கள் நிவாரணமாம்.

“விதித்த கர்மாவைச் செய்யாததாலும், நிஷித்த கர்மாவைச் செய்வதாலும், இந்திரிய நிர்ஹம் செய்யாததாலும் மனிதன் பிரஷ்டனாகிறான்.” என, யாக்க்ருவல்யர் தனது ஸ்மிருதியில் எழுதுகிறார்.

“ஜீவனோடிருக்கும் வரையில் அக்னி ஹோக்யம் செய்ய வேண்டும்.”

என்ற இதுபோன்றவை வேதவாக்யங்களில் சொல்லப்படாமலிருந்தாலும், இக்கர்மாக்கள் விடக்கூடாதனவாதலால் இவைகளைத் தவறாது செய்பவன் தனக்கு அபிஷ்டமான ஸ்வர்க்கத்தை அடைகின்றான்.

இதனை,

“பழந்துக்காக ஊன்றப்பட்ட மாமரம், நிழிலையும், வாலினையையும், தருவதுபோலத் தர்மத்தை அறுஷ்டித்தலால், அர்த்தமும் உடன் வித்திக்கும்.”

என, ஆபஸ்தம்பரும் குறிக்கின்றார். காம்யகர்மா இஷ்ட பலத்தைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாகுமென்று அந்தந்த விதி வாக்யத்திலேயே குறிப்பிடுகிறது.

இஷ்ட விகாதமென்ற அனிஷ்டமும் வராது. நிஷித்த கர்மாவைச் செய்யாமல் விலக்குவதால், காமத்தால் செய்யும் அறுஷ்டானபலனாக வரும் நரகமும் நீங்கும். நித்திய ஹைந்திக கர்மங்களைச் செய்வதால் ஆறுஷ்டங்கமாக ஏற்படும் ஸுவர்க்கபலன் மாத்திரமல்ல, மனது சுத்தியை யடைந்து, ஞானம் வேண்டிமென்ற ஆசையடைந்து ப்ரஹ்மஞானத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிறது. அப்படியே வாஜஸுநேயிகள் :-

“அந்த (ப்ரஹ்மத்தை) வேதாத்யயந்தாலும் பிரஹ்மணர்கள், யக்ருத்தரீதும் அழிவற்ற தபஸாலும் அறிய விரும்புகிறார்கள்” என்றார். “இப்படிப் பூர்வ காண்டத்தாலேயே பாக்கி இல்லாமல் ஸமஸ்த புருஷார்த்தவித்தி ஆகுமானால் உத்தரகாண்டம் வேண்டியதில்லையே”

தைத்திரிய வஸம்ஹிதை.

எனில், கடைசியான புருஷார்த்தமான மறுபடி ஜன்மமின்றை ஏற்படாதாகையால். வேண்டுமென்க. இதைத்தான் அந்நவவேதக்காரர்கள், "இயன் ஸோமலோகத்தில் விசுவரியத்தை அநுபவித்துவிட்டு மறுபடி ஜன்மமடைகிறான்."

என்று கர்மத்தைக் கைக்கொண்டவர்கள் தகழிண மார்க்கமாய் சந்தரலோகத்தையும் பிறகுபுனர்வர்த்தியையும் அடைகிறார்கள் என்றனர். ஆதலால் உத்தர காண்டத்தின் (ஞானகாண்டத்தின்) பிரயோஜனம் இத்தென்று அறிக. மேலான புருஷார்த்தம், என்பது ஸத்தியோ முக்தி என்றும் கர்மமுக்தி என்றும் இருவகை என்க. தத்தகாலதேகம் விழுந்த வடனேயே சித்திப்பது ஸத்தியோ முக்தி. உத்தரமார்க்கமாகப் போய் ப்ரஹ்மலோகத்தில் வெகுதூரம் போகக்கூட அனுபவித்த அவ்விடம் ஞானோதயமாகி ப்ரஹ்மலோகத்தின் முடிவில் சித்திப்பது கர்மமுக்தி என்பது.

ஆகையாலே, உத்தரகாண்டமான (ஞானகாண்டத்தில்) ப்ரஹ்மோபதேசமும் ப்ரஹ்மோபாஸ்தியும் இரண்டும் சொல்லும். ப்ரஹ்மோபாஸனைபைச் சொல்லி ப்ரஹ்மத்தில் கோக்கத்தொடு விக்கிரஹாராதனையை ஸம்ஸார பலனை விரும்புகிறவர்களுக்கும் சொல்லும் ப்ரஹ்மத்தை உபாவிக்கிறவனும் விக்கிரஹத்தை உபாவிக்கிறவர்களும் ஒருவிதமாகச்சமானமானவர்க ளென்றாலும், உத்தரமார்க்கத்தில் விக்கிரஹாராதனைசெய்கவனுக்கும் சந்திர லோகத்திற்குப்பிறகு ப்ரஹ்மலோகம் காப்பி இல்லாததால் கிரமமுக்தியும் இல்லாமல் புராவர்த்தி ஏற்படும்: இது ப்ரஹ்மமுகத்திரம் (1. 3. 15)ற் காண்க.

இப்படியே பூர்வகாண்டத்தக்கும் உத்தரகாண்டத்தக்கும் விவ்யக்தியும் ப்ரயோஜனத்திலும் வித்திமாஸிநுக்கட்டும். பூர்வகாண்டத்தின் ஆதியில் மற்றக்கர்மத்தைவிட்டு முக்தியில் தர்சபூர்ண மாஸேஷ்டிகளே சொல்லப்படுவதற்கு காரணம், அவை பூரிகிருதியாக இருப்பதாலும் வேறொன்றை அபேக்ஷிக்காமலிருப்பதாலும் என்று சொல்லவேண்டும். எதில் அக்கத்தைப்பற்றி விசேஷமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ அதுதான் பிரகிருதி என்பது. "விசேஷமாக" என்றபகம் உபதேசத்தில் எல்லா அங்கங்களும் விடாமல் சொல்லப்படும் என்றகையுணர்த்தும். விக்கிருதிகளில் பிரகிருதியில் சொல்லப்படாமல் சிறப்பாயுள்ள அங்கங்கள் சொல்லப்படும். ஆகையாற்றான் பிரகிருதியை முதலில் சொல்லவேண்டிய அவசியம்.

பிரகிருதி மூன்றுவகை:— அக்ரீஹோதாரம், இஷ்டி, ஸோமம் என்பவை. இம்மூன்றிலும் அததன் பாகங்கள் யாவும் காண்பித்திருக்கின்றன.

இவைகளில் ஸோமமாகம், தர்சபூர்ண மாஸத்தக்குமூக்தினைது என்று கொள்ளவாகாது. ஏனெனில் ஸ்வரூபத்தில் மற்றதை அபேக்ஷிக்காமலிருந்தாலும் திக்ஷணியைப் பாயணியை முநாசன அங்கங்கள் தர்சபூர்ண மாஸத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸாயணர் உபோத்காதம்.

இஷ்டியில் ஸோமயாகத்தைச் சொல்லி யிருக்கும் அங்கங்கள் வேண்டாததால் சோமத்துக்குமுந்தினது என்று கொள்ளலாம். அப் படியே அக்நிஹோத்ரம் தர்சபூர்ண மாசத்திற்கு முந்தினது இல்லவே என்ற சொல்வோம். அக்நிஹோத்ரத்துக்கு ஸவருபத்திலாவது அங்கங்களிலாவது மற்றவை வேண்டியதில்லை. ஆயினும் இதில் அக்நிவித்தி என்றதுவேண்டும். அதில் ஆஹவநீயம் என்ற அக்கினி சித்தி ஆவதற்குப் பவமான (ஈதப்படுத்கத்தக்க) இஷ்டிகள் வேண்டும். இந்த இஷ்டிகள் தர்சபூர்ணமாசத்தின் மாறுதலே. இப்படி ஒன்றோ டொன்று ஒட்டி நிற்பதால் அக்நி ஹோத்ரத்துக்குத் தர்சபூர்ணமா ஸம் வேண்டும். தர்சபூர்ண மாஸங்களுக்கு அக்நிவித்திவேண்டும். அக்நிவித்திக்காக ஆகானம் [மந்தரப் பிரகாரம் அக்நியை ஸ்தாபிக்கிற து] முதலில் சொல்லவேண்டுமே என்றால் ஆதான மந்தரங்களால் மாத்திரம் அக்நி வித்திக்காமல் பவமான இஷ்டிகளாலும் சித்திக்கிறது. இந்த இஷ்டிகள் தர்சபூர்ண மாஸங்களின் விசுருதி (மாறிவருதல்) ஆதலால் அவைகளை நோக்கவே அபேக்ஷிக்கின்றன. அவைகளும் அக்நிபேதம் காரணத்தால் பவமானேஷ்டியை வேண்டினாலும் நோக்க வேண்டலில்லை. ஆதலால், வேறொன்றும் வேண்டாமையாலே தர்சபூர்ணமாஸேஷ்டிகளையே முதல் முதல் சொல்லவேண்டியதென்று ஆயிற்று.

ரிசு, சாம வேதங்களில் முதலில் இவைகளைச் சொல்லவில்லை யெ யெனின், கர்மகாண்ட விஷயத்தில் யஜுர் வேதம் பிரதானமாகையால் யஜுர்வேதத்தை ஒட்டியே தர்சபூர்ணமாயாகங்கள் முதலில் வரவேண்டி மென்றது.

தொடர்ச்சியாகக்கர்மங்களின் தன்மை யஜுர்வேதத்தில் தான் சொல்லப்படுகிறது. ரிசுவேதத்திலும் அங்கங்கே வேண்டியபோது யஜுர்வேத அதுவாகங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிக்கிறது. அப்படியே, ஸாமவேதத்தின் ஸ்தோத்ரங்கள் சாமவேதத்தில் வரும். ஆகையாலே, யஜுர்வேதம் ஸ்வர்ஸ்தானமாகவும், ரிசு ஸாமங்கள் சித்திரஸ் தானமாகவு யிருக்கின்றன. கர்மங்களில் யஜுர்ஸவே முக்யம். அநிலும் தர்சபூர்ணமாசங்கள் முதலில் சொல்லப்பட்டன. இந்த வேதம் மந்திரமும், ப்ராஹ்மணமும் சேர்ந்தது. ப்ராஹ்மணம் என்பது மந்திரத்துக்கு வியாக்யானமாதலால், மந்திரமே (ப்ரதான மென்று) முதலில் சொல்லிற்று. அது ரிசுமந்திரங்கள் எனவும், யஜுர் மந்திரமெனவும், ஸாம மந்திர மெனவும் மூவகைப்பட்டது. அத்வர்யுவேதத்தில் யஜுர்ஸ மந்திரங்கள் விசேஷித்தன வருதலால் ரிசுமந்திரங்கள் இருந்தாலும் யஜுர்வேத மென்று பெயர் வழங்குகிறது. அநாதிசித்தமாக வந்த யாக சம்பந்தமானதென்று காட்டும் பெயர், அத்வர்யுவேத மென்பது. இந்த வேதத்தில், அத்வர்யுவக்கான மந்திரங்கள் யசமான னுக்கான மந்திரங்கள், ஹோதாவுக்கான மந்திரங்கள் என்று தர்ச

‘ஸ்வர்கைத்துச் சித்திரம் எழுது’ என்றபடி ஸ்வர் முக்யமான தென்றதனால் முதலில் சொன்னார் என்றபடி.

தைத்திரீய ஸம்ஸீதை.

பூர்ணமாஸ இஷ்டிகளில் சொல்லும் மந்திரங்கள் முவ்வீதம். "இஷ்டித்வா" என்று பிரபாடகத்தின் முதலில் சொன்னது அத்வர்யுமந்திரம். "ஸாத்வா விஞ்சாமி" என்றது யசமானமந்திரம். "ஸத்யம் ப்ரபத்யே" என்றது ஹோதாவின் மந்திரம். இவைகளுள், முன்சொன்னது சுவர்ஸ்தானம், பின்னிரண்டும் சித்திரஸ்தானங்களாதலின் முதலில் அத்வர்யு மந்திரம் சொன்னது தகும். இஷ்டித்வா, என்றது முதல் 13 அதுவாகங்கள் அத்வர்யு மந்திரம்.

1. கன்றைத் தாயிடமிருந்து பிரிக்க ஏற்படும் மந்திரம்.
2. தர்ப்பையைக்கொண்டு வருதற்கான மந்திரம்.
3. பால் கறப்பதற்கான மந்திரம்.
4. ஹவிஸ் ஸம்பாதிப்பதற்கான மந்திரம்.
5. நெல் சூத்துவதற்கான மந்திரம்.
6. அரிசிமா பிசைய மந்திரம்.
7. கபாலத்தை (வாளுயை) அடுப்பில் தூக்கி வைக்கும் மந்திரம்.
8. புரோடாசம் ஆக்க மந்திரம்.
9. வேதியைக் கட்ட மந்திரம்.
10. முக்கியமாக ஆஜ்யம் எடுப்பதற்கும், தர்ப்பையினால் பத்தினியைக் கட்டுவதற்கும் மந்திரம்.
11. முக்கியமாக விநாக கட்டுவதற்கும் ஸந்தர்ப்பாதுஸாரமாகத் தர்ப்பைகளைப் பரப்புவது முதலானவைகளுக்கு மாண மந்திரம்.
12. நெய்யைத் தெளிப்பதற்கான மந்திரம்.

இங்கே, ஸாமீதேனீ, (அக்நியை மூட்டுவதற்கானது) ப்ரயாஜ்ய பாகம் (ப்ரதான யாகத்தில் முந்தின அங்கமான ஹவிர்பாகங்கள்) இவை பிரதானயாகங்களில் சொல்லவேண்டிய மந்திரங்கள் ஹோதாசொல்லவேண்டியவை ஆகலால் அவைகளை உபேட்சித்தி, மேல்வரும் பிரயோகங்களுக்கு அங்கங்களாக இருக்கும் அத்வர்யுசொல்லவேண்டிய சுருக்குக் (அசுப்பை) களைச் சீசர்த்துவைத்துக்கொள்ள ஏற்பட்ட மந்திரங்கள் 13ல் சொல்லப்பட்டன.

இவைகளைத்தான் விதியோக ஸங்க்ரஹ கிரந்தக்காரர் சுருக்கிச் சிலைகங்களாக எழுதி யிருக்கிறார்.

முதல் அதுவாகத்தில் சொல்லியிருக்கும் கன்றைப் பிரித்து விடுவதென்றால் எது? அதனைமுதல் முதல் சொல்வதற்கு காரணம் யாது? இவற்றைப்பற்றி அடியில் சொல்வோம்.

ஸாயணர் உபோத்தாதம்.

தர்சயாகத்தில் மூன்று பிரதான ஹவீஸ்கள் உண்டு. அப்படியே பூர்ண மாசத்திலும் முதல் யாகத்தில், அக்கினிக்காக மூன்று கபாலஹவீஸ், இந்திரானுக்குத் ததி (தயிர்), இந்திரானுக்குப் பால் என ஹவீஸ்கள் மூன்றும்; பூர்ணமாசயாகத்தில், அக்நிக்காக எட்டுக்கபாலஹவீஸ், ஆஜ்யத்தோடு பிரஜாபதிக்காக உபாம்சயாகமும், அக்நி, ஸேரம தேவதைகளுக்குப் பதினொரு கபாலங்களில் (பாத்திரங்களில்) ஹவீஸ்ஸும் ஏற்பட்டன.

அதில் ப்ரதமையில் ததிஹோமத்திற்குத் தயிர் ஸம்பாதிப்பதற்கு அமாவாஸை இரவில் மாடுகளைக் கறக்க வேண்டியது. இத்தற்குக் சரீலயில் (வீட்டுபயோகத்திற்குக்) கறந்தபிறகு தாய்களோடு திரியும் கன்றுகளைத் தாய்களிடமிருந்து பிரிக்கவேண்டியது. இத்தற்காகத்தான் வத்ஸபாகரணம் என்று சொல்வது முதலில் வரவேண்டியது.

இந்தக்காரியத்தில் அப்போது ஓடித்த புரசங்குச்சியால் கன்றை ஓட்டவேண்டியதென்றுதான் குச்சியை ஓடிப்பதற்கு, "இஷேத்வா" முதலில் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த மந்திரம் அதற்கு ஏற்பட்டதென்பதற்கு ஆதாரம் பிராஹ்மணம். ஆகலிஞ்சல் மந்திரத்தைப் பிராஹ்மணத்தோடு கூடவே, தெரிந்து சொள்ள வேண்டியது என்று சந்தோகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அடியில் கண்டபடி:—

ஊவன் அதனைச் சேர்ந்த ரிஷி, சந்தம், தேவதை, பிராஹ்மணம், இவைகள் தெரியாமல் மந்திரத்தால் யாகம் செய்திருந்ானே செய்விக்கிறானே, அவன் கட்டையாக ஆகிறான், குழியில் தள்ளப்படுகிறான், நாசமாகிறான், மகா பாபியாக ஆகிறான். ஆகையால் மந்திரத்திலேயே இவைகளையும் சேர்த்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது."

"ரிஷிகள் என்றால் இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத விஷயங்களையும் அறியும் திறனுடைமீவர்கள் என்கிறீர். ரிஷிகளுக்கு வேதத்தைப் பார்த்துத் திறனுண்டென்று ஸ்மிருதி சொல்லுகிறது:—

"யுகத்தின் முடிவில் இத்திறாஸங்களுடன் மறைந்து கிடந்த வேதங்களை மஹர்ஷிகள் ஸ்வயம்புவால் அதுக்கொரு பெற்றுத் தபஸால் அடைந்தார்கள்"

"இஷேத்வா" என்ற மந்திரங்களுக்குப் பிரஜாபதி ரிஷி;

அப்படியே காண்டாதுக்கிரமணிகையில் சொல்லி யிருக்கிறது.

"(1) சாகையின் ஆதி (2) யஜமான மந்திரம் (3) ஹோதாக்கள் மந்திரம், (4) ஹோதாவின் கர்மத்தைக் காட்டும் மந்திரம். (5) 6, 7, 8, மேலேசொன்ன நால்வகை மந்திரங்களுக்கும் வேண்டிய பிராஹ்மணங்கள் (9) பிஷிர்மேதம் (பித்ருக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய தர்ப்பணம்) என்று 9 காண்டங்கள். "இஷேத்வா" என்று துவக்கும்ப்ராபாடகம், சாகாதி, ஸம் த்வா, விஞ்சாமி" என்ற ஆறு அறுவகை மந்திரம், யஜமனம், "சித்தி: ஸ்ருத்" என்ற மந்திரங்கள் ஹோதாக்கள் மந்திரம்.

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

“ஸத்யம் ப்ரபத்யே” என்றது ஹோதாவின் கர்மத்தைக் காட்டுங் மந்திரம். “பரே, யுவாம்ஸம்” என்றது பித்ரு மேதம்.

இந்த 9 காண்டங்களையும் ப்ராஜாபதி பார்த்தாரீ. இதன் சந்தங்கள், அதைச் சேர்ந்தசாஸ்திரத்தில் அறியவும். மந்த்ரபதங்களின் வியாக்ஷியா னத்திவிருந்தே அதில் சொல்லியிருக்கும் தேவகையை அறியலாம். விசேஷ ப்ராஹ்மணங்களை அந்நந்த மந்த்ர வியாக்ஷியானகாலத்தில் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுவோம். மந்திரப் பிரயோகங்களின் சந்தரீயப் பிராஹ்மணத்தில் எங்கும். சொல்லப்படாவிட்டாலும், கல்பகுத்திரக்காரர்களால் மற்றப் பிராஹ்மணங்களைக் கொண்டு நிர்ணயம் செய்து சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் போதாயனர், ஆபஸ்தம்பர் இவாகன் செய்த ஸூத்ரங்களைக் காட்டி ப்ராஹ்மணத்தையும் அதுஸரித்து மந்திரார்த்தங்களை விவரிப்போம்.

[என ஸாயணர் யஜுர்வேத பாஷ்யத்துக்கு செய்த உபேர்த்தாதம்.]

உ

ஓம்!

வேதபுருஷாயநம:!!

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

யஜுர்வேதமானது கிருஷ்ணயஜுர்வேதம், சுக்கில யஜுர்வேதமென இரண்டு சாகைகளுள் ளது. அவற்றுள் இது கிருஷ்ண சாகையைச் சேர்ந்த தைத்திரீய ஸம்ஹிதைபாம். இந்த ஸம்ஹிதையில் ஏழு காண்டங்களுண்டு. அவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் முறையே 8, 6, 6, 7, 7, 6, 5, பிரபாடகங்களுண்டு.

முதற்காண்டம்.

இம்முதற்காண்டத்தில் எட்டுப் பிரபாடகங்களுண்டு. அவற்றில் முறையே 14, 14, 14, 46, 11, 12, 13, 22, அதுவாகங்களா ண்டி. இவ்வதுவாகங்கள் தம்மிடத்துள்ள பதங்களாற் கணக்கிடப் படுபவை. ஆகவே இவை ரிக்வேதத்தைப் போலச் சந்தஸ்களா லாக்கப்படாமல் ஸ்வரங்களால் மந்திரம் அத்தியாக்ஞ செய்யத் த

வத்ஸாபாக்ரண மந்திரம். [காண்டம். 1.

கலை. 50 வார்த்தைகளிருந்தால் ஒரு பஞ்சாசத் (வழக்கத்தில் இதனைப் பஞ்சாதி யென்பர்.) தென்று சொல்லி யதன் கடைசிப் பதத்தால் அதனைக் குறிப்பிடுவர். அதிகமாக வுள்ளதையித்தனை பதங்களென்று எண்ணினாற் குறிப்பர். உதாரணமாக இரண்டாவது அநுவாகத்தின் கடைசியில் ஸஹஸ்ரவல்சாவும், 38ம் எனக் குறித்திருக்கக்காணலாம். அதாவது ஸஹஸ்ரவல்சா: என்பதோடு ஒரு பஞ்சாசத் (பஞ்சாதி) முடிந்துபோக, மேல் 38 பதங்களுள்ளன என்பது அதன் குறிப்பு.

பிரபாடகம் 1.

இம்முதற் பிரபாடகத்திலுள்ள 14 அநுவாகங்களிலும் வடமொழியில் முறையே 43, 83, 58, 96, 111, 65, 98, 72, 161, 166, 115, 71, 163, 223 பதங்களுண்டு. ஆகமொத்தம் இப் பிரபாடகத்தில் 1530 வார்த்தைகளுள்ளன. ஒவ்வொரு அநுவாகத்தொடக்கச் சொல்லையும் கூறி இச்சொல் முதல் இத்தனை பதமெனப் பிரபாடக முடிவிற்கு வருவது வழக்கம். இம்முதற்பதங்கள் முறையே, இஷே, யக்ஞஸ்ய, சுந்தத்தவம், கர்மணே, தேவே, (அ)வதாதம், திருஷ்டி: ஸ, மதீதே, பரத்யுஷ்டர், கிருஷ்ணே, புவனம், வாஜஸ்ய, உபா, என்பனவாம். இவ்விஷயங்கள் வடமொழிமூலத்தைப்படித்துப் பார்க்க விரும்பினவர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயங்களானவைபற்றி அக்யயனம் செய்யாதார்க்கும் பயன்படும் படியாக அவை இங்கே காட்டப்பட்டன இம்மாதிரியே ஒவ்வொரு பிரபாடகத்தின் முதலிலும் அவ்வப் பிரபாடகத்தின் அநுவாகமுதற்குறிப்புகளும் பதச்சங்கியைகளும் வடமொழியிலுள்ளபடி குறித்துக் காட்டப்படும்.

அநுவாகம். 1.

தர்சபூர்ணமா யாகத்திற்கு அங்கமாகக், கன்றை விலக்கிப் பசுவையும், கன்றையும், மேயவிடும் மந்த்ரங்கள்:—

- (1) (பலக்ச சாகையே,) உன்னைத் ததிக்காகவும், (தேவர்களுக்கும்) பல்பலத்தைக்கொடுக்கக் கூடிய) சலத்திற்காகவும் (ஓடிக்கிறேன்:)
- (2) (கன்றுகளே, மேய்ச்சலுக்காகக் காட்டுக்குப்) போங்கள். (லாயங்காலம்) திரும்பி வாருங்கள்.

பரபா. 1. அட. 1.] தைத்திரீய ஸம்வீதை.

- (3) பசுக்களை, (அந்தர்யாபியான) பரமேசுவரனாகிய இர்திரனுக்குத்தலி ஸம்பாதிப்பதென்ற உத்தமமான காரியத்தின் பொருட்டு உங்களைக் காட்டில் மேயும்படி ப்ரேரேபணை செய்யட்டும். இர்திரனுக்குத் தகுநபமான ஹரிஸ் பாகத் தை நன்றாக மேய்ந்து விடுத்தி செய்யுங்கள். மிகுந்தபாலைக் கொடுப்பனவும், பல கன்றுகளோடு கூடியனவும், கிருமி தோஷம், வேறு ரோகம், மலட்டுத்தனம், இவை இல்லாதனவுமான உங்களை அபகரிக்கத் திருடர்களுக்குச் சக்ஷிஸ்ஸாமற் போகட்டும். உங்களைத் தின்றுவிடலாமென்ற கெட்டஎண்ணத்தோடு கூடிய (ஊஷ்ட மிருகங்களுக்குச் சக்ஷிஸ்ஸாமல் இருக்கட்டும்.) ருத்ரனுடைய ஆயுதம் உங்களை விட்டு விடகட்டும்.
- (4) நீங்கள், உங்கள் யஜமானனிடத்தில் ஸ்திரமரகவிருந்து, பசு கன்றுகளோடு விருத்தி யடையுங்கள்.
- (5) (பலாச சாகையே) யஜமானனுடைய பசுக்களை ரக்ஷிப்பா யாக.

குறிப்பு:—

(1) கன்றுகளைத் தாயிடமிருந்து பிரித்து ஒட்டுவதற்காகப் பலாச சாகையை ஒடிப்பதற்கு ஏற்பட்ட மந்திரம். இஃகளை, “இஷேத்வா” எனவும் “ஊர்ஜேத்வா” எனவும் இரண்டு மந்திரங்களாகப் பிரித்து, முந்தியது பலாச சாகையை ஒடிப்பதற்கும், பிந்தியது ஒடிக்களை யைக் கோணலினி நிமிர்ந்தி, அடிமுதல் துனிவரையில் தடவுவதற்கும் ஏற்பட்டவை, என ஆபஸ் தம்பர் கூறுகின்றார்.

(2) கன்றுகளைக் காட்டுக்கு ஒட்டும் மந்திரம். ப்ரஹ்மணத்தை அதுஸரித்து வேறு விதமாய் வ்யாக்யானம் செய்யப்படுகிறது. “வாயு, அந்த ரிகுத்திற்கு (வெளிக்கு) அதிவ்ந்தான தேவதை, பசுக்கள், அந்தரிகு அதிவ்ந்தான தேவதையைச் சேர்ந்தன. ஆகலின், கன்றுகளை வாயுவினிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறார்.” என்பது ப்ரஹ்மணமாகலின், கன்றுகளை வாயு ரூபமாகச் சொல்லி, அவைகளை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு வாயுவிடம் ஸம்ர்ப்பிக்கிறார் என்ற விதம் அறிக.

(3) பசுக்களை மேய்ச்சலுக்கு அனுப்புவதற்கான மந்திரம். ஆபஸ்தம்பர், இம்மந்திரத்தை மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்துப் பொருள்கூறுகின்றார்:—1. பசுக்களை ப்ரேரேபணை செய்யட்டும். இஃகை, பலாச சாகையால், பசுக்களை மேய்ச்சலுக்கு அனுப்புவது. 2. இர்திரனுக்கு சக்ஷி இல்லாமல் இருக்கட்டும் இம்மந்திரம் மாடுகளைத் தடவிக்கொடுப்பது. 3. ருத்ரனுடைய விலகட்டும். இது, புறப்பட்ட பசுக்களுக்கு மந்திர ஸ்ரவகமாய் விடைகொடுத்தனுப்புவது.

பர்வறி ராஹரண மந்திரம். [காண்டம். 1.

(4) இதனை, யஜுமானன் வீட்டுக்குத் திரும்பிவரும் மந்திரமென ஆபஸ்த பரும், அத்வர்யு யஜுமானனைப்பார்க்கிறதற்கு அமைந்ததெனப்பெளதாயநரும் கூறுகின்றனர்.

(5) பலாச சாகையை மறைத்துவைக்க மந்திரம். அக்ரியின் ஓறவிஸ்ஸைக் காக நெல் கொணர்ந்த வண்டியிலாவது, அக்ரி ஹோத்ர ஆறையிலாவது முன்புறமாக மறைத்து வைக்க மந்திரமென ஆபஸ்தம். ரூர், இந்தசாகையை ஆஹவீர்ய அக்ரியைச் சுற்றி எடுத்து, கார்ஹபத்ய அக்ரிக்குப் பின்புறமாகவந்து, மேற் குறித்தவாறு மறைத்துவைக்கும் மந்திரமெனப் பெளதாய நரும் சொல்கின்றனர்.

அநுவாகம் 2.

தர்ப்பைகளைக் கொண்டுவர ஏற்பட்ட மந்திரங்கள்:—

- (1) (குதிரையின் பக்க எலும்பினால் செய்யப்பட்ட) ராஜே, ரீ யாகத்திற்குச் சாதனபதார்த்தமா யிருக்கிறாய்.
- (2) ஒளிர்திருக்கிற இந்த ராகஸர்கள், வைரிகள், இவர்களின் ஸ்வரூபம், நன்றாக எரிந்து போகக் கடவது.
- (3) இந்தவாள், வித்தையினால் அறிவடைந்து, தர்ப்பையைக் கொண்டுவரப் போகிறது. (ப்ரஜாபதி யுருவங் கொண்ட) மனுஷினால் (தன்கண்ணிலிருந்து) படைக்கப் பட்டது. குதிரைப்புல் அறுப்பதால் விசேஷமாகக் கூராக்கப் பட்டது. முன்காலத்தியவித்வான்களான அனுஷ்டாதாக்கள் கிழக்கிலிருந்து தர்ப்பையைக் கொண்டு வருகிற வழக்கத்தை அறு ஸரித்துக், தேவர்களுக்குத் திருப்தி செய்யப் போதுமான தர்ப்பையை ஏராளமாய் (ஸம்பாதிப்பதற்காக) இவ்வாறும் கிழக்குநோக்கிச் செல்கிறது.
- (4) ஓ! தர்ப்பைக் கூட்டமே! தேவர்களின் ப்ரயோஜனத்தைக் குறித்து, ரீ பிடிக்கப் பட்டிருக்கிறாய். மழையினால் விருத்தியடைந் திருக்கிறாய்.
- (5) தேவர்களுக்காக வளர்ந்த தர்ப்பையே, உன்னுடைய க்ணுவை அடியிலாவது, குறுக்காகவாவது (அறுத்து) ஹிம்ஸிக் கவில்டே, (மறுபடி வளருமாறு) ஸம்பாதித்துக்கொள்கிறேன்.
- (6) உன்னைச் சேகரிப்பவரை இருப்பினும், (மந்திரத்தை முன் விட்டுச் செய்கிற படியால்) இம்சித்தவனல்லேன்.

பிரபா. 1. அந். 2] தைத்திரிய வஸம்ஹிதை.

- (7) தேவர்களுக்காக உண்டான தர்ப்பையே, நூற்றுக்கணக்கான சாலைகளாக நீ வளர்வாயாக.
- (8) ஆயிரக் கணக்கான சாலைகளாக நாங்களும் விருத்தியடையக் கடவோம்.
- (9) (கீழ் இருந்திற புல்லுகளே, குச்சிகளே.) தரையிற் படாமல் (இத்தர்ப்பைகளைக்) காப்பாற்றுங்கள்.
- (10) ஓ! (கயிறே, நீ, பூமிக்குக்) காஞ்சிபோல விருத்தியும், ஆதிதீ தேவதையின் பொருட்டு உன்னைக் கீழே போடுகிறேன். ஓ! தர்ப்பை முஷ்டிகளே நன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டக் கூடிய கயிற்றோடு உங்களை வைக்கிறேன்.
- 11 தேவதைகளுக்குள் சிரேஷ்டையான இந்திரானியைப் போலாவதற்கு உன்னைக் கட்டுகிறேன்.
- 12 போஷகனுள் பூஷா என்னும் தேவன் உன்னுடைய முடிச்சை முடிந்துவிட்டும்.
- (13) (ஓ, தர்ப்பையே) இந்த முடிச்சானது, உன்னை (நிர்ப்பந்தித்துகொண்டு நெடுநேரம்) இருக்கவேண்டாம்.
- (14) இந்திரனுடைய (அதுக்ரஹத்தால் கொடுக்கப்பட்ட பலத்தையுடைய) கைகளால் உன்னைத் தூக்குகிறேன்.
- (15) ப்ருஹஸ்பதியின். (அதுக்ரஹத்தால்) தலையில் வைத்துக் சுமக்கிறேன்.
- (16) இந்த விஸ்தாரமான வெளியில் (உனது இஷ்டம்போல) ஸஞ்சாரம் செய்வாயாக.
- (17) தேவ லோகத்தை (உந்தமரான இடத்தை) அடைந்தவனாக இருக்கிறாய்.

குறிப்பு:—

(1) வானைப் பார்த்துச் சொல்லும் மந்திரம். இம்மந்திரத்தால் அரிவானை மந்திரிக்கவேண்டுமெனப் பெளதாயனரும், கார்ஹபத்ய அக்நியை மந்திரிக்க வேண்டுமென ஆபஸ்தம்பரும் கூறுகின்றனர்.

(2) அரிவானைக் கார்ஹபத்யத்தில் காய்ச்சும் மந்திரம்.

(3) தர்ப்பை அறுப்பதற்கென்று கீழ்க்கு மூகமகச் செல்வதற்கு

பர்ஹி ராஹரண மந்திரம். [காண்டம்.]

வற்பட்ட மந்திரம். ஹோமாதாரமான ஆஹவீயம் பூர்வதிக்கிலிருப்பதால் யாகமும் அத்திக்கிலேயே இருக்கிறது என்பதை கொள்கை. வேதியில் பரப் புவதற்கு வேண்டியவளவு மிருதியாகப் பர்ஹினை (தர்ப்பையை)க் கொண்டு வரவேண்டு மென்றார். ஆஹவீய அக்நியிடம் சென்று, வேதியைப் பரப்ப தற்குவற்பட்ட மந்திரமென்ப பௌதாயனரும், கீழ்க்கிலாவது வடக்கிலாவ துபோய்த் தர்ப்பைமயமான பர்ஹினைக் கொண்டுவர நியமித்தமந்திரமென ஆபஸ்தம்பரும் சொல்கின்றனர்.

(4) தர்ப்பையைப் பிடித்து மேல் நோக்கி உருவவதற்கு மந்திரம். அரசனுடைய கட்டளையை முன்னிட்டுக்கிராமத்திற் சென்று நெய், பால் முதலியவைகளைப் பலாத்காரமாகப் பெறுகிற ஒருவன், அக்குற்றம் தன்னு டையது அல்ல வெனச் சொல்வதுபோல், தர்ப்பைகளைச் சேகரிப்பதும் தனது வீட்டுக் கூரை உய்வதற்கு அல்லாமல் தேவர்களை உத்தேசத்துச் செய்வதால் தனக்குத் தோஷமில்லை என்றார். உழுது பயிரிடப்படாமலும், தடாகம்முதலியவைகளிலிருந்து ஜலத்தை அடக்கிக்காமலும், மழையினாலே யே வளர்கிறபடியால், அரசனால் முன்னுக்கு வருகிற குடிகள் அவனுக்கு லாபகமான பதார்த்தங்களைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருந்தல்போலத்தவ காரியத்துக்கு இத்தர்ப்பைகள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன என்றார்.

(5) தர்ப்பைகளைச் சேர்த்தப் பிடிப்பதற்கு மந்திரம். வானால் பிடித் துக் கொள்வதற்கெனப் பௌதாயனர் குறிக்கின்றார்.

(6) தர்ப்பைகளை அறுப்பதற்கு வற்பட்ட மந்திரம்.

“உன்னை இம்சித்தவன் அல்லே னாதலால் இக்காரியத்தால் கசிக்க மாட்டேன்” என்றபடி.

(7) அறுத்தது போகப் பாக்கிரான தர்ப்பைக் கட்டைகளைத் தட விக் கொடுக்கும் மந்திரம். புத்தராவைப் போலவே பர்ஹிஸ் உபகாரி யான தால் அத்தர்ப்பையை வளரச்செய்வதற்கு முயலவேண்டும் இம்முயற்சி, புத் திரார்ப்பைக்கு ஆஸ்பதமானது எனப் ப்ராஹ்மணம் கூறுகின்றது.

(8) (தர்ப்பைகளை அறுத்தவர்) தன்னைத் தடவிக்கொள்ளும் மந்திர ம்: ஆசீர்வாத ரூபமான மந்திரம்.

(9) தர்ப்பைகளைக் கீழேவைப்பதற்கு மந்திரம். தரையில் வைத்தால் உச்சிஷ்டம் முதலியன பட்டுக் கெட்டுப்போம். இதன் பிறகு, மந்திர மின் றித் தர்ப்பைகளைச் சேகரிக்கலாம் என்றார்.

(10) (தர்ப்பைகளால் திரித்த) கயிற்றைப் பிடித்துக் கொள்ளும் மந்திரம்.

(11) தர்ப்பைகளைச் சேர்த்துக் கயிற்றால் கட்டும் மந்திரம். புலயாகன் கள் செய்த யஜமானனால் பன்முறை தர்ப்பையால் கட்டுப்பட்ட பத்திரிந்தரா ணியின் பதவிப்பெற்றது போலவே உந்தமான பதவியை உத்தேசித்து தில் வாறுகட்டப்படுகிறது. பர்ஹிஸ் ப்ராஜை ரூபமானதால், குழந்தைகள் காண்

பேர்பா. 1. அடி. 3] தைத்திரிய வ்யப்டிதை.

தால் (சொர்புள் கொடி) கட்டுண்டு பிற்பணபோல (தர்ப்பைகள் நடுவாமலி குப்பதற்குச்) கட்டவேண்டுமென ப்ராஹ்மணம் கூறுகின்றது.

(12) கயீற்றின் இருதுனிகளையும் சேர்த்து முடிப்பதற்கு ஏற்பட்ட மந்தரம்.

(13) முடிச்சை மறைத்தச் சொருகுவதற்கு மந்தரம். கயீற்றின் முடிப்புப் போட்ட பாக்கியைப் பின்னால் இழுத்து நனியானது முன்பற மிருக்கும்படி சொருகவேண்டும். புத்திரனை வேண்டிபவன் இம்மாதிரி செய்ய வேண்டுமெனக் குறித்தார்.

(14) தர்ப்பைக்கட்டைக் கைகளால் தூக்குவதற்கு மந்தரம். கைகளுக்கூப்பலத்தை அருப்பவன் இத்திரணுகையால் "இத்திரணுகைய கைகள்" எனக் குறித்தார்.

(15) தர்ப்பைக்கட்டைத் தலையில் வைத்தச் சகாள் மந்தரம். யிருஹஸ் பதி சேவர்களுக்கு பிரஹ்மணுகையால், "பிரஹ்மஸ்வருபமான தலையினால் கமக்கிறேன்." என்றார்.

(16) அகவ்யு திரும்பிவருவதற்கு மந்தரம்.

(17) தர்ப்பையை உயரத்தில் வைப்பதற்கு ஏற்பட்ட மந்தரம். தேவர்கள் உன்னதஸ்தானமான வானத்தில் வசிப்பதால், "தேவலோகத்தை அடைந்தவன்" என்றே குறித்தார்.

அறுவாகம். 3.

இரவில் பால்கறக்க ஏற்பட்ட மந்திரங்கள்.

1 (பாத்திரங்களே,) தேவர்களுக்குச் (செய்கிற) யாகமரகிய தேவகார்யத்திற்காகச் சுத்தமாக இருங்கள்.

2 (கும்பமே,) வாயுவுக்கு (ஸஞ்சார ஸ்தானமான) கடமரகவுய, விண்ணாகவும், பண்ணாகவும், ஸர்வத்தையும் அடக்கக் கூடியவனாகவும், மிருகப் பாகாசமுடையவனாகவும், (இருக்கிறயாதலால்) திடமாகவும், அசையாமலும் இருப்பாயாக.

3. (பலாச சாகையோடு கூடிய பவித்ரமே,) ஜீவன ஹேதுவுக்கு நூற்றுக்கணக்கான பால் தாரைகளைச் சுத்தஞ்செய்கிறவனுயிருக்கிறாய். ஜீவன ஹேதுவாயிருக்கிற ஆயிரம் (பால்) தாரைகளைச் சுத்தம் செய்பவனுயிருக்கிறாய்.

4. சிறிய பால் துளியும் பெரிய பால் துளியும் தேவலோகத்தில் வசிக்கிற நாகன் எனப் பெயர்கொண்ட அக்நி பகவானுக்கு ஹோமம் செய்தனவாக இருக்கட்டும். ஊண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் ஹோமம் செய்தன வாகட்டும்.

தோஹந மந்திரம். [காண்டம் 1.

5. இப்பசு, உலகவாழ்வுக்கு ஆஸ்பதமானது, இப்பசு, உலகெல்லாம் விபாடித்துள்ளது. இப்பசு, உலகைப் படைக்கும் வல்லமை, வாய்ந்தது.

6. அழகைக் கழுவக் கூடிய ஸாமர்த்தியமும் இனிமையுங்கொண்ட ஜலமீம, ஸந்தோஷத்திற்குக் காரணமான தனக்கினுடைய லாபத்தன் பொருட்டு, இப்பாலுடன் கலந்துகொள்வாயாக.

7. நன்றாகக் காய்ந்த பாலை, தயிர் சூபமான ஸோமஸத்தினால், உன்னைக் தோயுர்ப்படி செய்கிறேன். அதனால் இந்திரனுக்குத் தயிர் (ஹோமம் செய்யப்படும்)

8. விஷ்ணுவே இந்த ஹனிஸ்ஸை (பாலை) ரகஸிப்பிராக,

குறிப்பு:—

(1) பால் கறக்கும் பாத்ரம், பவித்ரம் முதலியவைகளை ப்ரோக்சிக்க மந்த்ரம். கார்ஹபத்யத்தின் வடபுறத்தில் தர்ப்பைகளைப் பரப்பி, அவைகளின் மேல், பால் கறக்கும் பாத்ரம், பவித்ரம், தயிர் பால் வைக்க இரண்டு ஸ்தாலிகள், இந்த நான்கினையும் வைத்து ப்ரோக்சிக்கவேண்டும். இஹித பெளதாயனருடைய அபிப்பிராயம். ஆபஸ்தம்பர், மேற்கறித்தவாறு தர்ப்பைகளின் மேல், வைப்பதோடு மூடுவதற்கு மரப்பாத்திரங்களும், அகப்பையும், கெருப்பைக் கிண்டிவதற்குப் பச்சைக் குச்சியும் வைத்து ப்ரோக்சிக்கவேண்டுமென்கின்றார்.

(2) பச்சைக் குச்சியினால் கார்ஹபத்ய அக்ஷியைக் கிளறவதற்கும், தயிர் பால் ஸ்தாலிகளை வைப்பதற்கும் மந்திரங்கள். இதனைப் பெளதாயனர் இரண்டாகப் பிரிக்கின்றார்:— 1. 'வாயுவக்குக் கடம்' எனத் தீழுட்டேல். 2. 'விண்ணைவும்'. அஸ்யாமலிருப்பாயாக' என, ஸ்தாலிகளை வைத்தல். வாயு இருப்பதால் 'விண்' என்றும், மண்ணைச் செய்யப்பட்டதால் 'மண்' என்றும் சொல்லியதால், இரண்டு உலகங்களின் ஸ்வரூபமெனக் கூறியது.

(3) பால் காய்ச்சும் ஸ்தாலியில் சாகாபவித்ரத்தை வைக்கும் மந்த்ரம். இந்தப் பவித்ரம் வடிக்கடவேதற்காக உத்தேசித்தது. 'வஸு' என்றபதம் பணம் எனப்பொருள் பட்டாலும், அப்பணத்தினாலேயே ஜீவனவேறு ஏற்படுவதால், வஸு சப்தத்திற்கு ஜீவனம் என்றே குறித்தார். வஸு என்பது செய்யும் கார்யத்தைக் குறிப்பதால் தொழிலாகு பெயர். 'சததாரம்' 'ஸஹஸ்ரதாரம்' என்றது பிராணதாரமான பால் தாரைகள், நூறு, ஆயிரமாக விழுவதால், சதாயுஸ், ஸஹஸ்ராயுஸ் எனச் சொல்கிற ஆசிர்வாதமென்கின்றார். மேலும், பவித்ரத்தை நோக்கி, சூர்ய உதயாஸ்தமனத்தையும், பிறைச் சந்திரனையும் உவமித்து, மூலிகைகளுக்குக் காரணமான சந்திர ஸம்பந்தத்தால், இந்தப் பவித்ரத்தின் மூலமாய்ச் செல்லும் பால் மூலிகைகளின் சேர்க்கையுள்ளதெனத் தெரிவிக்கின்றார்.

பிரபா. 1. அது. 3.] தைத்திரிய வஸ்துவிரிதை.

(4) பால் கறந்த பசுக்களைப் பார்த்துச் சொல்லும் மந்திரம். கறக்கும் பொழுதும். வடிக்கட்டும் பொழுதும் சிதறக்கூடிய பால், துளிகளைக் குறித்துச் சொல்லியது. சேவர்களுக்குத் திருப்தியாகுமாறு ஸ்வர்ஹாகார வஷ்டகார சப்தத்தோடு அகநியில் ஹோமம் செய்தவை பாயோஜனகரமாகும். இவ்வாறு இருக்கத், கரையில் விழுந்த துளிகள் எவ்வாறு ஹோமம் செய்தனவா குமெனச் சொன்னால், பிராஹ்மணர்களுக்கு இட்ட அன்னம் மந்திரமன்றியில் உண்ணப்பட்டாலும் எவ்வாறு பயன் தருவனவோ அவ்வாறே மந்திரமன்றிக் கீழே சிதறிய பால் துளிகளும் பயன்படும் என்றார். பூமியில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட பண்டக் களிதேவர்களுக்குத் திருப்தியைச் செய்கின்றன இவ்விதமாகவே, இப்பால் துளிகளும் தேவலோகலாவியான நாகன் என்ற அகநிக்குப் பயன்படும் என்றார். ஜலத்தினால் வளர்ந்த தர்ப்பையின் வழியாக மாங்கள் தின்ற ஓஷதிகளின் ஸாரமான பால் வடிக்கட்டப்படுவதால், ஜலமும் ஓஷதிகளும் கலந்துள்ளது என்றார்.

(5) மாடுகளைக் கறந்தயிறகு, அவை ஒவ்வொன்றையும் மந்திர பூர்வகமான பெயர்களால் துதிக்கும் மந்திரம். மந்திரத்தில் குறித்த மூன்று குணங்களால், வரிசையாக பூமி, அந்தரிக்ஷ, விண்ணுவகங்களைக் குறித்தார். இம் மூன்றின் ஸமஷ்டி பென்று பசுக்களைத் துதித்ததாயிற்று; கொடையாளிகளைத் துதிப்பது ஸஹஜம். இவ்வாறு துதிக்கப்பட்டவர்கள் மேலும் மேலும் கொடுப்பதுபோல் இப்பசுக்களும் அநிகமான பாலைக் கொடுக்கும் என்றபடி.

(6) பால் கறந்த பாத்திரத்தைக் கழுவிய ஜலத்தைப் பாலோடு கலப்பதற்கு மந்திரம் அழுக்கைப் போக்கும் ஸாமர்த்தியம் ஜலத்தினிடம் அவசியமிருப்பதால், “ஸத்யம்” எனப் பொருள் படுகிற ‘ரிதம்’ என்ற சொல்லை ஜலத்திற்கு விசேஷண மாக்கினார். கழுவிய ஜலமும், ஓஷதியையான பாலும் சேர்வதால், ஆகாரம் ஜலம் இரண்டையும் குறித்ததாயிற்று. ஆகாரத்தில் ஸ்தூலமானது மலம், நடுத்தரமானது மாம்ஸம், ஸூக்ஷ்மமானது மனது என்றும் ஜலத்தில் ஸ்தூலமானது மூத்ரம், நடுத்தரமானது ரக்தம் ஸூக்ஷ்மமானது ப்ராணன் என்றும், மும்மூன்றாக வகுத்திருக்கிறார்கள் ஆகையால் இவை, ப்ராணகாரத்துக்கு இன்றி யமைபாதன. தயிரும் பாலும் யஜமானனுக்குப் புவஷ்டி செய்யக் கூடியன வாதலால் “தனத்தினுடைய யலாபத்தின் பொருட்டு” என்றார்.

(7) நன்றாகக் காய்ச்சியபிறகு கீழே இறக்கித் குளிர்ந்த பாலில், தயிர் ஊற்றித் தோயவைக்கும் மந்திரம். பாலில் ஊற்றப்படுகிற தயிர், ஸோம ரஸத்துக்குச் சமான மென்றார். பிராஹ்மணம் (1-2-3) தயிர்வைக்கும் ஸ்தவியை ஸோம மென்றே குறிக்கின்றதாகையால், மேற் குறித்தவாறு சொல்லியது தயிரைக்கொண்டு பாலைத் தோய்த்தால் இந்நிரனுக்கு பரிதியென வேதம் கூறுகின்றது. இவ்வாறு தோயவைத்த பால் மூடுவதற்கு இருப்ப அல்லது மாப்பாத்திரத்தை உபயோகிக்கவேண்டுமாம். மண்பாத்திரத்தால் மூடினால் அப்பண்டம் பிதிர தேவதைகளுக்குத் தகுதியாகு மெனச் சொல்லியவாறு அறிக.

(8) பால் சுட்டினைய உயரத்தில் வைக்க மந்திரம், விஷ்ணு காக்கும்

ஹவீர் நிர்வாப மந்திரம்.

[காண்டம் 1]

கடவுளாதலால், அவரை வேண்டிக் கொண்டபிறகு முந்திய அதுவாகத்தில் தர்ப்பைக்குச் சொல்லியதுபோல் சொல்லியது.

அநுவாகம். 4.

பிரதமையிற் செய்யவேண்டிய காரியத்திற்காகத் தானியத் தை எடுத்து ஹவீஸ் தயார் செய்வதற்கான மந்திரங்கள்.

1. கைகளே, உங்களைத் தேவகார்யத்திற்குத் தகுதியுள்ள வர்களாகச் செய்கிறேன்.

2. (முறத்தைப் பார்த்து,) எங்கும் வியாதிக்கிருக்கிற யாகத்தின் பொருட்டு உன்னை (எடுத்துக்கொள்கிறேன்.)

3. ராக்ஷஸர்களும் சத்துருக்களும் எரிசுகப்பட்டார்கள்.

4. (அக்தியே நீ,) இம்சை செய்யக் கூடியவன். இம்சிக்கிற பாபத்தை அழிக்கக் கடவாய். எந்த ராக்ஷஸனான ஒருவன், யாகத்தைக் கெடுக்கும் எண்ணத்துடன் எங்களைக் கொல்ல நினைக்கிறானோ அவனை நாசம் செய்வாயாக. சோம்பல் முதலிய எந்த வீரோதிகளை நாங்கள் அழிக்க விரும்புகிறோமோ அவற்றையும் அழித்து விடுவாயாக.

5. (வண்டிபைப் பார்த்து) நீ தேவர்களுக்கு ஸம்பந்தப் பட்டவனாய் இருக்கிறாய். மிகவும் சத்தமாயும் தான்யத்தால் நன்றாய் நிறைந்தும், மிகுந்த அன்புக்கு இடமாயும் ஹவிஸை நன்கு சுமக்கிறவனாயும், தேவதைகளை நன்றாய் அழைப்பவனாயும், (தான்யங்களைப்) போடுவதால் கோணலில்லாமலும் இருக்கிறாய். (பாரத்தைச்) சுமந்து கொண்டிருத்தலால் அசையாமலும், முறியாமலும் இருப்பாயாக.

6. (தானியத்தைப் பார்த்து) மித்ரனுடைய கண்ணால் உன்னைப் பார்க்கிறேன். நீப்பப்படவேண்டாம். நடுங்க வேண்டாம். (நான்) உன்னைக் கொல்லவில்லை.

7 காற்று நுழையும்படி விசால்மாக (இருங்கள்.)

8 (தானியத்தை நோக்கி) ஸவிகா தேவதை உதுப்பதன் பொருட்டு, உன்னை அக்ளிநீ தேவதைகளின் பாஹுக்களாலும் பூஷன் தேவதையின் கைகளாலும், அக்தியின் த்ருப்திக்காகப் போடுகிறேன்.

9 (இதை) அக்தி ஸோம தேவதைகளுக்குப் போடுகிறேன்.

10 இதை தேவர்களுக்கு; அதுவே எங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும்.

பிரபா. 1. அது 4.] தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

- 11 (ஹவிஸைப் பார்த்து) அபிவிருத்திக்காக உன்னை அபிமந்த்ரணம் செய்கிறேன். இந்த அபிமந்த்ரணம், (அன்னியர்களுக்குக்) கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு அல்ல.
- 12 ஸ்வர்க்க லோகத்தையும், ஸ்வர்க்கத்தைக் காட்டுகிற ஜ்யோதிஸ்சையும் நன்றாய்ப் பார்க்கிறேன்.
- 13 இகபரலோகங்களில் எங்கள் வீடுகள், (கிசிலடையாமல்) கிடமாயிருக்கட்டும்.
- 14 (ஹவிஸைப் பார்த்து) விசாலமான வெளியில் (ஸௌகர்யமாக) என்னைத் தொடர்ந்து வருவீராக.
- 15 அகிதிரிணுடைய மடியில் (பூமியில்) வைக்கிறேன்.
- 16 (அக்நி பகவானே) ஹவிஸை ரக்ஷிப்பீராக.

குறிப்பு:—

(1) காலையில் அக்நிஹோத்ரம் செய்தபிறகு அந்த அக்நியில் கையைக் காய்ச்ச ஏற்பட்ட மந்த்ரம். ஜலத்தில் அலம்புவது வழக்கமாயிருக்க அக்நியில் வாட்டுவதால் எவ்வாறு சுத்தமாகும் என்ற சங்கை பிறக்கு மாகையால், பின் வருமாறு குறிக்கின்றார். ஸ்நானம், ஆசமனம், முதலியவை சிரத்தையைத் தூண்டுவதற்குக் காரணமானவை. ஜலமும் சுத்திசெய்யும் சக்தியுடையதுதான். ஆயினும், அசுரர்களுக்குப் பயந்த தேவர்கள் அக்நியிற் குதித்துமறைந்தனர் எனப் பரஹ்மணம் கூறுவதால், எல்லா தேவஸ்வருடத்தையும் அக்நியே பெற்றிருக்கிறது. ஆனது பற்றி, அக்நியில் காய்ச்சுவது மேல் எனக் கூறினார்.

(2) வலது கையினால் முறத்தை எடுக்க மந்த்ரம். அக்நிஹோத்ரம் செய்ய உதவுகிற அகப்பையை இடது கையில் பிடிக்கவேண்டுமென்கல்பம் கூறுகின்றது மேலும், ஸ்ப்யம் (கூரான அகப்பை), வானூய்கள், சாதாரண அகப்பை, முறம், மான்தோல், அரணிக்கட்டை, உரல், உலக்கை, அம்மி, குழலி, ஆகிய இப்பத்துப் பண்டங்களும்கூட யாகத்துக்குத் தேவையென வேதம் கூறுகின்றது.

(3) முறத்தை, ஆஹவநீயத்திலாவது, கார்ஹபத்யத்திலாவது காய்ச்சுவதற்கு மந்த்ரம்.

(4) யாக தானியங்கள் இருக்கிற வண்டியின் முன்புள்ள, வடபுழி முன்ன (மாடுகளின் கழுத்தை வீக்கச் செய்து) ஹிம்விக்ந்தி அக்கியைப் பார்த்துக்கிரார்.

(5) வண்டியைப் பார்த்துச் சொல்லும் மந்த்ரம்.

“தேவர்களுக்கு.....கோண விஸ்வாமலிருக்கிறாய்.” என்றது, சாண்டிய மூட்டைகளோடு கிடமாயிருப்பதற்குச் சொல்லவேண்டும் என்ற

ஹவிர் திர்வாப மந்திரம். [காண்டம். 1.

மும்; “அசையாமலும், முறியாமலும் இருப்பாயாக” என்றது, தான் ஏதும் போது சொல்லவேண்டுமென்றும், ப்ராஹ்மணம் கூறுகின்றது.

(6) நெல் மூட்டைகளைப் பார்த்துச் சொல்வது.

சூர்யனுடைய அதுகாஹத்தால் கிடைத்த கண், எனவேதம் கூறுகின்றது. ஆயினும் “பயப்பட வேண்டாம், உன்னைக் கொல்லவில்லை” எனச் சொல்வதால் “யித்ரஸ்ய” என்ற பதம், ஸ்நேகத் தன்மையையும், அதுகூலத் தையும் வற்புறுத்துகின்றது, என ஸாயணர் குறிக்கின்றார்.

(7) தானியங்களை மூடிவைத்திருந்தவைக்கோலை. விலக்கு. தற்கு மந்திரம்.

காற்று நுழையாமல் மூடப்பட்டிருக்கும் பண்டம் வருணனுக்கு ப்ரீதியாமாதலால், வில்காராமாய் நுழையும்படி செய்து, அவ்வருணனுடைய ஆதிக்யத்தை நீக்குகிறார்.

(8) மந்திர சுத்திபெற்ற முறத்தில் அகப்பையினால் தானியத்தை எடுத்துப் போடுவதற்கு மந்திரம்.

தோள் முதல் மணிக்கட்டு வரையிலுள்ள பாஹு அச்விநீதேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், மணிக்கட்டுக்குக் கீழ் விரல்கள் உட்படவுள்ளகைகள் பூகூராவால் கொடுக்கப்பட்டன வென்றும், கொள்க.

(9) பூர்ணமாயாகத்தில், அக்நி ஸோம தேவதைகளை உத்தேசித்து முறத்தில் தானியத்தைப் போடுவதற்கு மந்திரம்.

(10) முறத்தில் போட்ட தானியத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு சொல்லும் மந்திரம்.

முறத்தில் போடப்பட்டிருக்கிற தானியம். அப்பொழுது செய்ய உத்தேசித் திருக்கிற யாகத்திற்கே யாதலால், “இது தேவதைகளுக்கு” என்றார். வண்டியில் உள்ளதான்யம், பிற்பாடு செய்யப்போகிற யாகங்களுக்கும், போஜனத்திற்கும் உதவுமானகையால், “அதுவோ, தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும்” என்றார்.

(11) முறத்திலிருக்கும் ஹவிஸை அபிமந்திரணம் செய்ய. “கொடுக்காமல் இருப்பதற்கல்ல” என்றது, “தேவர்களுக்கென்றே” எனப்பொருள் படுகின்றது.

(12) ஆஹவநீயத்தைப் பார்க்கும்போது சொல்லும் மந்திரம். “ஸ்வர்க்கம்” என அக்நிஹோத்ர அறையையும், “ஐயோதீஸ்” என ஆஹவநீயத்தையும் பார்க்கவேண்டுமென ஆபஸ்தம்பர் சொல்கின்றார். யாகம் ஸ்வர்க்க பதவியைக் கொடுக்கக் கூடியதாதலின், அவ்வறையை “ஸ்வர்க்கம்” என்றார்.

(13) வீட்டைப் பார்க்கவாவது, வண்டியிலிருந்து இறங்கவாவது ஏற்பட்ட மந்திரம். ஹவிஸை எடுத்துக்கொண்டு வண்டிவிட்டிறங்கியவர், அட்டையாருக்கு அளிப்பாரோ என நடுங்கிய இகபர வேகங்களைப் பார்த்துத், “ஹ மாயிருக்கட்டும்” எனச் சொல்லியதால், அவ்விரு உலகங்களும் ஹவிர்ய திமட்கின்றன.

பிரபா1, அது 5] தைத்திரிய ஸம்ஹிதை.

- (14) ஹவிலோசி வீட்டில் துழைய மந்தரம்.
 (15) கார்ஹபத்யத்தின் வடபுறமாக ஹவிஸை வைக்க ஏற்பட்டது.
 (16) கார்ஹபத்யத்தை வேண்டிக் கொள்ள மந்தரம்.

அநுவாகம். 5.

நெல்லைக் குத்துவதற்கு மந்தரங்கள்.

- 1 (ஜலத்தைப் பார்த்து) பூர்ணமான (பாவனம் செய்யக் கூடிய) தர்ப்பையாலும், வஸுவாயிருக்கிற (லோக ஸ்திதிக்குக் காரண மாயிருக்கிற) சூர்யனுடைய கிரணங்களாலும், ப்ரோசகரான ஈசுவரன் உங்களைப் பரிசுத்தம் செய்யட்டும்.
- 2 ஜலதேவதைகளே, (நீங்கள்) பரிசுத்தம் செய்வதில் முதன்மை பெற்றவர்கள். வேகமாகப் போவதில் தலைமை வாய்ந்தவர்கள். (ஆகையால்) இந்த யாகத்தை நிறைவேற்றுகள். யஜமானனை முன்னுக்கு ஏற்றுங்கள். வருத்திராஸூரனைக் கொல்வதற்கு இந்திரன் உங்களை வேண்டினான். வருத்திராஸூரனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் நீங்களும் இந்திரனை வேண்டினீர்கள். ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவர்களாயிருங்கள்.
- 3 (கான்யத்தைப் பார்த்து) அக்தியின் திருப்பிக்காகவும், அக்நி-லோம தேவதைகளின் திருப்பிக்காகவும் உங்களைப் ப்ரோக்ஷிக்கிறேன்.
- 4 (பாத்திரங்களைக் குறித்து) தேவதைகளை உக்தேசித்துச் செய்கிற திவ்யமான கான்யத்திற்குச் சக்தமாயிருங்கள்.
- 5 ரக்ஷஸ்கள் உதறப்பட்டார்கள். வீரோடிகள் உதறப்பட்டார்கள்.
- 6 (மான்தோலைப் பார்த்து) அக்தியின் தோலாயிருக்கிறாய். (ஆகையால் இந்த) பூமியானது, உன்னைத் (தன் தோலென்று, உணர்ந்துகொள்ளக்கூடியது.
- 7 (உரலைப் பார்த்து) நீமரத்தால் செய்யப்பட்டிருப்பினும் கல் உரலாகவே இருக்கிறது. (ஆகையால்) (இந்த) பூமியின் தோல் உன்னைத் (தன் தோலாகவே) அறிபட்டும்.
- 8 (கான்யத்தை நோக்கி) நீ அக்தியின் சாரீர் வர்க்கு உண்டாவதற்குக் காரணமானவன், தேவர்களின் ஆகார உபயோகம் உன்னை எடுக்கிறேன்.

வீழி அவகாத மத்திரம் [காண்டம். 1.

- 9 (உலக்கையைப் பார்த்து) நீ மரத்தால் செய்யப்பட்டிருப்பினும் (தாருடயத்தால்) கல்வாகவே இருக்கிறது. தேவர்களுக்கான இந்த ஹரிஸ்ஸை மெதுவாக இருக்குமாறு சமைப்பாயாக. (தயார் செய்வாயாக)
- 10 (குழுவியைப் பார்த்து) இந்த அன்னத்தையும், (அதன் ருசியான) ரஸத்தையும், (கொண்டு வருகிறான் என்று தேவர்களிடம்) சொல்வாயாக. (பக்ஞாயுதங்களைப் பார்த்து) பரதர்யமான தென்று சொல்லுங்கள். நாங்கள் வைரிக் கூட்டத்தை வெல்லோமாயாக.
- 11 (முறத்தைப் பார்த்து) மழையால் வளர்ந்திருக்கிறது.
- 12 (தான்பத்தை நோக்கி) மழையால் வளர்ந்தவன் என்று உன்னை (இம்முறம்) அறியட்டும்.
- 13 ராக்ஷஸர்களும் வெருட்டப்பட்டார்கள்.
- 14 (உமியைப்பார்த்து) நீ ராக்ஷஸர்களில் பாகமாக இருக்கிறது.
- 15 (அரிசியைப் பார்த்து) வாயுஉங்களை நன்றாகப் பிரிக்கட்டும்.
- 16 ஸ்வர்ண மோதிரம் பூண்ட ஸவிதாதேவதை உங்களை ஏற்றுக் கொள்ளட்டும்.

குறிப்பு:—

(1) அக்நிஹோத்ர அகப்பையின் குறுக்கே பவித்ரமும் ஜலமும் கொண்டுவந்து தர்ப்பையால் மும்முறை அரைக்கும் மந்திரம்.

“சூர்யன் மிகச்சுத்தமானவனாகையால் அவனுடைய ஸ்வரூபத்தை துணி முறியாத தர்ப்பங்களிற் பாவிப்பதால் சுத்தம் ஏற்படுகிறது. ஜலம் ப்ராணாதாரமானது. சூர்யனது கிரணங்கள் ப்ராணதாரமானவை. இவ்விரண்டையும் சேர்ப்பது உயிருடன் உயிரைக் கலந்தது போல் ஆம்” என, ப்ராஹ்மணம் (3-2-5) கூறுகிறது. ஜீவகோடிகள் உயிருடன் வலிப்பதற்குக் காரணம் சூர்யகிரணமாகையால், அதனுக்கு “வஸு” என்ற அடைமொழி கொடுத்தார் இந்தமந்திரம் மூன்றுபாதங்களோடு கூடிய காயத்ரீ சந்தஸ் ஆகையால் ஒவ்வொரு பாதத்துக்கும் ஒருமுறை அரைக்கச் சொன்னார்.

(2) ஜலத்தைப் ப்ராஹ்மணத்திப்பதற்கும் ப்ரோக்சிப்பதற்கும் மந்திரம் தர்ப்பைக்குச் சுத்திகரிக்கும் சக்தி உண்டென்பது ஸ்வதஸ்வரித்தம் அத்தர்ப்பையையும் சுத்தி செய்யக் கூடியது ஜலம் என்றதால் ஜலத்துக்கே சுத்திகரிக்கும் சக்தி யிருதியென்பது சொல்லாமல் விளக்குகின்றது. ப்ராஹ்மணம் பேசுமாத ஓடக்கூடியது ஆதலால், அத்தகைய துரிதத்தோடு “யஜவானை முன்னுக்கு ஏற்றுக்கொள்” என்றார். உருத்ராஸுவத விஷயத்தில்

பிரபா. I அ.அ. 5] தைத்திரிய வாய்வுறிவை.

பெந்திருந்த இங்கிரனுகூ, ப்ராஸாபதி வஹ்ராயுகத்தை ஜலத்தால் அலம்பிக் கோடுத்தார். இஃது இங்கிரன் ஜலத்தின் உதவியை வேண்டியதாம். ஆய்ச ப்ராயோக விஷயத்தில் ஜலமும் இங்கிரனை அபேசுபித்ததால் ப்ராபேகை நி ரூபிக்கப் பட்டது.

(3) முறத்திலிருக்கும் நெல்லைத் தேவசைகளுக்குப் பிரித்துப் ப்ரோ க்ஷிக்க மந்த்ரம்.

(4) பாத்திரங்களை நிமிர்த்தி ப்ரோக்ஷிக்க மந்த்ரம்.

(5) மான்தோலைக் குப்பைமேட்டில் மும்முறை உதமுகதற்கு மந்த்ரம்.

(6) மான்தோலைக் கீழே விரிக்க மந்த்ரம்.

இக்கோலின் கழுத்துப்புறம் மேற்குப் புறமாகவும், மயிருள்ளபக்கம் மேலே இருக்குமாறும் போடவேண்டும். “பூமியின் தோல்” என்றது சரீரத் தில் தோல் ஒட்டியிருப்பது போல் பூமியை விட்டு அகலுமிங்கும் நகராமலி ருப்பதற்கு என்றார். ஒரு காலத்தில் தேவர்களை விட்டுப் பிரிந்த யக்ஞபுரு ஷன் க்ருஷ்ணமருசமாகத் தன்னை ஆக்கிக்கொண்டார் என்று ப்ராஹ்மணம் கூறுவதால் நெல்லைக் குத்தும்போது கீழே விரிக்கப்பட்ட தோலில் சிந்திய வைவீணுகாது எனக்குறித்தாரா.

(7) க்ருஷ்ணஜினத்தின் மேல் உரலை வைக்க மந்த்ரம்.

(8) நெல்லை உரலில் போட மந்திரம்.

அக்ஷியானது காஷ்டத்தைப் பற்றி எரிவதால், காஷ்டம் அகரிக்குச் சரீரம் போலாம். தான்யமும் ஜடராக்கியால் ஜூரிக்கப்படுவதால் ஹவீஷ் ஸும் அவ்வாறே குறிக்கப்பட்டது.

(9) உலக்கையைக் கொண்டுவர மந்த்ரம்.

(10) அக்ரீதரன்என்ற ஓர் அத்வய்ய அம்மியில் குழவியால் பலத்த சத்தத்தோடு அடிக்க மந்த்ரம். இவனைப்பற்றி ரிசுவேதம் மண். 1. சூக். 1. செய். 2-ம் பார்ச்ச

“அஸுரர்களை அழிக்கக் கூடிய மனுவினுடைய வாக்கு யக்ஞாயுதங் களில் துழைந்தது. இச்சத்தத்தைக் கேட்கிற அஸுரர்கள் நாசமடைகிறார் கள். இதனைக் கேட்கிற யஜமானனுடைய ஞாதிக்களும் நாசமடைகிறார்கள்.” என (3-2-5) ப்ராஹ்மணம் கூறுகின்றது.

(11) வடபுறம் வைத்திருக்கிற முறத்தைப் பார்த்துச் சொல்லும் மந்த்ரம்.

மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட முறமாகையாலும், அம்மூங்கில் மழையால் வளர்ந்த நாகையாலும் இவ்வாறு கூறியது காண்க.

(13) குத்தின நெல்லை முறத்தில் போட மந்த்ரம்.

அவ்வறுத தண்டில் பேஷைபிதானம் [காண்டம் 1,

(14) புடைப்பதற்கு ஏற்பட்ட மந்தரம்.

பசயாகத்தில் உதிரமும், ஒஷ்தியாகத்தில் உமியும் ராகஸபாகமெனப் பராஹ்மணம் கூறுகின்றது.

(15) உமியை மான்தோலின் அடியில் தள்ள மந்தரம்.

இம்மந்தரத்தை உச்சரித்தப், புடைத்த உமியை நடுவிலிருக்கும் கபாலத்தில் கொட்டிய பிறகு கையால் அள்ளி மான்தோலின் கீழே தள்ள வேண்டுமெனக் கல்பக்காரர் கூறுகின்றார்.

(16) குறுணையிலிருந்து அரிசியைப் பிரிக்க மந்தரம். வாயுவின் கார்யம் சுத்திகரிக்கவும் உதவும் என்றார்.

(17) அரிசியைப் பாத்திரத்தில் போட மந்தரம். முறக்கிலிருந்து பாத்திரத்தில் போடும் பொழுது கீழே சித்தக்கூடிய ஹவீஸ் வீசும்போகால் ஸவிதா தேவதை அதனை வாங்கிக் கொள்ளாட்டும் என்றார்.

அரிசியை மும்முறை தீட்டும்படியனுமான பதநியை ஏவவேண்டுமென்று பராஹ்மணம் (3-2-5) கூறுகின்றது.

அநுவாகம். 6.

அரிசிமா பிசைவதற்கான மந்தரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

- 1 (மான்தோலைக் குறித்து) ரக்ஷஸ் உதறிவிடப்பட்டது. வைரிகள் உதறப்பட்டார்கள். நீ அத்தியின் (பூமியின்) தேவால், பூமி உன்னை எடுத்துத் தனதுகோலென்று அறியட்டும்.
- (2) ([சமியை(மரக்குழுவியைப்) பார்த்து] தேவலோகத்தைத் தாங்குகிறாய், க்ருஷ்ணஜினரூபமான பூமியின்தோல் உன்னை யறியட்டும்.
- (3) (அமியைப் பார்த்து) (உனக்கு மாவரைக்கத் தெரியுமாதலால்) நீபுத்தியுள்ளவன், மலைக்கு ஒப்பான உனது உறுதியால் தேவலோகத்தைத் தாங்குகிற இந்தக்குழவி உன்னைக் கணப்படுத்தட்டும்.
- (4) (அமிக்குழுவியைப் பார்த்து) புத்திசாலியாயும் மலைக்கு ஒப்பாயுமிருக்கிறாய். உன்னை அம்மியானது அபிமானிக்கட்டும்.
- (5) (தான்யத்தைப் பார்த்து) ஸவிதாவின் பலத்துக்காக, அசுவிரீ தேவர்களின் பாஹுக்களாலும், பூஷாவின் ஹஸ்தங்களாலும் உன்னை எடுத்து (அமியின்மேல்) போடுகிறேன், ஆஹுதி ரூபமான தான்யமாயிருக்கிறாய். தேவர்களைத் திருப்புகி செய்வாயாக.

பிரபா 1 அற 6] தைத்திரீய வம்ஸறிதை.

- (6) (ஹரிவைப் பார்த்து) ப்ராணனுக்காக உன்னையும், அபானனுக்காக உன்னையும், வ்யானனுக்காக உன்னையும் (பிசைசி நேன்)
- (7) (பாஹுவைப் பார்த்து) (பஜமானனின்) அடியின் பொருட்டு இடைவிடாமல் கார்யம் முழுவதையும் நடத்த ஸாதகமான குழுவியைத் தரிக்கிறேன்
- (a) (மாலைப் பார்த்து,) (உங்களை) ஸித்திர தேவன் மோட்சி சக்கையால் ஏற்றுக் கொள்ளட்டும்.

குறிப்பு:—

- (1) மான்தோலைக் கீழே விரிப்பதற்கு மந்திரம்.

தலைப்புறத்தை மேலாகப் பிடித்து மும்முறை உதறி, பிறகு மேற்குப்புறம் கழுத்தும் ரோமமுள்ள பக்கம் மேலாகவுமாக மான்தோலைக் கீழே விரிக்கவேண்டும்.

- (2) சமியை மான்தோலில் வைப்பதற்கு மந்திரம்.

அம்மியை ஒருபுறம் உயர்ந்திருந்தும்படி தூக்கி வைப்பதற்கு உபயோகிக்கிற குழவிபோன்ற ஒரு பொருளை "சமி" என்றார்.

ப்ராஜாபதி ஆதியில் படைத்தபொழுது வானமும் பூமியும் சமியின் உருவத்தைப் பெற்று ஒன்றாயிருந்தது பற்றித் தேவலோகத்தைத் தாங்கு உதாசக் குறித்தார்.

- (3) மான்தோலின் மேல் அம்மியை வைப்பதற்கு மந்திரம்.

மரத்தால் செய்யப்பட்டிருப்பினும் முன் கூறியவாறு வானத்தைத் தாங்கும் சக்தியுடைய இக்குழவி கல்லால் செய்யப்பட்டிருக்கிற அம்மியை அபிமானிக்குமாறு கூறினார்.

- (4) அம்மியில் குழுவியை வைப்பதற்கு மந்திரம்.

மலையிலிருந்து வந்த குழுவியும் மலையிலிருந்து உண்டான அம்மியும் பிறந்தவிடம் ஒன்றாதல் பற்றி அக்குழுவியை அபிமானித்தல் தகுதி என்றார்.

- (5) அம்மியின் மேல் தான்யத்தைப் போடுதற்கு மந்திரம்.

அக்கரிக்கும் அக்ரிஸோமர்களுக்கும் தனித்தனி போடுகிறார் எனப்போதாயனர் கூறுகிறார். அம்மியில் வைத்த தான்யம் சிறிதாயினும் மந்திரபலத்தால் பெரிது ஆம் என ப்ராஹ்மணம் குறிக்கின்றது. அசுவிரியுர், பூஷாஷும் பாஹு பஜங்களுக்குப் பலம் கொடுப்பவர்கள் எனவே தம் முன்னமேயே கூறியுள்ளது.

- (6) தான்யத்தை மாவாக்க மந்திரம்.

ப்ராணனுக்கு எனக் கிழக்கிலும், அபானனுக்கு என மேற்கிலும் வ்யானனுக்கு என நடுவிலும் அரைக்கவேண்டும் என்பது ஆபஸ்தம்பரது அபிப்பிராயம்.

கபாலோபதானம் [காண்டம் 1.

உள்ளே செல்கிற மூச்சுப் பராணன் எனவும், வெளி யேறிவது அபாணன் எனவும். இவ்விரு சுவாஸங்களுக்கும் நெடுிலையிலுள்ளது வ்யானன் எனவும் கூறுகின்றார்.

- (7) பாஹுவைப் பார்ப்பதற்கு மந்த்ரம்.
 (8) அரைத்த மாவை மான்தோலில் போடுதற்கு மந்த்ரம்.

அநுவாகம்—7

கபாலத்தை அடுப்பில் வைப்பதற்கு மந்த்ரங்கள்.

- (1) (உபநேஷத்தைப் பார்த்து) நீலாமர்த்யசாலியா யிருக்கிராய்.
 (தனலை எதிர்ப்பதனால்) வேத மந்த்ரத்தாலுண்டான (புரோட்சம் என்ற அஷனத்தைக்) கொடுப்பாயாக.
- (2) ஏகாஹபக்யமே, (அசால்சிரீயமான) ஆமத்தைத் தீன்ற அக்நியை வெருட்டும. மாம்ஸங்களைப் பசுஷித்த அக்நியை இங்கிருந்து (ஊட்டி) விடும். தேவர்களுக்கு ஹவிஸைக்கொடுக்கக் கூடிய அக்நியை இவ்விடம் வருவிப்பீராக.
- (3) (கபாலத்தைப்பார்த்து) ரக்ஷஸ் அக்நியில் எரிக்கப் பட்டான். ஸவரிகளும் எரிக்கப் பட்டார்கள். நீ திடமானவன். பூமியைத் திடப்படுத்து. இந்தயஜமான னுடைய ஞாநிகளை ஸேவகர்களாகும்படி செய்.
- (4) (அஷ்டகபாலமே) நீ திடமானவன். அந்தரிக்ஷத்தையும்,ப்ராணனையும், அபானனையும் திடப்படுத்து. யஜமான னுடைய ஞாநிகளைச் சேவகர்களாக்குக. நீ தார்யமானவன், ஆகாயத்தையும், சக்ஷுஸையும், செவியையும் திடப்படுத்து. யஜமான னுடைய ஞாநிகளைச் சேவகர்களாக்கு. நீ உறுதியானவன். திசைகளையும், யோகியையும், ப்ராஜையையும் திடப்படுத்துக. யஜமான னுடைய ஞாநிகளை ஸேவகர்களாக்குவாயாக. நல்ல வஸ்துக்களின் குவியலாயிருக்கிராய். இந்த யஜமான னுக்கு ஐச்வர்யத்தையும் ப்ராஜையையும் அருள் வீராக. யஜமான னுடைய ஞாநிகளைச் சேவகர்களாக்குக.
- 5 (கபாலங்களைப் பார்த்து) ப்ருகு, அங்கிரஸ் தேவதைகளின் தீபோருபமான அக்நினியால் உஷ்ண மடையுங்கள்.

பிரபா. 1 அது 7.] தைத்திரீய வம்ஸறிதை.

- (6) யாகம் செய்கிறவர்கள் எந்தக் கபாலங்களை அகநியில் ஸ்தாபித்தார்களோ, அவைகளையே யாகபோஷகனுடைய (யஜுமானனுடைய) விரதம் (யாகம்) முடிந்த பொழுது இந்தச் வாயுக்கள் இறக்கட்டும்.

குறிப்பு:—

(1) குச்சியால் அகநியைக் கின்றுவதற்கு மந்தரம்.

பலாச சாகையின் அடியில் சான்றீனத்தில் ஒடித்த குச்சியை “உபவேஷம்” என்றார்.

(2) கார்ஹபத்யம், ஆஹவீய மல்லாத அகநியில் இரண்டு தணல்கள் எடுத்து ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை ஸ்தாபிப்பதற்கு மந்தரம்.

“வெருட்டும், ஒட்டிலிடும்” எனச்சொல்லி ஒருதணலை எறிந்து விட்டு, “வருலிப்பீராக என்றுரைத்து ஒரு தணலை அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

(3) தணலில் கபாலத்தை வைக்கவும் கபாலத்தில் தணலைவைக்கவும் மந்தரங்கள்.

“நீ திடமானவன்” என்று நடுவிலுள்ள புரோடாச கபாலத்தைத்தணலில்வைத்து, “எரிக்கப்பட்டார்கள்” என்று கபாலத்தில் தணலை வைக்கவும் கபாலத்தின் மேலும் கீழும் தணலிருத்தலால் இருசுடருக்கு மந்தி என்றார். இவை பூமி அந்தரிக்ஷங்களுக்குச் சுடர்களாயின, ஸவர்க்கத்துக்குச் சூர்யன் இருப்பதால் முச்சுடராயிற்று என்றார்.

(4) 2-3-7-8வது கபாலங்களை அனலில் வைப்பதற்கு மந்தரம்.

“நீ திடமானவன்” என்று 2-வதையும், ‘நீ தார்ட்ய முன்னவன்’ என்று 3-வதையும், ‘நீ உறுதியானவன்’ என்று 7வதையும், ‘சூவியலாயிருக்கிறீர்’ என்று 8-வதையும் வைக்க வேண்டுமென்பது ஆபஸ்தம்பர் கூற்றும்.

கர்ப்பத்திலிருக்கும் சிசுவுக்குக் கபாலம்(மண்டை)முதலில் அமைவதுபோல் யாகாரம்பத்தில் கபாலங்களைக் குறித்தார். மந்தரத்தால் கபாலங்கள் சுத்தி பெறுவதால் யாகமும், யஜுமானனும் சுத்தியடைகிறார்கள். இந்தச் சுத்தி வைக்கத்துக்குச் சாதகமாகிறது.

(5) புதிதாக வைத்த-கபாலங்களில்-தணலைவைப்பதற்கு மந்தரம்.

(6) கபாலங்களை இறக்குவதற்கு மந்தரம்.

இது யாகமுடிவில் சொல்ல வேண்டியதாயினும் கபாலங்களை முன்னிட்டே இங்கு குறித்தார்.

அநுவாகம்-8.

புரோடாசம் சமைக்க மந்தரங்கள்.

புரோடாச ச்ரபணபிதானம் [காண்டம்1.

- (1) (மாவைப்) போகுகிறேன்.
- (2) அப்புக்கள் அப்புக்களோடு சேரட்டுர். ஒஷதிகள் (உண்ணும்) சீதமுமான்-ஜல்) சலத்தீ தரூ சேரட்டும். தனத்தைக் கொடுக்கும் ஒஷதிகள் பச்சாதனைக் கொடுக்கும் ஒஷதிகளோடு கூட்டும். மாதூர்யுமான் ஒஷதிகள் மாதூர்பமான ஒஷதிகளோடு சேரட்டும்.
- (3) (மாவைப் பார்த்து) முன் ஜலத்தால் உண்டானவர்கள். நீங்கள் (இப்பொழுது) ஜலத்தோடு தேருங்கள்.
- (4) ப்ரஜா வருத்திக்காக உங்களைப் பிசைகிறேன்.
- (5) உன்னை அக்கிக்கும், உன்னை அக்ரீ வேச மர்களுக்கும் (தொடுகிறேன்.)
- (6) நீ யாகத்தின் சிரஸாயிருக்கிறாய்.
- (7) (புரோடாசத்தைப் பார்த்து) (காய்ந்த கடாலத்தில் இருப்பதால்) நெருப்பாக இருக்கிறாய். (தேவதைகளுக்குப் ப்ரஜா ஜனமானதால்) பூர்ணமான ஆபுளைக் கொடுக்கிறாய்.
- (8) நீ விஸ்தாரமாக இரு. யஜமானனும். (ப்ரஜை முகவியவற்றால்) விஸ்தாரமடையட்டும்.
- (9) (நீரால் மருதுவான) தோலை அடைவாயாக.
- (10) ரக்ஷஸ்கள் மறைந்தார்கள். வைரிகள் மறைந்தார்கள்.
- (11) (புரோடாசத்தைப் பார்த்து) வருத்தி யடைந்திருக்கிறாகம் என்ற அகநியில் சேர்த்து, ஸந்தாதேவன் (உன்னை) பசுணம் செய்யட்டும். முக்தி உன் சரீரத்தை அழகமாய்க் காய்ச்சாமல் திருக்கட்டும்.
- (12) அகநியே, ஹலிஸை ரக்ஷிப்பிராக.
- (13) (புரோடாசத்தைப் பார்த்து) மந்தரத்தோடு சேர்க்கையை அடைவாயாக.
- (14) ஏகதா, த்விதா, த்ரிதா தேவதைகள் ஹோமம் செய்யப்பட்டும்.

குறிப்பு:—

(1) பிசைந்த மாவைப் பார்த்துப் போடுவதற்கு மந்தரம்.

இம்மந்திரத்தின் பாக்கியை 1-1-4-8ல் கூறியபடி நிரப்பிக் கொள்ளச் சொன்னார். பக்கம் 21-ல் பார்த்து

நிர்பா 1 அது 8] நைதத்திரிய வம்வழிதை.

(2) மாவிருக்கும் பாத்தரத்தில் கண்ணத்திலிருக்கிற குவிரந்த ஜலத் தையும் உவ்ண ஜலத்தையும் உவந்துவதற்கு மந்தரம்.

கண்ணத்திலிருக்கும் ஜலத்திற்கு "ப்ரணீதா" எனப்பெயர். மாவாயிருக்கிற உவ்ணியோடு இருவிதமான ஜலங்கள் கலக்கின்றன. ஜலம் ஸ்வபாலத்தில் குவியுள்ளது. அதனால் விளைகிற தான்யத்தால் தனம் கிடைப்பதால் தானமுடையதாகும். பசுக்கள் வருத்தியடைவதால் பசுருபத்தை யுடையதாம். தேவாஸ்ஸுமான மாவோடு கலத்தலால் இரண்டும் ஸந்தோஷிக்கட்டும் என்றார்.

(3) மாவை முழுவதும் நனைப்பதற்கு மந்தரம்.

மழையினால் பெய்த ஜலம் பூமியில் இறங்கி எவ்வாறு புயிக்களைச் செழிப்பிக்கின்றதோ, அவ்வாறு புரோடாசத்தைச் செழிப்பிக்குமாறு ஜலத்தால் நனைத்தார்.

(4) மறுபடியும் ஜலம் கலப்பதற்கு மந்தரம்.

சகல சோனித ஸம்பந்தத்தால் சூழ்நகைகள் ஜனிப்பது போல மாவும் ஜலமும் கலப்பதால் ப்ரஜர்வருத்தியாம் என்றார்.

(5) மாவைப் பிரிக்க மந்தரம்.

அக்கிக்கு இது, அக்கி ஸோமர்களுக்கு இது, எனத் தனித்தனியே வைக்கிறார்.

(6) மாவை உருண்டையாக்குவதற்கு மந்தரம்.

(7) புரோடாசத்தை எட்டுக்கால்வக்களில் வைக்க மந்தரம்.

(8) புரோடாசத்தைத் தட்டையாக்குவதற்கு மந்தரம்.

ஜலம் தெளிப்பதால் புரோடாசம் வித்தாரமாவதுபோல் யஜமானன் வருத்தியடைகிறான்.

(9) மேடுள்ள மில்லாமல் தோலால் மூடப்பட்டிருக்கிற உடம்போலிருக்கும்படி புரோடாசத்தைப் புரட்டுவதற்கு மந்தரம்.

(10) பாய்க்கி காரணம் செய்யவதற்கு மந்தரம்.

கொளுத்திய தர்ப்பையை மும்முறை சுற்றுதல் "பாய்க்கிகாரணம்" இவ்வாறு செய்வதால் ரக்ஷஸ்கள் மறைகின்றன. மேலும், சூட்டுவாரு பசுமும் கபாலங்கள் சூடேற்றப்படுவதால் அவ்வுஷணம் ஒருவேளை யஜமானனையும் தாக்கக்கூடும். அப்படித் தாக்காமலிருக்குமாறு இப்பாய்க்கிகாரணம் கூறப்பட்டது.

(11) புரோடாசத்தை அதிமாயக் காய்ச்சாதபடி அக்கியை வேண்டுகிறார்.

தேவலோக வாஸியான நாகாந்திர ரக்ஷஸ்களை அழிக்க வம்வழிவை வாய்ந்தது எனப் ப்ராத்தமணம் கூறுகின்றது.

வேதி ஸம்ஸ்கரண மந்திரம் [காண்டம். 1.]

(12) கார்ஹபத்யத்தை வேண்டுகிறார்.

(13) புரோடாசங்களின்மேல் தர்ப்பைக்கட்டை வைத்து அதன் மேல் சாம்பலைத் தூவுகிறார்.

புரோடாசம் மண்டை ஓட்டிற்குள் இருக்கிற கெய்ப் பசையுள்ள கொழுப்புக்கு ஒப்பென்றும், அதனைச் சாம்பலால் மூடுவது கொழுப்பு மாம்ஸத்தால்மூடப்பட்டிருத்தலுக்கு ஒப்பென்றும் கூறியுள்ளார். மந்தரபலத்தால் புரோடாசம் கொடாமலிருக்கு மென்பது துணிபு.

(4) புரோடாசபாத்ரங்களை அலம்பிக் கொட்டுவதற்கு மந்திரம். பாத்ரங்களில் ஜலம் ஊற்றி, கார்ஹபத்யத்தில் காய்ச்சி, மேற்குப்புறமான மூன்று கோடுகளில் கொட்டவேண்டும்.

பூர்வத்தில் தேவர்கள் முளைக்கக் கூடிய தான்யங்களைக்குத்தின தோஷத்தை அகநியிடம் விட்டார்கள். அநியும் அப்பாபத்தை மும்முறைஜலத்தில் விட்டதால்வகதா முதலிய மூன்று தேவதைகள் உண்டாயினர். இந்த ஹோமத்தால் அத்தேவதைகள் சாந்தியடைவதோடு வீசாஹத்தி, ப்ருஹமஹத்திமுதலிய ஸகல பாபங்களும் சமனமடைகின்றன.

அதுவாகம். 9.

வேதி கட்டுவதற்கு மந்திரங்கள்.

- (1) (ஸ்ப்யத்தைப் பார்த்து) உன்னை எடுக்கிறேன்.
- 2 ஆயிரக்கணக்கான சத்துருக்களை வதஞ் செய்ததும்; நூற்றுக்கணக்கான ஆயுதங்களோடு பளபளவென மின்னுவதுமான இந்திரனுடைய வலது கையாயிருக்கிறாய். வெகு தீக்ஷண்யமான தேஜஸோடு கூடிய வாயுவாக விருக்கிறாய்.
- (3) தேவயாகத்துக்கு ஆதாரமான பூமியே, உன் செடிகளின் மூலத்தை அழிக்காமலிருப் பேசுக.
- (4) அரசு (என்ற அசுரன்) இந்தப் புவியிலிருந்து ஓட்டப் பட்டான்.
- (5) (புல்லோடு கூடிய குப்பையைக் குறித்து) மந்தர ஸ்தானமான குப்பைமேட்டைச் சேர்வாயாக.
- 9) (வேதியைப் பார்த்து) உனக்காக மேகம் வர்ஷிக்கட்டும்.

பிரபா. 1 அத 9.] தைத்திரீய ஸம்ஷிதை.

- (7) ஸவித்ருதேவா, (புல்லும் தூளியுமாக இருந்து) எங்களைத் த்வேஷிக்கிறவனையும், நாங்கள் த்வேஷிக்கிறவனையும் நூறு கயிறுகளால் தூரத்தில் கட்டும். கட்டிலிருந்து அவர்கள் விடவேண்டாம்.
8. அரரு (என்ற அசுரன்) தேவயாகத்திற்கு யோக்கியமான இந்த இடத்திலிருந்து வெருட்டப் பட்டான். மந்த்ர ஸ்தானமான குப்பை மேட்டை அடைவாயாக; உணக்காக மேகம் வர்ஷிக்கட்டும். ஸவித்ரு தேவனே, எங்களைத் த்வேஷிக்கிறவனையும் நாங்கள் த்வேஷிக்கிறவனையும் தூரத்தில் நூறு கயிறுகளால் கட்டுவாயாக. அவர்களை விடாமருலிப்பாயாக. தேவயாகத்தைத் தடுக்கிற அரரு என்ற அசுரன் இந்த இடத்திலிருந்து தூரத்தப் பட்டான், மந்த்ர ஸ்தானமான குப்பை மேட்டை அடைவாயாக. உணக்காக மேகம் வர்ஷிக்கட்டும். எங்களைத் த்வேஷிக்கிறவனும் நாங்கள் த்வேஷிக்கிறவனும் வெகு தூரத்தில் நூறுகயிற்றால் கட்டப் பட்டும், கட்டிலிருந்து அவர்களை விட்டு விடவேண்டாம்.
- 9 (குப்பை மேட்டை நோக்கி) உன்னை அடைந்த அரரு ஸ்வர்க்கம் செல்லாமலிருக்கட்டும்.
- 10 (வேதியைப் பார்த்து) வஸுக்கள் காயத்ரீச் சந்தஸால் உன்னைச் சுற்றிக் காக்கட்டும். ஆதித்யர்கள் ஜகதீச் சந்தஸால் உன்னைச் சுற்றிக் காத்துக் கொள்ளட்டும்.
- 11 ஸவித்ரு தேவதையின் அதுமூதியால் அத்வரீயுக்கள் (மண்ணை வெட்டுகிற) கார்யத்தைச் செய்கிறார்கள்.
- 12 ஸத்யமாக இருக்கிறாய், ஸத்யத்திற்கு இருப்பிடமாக இருக்கிறாய். ஸத்தியத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிறாய்.
13. வேதியே, குப்பை மேட்டில் பாசத்தால் கட்டுப் பட்டிருக்கிற க்ரூரான அரரு வெளிப்படுதற்குமுன் (தைவிகமான ஹவிதை) தரிக்கிறவனாக இருக்கிறாய். (பித்ருக்கள் அடைகிற ஸ்வதையாகவும் இருக்கிறாய். விஸ்தாரமாயிருக்கிறாய். (புரோடாசம் முதலிய) திரவியங்களோடு கூடினவனாயிருக்கிறாய். வெகுநாள் ஜீவிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள யஜுமானர்கள் வேகிரூபமான பூமியைச் சந்தரனிடத்தில் உயரத்தாக்கி ஸ்தாபித்தார்கள், இப்போதுள்ள புத்திமான்கள் அதுபோல வேமனதால் அதுஸந்தரணம் செய்து யாகம் செய்கிறார்கள்.

வேதி ஸ்ப்யத்வை மந்திரம். [காண்டம் 1]

குறிப்பு:

(1) ஸ்ப்யத்தை எடுப்பதற்கு மந்திரம், ஸ்ப்யம்கொல்லத்துகாரன் காரணிய போன்றது.

வேதிக்குப் பின்புறம் நின்று ஸ்ப்யத்தை எடுக்கிறார். ஸவிதாவின்கூறுகைக்காக அக்ஷரீயின் பாஹும்களாலும், பூஹாவின் கைகளாலும், உன்னை எடுக்கிறேன் என்றார்.

(2) ஸ்ப்யத்தைப் பார்த்துச் சொல்லும் மந்திரம்

இந்த ஸ்ப்யம்வலிபொருந்திய ஆயுதமாதலால் இத்தரணுடைய கையை உவமித்தார். யஜுமானனின் தேஜுவின் பொருட்டு வாயுவைத் தேஜோவான் என்றார்.

(3) வேதியின் வடபுறம் ஸ்தாயித்திருக்கிற தர்ப்பத்தை ஸ்ப்யத்தால் அடிப்பதற்கு மந்திரம்.

வேதியில் வடக்கு நுனியாகத் தர்ப்பையைக் போட்டு அதை ஸ்ப்யத்தால் வெட்டுகிறார். இங்கப் பூமியில் விஷாதன் என்ற அசுரன் வாந்தி செய்ததாலும், வருஷரணுடைய இரத்தம் அதன்மேல்எங்கும் பரவினதாலும் அது அசுத்தமாயுள்ளது.

“பருதிலி தேவயஜுவி” என்று கூறுவதால் சுத்தமடைகின்றது எனப் பாஹுமனம் உரைக்கின்றது.

(4) ஸ்ப்யத்தினால் புல்முதலிய கூளங்களை விலக்க மந்திரம்.

(5) குப்பையை வடபுறம் கொண்டு போக மந்திரம்.

“அஸ்துச் சரோஷ்டி” என்று மந்திரம் “கோ” என்ற பதத்தால் குறிக்கப்பட்டது. இது யாகசாலையின் வடபுறமிருந்து சொல்லப் படுதலால் அத்திசையை “கோஸ்தானம்”, என்றார்.

குப்பைமேடும் வடபுறத்திலேயே உள்ளது.

(6) வேதியைப் பார்ப்பதற்கு மந்திரம்.

(7) வடபுறம் குப்பையைக் கொட்டுவதற்கு மந்திரம்.

குப்பை கூளங்களை விலக்குவதால் 3-வது மந்திரத்தில் குறித்த அசுரன் என்ற அசுரன் அழிந்தான் என்றார். இவன் உலகெலாம் பரவிப் படுத்திருந்தான் “அபஹுதோ அரகு” என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்து அவனைத் தேவர்கள் அழித்தார்கள்.

(8) ஸ்ப்யம் யஜுஸை எடுத்து எறிவதற்கு மந்திரம்.

ஸ்ப்யத்தால் கூறுக்கப்பட்ட தர்ப்பைக்கு ஸ்தம்பயஜுஸை எனப்பெயர். னே இது காமபுறம் குப்பை மேட்டில் எறிகிறார்.

பிரபா. 1. அறு .9] வைத்திய ரூபினி வை.

9-வது மந்தரம் முதல் மறுபடியும் கூறுகின்றார். தேவயாகத்திற்குத் தகுதியான புமியிலிருந்து வெருட்டப்பட்டா னென்றும் தேவயாகத்துக்கு வ்ரோதமாயுள்ளவன் வெருட்டப் பட்டானென்றும் அடிக்கடி சொல்லிய து, வேதியைத் தேவயக்குத்துக்குத் தகுதியாக்ருமாறு எனக் கொள்க.

(9) குப்பைகள் மறுபடி யாகபூமியில் வராமலிருக்கும்படி சொல்கிற மந்தரம்.

(10) பரிக்ராஹம் செய்வதற்கு மந்தரம்:

ஆஹவரீய கார்ஸ்பத்யங்களுக்கு மத்தியில் வேதி 'செ'வதற்கு' ஸ்ப்யத்தால் மூன்று கோடுகள் போடுவது பரிக்ராஹம் எனப்படும். இம்மந்தரத்திற் கூறியுள்ள மூன்று பகுதிகளைச் சொல்லிக் கொண்டு கோடுகளைப் போட வேண்டும்.

ஆசியில் புவிமுழுதும் அசுரர்களால் ஆக்காயிக்கப் பட்டிருந்தது. அப் பொழுது தேவர்கள் பார்த்தவிடமும் அவர்கள் தங்கிய விடமும் அவர்களுக்கு ஸ்வாதினமாயிற்று.

அந்தந்த விடங்களில் வேதியைக் கட்டினார்கள். வஸுக்கள் தென்புறத்தையும், ருத்ரர்கள் மேற்புறத்தையும், ஆகிதயர்கள் வடபுறத்தையும், அக்வி கீழ்புறத்தையுமாக அடைந்தார்கள். வேதியைக் கட்டும் பொழுது அந்தந்தத் திசையில் மேற் குறித்தவாறு ஸ்தாபிக்கச் சொன்னார்.

(11) வேதி வெட்டுவதற்கு மந்தரம்.

ஸ்ப்யத்தினால் அத்தவரீய கிழக்குப் புறத்தில் முதலாக வெட்டுகின்றார் மேடுபள்ள மில்லாமலும், நான்கு அங்குலம் ஆழமாகவுந் வெட்டவேண்டும் சாண் ஆழம் வெட்டியும் மணல் தென்படாவிடில் இன்னும் ஆழமாக வெட்டவேண்டும். தென்புறம் மேடாகவும் கிழக்கிலும் வடக்கிலும் சரிவாகவும் வேதி செய்யப்பட வேண்டும். மண்கட்டிகள் இல்லாமல் ஸமனாக இருக்குமாறு மணலைத் தூவ வேண்டும்.

(12) வேதியின் வடபுறம் பரிக்ராஹம் செய்ய மந்தரம்.

'ஸத்யம்' என்று தெற்கிலும் இருப்பிடமென்று மேற்கிலும் காரணமென்று கிழக்கிலும் 10-வது மந்தரத்தில் கூறியது போல் இம்மந்தரத்தின் மூன்று பகுதிகளுக்கும் மூன்று கோடுகள் கிழிக்க வேண்டும்.

அசுரருக்குச் சொந்தமல்லாமல் தேவர்களுக்கே உரியதாதலின் வேதியை ஸத்யம் என்றார். ஹவீஸுக்கு இருப்பிடமாதலினாலும், ஹவீஸ்பலத்தைக் கொடுக்கத் தவறாததாலும் ஸத்யத்துக்கு இருப்பிட மென்றார்.

(13) வேதியைச் செய்து முடிப்பதற்கும் அதனைப்பார்ப்பதற்கும் மந்தரம்.

அம்ருதமயமான சந்திரமண்டலத்தை அநுஸந்தானம் செய்யச் சொன்னார். புலியைவிடச் சந்திரமண்டலம் சுற்றுமுள்ள தென்று அக்வினியில் மயகமாக ஸ்மரணை செய்தார்.

ஆஜ்யாதி ஹவீர் க்ரஹணபிதானம்[சாண்டம் 1.

அநுவாகம். 10.

பாகத்திற்கு ஆஜ்யம் முதலியன தயாரிக்கவும், பத்திக்கு யோக்தரம் கட்டவும் மந்த்ரங்கள்.

1 (ஸ்ருக்குக்களைப் பார்த்து) அநிதிக்ஷணமரண (அக்ரியின்) தேஜஸால் காய்ச்சுகிறேன்.

2 மாட்டுக் கொட்டிலை நாசம் செய்யாம விருப்பேனாக, (இதனால்) அன்னத்துக்கு ஆதாரமும், சத்துருக்களை அடக்குபவருமான உம்மைச் சத்தப் படுத்துகிறேன். (துடைக்கிறேன்.)

வாக்கையும், ப்ராணனையும், கண்ணையும், காதையும், ப்ராஜையையும், அதன் காரணத்தையும் நாசம் செய்யாமலிருப்பேனாக. அன்னத்துக்கு ஆதாரமும் சத்துருக்களை அடக்குபவருமான உம்மைச் சத்தப் படுத்துகிறேன்.

3 அக்ரிக்கு வ்ரதாஹிகளால் பணியிடை செய்து கொண்டு நல்ல மனதையும், ப்ராஜையையும், லௌபாக்கியத்தையும், (அழியில்லாத) சரீரத்தையும் ப்ரார்த்தித்து நிற்கும் பத்தியைச் சுகமாய் (இருக்கும்) ஸத்கர்மாவுக்காகக் கட்டுகிறேன்.

4 (காஹுபத்யத்தை வணங்கி) ஸத்ப்ராஜைகளோடும் கூடிய நாங்கள், சத்துரு நாசத்துக்குக் காரணமும், ஒருவராலும் அவமதிக்கத் தகாதவருமான உம்மை, உமது ப்ராஸாதத்தால் ஒருவராலும் அவமதிக்கப்படாத நாங்கள் பூஜிக்கின்றோம்.

5 நல்ல ஞானத்தோடு கூடிய ஸவிதா தேவதை கட்டிய இந்த வருண்பாசத்தை அழித்துக்கிறேன். அநுஷ்டானம் செய்த கர்மபலனான ப்ராஹ்மலோகத்திலுள்ளது பதியோடு சுகமாய் இருப்பேன்.

ஆயுளை அடைவேனாக, ப்ராஜையையும், (பதிவ்ரதையாயிருக்கிற) தேஜஸையும் அடைவேனாக, இரும்பத்திரும்ப இந்தப் பதிக்குப் பத்திரியாக (பிரியாமல்) இருப்பேனாக, இச்சரீரத்தில் ஜீவாத்மா நிலைத்திருக்கட்டும்.

7 (செய்யைப்பார்த்து) நீ பசுக்களின் பால், நீ ஓஷதிகளின் ரஸம், உனக்குக் குறையில்லாம விருப்பதற்காக இந்த ஸ்த்ரீஸியில் உன்னை விடுகிறேன்.

8 நீ பசுக்களின் பால், நீ ஓஷதிகளின் ரஸம், (ரோகங்கள் முதலிய) தோஷமில்லாத கண்களால் நல்ல ப்ராஜைக்காக உன்னைப் பார்த்துகிறேன்.

ரபர். 1 அது 10:] தைத்திரீய ஸம் ஷிதை.

- 9 உன் ரூபம் தேஜஸ். தேஜோரூபமான (ஆஹுவரீயத்தில்) ப்ரவேசிப்பாயாக. (இது) உன் தேஜஸை அபகரிக்காமலிருக்கட்டும்.
- 10 நீ அக்ஷியின் நாக்கு. தேவர்கள் உன்னால்சுகமடைகிறார்கள். அந்தந்த (ஆஹூசி) ஸ்கானத்துக்கு அந்தந்த யஜுஸால் (எடுத்துக் கொள்வதற்குப்) போதுமானதாக இருப்பாயாக.
- 11 சுத்தமாக இருக்கிறாய், நீ ஜ்யோதிஸ், (தேவர்களுக்குத்) தேஜஸைக் கொடுப்பவன்.)
- 12) ஸயித்ரு தேவன் (பின்னமில்லாத) பயித்திரத்தால் உங்களைச் சுத்திகரிக்கட்டும். லோகஸ்திதிக்குக் காரணமான ரூபன் தன்னு கிரணங்களால் சுத்தப் படுத்தட்டும்.
- 13 சுத்தமான உன்னைச் சுத்தமான ஜுஹூதியில் அந்தந்த ஆஹூசி ஸ்தானத்துக்கு அந்தந்த யஜுர்மந்த்ரத்துக்கு எடுத்துக்கொள்கிறேன். ஜ்யோதிஸ் ரூபமான உன்னை ஜ்யோதிஸ் ரூபமான உபப்ருத்திலும் அர்ச்சிஸான உன்னை அர்ச்சிஸான த்ருவையிலும் அந்தந்த ஆஹூசி ஸ்தானத்துக்கு அந்தந்த யஜுர் மந்த்ரத்தால் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பு:—

19 (1) ஆறு ஸ்ருக்குகளைக் காஹபத்யத்தில் காய்ச்ச மந்த்ரம்.

ஸ்தவம், ஜுஹூதி, உபப்ருத், த்ருவைமுதலிய பண்டங்களைக்காய்ச்சுகிறார்.

(2) அவைகளைத் துடைப்பதற்கு மந்த்ரம்.

“கோவ்டம்” எனச்சொல்லி ஸ்ருவத்தையும், “வாசம், ப்ராணம்” என ஜுஹூதியையும், “சக்யூஸ், ச்ரோத்ரம்” என உபப்ருத்தையும், “ப்ராஜரம்ச் யோகிம்” என த்ருவையையும் துடைக்கிறார்.

ப்ராணாசாரமும் கட்டாயம் வேண்டிவனவுமான பசு, வாக்து ப்ராணன், கண், காது, ப்ராணை, யோசி, முதலியவை குறிக்கப்பட்டன.

மேற்கூறிய பண்டங்களில் ஸ்ருவம் ஒன்றே ஆண் ஆதலால் அதனை முதற் குறித்தார். மற்றவை பெண் என்பது வெளிப்படை.

“ஜுஹூதி ஸ்திரீ, உபப்ருத் அந்தரிக்ஷம், த்ருவை என்பது இவ்வுலகு, ஸ்ருக்குகள் ஏனைய உலகங்களாம். இவைகளை மந்த்ர மூலமாய்த் துடைப்பது மழைக்குக் காரணமாம். மழையின்றி உலகு சிலைபெறாது, என ப்ராஹ்மணத்தில் குறிக்கின்றார்.

(3) பந்ரிக்கு யோக்த்ரம் கட்டுதற்கு மந்த்ரம்.

யோக்த்ரம் என்பது சடைபோல் திரித்த தர்ப்பை. இஃது பந்ரிக்குக் கட்டுவதற்கு உதவுவது.

ஆல்யாசி ஹவிர் கர்ஹஸூபிதானம் [காண்டம்].

வேதியின் வடபுறமர்க்ப பத்சியை அழைத்துப், பின்புறமாக வலது பக்கத்தில் சென்று, கார்ஹபத்யத்தின் முன் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்தி யோக்த்ரம் கட்டுகிறார். ஸத்ப்ராஜா விருத்திக்குக் காரணமான பத்ரி யிராலி டில் ப்ராஜையை அருள வல்லமையுள்ள யாகத்தால் பயனில்லாதுபோம். நானாகவே யாகம் செய்வதற்குப் பத்ரிக்கு அதிகாரமில்லை. யோக்த்ரத்தால் ஈட்டப்பட்டபிறகு அவளையும் அநுவாதையாக யாக கார்யத்துக்குச் சேர்த்துக் குளங்கிறார்.

யோக்த்ரம் என்பது யோகத்திற்கும், அதனைக் கட்டிக்கொண்டு யாகபூர்த்திசெய்தல் இகபரக்ஷேமங்களுக்கும் ஆகுமா,தலால் இதனை "யோகக்ஷேமம்" என ப்ராஹ்மணம் (3-3-3) கூறுகின்றது.

தர்மபத்சிக்குத் தேவதையான நற்குணங்களைனத்தும் இம்மந்திரத்தில் குறிக்கப்பட்டன.

(4) பதரியோடு கார்ஹபத்யத்தின்முன் உட்காருவதற்கு மந்த்ரம் பதரியில்லாதிருந்தாலும், அதிகமாயிருந்தாலும் யக்கும் நிறைவேறாத சேர்ந்து உட்காருதல் இருவருங்கூடி நிறைவேற்றுவதைத் குறிக்கும். ॥

(5) பத்ரி யோக்த்ரத்தை அவிழ்ப்பதற்கு மந்த்ரம்.

7-வது அநுவாகத்தில் கபாலந்தனை. இறக்கச் சொல்லியது போலவே இங்கு யோக்த்ர விஸர்ஜனம் கூறப்பட்டது. இவ்விரண்டும் யாகஸமாப்தி காலத்தில் செய்யவேண்டியன. ஸந்தர்ப்பம் நோக்கி இவ்விடம் கூறினார்.

6 பூர்ணபாத்ரம் கொண்டுவந்த பிறகு பத்ரி கார்ஹபத்யத்தை வேண்டுகிறார்.

பதிவ்ரதைகளின் வேண்டுகோள் கூறப்பட்டது.

7 பாத்ரத்தில் நெய் ஊற்றுவதற்கு மந்த்ரம்.

பலித்ரம் வைத்து அதன்மேல் நெய் ஊற்றுகிறார்.

ஸ்ருஷ்டியையும் யாகத்தையும் உத்தேசித்து பூர்வத்தில் ப்ராஜாபதி யானவர், தேனும் நெய்யுமாக உருவெடுத்துக்கொண்டார். தேன் ப்ராஜாஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமாயிற்று. ஸகலஜீவகோடிகளும் இன்பமடைவதற்குக் காரணம் தேனாயிருத்தலேயாம். நெய் யாகத்திற்குச் சாதனமானது என ப்ராஹ்மணம் கூறுகின்றது.

8. பத்ரி நெய்யைப் பூர்ப்பதற்கு மந்த்ரம்.

யக்கும் புருஷஸ்வரூபம். பத்ரியின் பார்வை அதனைத் தம்பதி யாக்குகிறது. யஜ்மானனும் பத்ரியும் ஒரு தம்பதி. யக்குபுருஷனும் பத்ரியின் பார்வையும் மறுதம்பதி. இவ்விரு தம்பதிகளும் சேர்வதால் யக்கும் அவிச்சின்னமாக நிலைவேறுகிறது.

9 கார்ஹ பத்யத்தில் நெய்யைவைத்து எடுத்து மறுபடி ஆஹவ நீயத்தில் வைப்பதற்கு மந்த்ரம்.

சீர்பா. [அ.அ. 11.] தைத்திரிய வஸம்ஷுநிதை.

கார்ஹபத்தியத்தில் வைப்பதால் பத்ரியின் த்ருஷ்டிதோஷம் நீங்குகிறதது: ஆஹவரீயத்தில் வைப்பது யக்ஞஸாதனம்.

10 ஆஹவரீயத்தில் இருக்கிற நெய்யை வடபுறம் எடுத்துப் பேர்வதற்கு, அத்வரீயஸ்ப்யத்தால் கோடுகிழித்து, அதன்வழியே எடுத்துச்சென்று வேதியின் வடபுறம் வைத்து அதனைப் பார்க்கிறார்.

அக்ரியின் ஜ்வாலை நாவைப்போல் இருக்குமாதலின், மந்தரத்தில் நசக்குன்று கூறினார்.

11 வடக்கு துளியான பவித்ரத்தால் நெய்யை அரைக்கிறார் பாக்கிரத்தில் நெய்யைக் கொஞ்சமாக ஊற்றி அந்நெய் பாத்திரமுழுவது மாகும்படி தர்ப்பைய முன்னும் பின்னும் மாக ஒட்டித் தடவுதல் அரைத்தலாம் இதனை உரைத்தல் என்பர் ஒருசாரார். நீர்த்தொடாது எண்ணையுரையார்'என்னும் ஆசாரக் கோவைச் செய்யுளை நோக்குக. அநுவாகம் 5. மந்தரம் 1-ன் குறிப்பிலுள்ள 'மும்முறை அரைக்கும் மந்தரம்' என்றவிடத்திலேயும் இப்பொருளையே கொள்க.

சுத்தமான ஆஜ்யம் அக்ரியில் ஹோமம் செய்யப்படுமபோது, ஜ்யோதிஸாயும் ஆகிறபடியால், 'தேவர்களுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கிறாய்' என்றார்.

12 ப்ரோக்ஷணீ பாத்ர ஜலத்தை அதேபவித்ரத்தால் அரைக்கிறார். நெய்யை அரைத்த பவித்ரமாதலால் அந்த நெய்யின் திவலைகள் ஜலத்தில் பல நிறங்களோடு விளங்கும். தேவர்களுக்கெல்லாம் ஜலத்தால் உடலும் நெய்யால் புஷ்டியும் ஏற்படுகின்றன. இவ்வரு பண்டங்களின் சேர்க்கையைத் தேவர்களின் உருவம் என்றார்.

13 ஜுஹூ முதவியவைகளில் முறையே ஆஜ்யம் ஊற்றுவதற்கு மந்தரம்.

அநுவாகம். 11.

இத்மம் கட்டுவதற்கும், தர்ப்பைகளைக் கட்டுவதற்கும், ஹவிஸை வேதியில் வைப்பதற்கும் மந்தரங்கள்.

- 1 (இத்மத்தைப் பார்த்து) நீதான் க்ருஷ்ணம்ருகம் அக்ரியின் த்ருப்திக்காக உண்பைப்ரோக்ஷிக்கிறேன்.
- 2 (வேதியைப் பார்த்து) நீ (ஹவிஸுக்கு ஆகாரமாக) அடைபப்பட்டாய்தர்ப்பங்களைத் தரிப்பதற்காகப்ரோக்ஷிக்கிறேன்.
- 3 (தர்ப்பத்தைப் பார்த்து); நீ வேதியைப் பெருமைப்படுத்து

ஹவீர் ஆஸாததம் [காண்டம். 1.]

பவன். உன்னிடத்தில் ஸ்ருக்குக்களை ஸ்தாபிக்க உன்னைப் ரோஷிக்கிறேன்.

- 4 தேவலோகத்துக்காக உன்னையும், அந்தரிக்கூத்தாக்காக உன்னையும், பூலோகத்துக்காக உன்னைப்பிரோஷிக்கிறேன் (ஜலத்தைப் பார்த்து) என்னால் பித்ருக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறாய். தர்ப்பையில் உட்கார்ந்திருக்கிற (பித்ருக்களுக்கு) (ரஸமாயிருக்கிற) பல்ரூபமாக ஆவாய், (சின்ன ஜலத்தைப் பார்த்து) ரஸத்தோடு கூடப் பூமியில் ப்ரவேசியுங்கள்.
- 6 (ப்ரஸ்தரத்தை எடுத்து) ஸர்வவ்யாபியான (யாகத்தைத்) தாங்குகிறவனாயிருக்கிறாய்.
- 7 (தேவ பர்ஹிஸைப் பார்த்து) ம்ருதுவான கம்பளம் போல் ம்ருதுவான உன்னைத் தேவர்களுக்குச் சுகாஸநமாக (வேதியில்) பரப்புகிறேன்.
- 8 (மத்திம பரிசியைப் பார்த்து) விச்வாவஸு (என்ற பெயருள்ள) கந்தர்வன். எல்லா ஹிம்லிங்கிறவர்களிடமிருந்தும் யஜமானனைச் சுற்றிலும் ரக்ஷிக்கிறவர். நீர் அன்ன ரூபமானவர். ஸ்துதி பெற்றவர். இந்திரனுடைய வலதுகை நீரே. யஜமானனைச் சுற்றிலும் ரக்ஷிக்கிறவர். அன்ன ரூபமானவர். ஸ்துதி பெற்றவர். அதுஷ்டிக்கப்படும் நித்யகர்மத்தின் நீமித்தம் மித்ரவருண (தேவதைகள்) யஜமானனதுரகைக்கு உன்னை வடக்குப் பக்கத்தில் வைக்கட்டும். யஜமானனைச் சுற்றிலும் ரக்ஷிக்கிறவர். அன்ன ரூபமானவர். ஸ்துதி பெற்றவர்.
- 9 சூர்யன் உன்னைக் கிழக்குப் பக்கத்தில் எவ்விதமான ஹிம்ஸையிலிருந்தும் ரக்ஷிக்கட்டும்.
- 10 கனியான (இவ்ய ஞானமுள்ள) அக்தியே, (யாக) நிமித்தம் மஹானாய், காந்தியுள்ளவனாய், ஹோமம் செய்தவனுக்கு ஸம்ருத்தியைக் கொடுக்கும் உன்னை மூட்டுகிறேன்.
- 11 (தர்ப்பரூபமான) வித்ருக்களே, நீங்கள் இருவரும் ப்ரஜையை அடக்குங்கள்.
- 12 வஸுக்களுடையவும், ருத்ரர்களுடையவும், ஆதித்யர் ஞடையவுமான ஆஸாதத்தினிருங்கள்.

பிரபா, 1 அறு 11] தைத்திரீய ஸம்ஸிதை.

13. (நீங்கள்) ஜஹூடு, உபநூக், த்ருவைகராயி நுக்கிநீர்கள். க்ருகாசி என்ற பெயருள்ளவர்கள். (இந்த ப்ரியமுள்ள பெயரோடும், ப்ரியமுள்ள இந்த ஆஸனத்தில் இருங்கள்.
14. இவை ஸத்கர்மாவின் ஸ்காஸத்தில் வைக்கப்பட்டன. அவைகளை விஷ்ணுவை ரக்ஷிபும், யக்ருக்லை ரக்ஷிபும், யஜு பரானினை ரக்ஷிபும், யாகுத்தை நடத்துபவனை ரக்ஷிபும்.

T. 1018

குறிப்பு:—

1 இம்மத்தை (ஸமித்தை) ப்ரோக்ஷிக்க மந்த்ரம்.

இம்மம் அக்ஷிக்கு மிகுந்த ப்ரியமுள்ளதாகையால் அதன் பொருட்டு ப்ரோக்ஷிக்கிறார். வனத்திலுண்டான இம்மமும் அவ்வனத்திலிருக்கும் மாண்களும் ஒன்று என்று உபசாரமாய்ச் சொன்னார்.

ஸ்வாஹாகாரத்துக்குப் பலபொருள் இருத்தலால், இங்கு ப்ரோக்ஷித்தலை "ஸ்வாஹா" எனக் குறித்தார்.

2 வேதியைப் ப்ரோக்ஷிக்க மந்த்ரம்.

பர்ஹிணை வஹிப்பதற்கு இப்ரோக்ஷணம்.

3 பர்ஹிணை ப்ரோக்ஷிக்க மந்த்ரம்.

ஸ்ருக்குக்களை உன்னிடம் வைப்பதற்கு ப்ரோக்ஷிக்கிறேன் என்றார்.

4 வேதியில் பர்ஹிணை வைத்து "நீ வானம்" என்று அதன் துணியிலும், "நீ அந்தரிக்ஷம்" என நிலவிலும், "நீ பூமி" என அடிப்புறத்திலும் ப்ரோக்ஷிப்பதற்கு மந்த்ரம்.

லோகத்யத்தையுக் குறித்தார்.

5 ப்ரோக்ஷித்த பிறகு மிகுந்துள்ள ஜலத்தைக் கீழே ஊற்றுவதற்கு மந்த்ரம்.

6 ப்ரஸ்தரத்தை ஆஹவநீயத்திலிருந்து கொண்டு வருவதற்கு மந்த்ரம்.

தர்ப்பைக் கற்றையை "ப்ரஸ்தரம்" என்றார்.

7 தர்ப்பைகளைப்பூமி ம்றையும்படி வேதியில் பரப்புவதற்கு மந்த்ரம்.

8 நிலவிலும் தெற்கிலும், வடக்கிலும் பரிதியைப்போடுவதற்கு மந்த்ரம்.

வேதியைச் சுற்றிப்போடுகிற ஸமித்துக்களுக்கும் "பரிதி" எனப் பெயர்.

9 ஆஹவநீயத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிற மந்த்ரம்.

10 இரண்டு ஆகார ஸமித்துக்களை வைப்பதற்கு மந்திரம்.

11 வித்ருகி போடுவதற்கு மந்திரம்.

வேதிக் குள் வடக்கு ஸுனியாக ப்ரஸ்தாத்தான்கும் பர்ஹிஸுக்கும் இடையில் போடுகிற இரண்டு தர்ப்பங்களை "வித்ருகி" எனக் குறித்தார்.

12 வித்ருதியின்மேல் ப்ரஸ்தாதத்தை வைப்பதற்கு மந்திரம்.

13 ப்ரஸ்தாத்தான்களில் ஜஹூ முகவிய மூன்றையும் வைக்கிற தற்கு மந்திரம்.

க்ருதாசீ—ஸெய்யினால் பூசப்பட்டது.

14 ஸ்ருக்குக்களைத் தடவுவதற்கு மந்திரம்.

அநுவாகம். 12

நெய்யைத் தெளிப்பதற்கு மந்திரங்கள்:

- 1 அக்நிச்ய, நீரே புவனம், விஸ்தாரத்தை அடைவிராக, உமக்கு இந்த நமஸ்காரம்.
- 2 ஜஹூவீ வாரும். தேவயாகார்த்தம் அக்நி உம்மை அழைக்கிறார். உபப்ருத்தே வாரும், தேவயாகார்த்தம் ஸகித்ரு தேவன் உம்மை அழைக்கிறார்.
- 3 அக்நி விஷ்ணுக்களே, உங்களைத் தாண்டி நான் போகவில்லை. அதற்கு நீங்கள் விலகுங்கள். என்னைத் தடுக்கச் செய்ய வேண்டாம். நீங்கள் உலகைப் படைத்தவர்கள். எனக்கு இருக்க இடங்கொடுங்கள்.
- 4 (பூப்ரதேசமே) விஷ்ணுவின் ஸ்தானம் (நீ.)
- 5 (விஷ்ணு ஸ்தானமாகிய) இங்கிருந்து இந்தரன் (அஸூரர்களைக் கொல்கிற) வீரத்தனமான கார்யங்களைச் செய்தான். நிர்ருதிதிக்கிலிருந்து தொடங்கி மிகுதியாகவும் இடை வெளியில்லாமலும் ஈசான திருவுரையில் (நெய் உற்றுக்கிற) பஜமானனுடையய்க்ருமானது விளம்ப பில்லதாது (பலனை உடனே கொடுக்கக் கூடியது.) தேவர்களுக்கு ஹோமம் செய்யப்பட்டும்.
- 6 பெரிய தீவரையுள்ளது.

பொ. 1 அ. 12.] வைத்திய வாய்மையை

- 7 கர்மாபராத மில்லாமல் அக்தியே, என்னைக் காப்பாற்றும், ஸத்கர்மாவில் என்னை வந்தாயிற்று.
- 8 (ஆகாரசேஷமான நெய்யைப் பார்த்து) யாகத்தாக் 7 சிரஸாக இருக்கிறாய். சோதிப்பாதி சோதி சேரட்டும.

1 ஜுஹூஉ உபந்ருத்துகளுக்கு முன்னால் ஆஹவநீயத்தை அஞ்சலி செய்வதற்கு மந்திரம்.

லோகஸ்திதிக்குக் காரணமாதலால் "புவநமஸி" என்றார். ஜோம காலத்தில் நன்றாய் ஜவலிக்கவேண்டுமாதலின் "விஸ்தாரத்தை அடையும்" என்றார்.

2 வலதுகையால் ஜுஹூஉயையும் இடதுகையால் உபந்ருத்தையு⁹ எடுப்பதற்கு மந்திரம்,

ஜுஹூஅ அக்தியென்றும், உபந்ருத் ஸவீதா என்றும் ப்ராஹ்மண கூறுகின்றது.

3 அத்யாக்ராம ஜபம் செய்கிறார்.

ஆகாரஜோமத்தின் பொருட்டு மத்திமபரிதிக்குப் பின்புறமாய்ஸ்ருக்கின் முன் ப்ரஸ்தரத்தில் படாமல் அத்வர்யு, இடதுகாலை வைத்துப் போகிறார்.

அக்தி ஆஹவநீயத்தில் இருக்கிறார். விஷ்ணுவின் ஸ்தானம் ஸ்ருக் 4. அவஸ்தான மந்திரம்.

தேவதைக்கு ஸ்தானம். கொடுத்தல் அவஸ்தானம் வலதுகாலமடக்கி இடதுகால நியிர்த்தி மண்டியிட்டு ஷட்கார்ந்த தென்புறமுள்ள பரிதி ஸந்தியைத் தாழ்த்தி "இது விஷ்ணுவின் ஸ்தானம்" என்று சொல்கிறார்.

5 நெய் தெளிப்பதற்கு மந்திரம்.

இதற்கு ஆகாராபிகாரம் எனப்பெயர். மத்திம பரிதியைத் தொட்டுப் கொண்டு இம்மங்களில் நெய் தெளிக்கிறார்.

6 ஸ்ருக்கைத் தூக்கிக்கொள்கிறார்.

மேல் மந்தரத்தில் கூறிய ஆகாராபிகாரத்தால் எரிகிற அக்திக்குமேல் ஸ்ருக்கை உயர்த்துகிறார்.

7, ஜுஹூஉ உபந்ருத்துக்களை இடித்துக்கொள்ளாமல் இரு கைகளிலும் எடுத்துக்கொண்டு வடக்கில் போகிறார்.

8 ஜுஹூஉ விஷ்ணு நெய்ப்போடு ஸ்ருவையுபிஷ்ணு நெய்யைச் சேர்க்கிறார்.

ஆகாராபிகாரம் செய்வது யக்ருத்தின் ஆர்ம்பமாகலால் இதனைச் சிரஸ் என்றார்.

ஸ்ருக் வ்யூஹதாதி மத்தர்ம் [காண்டம். 1

அறுவாகம். 13

அக்வர்யு ஸ்ருக் வ்யூஹநம் செய்தல் முதலியன
இந்த அறுவாகத்தில் கூறப்படுகின்றன.

- 1 அன்னத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கு (ஐஹாவை) மேலே தூக்குவதால் இண்டமிருந்து என்னை உயர்த்தினார். உயர்ந்ததைக் கீழே பிடிப்பதால் என்னைவரிகளைத் தாழ்த்தினார். பரமான ப்ரஹ்மமும், தேவர்களும் என்உயர்வையும் என்வையிரிகளின் தாழ்வையும் வருத்தி செய்தார்கள். பிறகு இத்தராகர் (தேவதைகள்) என் விரோதிகளைத் தங்கள் ஸ்தானங்களிலிருந்து நாலாபக்கங்களிலும் ஓடும்படி செய்யட்டும்.
- 2 (பரிதிகளைப் பார்த்து) வஸுக்களுக்காக உன்னையும், (மத்யத்தைப்பார்த்து) இத்தரஹுக்காக உன்னையும் (தெற்கிலிருப்பதைப்பார்த்து ஆதித்யர்களுக்காக உன்னையும் (வடக்கிலிருப்பதைப்பார்த்து) நெய்யால் பூசுகிறேன்.
- 3 பசுநிலை ஆஜயத்தில் பூசப்பட்ட (ப்ரஸ்தரத்தின்) துனியை நக்கிவிட்டு (நாநாதிக்கலும்) போகட்டும். நான் ப்ரஹ்மையையும் அதன் காரணத்தையும் கெடுக்காமலிருப்பேனாக.
- 4 (ப்ரஸ்தரத்தின் அவயவங்களான தர்ப்பங்களைப் பார்த்து) ஜலமும் ஒஷதிகளும் வருத்தியடையட்டும் நீங்கள் வாயினின்பிந்துக்கள். (ப்ரஸ்தரத்தைப் பார்த்து) நீ தேவலோகத்துக்குப்போய் மழை பெய்யும்படி செய்வாயாக.
- 5 அக்ரியே ஆயுனைக் காப்பவன் நீ; என் ஆயுனைக் காப்பாயாக. அக்ரியே, கண்ணைக் காப்பவன் நீ, என் கண்ணைக் காப்பாயாக.
- 6 ஸ்திரமாயிருக்கிறாய்.
- 7 அக்ரியே, ஸ்திரமாயிருக்களால் அடையக்கூடிய நீர் (தானாகவே) எந்தப் பரிதியை மேற்குப்பாகத்தில் வைத்துக் கொண்டிரோ, (அதுகூலமா யிருந்து) பிரியமான அந்த (மத்தி) பரிதியை இதோ உம்மிடம் சேர்க்கிறேன். இவன் உம்மிடத்தில் அப்பரியனை ஒருக்காலும் இருக்கமாட்டான். (தசுநின உத்தர பரிதிகளை அக்ரியில் போட்டு) யக்ருத்தின் (பலன் ஸ்ரீமரண) அன்னத்தை நீங்கள் அடைந்திருக்கிறீர்கள்.

பிர 1 அது 13] தைத்திரீய' வம்ஹிதை.

- 8 (விசுவ தேவர்களே) நீங்கள் சிந்தினைவைக்களை ஹிஸீஸாகக் கொள்கிறவர்கள், (அந்த ஹிஸீஸ்பாகங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்) இச்சையுள்ளவர்கள், பெரியோர்கள், ப்ரஸ்தரத்தில் நிற்பவர்கள், பர்ஹிஸீஸில் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள். நாங்கள் செய்கிற இந்த ஸ்துதிகளை மெச்சி, இந்த பர்ஹிஸீஸில் உட்கார்ந்து, ஸந்தோஷியுங்கள்.
- 9 (ஐஹூ உபநுத்துக்களைப் பார்த்து) அகநியின் அபூநி வில்லாத ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். ஸுகமாயிருப்பவர்களே, என்னைச் சுகத்தில் ஸ்தாபியுங்கள், யாககார்யமான பாரத்தை வலிக்கிற (இந்தத் தம்பதிகளை) ரக்ஷியுங்கள்.
- 10 அகநியே, ஹிம்ஸையடையாத ஆயுளுள்ளவரே, உஷ்ணமான சரீரம் உடையவரே, பந்தத்திலிருந்தும் தப்பான சாஸ்த்ரதுஷ்டானத்திலிருந்தும் தூர்ப்போஜனத்திலிருந்தும் தூரநடத்தையிலிருந்தும் காப்பாற்றுவீராக. எங்கள் அன்னத்தை விஷயில்லாததாக (அம்ருதமாகச்) செய்வீராக யோநியை உட்காரச் சொளகர்யமானதாய்ச் செய்யும். ஹோமம் செய்யப்பட்டும்.
- 11 தேவர்களே, வழிதெரிந்தவர்களே, எந்த வழியையடைந்து வந்தீர்களோ அதேவழியில் (போய்) வாருங்கள். மனஸுக்குப் பதியே, தேவனே, தேவர்களிடத்தில் இந்த யக்ஞத்தைத் தெரியப்படுத்துங்கள். (இந்தநெய்) ஹோமம் செய்யப்பட்டும். வாயுவிரிடத்தில் கொடுங்கள்.

குறிப்பு:—

(1) ஸ்ருக்குகளை வ்யஹணம் செய்கிறார்.

அதவ்யு வடக்காகத் திரும்பிவந்து, ஸ்ருக்குகளை முன்போலவே வைத்து, “உயர்த்தினார்” என வலதுகையால் ஐஹூவை உயர்த்தித் “தாழ்த்தினார்” என்று இடது கையால் உபநுத்தைத் தாழ்த்திப் பிடிக்கிறார். பிறகு “வ்ருத்தி செய்தார்கள்” என்று, ஐஹூவை மேற்கிலும், “ஒமீம்படி செய்யட்டும்” என்று உபநுத்தைக் கிழக்கிலும் வைக்கிறார்.

(2) ஐஹூவைக்கொண்டு மூன்று பரிதிசுக்கு நெய் பூசுவதற்கு மந்த்ரம்.

(3) “நக்கிவிட்டு” என்று ப்ரஸ்தரத்தின் துணியை ஐஹூவிலும் போகட்டும்” என்று மத்தியை உபநுத்திலும், “கெடுக்காம விடுப்பேறுக” என்று அடியை த்ருவையிலும் நெய்யில் நனைக்கிறார்.

(4) ப்ரஸ்தரத்தை ஆஹவீயத்தில் போடுகிறதற்கு மந்த்ரம்.

ஸருக் வ்யூஹநாதி மந்த்ரம். [காண்டம் 1.

காற்று மழைபொழிவதற்குக் காரணம். மழையினால் தர்ப்பங்கள் உண்டாயினவாதலால் வாயுவின் பிந்துக்கள் எனத் தர்ப்பையைக் குறித்தார்

(5) எழுந்து நின்று ஆஹவரீயத்தை உபஸ்தானம் செய்கிறார். ப்ரஸ்தாத்தை அக்ரியில் போடுவதால் யஜமானனுக்கு ஆயுளும், பார்வையும் குறையுமாதலால் இவ்வாறு வேண்டினார்.

(6) வேதியின் மத்தியிலுள்ள தரையைத் தடவுகிறார்.

(7) பரிதிகளை அக்ரியில் போடுதற்கு மந்த்ரம்.

(8) ஸம்ஸராவ மந்த்ரம்.

உபநுத்திலுள்ள செய்யை ஜுஹுவில் வடித்து விச்வேதேவர் களுக்கு ஹோமம் செய்தல் ஸம்ஸராவம்.

(9) ஜுஹுவே உபநுத்துக்களை வண்டியின் முன்பாகத்தில் வைப்பதற்கு மந்த்ரம்.

(10) தவிட்டை ஹோமம் செய்வதற்கு மந்த்ரம்.

ஜுஹுவில் தவிடும், மீதியாயுள்ள நெய்யும், இத்தம் கறுக்கின வெட்டுத் தண்டுகளும், தக்ஷிணாக்ரியில் ஹோமம் செய்கிறார்.

(11) எழுந்து வலதகாலினால் வேதியைத் தாண்டி த்ருவையினால் ஸமிஷ்ட ஹோமம் செய்கிறார். பர்ஹிஸை ஹோமம் செய்கிறார் ஸர்வஹோமம் செய்கிறார்.

ஜுஹுவே முதலிய யாகபாத்ரங்கள் யஜமானனுடைய ஜீவகாலம் முடிய விருந்து நிரயாணத்தின் பிறகு யஜமானனுடன் சிதையில் வைக்கப் பட வேண்டியிருந்ததால் அவைகளை வைத்துக்கொண்டு மீதியான எல்லாவற்றையும் ஹோமம் செய்கிறார். யக்கும் முடிந்தது என்று வாயுவின் மூல மாய்த் தேவர்களுக்கு அறிவிக்கிறார்.

அநுவாகம். 14.

தர்சபூர்ணமாஸ விக்ருதிகளான காம்யேஷ்டிகளினுடைய யாஜையை புரோநுவாக்கிய மந்த்ரங்கள்.

- 1 இந்திராக்கிகளே, உங்கள் இருவர்களையும் அழைக்கிறேன். (முழுமையும்) ஹோமம் செய்வதற்கும் இருவர்களும் கூடி (புரோடாசத்ரவ்ய) அன்னத்தை (அடைந்து) சந்திராதிப்பதற்கும்—நீங்கள் அன்னங்களையும் தனங்களையும் கொடுப்பவர்கள் (என்று) அன்னத்திற்காகவும், (அழைக்கிறேன்.)
- 2 மமமை பொருந்கிய மாப்பிள்ளையைக் காட்டிலும், மைத்தனுளைக் காட்டிலும் [அனைகப்ரஜைகோ] நீங்கள் இரு

பிர 1 அது 14] தைத்திரிய வம்ஷிதை.

- வர்களுள் விசேஷமாகக் கொடுக்கிறவர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேன். ஆனதால், இத்திராக்கிகளே, உங்களுக்கு வேரமத்தைப் (போலுள்ள புரோடாசத்தை)க் கொடுத்துப் புதிதான ஸ்திராத்திரகதைச் செய்கிறேன்:
- 3 இத்திர அக்கிகளே, தாஸர்கள் ஆண்டுவரும் தொண்ணூறு பட்டணங்களையும் ஒரே தடவையில் ஒரு அடியாக உதறி விட்டீர்கள்.
- 4 வருகரணை வதம் செய்த இத்திராக்கிகளே, சுசியானதும், புதிதாக உண்டானதுமான ஸ்திராத்திரத்தைப் பெற்றுத் திருப்பதி அடையுங்கள் நீங்கள் இருவர்களும் ரோஷகர்வங்களில்லாமல் (அழைத்தவுடன்) வருகிறவர்கள் என்று அழைக்கிறேன். உங்களை வேண்டுகிற (யஜமானனுக்கு) அன்னத்தை உடனே கொடுங்கள்.
- 5 நல்லமர்க்கத்துக்கு அதிபதியே, பூஷதேவனே, அன்னலாபத்தைச் செய்விக்கிற கர்மாஸின் பொருட்டு நரங்களே உன்னை ரதத்தைப்போல் பூட்டுகிறோம்.
- 6 பலத்தின் ஆசையால் தூண்டப்பட்டவனாய் அந்தந்தமார்க்கத்தைப் பரிபாலிக்கிற அர்க்களை (தேவதையை)ஸ்திராத்ரவாக்யத்தால் அடைந்தேன். அவர் நமக்குச் சந்தரன்போல் சந்திராஷத்தைக் கொடுக்கும் ஐசுவரியத்தை—ஓஷதிகளான (ஸஸ்யங்களை) அளிக்கட்டும். பூஷாதேவனும் அந்தந்த விஷயத்தில் பரக்ளுயையும் விசேஷமாக உண்பெண்ணட்டும்.
- 7 (புத்திரணப் போன்ற) ஹிதனால் நாம் பெறுவதுபோல் கேஷத்ரபதியின் சகாயத்தால் பசு, குதிரை, அன்னம், முதலியன நாலுபுறத்தினின்றும் அடைவோமாக. அந்த கேஷத்ரபதியும் (மீமல் சொல்லிய) பசு முதலியவற்றில் நான் சுகத்தை அடையும்படி செய்யட்டும்.
- 8 இந்த கேஷத்ரத்திற்குப் பதியே, பசு பாலைக் கறப்பது போல் எங்களுக்கு மதுமானவையும்; மேன்மீமல் வருவனவும், மற்ற த்ரவ்யங்களோடு சேர்ந்து அவற்றை மதுரமாப்ச்செய்வனவும் நெய்யைப் போல் நாட்படவைத்திருந்தும் கெடாதவையுமான பதார்த்தங்களை (எங்களுக்கு) உண்டாகும்படி செய்யும்; பக்ளுபதிகள் எங்களைச் சுகங்களாய்ச் செய்யட்டும்.
- 9 அக்கியே, தனத்துக்கு நல்ல மர்க்கத்தில் எங்களைக் (கொண்டு) சேரும். தேவனே, ஸர்வ பர்க்கங்களையும் நீர் அறிவீர்

புரோ நாவாங்கியம் ந்தரங்கள். [காண்டம் 1

குறும்மாண (கோணலாண) பாபத்திலிருந்து எங்களை நீக்கும். அக்கை கமஸ்கார வாசகங்களைச் செய்கிறோம்.

- 10 எதைச் செய்யக் கூடுமோ, அதை விட்டுப்போகாமல் செய்து முடிப்பதற்குத் தேவர்களுடைய வழியையும் இப்போது அடைந்தோம். அக்நி அறிந்தவர், அவர் நமக்காக யாகம் செய்கிறார். அவரே அழைப்பவர். அவரே அக்ரங்கனையும் (யாகங்களையும்) ருது முதலான காலங்களையும் கல்பிக்கிறார்.
- 11 ப்ராயணீயமான அவிஸ் அக்நிக்கு விசேஷமாக ஆகட்டும், விபாவஸுவே, (பலத்தைக் கொடுத்து என்னை) ஆதரியும் எருமையைப்போல் (ஆதரியும்.) (அப்போது) உம்பால் தனமும் அந்நமும், விசேஷமாயுண்டாகும்.
- 12 அக்நியே, நீ நவீகன். விட்டுப்போவது, வரதம் தவறுதல், முதலிய ஸகல பாபங்களையும் க்ரம (அதுஷ்டானக்சளால்) போக்கி எங்களைக் கரை யேற்றும். (எங்கள்) நகரம் விஸ்தரமாக ஆகட்டும். (பயிரிட யோக்கியமான) நிலமும் மிகுதியாக உண்டாகட்டும், எங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஸுகத்தைக் கொடும்.
- 13 அக்கினியே, நீர் மனுஷ்யர்களிடத்தில் வந்து வரசத்தைக் காத்தாக்கொடுப்பீர். எங்கும் யாகங்களில் ஸ்துதிக்ப பங்கிதீர்.
- 14 தேவர்களே, தெரிந்தவர்களான உங்கள் வரதங்களைக்கொஞ்சமும் தெரியாத கால்கள் முற்றிலும் கெடுத்துவிடுவதெல்லாவற்றையும் எல்லாந் தெரிந்த அக்நி அந்தநதக் காலங்களில் பூரணம் செய்யட்டும்.

குறிப்பு:—

”ப்ராஜாபதி ப்ராணைகளை ஸ்ருஷ்டித்தார், ஸ்ருஷ்டித்த அவைகளை இந்த்ராக்கிகள் ஒளித்து விட்டார்கள். ப்ராஜாபதி சிந்தித்தார். “இந்த்ராக்கிகள் தான் என் பிராணைகளை ஒளித்து விட்டார்கள்”. என்று பதினாறு கபாலங்களில் இந்த்ரா அக்நி தேவர்களுக்கு ஹலிஸஸைப் பார்த்தார். அதைக் கொடுத்தார் இவர்களும் அவரிடத்தில்ப்ராணையைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டார்கள்.

1-வது இஷ்டி. இந்த்ராக்கிகள் தான் இவன் பிராணையை ஒளிக்கிறார்கள் ப்ராணையைப் பெறச் சக்தியிருந்தும் பிராணையை அடைகிறதில்லை (ஆகையால்) இந்த்ராக்கிகளுக்கு பதினாறு கபாலங்கள் ப்ராணை வேண்டியவன் வைக்கவேண்டும். இந்த்ராக்கிகளேயே, அவர்கள் பாகத்தோடு அடைகிறான். அவர்களும் ப்ராணையை இவனுக்கு அளிக்கிறார்கள். இவனும் அடைகிறான்.

பிர 1 அது 14.] இந்திரிய வாய்வுரை.

2-வது இஷ்டம் சிவத்தைக் குறித்தாவது அல்லது தன் ஞானிகளோடாவது கலகம் செய்யவன் இந்த்ராக்கிசுளுக்குப் பதினொரு கபாலம் வைக்க வேண்டியது. இந்த்ராக்கிசுளையே அவர்கள் பாகத்தோடு அடைகிறான் அவர்களாலேயே எதிரியின் சக்தியையும் பலத்தையும் ஜயித்துப் பாபியான சீத்துருவை நாசம் செய்கிறான்.

3-வது இஷ்டம். சண்டைக்கு எவன் பொகிறானோ அவனிடமிருந்து சக்தியும், வீர்யமும்போய் விடுகிறது. சண்டைக்குப் போகிறவன் இந்த்ராக்கிசுக்கு நேருக்குப் பதினொரு கபாலம் வைக்கட்டும் இந்த்ராக்கிசுளையே அவர்கள் பாகத்தோடு அடைகிறான். அவர்கள் இவனிடத்தில் சக்தியையும் வீர்யத்தையும் வைக்கிறார்கள். சக்தியும் வீர்யமும் வாய்ந்து சண்டையில் போய் ஜயம் அடைகிறான். [2 1

1. முன் சொன்ன மூன்று இஷ்டங்களுக்கும் முகல் மந்திரம் பரோதுவாகியும், இந்த்ராக்கிசுக்கு நேருக்குச் சொல் என்பது அக்ஷரயுவின் கட்டளை. யுகத்தில் முதலில் சேவகளை ஆட்களும் (கூப்பிடுதல்) செய்வதன் பொருட்டு அக்ஷரயுவின் கட்டளைப்படி வேராத சொல்லவேண்டியது பரோதுவாகியும். இரண்டாவது மந்திரத்தைக் கயாஜயம் என்று பெயர். இந்த ஹோமத்தை எனக்கொண்டு செய்வதோ அந்த மந்திரத்திற்கு யாஜ்யம் என்பர்.

2. மாப்பிள்ளை ப்ரஜைகளை விசேஷமாகக் கொடுக்கிறான் என்பதம் மைத்துனன் ஸ்ரோதரியின் ஸ்நேகத்தினிமித்தம் க்ருஹ தன, ரக்ஷணத்துக்காக தாஸதாலி ஜனங்களைக் கொடுக்கிறானென்பதும், உலகத்தில் ப்ரவீர்த்தி.

முதல் இஷ்டம்.

“சண்டையில் ஜெயிக்கிறவன் இந்த்ரியத்தையும் வீர்யத்தையும் இழக்கிறான், ஜெயித்தவன் இந்த்ராக்கிசுளுக்கு ஏதாதச கபால ஹவிஸ்ஸை வைக்கட்டும். ஸ்வபாகத்தோடு இந்த்ராக்கிசுளையே அவன் அடைகிறான். இவனிடத்தில் அவர்கள் இந்த்ரியமும் வீர்யமும் வைப்பதனால் இவனுக்கு அவை குறைவாகியே” 2. 2. 1. யுத்த ச்ரமத்தால் உண்டாகும் வீர்யக்குறைவைக் குறித்தது.

இரண்டாவது இஷ்டம்.

ஜனசபையை அடைகிறவனுக்கு இந்த்ரியமும் வீர்யமும் நழுவி விடுகின்றன. அவன் இந்த்ராக்கிசுளையே தேவதைகளுக்கு அஷ்டாதச கபாலம் வைக்க வேண்டும். அவர்கள் பாகத்தைக் கொடுக்க அவர்கள் இவனிடம் இந்த்ரிய வீர்யத்தை வைக்க இவைகளுடனே ஜனசபையை அடைகிறான்.

தன் ஜய விஷயங்களை யாவது, வித்யா விஷயங்களையாவது ப்ரகடனம் செய்யச் சபையை அடையும்போது தைர்யக்குறைவு உற்பலிவதை நிவர்த்திக்க ஏற்பட்ட இஷ்டம்.

தாஸர்கள்— ப்ரஜைகளை நாசம் செய்பவர்கள், திருடர்களுக்குப் ப்ரஹந்தவர்கள்.

புரோநுவாக்ய மந்த்ரங்கள். [காண்டம் 1

5. ஒரு இஷ்டி பூஷனுக்கு. பிறகு சருவை வைக்கவேண்டும். பூஷனே இந்திரியவீர்யங்களைக் கொடுப்பவன். அந்தப் பூஷனுக்கே அவன் பாகத்தைக் கொடுக்க அவன் இவனுக்கு இந்திரிய வீர்யங்களைக் கொடுக்கிறான் [2. 2. 1.

7—8 வேறு இஷ்டி விதித்தார். “கேத்ரபதிக்கு ஸபையை அடைந்து சருவை வைக்கவேண்டியது [இந்தபூயிக்கு கேத்ரபதி எனப்பெயர்.] கேத் திரத்தின்பதி இவனிடத்தில் ஸத்ரமாக இருப்பார்:— வாக்யமர்த்தத்தில் ஜெ யம் பெறவேண்டியவனுக்கான இஷ்டியிது. இதற்கு 7 புரோநுவாக்யம். 8 யாஜ்யை.

“பிறகு இத்தரங்களுக்கு ஏகாதச கபாலத்தை வைக்கட்டும். இந்தப் பூயியில் பாகிஷ்டையை அடைந்து சரீரத்தில் இந்திரியத்தையும் வீர்யத்தையும் அடைகிறான் [2. 2. 1.]

9—10 வேறு இஷ்டி. “மார்க்கத்தைச் செய்கிற அக்நிக்குத் தர்சபூர்ணமா ஸங்களில் இஷ்டி செய்கிறான். தர்சதநிலாவது பூர்ணிமாவல்லவது ஹவிர்பாகம் கொடுக்கத்தவறினால், அஷ்டா கபால புரோடாசத்தைக் கொடுக்க வேண் டும். அவன் மார்க்கத்தைவிட்டு வழியில்லாத வழியிற் போகிறான். அக்நிக்குப் பாகத்தை “வைத்தால் க்ரம மார்க்கத்தில் சேர்கிறான் வண்டி இழுக்கும் காரை தான் இதற்கு தக்பிணை. அதுவே ஸம்ருத்திக்குக் காரணம். [2. 2.]

மேலே மார்க்கம் என்றது ஒவ்வொரு பர்வத்திலும் அந்தந்த இஷ்டியைத் தவறாமல் செய்வது தான் ஏதாவது காரணத்தால் செய்யத்தவறினா அது தப்பான மார்க்கம். இந்த இஷ்டி ப்ராயச்சித்தத்துக்கு ஏற்பட்டது.

9 புரோநுவாக்யம் இது.

10 யாஜ்யை இது.

வேறு இஷ்டி விதித்தார். வரதங்களுக்குப் பதியான அக்நிக்கு ஆஹி தாக்நியான ஒருவன், வரதத்தை ரெடுக்துக் கொண்டால் அஷ்டாகபால பு ரோடாசத்தை வைக்கவேண்டும். அப்படிச்செய்வதால் அக்நியே அவன் வரதத் தைப் பூரணம் செய்வார். அவனுள் வரதத்தை ஸரியாக அனுஷ்டானம் செய்த பாலனை அடைகிறான். [2. 2. 2.] இந்த இஷ்டிக்கு (11) புரோநுவாக்யம். (12) யாஜ்யை.

11 எருமை பிண்ணுக்கையும் பருத்திக் கொட்டையையும் தின்ற யஜமான னுக்கு யதேஷ்டமான பாலைக் கொடுப்பதுபோல், நான் கொடுக்கும் ஹவிஸ்ஸை வாங்கிக்கொண்டு தனமும் அன்னமும் உண்டாக்கும் என்றார்.

13—14, அதே இஷ்டிக்கு 13 புரோநுவாக்யமும், 14 யாஜ்யையுமாம்.

பிரபாடகம். 2.

இவ்விரண்டாம் பிரபாடகத்தில் 14 அநுவாகங்களுள்ளன அவை முறையே 108, 180, 175, 105, 79, 57, 72, 85, 73 101, 90, 135, 139, 341 புதங்களுள்ளன. ஆகமொத்

பிர. 2 அது 1.] தைத்திரீய ஸம்ஷீதை.

த மிப் பிரபாடகத்தில் 1740 வார்த்தைகள் உள்ளன இவ்வதுவா கங்களின் முதற்பதங்கள் முறையே (1) ஆப: (2) ஆ. கூ.த்யை (3)தைவீம். (4)இயம். (5) வஸ்வீ. (6) அம்சந(7)ஸோம்ம். (8) உத் ஆயுஷா (9) ப்ரச்யவஸ்வ(10) அக்நேராதித்யம் (11) அம்ச: (12) வித்தாயநீ. (13) யுஞ்ஜதெ(14) க்ருணுஷ்வ. என்பனவாம்.

இந்த ப்ரபாடகத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களுக்குக்காண்டம் 6 பிரமணமாகும் அதாவது ப்ரயோகங்களையும் மந்த்ரார்த்தங்களை யும் விரித்துரைக்கு மாதலால் பாஷ்யக்காரரானஸாயணர் இந்த ப்ரபாடகத்தில் வ்யாக்யானம் எழுதும்போது காண்டம் 6-க்கும் வியாக்யானம் செய்திருப்பதற்கிணங்கப்படி ப்ரபாடகங்களுக்குச் சொ கரியமாக இவ்விடமே ஸாயணர் குறிப்பையும் ஆங்காங்கு விழுந்தி, 6-வதுகாண்டத்திற்கு வரிசையாக அதுவரகச்சுத்திமுகக் கண்டசூயில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறோம்.

இதுமுகல் மூன்று ப்ரபாடகங்களில் ஸோமயாகம் சொல்லப் படு கின்றது.

அநுவாகம் 1.

யஜமானகர்த்தருக ப்ராக்வம்ச ப்ரவேச உபயுக்தமந்த்ரம்

வபனம் (கூலவரம்) முதலியவற்றால் சுத்திபெற்ற யஜமானன் மூங்கி லைக்கிழக்கு துனியாகப் போட்டு அமைத்த யாகசூலையில் துழை வதற்கு ஏற்பட்ட மந்த்ரங்கள் இம்மாதிரியான யாகசூலுக்கு ப்ரா சினவம்சம் என்று பெயர். இதனை, வபனம் முதலியவன் செய்து கொள்வதற்கு முன்னமேயே அமைத்திருத்தல் வேண்டும். மேற் குறித்தயாகசூலை கிழக்கு துனியான மூங்கிலையுடையது ஆதலால் தேவர்களின் கிருப்தையை முன்னிட்டு அமைக்கப் பெற்ற காம. இதம் குள் துழைகிற யஜமானன் தேவலோகத்தை ஸம்பிக்கிறான் என்பது தேற்றம்.

- 1 ஜீவனத்தின் பொருட்டும், ஆயுடின் பொருட்டும், தேஜஸின் பொருட்டும், (இந்தத்) தீர்த்தம் (என்தலையை) நனைக்கட் டும்.
- 2 ஓஷத்யே, இவரைக்காப்பாற்றுக். கத்தியே, இவரைவிறிந் ளிக்காதே. தேவதைகளில் ப்ரஸித்தரான நான் இவைகளை (இந்தக் கேசங்களை)வபனம் செய்கிறேன்.

பிராக்வம்சப்ரவேசஉபயுக்த மந்திரம். [காண்டம் 1]

- 3 இனி நடக்கப்போகிற (கார்பங்களை) இடையூறின்றி அடைவேலாக.
- 4 தாய்க்குச் சமானமான தீர்த்தம் எங்களைச் சுத்தம் செய்யப்படும். ஓழுவதால் சுத்தமான இந்த ஜலம் எங்களைச் சுத்தீகரிக்கட்டும். எங்களுடைய மிகுதியான பாபத்தைப்போக்கட்டும்.
5. (ஸ்நானத்தால்) பளபளப்பாயும், (ஆசமனத்தால்) சுத்தராயும், ஜலத்திலிருந்து வெளிவருகின்றேன்.
- 6 (வஸ்தரத்தைப் பார்த்து) ஸோமனுடைய சரீரமாயிருக்கிறாய் என சரீரத்தைக் காப்பாற்று.
- 7 (வெண்ணையைப் பார்த்து) பசுக்களின் பாலாயிருக்கிறாய். பளபளப்பால் தேநீர் உடையவனாயிருக்கிறாய். எனக்குத் தேஜஸ் அருள்வாயாக.
- 8 (கண்ணிலிடும். மையைப் பார்த்து) வருத்தனுடைய கருவியாயிருக்கிறாய். கண்களைப் போஷிப்பவனாகிறாய். எனது கண்ணைக் காப்பாற்றுவாயாக.
- 9 நூநபதியாகிய (மனோதவதை) உன்னைச் சுத்தம் செய்யப்படுகிறது. வரக்பதி உன்னைச் சுத்தீகரிக்கட்டும். துனிமுறியாததர்ப்பைப் பட்டபூறு நிறைவாகச் சித்திக்குக் காரணமான தர்ப்பைகளை அறும் ஸந்தா தீதவதை உன்னைச் சுத்தம் செய்யக்கடவது.
- 10 பவித்ராச் செய்யுள் பதியே, அம்பாதிரியான உனது பவித்ரத்தினால் எந்தக் கார்பந்திர்காக நான் (என்) சரீரத்தைச் சுத்தி செய்துகொள்ளுகிறேனோ அந்தக் கார்பத்தைச் செய்ய சக்தி உள்ளவனாக இருப்பீடுக.
- 11 ஓ தேவர்களே, உங்களை உத்தேசித்துச் செய்கிற யாகத்தில் அதனை நிறைவேற்றும் தீர்மானத்தோடும் வருகின்றோம். யாகஸம்பந்தமான தேவதைகளே, எந்தமுயற்சிக்காக உங்களை அழைத்தோமோ அதற்காக வருகின்றோம்.
- 12 ஓ இந்தரா, அக்ரியே, வானமே, பூமியே, தீர்த்தமே, ஓஷ்டிகளே, (யஜமானனை அறிவீர்களாக.)
- 13 (ஆஹவரீயத்தைப் பார்த்து) நீதிகைநுப யான (நியமங்களுக்கெல்லாம்) அதுபதியாயிருக்கிறாய். (ஆகையால்இங்கு இருக்கிற என்னைக் காப்பாற்று.

குறிப்பு:—

1. ஜலத்தைத் தலையில் தடவதற்கு மந்திரம்.

கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து தலையின் வலது புறத்தில் ஜலம் தடவிக்கொள்ளவேண்டும்.

பிர 2 அது 1.] தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

(2) வபனம் செய்து கொள்வதற்கு மந்தரம்.

தர்ப்பையும் ஓர் மூலிகையாதலின் அதனை ஒடிநியென்றார். இத் தர்ப்பையை துனியானது மேலே இருக்கும்படி பிடித்துக்கொண்டு காப்பாற்றுகின்றும் கத்தியைத் தலையில் வைக்கும்பொழுது "ஹிம்விக்ங்காதே" என்றும், சொல்லவேண்டும்.

3 மீசைகளையும் நகங்களையும் விலக்குவதற்கு மந்தரம்.

ரோமங்களும் நகங்களும் மருதமான தோலும் யாகங்களுக்கு அந்நூலுமாவை. அவைகளை நீக்குவதால் யஜுமானன்யாகம் செய்வதற்குத் தகுதியாகின்றான்.

(4) ஸ்நானம் செய்வதற்கு மந்தரம்.

ஓமம் ஜலத்தை 'க்ருதம்' என்றார். ஓடுவதனால் மழை ஜலம் சுத்தியடைகின்றதாயால் "க்ருதபவ:" என்றார். அழுக்கைத் தேய்த்துக் கழுவுதல் பாபத்தைப் போக்குவதுபோல் ஆகும். "எங்களை" என்றதற்குப் பதிலாக எங்களது யஜுமானர்களை எனச்சொல்ல வேண்டுமென்பது ஆபஸ்தம்பருடைய அபிப்பிராயம்.

(5) ஜலத்தில் மூழ்கி எழுந்தபிறகு சொல்லும் மந்தரம்.

ஸ்நானத்தால் உடலும் ஆசமனத்தால் உள்ளமும் சுத்திபெறுகின்றன முண்டனம் (மொட்டையடித்தல்) முதலியவற்றால் தீஷையும் ஆகாரவிஷயத்தில் நியமத்தால் தவறும் பெறப்படுகின்றன. இவ்விரண்டும் நீரில் மூழ்குவதால் அடையக் கூடியன.

(6) வஸ்தரம் தரித்துக்கொள்ள மந்தரம்.

வெண்பட்டுக்கு லோமன் அபிமான தேவதை யாதலின் வஸ்திரத்தை லோமனது சாரம் என்றார்.

(7) வெண்ணை தடவிக் கொள்ள மந்தரம்.

தீஷைபெற்ற யஜுமானன் இவ்வலகுக்கும் ஸ்வர்க்கத்துக்கும் மத்தியில் இருப்பதால் பாலுக்கும் வசய்க்கும் மத்தியமான நிலையைப் பெற்ற நவநீதத்தை உடலெங்கும் தடவிக் கொள்ளுதல் தரும் என்றார்.

8 கண்ணில் மைதீட்டிக் கொள்ள மந்தரம்.

துனியில் பஞ்ச சுற்றிய நாணல்கட்டையால் அம்மியில் நன்றாக இழைக்கப்பட்ட மையை எடுத்து, வலது கண்ணில் இட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்திரன் வருத்தனைக் கொன்றபொழுது, அவ்வசுரனுடைய கருவிழி மையாக மாறிற்று. ஆதலால், மையை வருத்தானது கருவிழி என்றார்.

9 இருபத்தொரு தர்ப்பைகள் அடங்கிய தர்ப்பைக்கட்டினால் யஜுமானனைத் தடவும் மந்தரம்.

வாஃபதி என்றது ஸரஸ்வதி தேவதை.

பிராக்வம்ச ப்ரவேச உபயுக்த மந்த்ரம் [கார். 1,

இந்திரன் வருத்ரனைக் கொன்றபொழுது அவன் ஜலத்தில் விழுந்து மரித்தான். அவனது சரீரத்தின் சுத்தமான சில சில பகுதிகள் தர்ப்பையா யின. தர்ப்பைகள் இருபத்தொன்று, கைகால்களின் விரல்கள் இருபதையும் ஆத்மா ஒன்றையும் குறிக்கும்.

10 தர்ப்பைக்கட்டைக் குறித்து யஜமானன் சொல்லுவதில்.

11 யாகசாலைக்குச் செல்லும் பொழுது சொல்லவேண்டியது.

யஜமானனுடைய வலது கையைப் பிடித்து அந்நாயு அழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்ப போதாயனரும், கிழக்குப் புறமுள்ள வாயிலின் வழியாக துழையவேண்டுமென ஆபஸ்தம்பரும் குறிக்கின்றனர்.

12 யாக சாலையில் துழைவதற்கு ஏற்பட்ட மந்த்ரம்.

ஆஹவநீயத்தின் தென்புறம் போகவேண்டும் என்று ஆபஸ்தம்பர் சொல்கிறார்.

13 ஆஹவநீயத்தின் தென்புறம் வடக்குமுகமாக உட்காருவதற்கு மந்த்ரம்.

(கிழக்கு துனியாக முக்கியமான மூங்கிலைப் போட்டுக்கட்டின க்ருஹத்துக்கு ப்ராசீனவம்சம் என்று பெயர்.)

“ப்ராசீனவம்சத்தைக் கட்டுகிறான். தேவர்களும் மனிதர்களும் திக்குகளைப் பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். தேவர்கள் கிழக்கும். பித்ருக்கள் தெற்கும் மனுஷ்யர்கள் மேற்கும், ருத்ரர்கள் வடக்கும் அடைந்தார்கள். யக்ரு சாலைய ப்ராசீன (கிழக்கு) வம்சமாகச் செய்திருக்கிறதால், தேவலோகத்தையே அடைகிறான்.

ஸா — [க்ருஹத்துக்குச் சுவர்போல் ப்ராக்வம்சத்துக்கு மறைவு வேண்டுமென்று வித்ததார்.]

நாலு பக்கமும் மறைவு கட்டுகிறான். ஏனெனில் மனுஷ்யலோகத்துக்குத் தேவலோகம் மறைவாகத்தானே இருக்கிறது.

ஸா — [வாசல்படிவேண்டுமென வித்ததார்]

இந்த உலகத்தை முற்றிலும்; துறத்தல் ஆகாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பரலோகத்தில் நாம் இருப்போமோ மாட்டோமோ என்று யார்தான் அறியார். இரண்டு உலகங்களையும் அடையும் பொருட்டுத் திசைகளில் வாயிற்படிகளை அமைக்கிறார்.

ஸா — இவ்வுலகத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகச் சுகத்தை அடைகிறோம். க்ருஹக்ஷேத்ரா, புத்ரமித்ரர்களால் இது உண்டாகிறது. ஸ்வர்க்கமோ ஸந்தேஷம். யாகம் விக்ரயில்லாமல் ஸாங்கமாகமுடிந்தால் ஸ்வர்க்கம் உண்டு. ஆல்லாவிடில் இல்லை. அவ்வாறு இருப்பினும் இப்பிறவியில் ஆல்லை மரணத்திற்குப் பின்தான் கிடைக்கும். அப்பொழுதும், நரகப்ரத

பிர 2 அது 1.] தைத்திரீய வம்ஸீதை.

மான கர்மாவால் தடைபட்டுத் தாமதிற்கும். ஆனதால் தெரிந்தவர்கள் இவ் வுலகத்தை முழுமனதுடன் துறத்தல் தகாதென்று சொல்லுவார்கள். இதற் காக, இவ்வலகைப் பார்க்க வேண்டி வாயிற்படிகளை அமைத்து இரண் டு உலகங்களையும் அடைகிறார்.

ஸா — [அடியில் விதிக்கிறார்.]

கேசத்தையும், மீசையையும் வபனம் செய்து கொள்ளுகிறார். நகங் களை எடுக்கிறார், ஏனெனில் கேசமும், மீசையும் ம்ருதமான தோல்; ஆகையால் அசத்தியுள்ளன.

ஸா — [அடியில் விதிக்கிறார்.]

“அங்கிரஸ்கள் ஸ்வர்க்க லோகத்தை (க்குறித்துப்) போய்க்கொண்டி ருக்கும்போது தீகை, தபஸ் இரண்டையும், ஜலத்தில் ப்ரவேசிக்கச் செய் தார்கள். ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்கிறவன் ஸாக்ஷாத்நாகவே தீகை, தபஸ் இவைகளை அடைகிறான்.

ஸா — [தீகை என்பது க்ஷவரம் முதலியன செய்துகொள்வது தபஸ்— ஆகாராதிகளைக் கட்டுப்படுத்துவது. — அடியில் இறங்கி ஸ்நானம் செய்ய இடத்தை விதிக்கிறார்.]

தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்கிறான். தீர்த்தத்தினால்லவா அவர்கள் அவைகளை ப்ரவேசிக்கச் செய்தார்கள். தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்கிறான். (தனக்கு) ச்சமாளர்களுக்கும் தீர்த்தமாகவே ஆகிறான் (அதாவது—புண்பப் பதன். என்று அவனை அடைவார்கள்.)

ஸா — [ஆசமனத்தை விதித்தார்.]

ஆபோசனம் செய்கிறான், நிச்சயமாகவே உன்றும் சுத்தியை அடை கிறான்.

ஸா — [விதித்தார்.]

வஸ்த்ரத்தால் தீகையைச் செய்துகொள்ளுகிறான். கௌமம் [பட்டு] ஸோமனைத் தேவதையாகக் கொண்டது. இப்படித் தீகையைப்பெ றுகிற இவன் ஸோம தேவதையையே அடைகிறான்.

ஸா —

நீ ஸோமனுடைய சரீரமாக இருக்கிறாய், என் சரீரத்தைக் காப் பாற்ற உள்ளார். தன் தேவதையை அடைகிறான். நிச்சயமாக இந்த ஆடீர் வாத்ததை வேண்டுகிறான்.

ஸா — [வஸ்த்ரத்தைத் தரித்துக் கொண்டவனுக்கு ஸோமன் தான் தன் தேவதை.— இந்த விஷயத்தை வேறுவிதமாக விவரிக்கிறார்.]

[வஸ்த்ரத்தில்] கண்டில் நூலைச் சுற்றுவது அந்தேவதையினுடையது. காற்றில் உலர்வது வாயுதேவதையினுடையது. (அறுந்த நூலை) முடியது பிக்குதேவதைகளுடையது. (தடியாலாவது, கண்டாலாவது தட்டுவது)

பிராக்வம்ச ப்ரவேச உபயுக்த மந்த்ரம். [காண். 1.]

ஒவ்ந்திகளுடையது. பாவுபோடுதல் ஆதித்யர்களுடையது. (குறுக்கு நூல் போட்டு) நெய்வது விச்வே தேவர்களுடையது. இடைவெளிகள் நக்சு தேவதைகளுடையது. (அதனால்) வஸ்த்ரம் என்பது ஸர்வதேவதைகளுடையதாம். வஸ்த்ரநீகையினால் இவன் தன்னை ஸர்வதேவதைகளினாலும் தீகை பெற்றவனாகச் செய்கிறான்.

மனுஷ்யன் வெளியில் ப்ராணனை யுடையவன். அவனுடைய ஆகாரமே ப்ராணன், ஆகாரம் செய்கிறான். ப்ராணனுடையே தீகை பெறுகிறான். ஸா — [ஆகாரத்தை ப்ராணன் எஞ்சச் சொன்னது, அது ப்ராணன் நிலைப்பதற்கு வேறுதன வாசுமானதால். மீத்ர பந்துக்களால் நன்றாகச் காப்பிடவேண்டும் என்று 'ப்ராத்திதீகப்பட்டு' என்பதை 'ஆகாரம் செய்கிறான்' என்பதற்கு முன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.] [விதிக்கிறார்.];

ஆகாரம் செய்தவனாக ஆகிறான். அவன் ப்ராணனளவு. அதோடு கூடவே யாகசாலையை அடைகிறான்.

ஸா — [அப்யங்கத்தை விதிக்கிறார்.]

தேவதைகளுக்குச் சேர்ந்தது நெய் (க்ருதம்.) பித்ருக்களுக்குப் புளித்த வெண்ணெய் (மஸ்து). மனிதர்களுக்குப் பக்வமாகாதது. (ஆனதால்) நவநீதம் என்பது (வெண்ணை) ஸர்வதேவதைகளுக்கும் சேர்ந்தது. நவநீதத்தால் அப்யங்கம் செய்து கொள்வதால் ஸர்வ தேவதைகளையுமே திருப்தி செய்கிறான்.

ஸா — [மேல் சொல்லியது நவநீதத்தின் மூன்று நிலைகள்.

1. நன்றாய்க் காய்ச்சினது. 2. கொஞ்சம் புளிப்பை அடைந்தது. 3. பக்வமாகாமல் வாஸனை சேர்ந்தது. மதுபடியும் நவநீதத்தின் பெருமையைக் கூறுவார்.]

தீக்ஷிதனான இவன் (யக்ருத்தைத் தொடங்கியதால்) இவ்வலகத்தை விட்டு விலகுகிறான். (யக்ரும் முடிவு பெறாததால்) தேவலோகத்தையும் அடையவில்லை. வெண்ணெயர் (கூத்ரபாவத்தைவிட்டு விலகி நெய்நிலைமையை அடையாததால்) நடுநிலையிலிருக்கிறது. ஆணையாலேயே நவநீதத்தால் மனித உழக்கத்துக்கு மாறாக ரோமவாட்டமாயும், யூஜர் மந்த்ரத்துடனும் அப்யங்கம் செய்து கொள்ளுகிறான்.

இந்த்ரன் விருத்ராணைக் கொன்றான். அவன் கருவிழி விழந்து விட்டது. அது மையாக மாறிற்று. (ஆகையால்) மையைத் தீட்டிக் கொள்வதால் சந்துருக்களுடைய கண்ணை எடுத்துவிடுகிறான்.

முதலில் வலது கண்ணில் தீட்டுகிறார். (ஏனெனில்) முதலில் இடது பக்கத்தில் மையை மனுஷ்யர்கள் தீட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர் தேய்த்துக் கொள்ளுகிறதில்லை. ஏனெனில் மனுஷ்யர்கள் தேய்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். பிந்துமுறை மை தீட்டிக் கொள்ளுகிறார். பங்க்தி என்ற சந்தஸ்ஸுக்கு பிந்து பாதங்கள். யக்ரும் பிந்துகளாலானது (பிந்து முறை தீட்டிக் கொள்ளாததால்) யக்ருத்தையே அடைகிறார். இவர் அளவிட்டுத் தீட்டிக் கொள்ளுகிறார். மனிதர்கள் அளவில்லாமல் தீட்டிக் கொள்வார்கள்.

பிர 2 ஆறு 1.] தைத்தீரீய வாய்வுநிலை.

பஞ்சுடன் கூடின நாணற்குச்சியால் தீட்டுகிறார். மனுஷ்யர்கள் பஞ்சின்லாத குச்சியால் தீட்டிக் கொள்வார்கள் இதுமனுஷ்யர்கள் வழக்கத்தக்கு விச்ச வழமானது.

ஸீ — யக்கும் இந்துகளாலானது. 6-5-11ல் பார்மலாதிகள்கொள்வார்கள்: இந்துதன்பது ருக்காலல்ல, யஜுஸாலல்ல யக்குத்தை ஏன் இச்சாலானது என்றால்-பொறி, வெந்தமாவூ, செல், புரோடாசம், சயர் இந்துதிகள்களால் ஆனது பற்றி பாக்கத்தம் என்று யக்குத்தைச் சொன்னார்.

பஞ்சில்லாத குச்சியால் தீட்டினால் வஜ்ராயுதம் போல் ஆரும். பஞ்சுள்ள குச்சியால் யித்ரகுணத்தை ஒட்டித் தீட்டுகிறார்.

[தர்ப்பங்களைக் கொண்டுதவ என்று விதித்தார்.]

இந்தரன் வீருக்ரணைக்கொன்றான். அவன் ஜலத்தில் இறங்கான். ததில், யக்குத்துக்கு அர்ஹமாயும், சுத்தமாயும் தேவத்தன்மை யுள்ளதாயுமிருந்தது ஜலத்தை விட்டுப்போய் தர்ப்பைகளாயிற்று. ஆகையாலேயே தர்ப்பங்களால் பரிசுத்தி செய்கிறது, யக்குத்துக்கு அர்ஹமானது சுத்தமானதும் தேவத்தன்மையுள்ளதுமான ஜலத்தாலேயே பரிசுத்தப் படுத்தப்படுகிறது ஆகும். தர்ப்பங்கள் ஸங்கியை விதித்தார்.

இரண்டு தர்ப்பங்களால் சுத்தம் செய்வது, இரவு பகலாலேயே இரண்டு சுத்தம் செய்ததாகும். மூன்று தர்ப்பங்களால் சுத்தம் செய்வது, மூன்று உலகங்களாலும் சுத்தஞ் செய்ததாகும். இந்துகளால் சுத்தம் செய்வது, பங்கதி (என்றச்சந்தஸ்) இந்துபாதர்களுள் ஈது யக்கும் இந்துலானது, யக்குத்தால் சுத்தம் செய்ததாகும். ஆறுகளால் சுத்தம் செய்வது (ருதர்கள் ஆறு) ருதங்களாலேயே இவனைச் சுத்தம் செய்ததாகும். ஏழுகளால் சுத்தம் செய்வது (சந்தஸ்கள் ஏழாம்) சந்தஸ்களால் சுத்தம் செய்ததாகும். ஒன்பதுகளால் சுத்தம் செய்கிறது, (புருஷீனிடத்தில் பரணன்கள் ஒன்பதாம்) நவபரணன்களோடு இவனைப் பரிசுத்தம் செய்கிறது ஆகும். இருபத்தினால் சுத்தம் செய்கிறது (கைவிரல் பத்தும் கால்விரல் பத்தும், ஆத்மா ஒன்றுமாக இருபத்தொன்றும், இவன் புருஷன்.) இவனை முழுதும் சுத்தம் செய்ததாக ஆகும்.

“சித்துக்குப்பதி உன்னைப் பரிசுத்தப் படுத்தட்டும்” என்றார். மனம் தான்சித்துக்குப்பதி, (சிப்பதி) மனதால் தான் சுத்திசெய்கிறான். வாக்குப்பதி உன்னைப் பரிசுத்தப் படுத்தட்டும் என்றார். வாக்கால் தான் இவனைச் சுத்திசெய்கிறான். ஸவீத்ருதேவன் உன்னைச் சுத்தப்படுத்தட்டு மென்றார் ஸவீத்ருதேவனால் தூண்டப்பட்டே இவனைச் சுத்தப்படுத்துகிறான்.

‘பவித்ராபதியே’ அந்த உம் பவித்ரத்தால் எதற்காக (அக்னிவ்ந டோம கர்மாவக்கு) ஆத்மாவைச் சுத்தம் செய்கிறதே ஒரு அனைச் செய்ய ஏன் சுத்தப்பி உண்டாகட்டும். என்றார். ஆசீர்வாதமான அலக்ராகத்தைப் பேத பேசுண்டு கிறான்.

பராசினாவம்ச பாவேசம் செய்கிறார்.

பிராக்வம்ச ப்ரவேச உபயுக்த. மந்த்ரம் [காண். 1.

எந்தத் தேவர்கள் யக்ஞத்துக்காகச் சந்தம் செய்துகொண்டார்களோ அவர்களே தான் வலுவடைந்தார்கள். இப்படித்தேரிந்து தன்னை யாகத்துக்குச் சந்தமாகித் கொள்பவன் வலுவடைகிறான். வெளியில் சந்தம் செய்து உள்ளே பிரவேசிக்கச் செய்கிறான். உண்மையாகவே மனுஷ்யலோகத்தில் இவனைப் பரிசுத்தமாக்கிப், பரிசுத்தியடைந்த இவனைத் தேவலோகத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறான்.

ஒரு ஆஹுதியால் தீக்ஷிதனாக மாட்டான் என்றார். தீக்ஷிதத்தன்மையைப் பெற ஸ்ருவத்தால் நாலு தடவை ஹோமம் செய்கிறான். இந்தாம் தடவை ஸ்ருக்கால் ஹோமம் செய்கிறான். பங்க்தி இந்து பாதங்களுள்ளது யக்கும் இந்தாலானது. (ஆகையால்) யக்ஞத்தையே அடைகிறான்.

ஸா — [ஆஹுதியை விதிக்கிறார்]

'ஒரு ஆஹுதியால் தீக்ஷிதனாக மாட்டான்' என்றார், தீக்ஷிதத்தன்மையை (பெற) ஸ்ருவத்தால் நாலு தடவை ஹோமம் செய்கிறான். இந்தாவதை ஸ்ருக்கால் செய்கிறான். பங்க்தி இந்து பாதங்களாலானது (ஆகையால்) யக்ஞத்தையே அடைகிறான்.

ஸா — [முதல் மந்த்ரத்தில் ஆஹுதியின் உபயோகத்தைச் சொன்னார்.]

'மனஸ்ஸங்கல்பம் நிறைவேறத் தூண்டும் அக்ஷி தேவனுக்கு ஸ்வாஹா' என்றார். மனஸ்ஸங்கல்பத்தால் தான் புருஷன் யக்ஞத்தைக்குறித்து யாகம் செய்கிறேன் என்று சொல்லுகிறான். [மேதையின் உபயோகத்தைச் சொல்கிறார்] மேதை-அதாவது தாரணசக்தி சித்திப்பதற்காக மனோபிரகாரத்தையான அக்ஷிக்கு ஸ்வாஹா. என்றார் மேதையால், மனதால் தான் புருஷன் யக்கும் செய்ய வேண்டுமென்று அறிகிறான்.

'ஸரஸ்வதிக்கும், பூஷ்ணுக்கும் அக்ஷிக்கும் ஸ்வாஹா'. என்றார். வாக்குத்தான் ஸரஸ்வதி, பூமியேபூஷன், வாக்காலும் பூமியாலும் யக்ஞத்தைச் செய்கிறான்.

ஸா — [வாக்கால் மந்த்ரோச்சாரண சித்தியும், பூமியால் யாகம் செய்யதூடும் நெல் முதலிவையும் அடைவதாகும்.]

அப்புக்களே தேவலோகத்திலிருந்து கிடைத்தன. மழைநீலம் வானத்திலிருந்து கிடைப்பனவே, பெரியவையே, எல்லாருக்கும் ஸுகத்தை உண்டு பண்ணுவனவே என்றார். [ஸா — இப்படி இல்லாவிடில்- இந்த யஜு-சைச்சொல்லாவிடில் ஜலம் பொறுமையாயில்லாமல் இவ்வுலகம்வந்து சேரும்.]

ஸா — [பொறுமையில்லாமல் என்பதற்கு இடிமுழக்கத்தோடு வரும் என்க] 'அப்புக்களே, தேவலோகத்திலிருந்து கிடைத்தவை பெரியவை எல்லாருக்கும் சுகத்தை உண்டுபண்ணுவன' என்றார் இத்தலகத்திற்கு அவை களைப் பொறுமையுள்ளதாகச் செய்கிறான். ஆகையால் இவ்வுலகத்திற்குப் பொறுமையுடன் வருகின்றன. வானமும் பூமியும் என்றார். யக்ஞம்வானத்திலும் பூமியிலும் தானிருக்கிறது. அகண்ட வெளியிலென்றார் யக்ஞம் வெளியில் தானிருக்கிறது.

பிர. 2 அறு 1.] தைத்திரிய வம்வறிதை.

ஸா — பூமியில் யாகசாலையும், அந்தரிக்ஷ (வெளி) தில் அனுஷ்டான நிமித்தம் ஸஞ்சாரமும் வானத்தில் யாகபலனும் என்று யாகம் மூவுலகத்திலும் இருக்கின்றன என்று சொன்னபடி.]

பிருகஸ்பதி எங்கள் ஹவிஸால் திருப்தி யடையட்டும்' என்றார். தேவர்களால் பிருஹஸ்பதியே ப்ராஹ்மம். ப்ராஹ்மத்தாலேயே இவனுக்கு யக்ஞத்தை அடையும்படி செய்கிறார் [ஸா — பாடாந்தரத்தை ஒட்டி] விதே: என்று சொன்னால் யக்ஞவிக்ரம் உண்டாம் என்று யக்ஞவிக்ரத்தை பரிகரிக்கிறான்

ஸா — [வ்ருத்தி அடையான்றபதம்] இல்லாததால் விக்ரமேற்படும். ஓளத்த்ராஹணமந்த்ரத்தைவிதித்து அது விஷயமான கதையைச் சொல்லுவார்.

ப்ராஜாபதி யக்ஞத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார் இவரிடம் ஸ்ருஷ்டியைப்பெற்று அந்த யக்ஞம் ஒடிவிட்டது. யஜுஸையும் சூழ்ந்த கொண்டது. அப்படிப்பலாமத்தையும். ருக் (தேவதை) அதைத் தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டது. ருக் தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டதால் உயரத்தூக்குதலான ஹோமத்துக்கு ஓளத்த்ராஹணம் (என்றபெயர் அமைந்தது.)

ஸா — [ஓடும் யக்ஞபுருஷனைப் பிடிக்க மூன்றுவித மந்த்ர புருவர்களை அனுப்பினார் ருக் பிடிக்க வல்லவர்களை]

யக்ஞத்தைப் பிடித்துக் கொள்ள ருக்கால் ஹோமம் செய்கிறார்.

ஸா — [அந்த ருக்கின் சந்தனைத் தூக்கிச் சொல்லுகிறார்.]

சந்தஸ்களால் 'அதுஷ்டிப்' ச்சந்தஸ்தூக்கிற்று என்பார்கள் ஆனதால் யக்ஞத்தைப்பிடித்துக் கொள்ள அனுஷ்டிப் ச்சந்தஸலால் ஹோமம் செய்கிறார்.

பன்னிரண்டு வாத்ஸ பந்தங்கள் (கன்றைக்கட்டும் தும்புகள்) பிடித்தன என்றார் பன்னிரண்டுகளால் வாத்ஸபந்த (விஷய)த்தை அறிந்தவர்கள் தீகைகையைச் செய்கிறார்கள்.

ஸா — [ஒருகன்றை ஒரு பாசத்தால் கட்டுவதுபோல், விச்வேதே வஸ்ய' என்ற பன்னிரண்டு பதங்களில் ஒவ்வொருபதத்தாலும் யக்ஞம் கட்டப்படுகிறது. இதனால் அந்தப் பதங்களுக்கு, வாத்ஸ பந்தங்கள்' என்று பெயர்

இந்த ருக் தான் அனுஷ்டிப்பவாக, இந்த ருக்கால் தீகைகை செய்கிறதால் ஸர்வ வாக்காலும் செய்கிறான்.

ஸா — [அனுஷ்டிப் வாக்விசேஷமானதால் வாக்கென்றே சொன்னார்.]

'உலகத்தை நிர்வகிக்கிற எல்லாத் தேவதைகளுடைய' என்றார். இதனால் (நேதூ: என்ற பதத்தால்) ஸவித்ருதேவனைக் குறிக்கும். மர்த்தா (மனிதன்) ஸக்யத்தை வரிக்கட்டும் என்றதால் (மர்த்தபதம்) பித்ருதேவனைக் குறிக்கும், 'விச்வத்தை ஆத்மாவாக (சரீரமாக) உடையவனே. தனத்திற்கு ஈசுவராக இருக்கிறாய்' என்று (விச்வபதத்தால்) விச்வே தேவதையைக் குறிக்கும். 'போஷிப்பதற்குத் தனத்தை யாசிக்கட்டும்' என்றார் இதனால் பூஷதேவனைக் குறிக்கும். 'இந்தருக் (இப்படி) ஸர்வதேவர்களையும் குறிக்கின்றன. இந்த ருக்கால் தீகைகை செய்வதால் இவனை (யஜுமானை) ஸர்வதேவதைகளாலும் தீகைகை செய்கிறார்.

பிரக்வர்ச ப்ரவே ச உபயுக்த மத்தர்ம். [காண். 1.

ஸா —)அக்ஷர ஸங்கியை அனுஸரித்தக் கொண்டாடுகிறார்.)

(இந்த மத்தர்த்தில்) ப்ரதம பாதம் ஏழு அக்ஷரங்களுள்னது, (மற்ற மூன்றும் எவ்வெட்டு அக்ஷரங்களுள்னன, மூன்றையும் எட்டையும் கூட்டுக. கான்கையும் எட்டையும் கூட்டுக, எட்டு அக்ஷரங்களுடைய தாதலால்காயத்ரீ. பதினொரு அக்ஷரங்களுடைய தாதலால் த்ருஷ்டிப். பன்னிரண்டு அக்ஷரங்களுடைய தாதலால் ஜகதி ஜகைகாஸ் இத்தருக்கே எல்லாச் சந்தஸ்களுமாம். இத்தருக்கால் திக்ஷயைச் செய்வது எல்லாச்சந்தஸ்களாலும் திக்ஷயைச் செய்கிறது (மீடலாகும்)

ஸா — ப்ரம பாதத்தின் ஏழு அக்ஷரங்களை, மூன்றும் நாலாமாகப் பிரித்து, இரண்டு மூன்று நான்கு பாதங்களின் எட்டு அக்ஷரங்களோடு மூன்றையும் நான்கையும் தனித்தனியே கூட்டி வரும் எண்ணைக் கொண்டு பதங்கள் வாய்த்தன. த்ருஷ்டிப் பதினொன்றாலானது, ஜகதி பன்னிரண்டாலானது.)

‘ப்ரதமபாதம் ஸந்தாக்ஷரங்களுள்னது பசுக்கள் சக்வரீ. பசுக்களையே அடைகிறான்.

ஸா — பசுக்களைக் கொடுப்பதால் சக்வரீயைப் பசுக்கள் என்றார். ப்ரதமபாதம் ஒரு அக்ஷரம் குறைந்தது. ஆனதால் வாக்கால் குறைவு பெற்று ஜீலிக் கிறூர்கள். பூரணமான, (ருக்கால்) ப்ரஜாபதியை அடைவதற்கு ஹோமம் செய்கிறான். ப்ரஜாபதி பூரணன் போலிருக்கிறார் ஹோமம் [ஒரு அக்ஷரம் குறைந்த (ருக்கால்) ப்ரஜையை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்காக ஹோமம் செய்கிறான். குறைந்தது விருத்திதான் ப்ரஜாபதி ப்ரஜைகளைச் சிருஷ்டித்தார்.

ஸா. — [இந்ருக்கில் ப்ரதமபாதம் ஒரு அக்ஷரம் குறைவு பெற்று இருப்பதால் மனிதர்கள் வாக்கின் ஸ்வரூபம் பூர்ணதையை அடையாமல் ஜீலிக் கிறூர்கள்] மூலாதாரத்தில் இருந்து உண்டாகிற வாயு தலை வரையில் வ்யாபித்து முகத்தில் அந்தத் ஸ்ரானங்களில் கர்ணங்களை உண்டு பண்ணுகிறது. இப்படி வர்ணமாக வெளியடைவது தான் வாக்கின் நாலாவது பாதம். மூன்மூன்று பதங்களும் கண்டத்திற்கு கீழே உண்டாவதால் வ்யக்தமாகாமல் இருந்துவிடுகின்றன.

இதனால் இத்தருக்கில் ஸம்பூரணமடையாத வாக்கின் காரியம் காண்பிக்கப்பட்டது: மேல் மூன்று பாதங்களிலும் எட்டு அக்ஷரங்களும் பூர்ணமாக இருத்தலால் பூர்ணஸ்ருஷ்டியோடு கூடின ப்ரஜாபதிக்கு ஸமமென்று ப்ரஜாபதி பெறுதலின் காரணமாயிற்று என்க. முதல் பாதத்தில் அக்ஷரக்குறைவதலின் ஸ்ருஷ்டி சூன்யமாய் ஜகத்தின் பீஜத்துக்கு ஸமம் என்று ப்ரஜோத்தப்திக்குக் காரணமாகிறது.

ஸா — மத்தர்த்தைச் சொல்வதற்கு முன், ஒரு ஆக்யானத்தால் சித்ரம் என்று மத்தர்த்தில் சொன்னதை விவரிக்கிறார் ருக்கும் ஸாமமும் யக்குத் திற்காகத் தேவர்களோடு கூட இராமல் த்ருஷ்டி ம்ருகத் (மான்) தின் உருவத்தோடு ஒப்பீயீயீ விட்டார்கள். தேவர்கள் யோசித்தார்கள்.

எவனை இவர்கள் அடைவார்களோ அவனல்லவா இந்தப் பலனை அடைந்து விடுவான் என்று அவர்களை சமீபத்தில் (வரும்படி) கூப்பிட்டார்கள்.

பிர. 2 அது 1.] தைத்திரீய வம்ஸறிதை.

அவர்கள் பகல் இரவு மகிமையை (சுக்லம், க்ருஷ்ணம்) என்ற இரண்டு வர்ணங்களையும் தங்கள் பிருகசாரத்தில் வைத்து விட்டுத் தேவர்களுக்குச் சம்பந்தில் வந்தார்கள்; க்ருஷ்ணஜினத்தின் (மான் தோலின்) வெண்மை இந்த ருத்தேவதை யின் வர்ணமே. அதன் கருமை ஸாமத்தின் வர்ணமாகும்.

ருக், ஸாமங்களின் பிம்பங்களாக இருக்கிறார்கள் என்றார். நிச்சயமாக வே ருக், ஸாமங்களையே பெறுகிறான். க்ருஷ்ணஜினத்தின் வெண்மை அஹஸ்வின் (பகலின்) நிறமே, கருமை இரவின் நிறம். இவைகளில் (இரவு பகலில்) எந்த ஸாராம்சம் அங்கே (ருக், ஸாமங்களில்) மறைத்துகிடக்குமோ அதையே பெறுகிறான்.

க்ருஷ்ணஜினத்தால் (யஜமானனைத்) தீக்ஷ செய்து வைக்கிறான். கிருஷ்ணஜினம் என்பது வேத (புருஷ்ணுடைய) ரூபந்தான். (ஆதலின்) வேதத்தாலேயே (இவனைத்) தீக்ஷ செய்து போலாம்.

‘(வருண) தேவ! இந்தப் புத்தியை வேண்டுகிற இவனுக்கு’ என்றார்! இது யஜூர்வேதப்படியே இருக்கிறது. தீக்ஷபெற்ற இவனே காப்பமாம். உல்பமே (கருப்பத்தின் சிசுவின் தலையை மூடியிருக்கதோல்) வஸ்த்ரமாம். மூடிக்கொள்ளுகிறான். ஆதலால் காப்பங்கள் (தோலால்) மூடப்பட்டே பிறக்கின்றன. ஸோமத்தைக் கிரயத்துக்கு வாங்குமுன் எடுக்கக்கூடாது ஸோமம் வாங்குமுன் (வஸ்திரத்தை) எடுத்தால் சிசுக்களின்கருக்கள் ஈழுவியிடுங்க. ஸோமம் வாங்கினபொழுது வஸ்த்ரத்தை எடுக்கிறான், பிறக்கிறானும். சிச்வரீயம்பெற்றவர்களுக்குமுன் — வஸ்த்ரத்தை எடுத்துவிடுவது போலவே ஆகும்.

அங்கிரஸ் (தேவதை)கள் ஸ்வர்க்கலோகம் போகும்போது பலத்தைப் பங்கிட்டார்கள். அதில் மிகுதியானவையே சாங்களாக (ஒருவகைப்புல்) ஆயின. பலந்தான் சாங்கள். சரத்தாலானதே மேகலையாக அமைந்ததால் பலத்தையே பெறுகிறான்.

மேகலையை மத்தியில் கட்டிக்கொள்ளுகிறான், இவனுக்கு மத்தியிலேயே பலத்தை ஸ்தாபிக்கிறான் ஆனதால் மத்தியிலேயே பலத்தை அடைந்த சிக்கிறார்கள். புருடனுக்கு ஈபிக்கு மேலேயே சுத்தமாம் (மேத்யம்). கீழே அசுத்தமாம். மத்தியத்தில் கட்டுவதால் இவன் (யஜமானன்) சுத்தத்தையும் அசுத்தத்தையும் பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

இந்தான், விருத்ரஸ்பேரில் வஜ்ராயுதத்தை எறிந்தான். அது மூன்றாகப் பிளந்தது. ஸ்பயம் என்றது ஒருபாகம்; ரதம் ஒருபாகம், யூபஸ்தம்பம் ஒருபாகம்; உள்ளே எந்த சாங்கள் (அம்புகள்) பிளந்தனவோ அவைகளை சரப்புலங்களாயினவாம்; ஆதலால் சரப்புல்லுக்குப்பெயர் சரம் என்றாயிற்று. வஜ்ரமே சாங்களாம். பசினென்பது மனிதனுக்கு சத்துருவல்லவா? மேகலை சரப்புல்லாலமைத்திருப்பதால் வஜ்ரத்தாலேயே சத்ருவான டசியை சாக்ஷாத் தாகவே மத்தியிலிருந்து ஒட்டிவிடுகிறான். முப்புரியாலானது (மேகலை) ப்ராணன் மூன்று விதமே. (ப்ராணன், அபானன், வயானென்று.) மூன்று விதமான ப்ராணனையே மத்தியத்தில் யஜமானனிடத்தில் ஸ்தாபிக்கிறான்.

பிராக்வம்ச ப்ரவேச உபயுக்த மத்தரம். [காண். 1'

ஈஜ்ஜுவைக்காட்டிலும் வீசேஷமாக பெருந்திருக்கிறது. மேகலையால் யஜமானனையும் முப்புரிச்சகையால் பத்ரினையும் தீகைசெய்துவைக்கிருள்; சேர்த்திருப்பதற்காக.—

ஸா — க்ருஷ்ண மிருகத்தின் கொம்பு இந்நான் யோசி என் பதைப் பூர்வஆக்யானத்தால் விவரித்து விதிக்கிறார். cf (1—2—2—6.)

யக்கும் தக்பிணையை(க்ருறித்து) நினைத்தது. அதனுடன் சேர்ந்தது. (யங்கும் புமான்; தக்பிணை ஸ்த்ரிஎன்க.) அதை இந்நான் கவனித்து யோசித்தான். எவன் இதிலிருந்து ஐகிப்பானே அவன் இந்ந கைவாயத்தை எல்லாம் அடைவனே என்று தக்பிணையில் ப்ரவேசித்தான். அவளிட்டுத்திலிருந்து இந்நான் பிறந்தான். பிறகு அவன் ஆலோசித்தான். நானில்லாமல் வேறொருவன் இவளிட்டுத்தில் பிறப்பானேல் இதைல்லாமாக ஆகிவிடுவானென்று யோசினையத்தடவி அறுத்துவிட்டான். ஒரு ப்ரஸவத்துக்குப் பிறகு மலடாக ஆனான். இதனால் தான் ஒரு ப்ரஸவத்துக்குப்பிறகு கருத் தரியாமல் இருந்துவிடுகிறது. (இந்நான்) அந்த (யோசினையக்) கையில்சுற்றிக் கொண்டான். மிருகங்களிடத்தில் வைத்தான். அது க்ருஷ்ணமிருகத்தின் கொம்பாக மாறிற்று. “இந்நான் யோசியாக இருக்கிறாய், ஹிம்வரிக்காதே” என்று க்ருஷ்ணம்ருகவிஷாணத்தைக்கொடுக்கிறான். (அதனால்) யக்ருத்தையோசியுள்ளதாகச்செய்கிறான். தக்பிணையையும் யோசியுள்ளதாகவும் இந்நானையும் யோசியுள்ளவனாயும் (இப்படி இவைகளைல்லாம்) யோசியோடுகடி யனவாகச் செய்துவைப்பதற்காகச் (செய்கிறான்.) cf (1—2—2—8)

‘க்ருஷிக்காக உன்னையும் நல்ல ஸஸ்யத்துக்காகவும்’ என்றார் இதளுலேயே ஓஷதிகள் க்ருஷிதில்லாமலே முளைக்கின்றன. “நல்லபலத்துடன் கூடிய ஓஷதிகளுக்காக உன்னை” என்றார். ஆகையால் ஓஷதிகள் பலிக்கின்றன. கையால் சொறிந்து கொண்டால் ப்ரணைகல் சொரியுள்ளனவாகிவிடும். புன்னைகையதால் நகநகலாகும்மாம். க்ருஷ்ணவிஷாணத்தால் சொறிந்துகொள்ளுகிறான். அதைப்பிடித்துக் கொண்டு புன்னைகைச்செய்கிறான். இது ப்ரணைகளின் ரக்ஷணர்த்தம்.— தக்பிணைகளைக் கொடுப்பதற்கு முன்பு க்ருஷ்ண விஷாணத்தைப் பரித்யாகம் செய்யக்கூடாது. தக்பிணைகளைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு க்ருஷ்ணவிஷாணத்தைப் பரித்யாகம்செய்தால் ப்ரணைகளின் கரு நழுவிவிடும். தக்பிணைகளைக்கொடுத்தபிறகு க்ருஷ்ணவிஷாணத்தைக் குழியில் (சாத்தவாலத்தில்)எறிகிறான். யக்ருத்தின் யோசியே சாதவாலம் (குழி) க்ருஷ்ண விஷாணமே யோசி- யோசியிலேயே யோசினைய வைக்கிறான். (இது)யக்கும் யோசியோடுகடினதாக இருக்க வேண்டுமென்று.

ஸா — [வேதிக்குவேண்டிய மண்ணை எடுக்கீஇருக்கும் குழிக்கு ‘சாத்தவாலம்’ எனப்பெயர்.] V. i. 4. cf (1—2—2—6)

வாக் யக்ருத்துக்கு உதவிசெய்ய இஷ்டமில்லாமல் தேவர்களிடமிருந்து போய்விட்டது. அது விருஷங்களில் துழைந்தது. க்ருஷங்களில் பேசுவதும், துந்துபியிலும் வேணுவிலும் வீணையிலும் (பேசுவதெல்லாமும்)

பிர. 2 அறு. 2.] தைத்திரிய வம்ஸூதை.

அந்தவாக்கே தீக்ஷிதனுக்குத் தண்டம்கொடுப்பதால் வாக்கையே அடைகிறான். அத்திரிமரத்தாலானது (இந்தத் தண்டம்.) அத்திரி பலம் பலத்தையே அடைகிறான். முகத்துக்கு நேரே இருக்கிறது, முகத்திலிருந்து இவனுக்குப் பலத்தை ஸ்தாபிக்கிறான். ஆனதால் முகத்தாற் பலத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். (1) லோமத்தைவாங்கினபிறகு மைத்ராவருணன் (என்ற ருத்விக்குக்குத்) தண்டத்தைக் கொடுக்கிறான். ஏனெனில் மைத்ராவருணன் தான் முதலில் ருத்விக்குக்களுக்கு வாக்கை (ச்சொல்லும்படி) நியமிக்கிறான். அதை ருத்விக்குகள் யஜமானனிடத்தில் ப்ரதிஷ்டைசெய்கிறார்கள்.

“யக்ஞத்தை மனதால் ஸ்வாஹா;” (அடைகிறேன்) என்றார். ஏனெனில் மனதால்தான் ஒருபுருஷன் யக்ஞத்தை அடைகிறான். “விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் ஸ்வாஹா.” (இவைகளை ஆசிரயத்திருக்கிறது) என்றார், விண்ணிலும் மண்ணிலும் தான் யக்கும் இருக்கின்றன. விஸ்தாரமான அந்த ரிக்ஷத்திலிருந்து என்றார் யக்கும் அந்த ரிக்ஷத்திலிருக்கிறது. ஸ்வாஹா “யக்ஞத்தை வாதத்திலிருந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிறேன்” என்றார். எவன்பரிசுத்தம்செய்கிறானோ அவனே யக்கும், அதையே ஸாக்ஷாத்நாக அடைகிறான். Cī. (1—2—2—10)

முஷ்டிகளைச் செய்துகொள்ளுகிறான். வாக்கை அடக்கிக்கொள்ளுகிறான். இது யக்கும் விலைப்பதற்காக. இந்தப்ராஹ்மணன் “தீக்ஷகெய்து கொண்டுவிட்டான்.” என்று முன்றுதடவை (சுத்தமில்லாமல்) மெள்ள சொல்லுகிறார். தேவர்களிடத்திலேயே இவனைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார். மூன்று தடவை உரத்த சத்தத்தோடு (சொல்லுகிறார்), தேவமனுஷ்யர்கள் இருவர்களிடத்திலுமே இவனைக்குறித்து சொல்வதாகும். நக்ஷத்ரங்கள் உதயமாகும்வரையில் பேசலாகாது. நக்ஷத்ரங்கள் உதயமாகுமுன் பேசினால் யக்கும் சேதமாகும். நக்ஷத்ரங்கள் உதயமாகுமபோது வரத்தைச்செய்யுங்கள் என்று பேசுகிறான். தீக்ஷிதன் யக்ஞத்திற்காக வரத்தைப்பூண்டவனும். யக்ஞ விஷயமாகவே பேசுகிறான். (முன்னாபீ) பேசிவிட்டால் விஷ்ணு தேவதாசமான ரூக்ஷகச்சொல்லவேண்டும். விஷ்ணுவே யக்ஞமாம். யக்ஞத்தால் யக்ஞத்தைச் சரிசெய்ததாகும்.

அறுவாகம் 2.

ப்ராசீன வம்சத்தை அடைந்த யஜமானனுக்குத் தீக்ஷை செய்து கொள்ள அங்கபூதமான மந்த்ரங்கள்.

வயனாதிகள் செய்து கொண்டு யாகசாலையில் ஆஹவரீயந். தின் தென்புறம் உட்கார்ந்த யஜமானனுக்குத் தீக்ஷை பெற்றுக் கொள்வதனாலேயே சரீரசுத்தி ஏற்படும் மாதலால் இந்த அறுவாகத்தில் தீக்ஷா ஹோமங்கள் செய்து.

(1) (யாகம் செய்கிற) ஸங்கல்பம் நிறைவேற்றி

தீக்ஷா ஹோம மந்திரங்கள். [காண். 1.

செய்கிற அக்நிக்கு இது ஹோமம் செய்ததாகட்டும். (வேதார்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்கிற) அறிவின் பொருட்டு மனோபிமான தேவதையாகிய அக்நிக்கு இது ஹோமம் செய்ததாகட்டும் தீக்ஷையின் பொருட்டுத் தபோபிமான தேவதையாகிய அக்நிக்கு இது ஹோமம் செய்ததாகட்டும். மந்திரோச்சாரண சக்சியின் பொருட்டு (வாக்கைப்) புஷ்டி செய்கிற அக்நிக்கு இது ஹோமம் செய்ததாகட்டும். வானத்திலிருந்து (பெய்து) பஹுலமாகவும் உலகமுழுவதற்கும் தான் யங்களை உண்டாக்குகிற தீர்த்தமும்; வானமும்; பூமியும், விசாலமான அந்தரிக்கூழும், ப்ருசஸ்பதி தேவதையும் எங்களுடைய ஹவிலால் வருந்தியடைவதற்கு இது ஹோமம் செய்ததாகட்டும்.

(2) உலகத்தை நிர்வாஹிக்கிற எல்லா தேவதையினுடைய அதுக்கிரஹத்தை யஜமானன் வரிக்கட்டும். உலகத்தில் தனத்தின் இருப்பிடமாயிருக்கிறாய். (யாகத்தைப்) போஷிப்பதற்குத் தனத்தை யாசிக்கட்டும். (அதன்பொருட்டு) இது ஹோமம் செய்ததாகட்டும்.

(3) (க்ருஷ்ணஜினத்திலுள்ள வெண்மையும் கறுப்புமான புள்விகளைப் பார்த்து) ருக் ஸாமங்களுடைய சித்திரங்களாயிருக்கிறீர்கள். உங்களைத் தொடுகின்றேன். இந்த யாகத்தில் என்னை மேலான ருக்குகளால் (கூறப்பட்ட கார்யம்முடியும் வகையில்) காட்டாந்துங்கள்.

(4) ஓ வருணதேவா, இந்த (அக்நி ஹோத்ர விஷயமான) அளிவை அடைந்திருக்கிற யஜமானனுடைய ஸம்ருத்தியான யாகத்தை நன்றாக உபதேசித்துக் (கரையேற்றுவாயாக. எல்லா இடையூறுகளையும் (நாங்கள்) எதனால் கடப்போமோ அத்தகைய சுகமாய்த் தாண்டக்கூடிய படகில் ஏறுகிறோம்.

(5) (மேகலையைப் பார்த்து) நீ அங்கிரஸ் ஸம்பந்தமானதும் கம்பளம்போல் ம்ருதுவானதுமான அன்னரஸமா யிருக்கிறாய். அந்த ரஸத்தை எனக்குக் கொடு, என்னைக் காப்பாற்று. (சட்டுவதால்) என்னை ஓர்மிவளிக்காதே. (வஸ்திரத்தைப் பார்த்து) நீ விஷ்ணுவினுடைய சுகத்தைக் கொடுப்பவன்.

விச 2 அது 2] தைத்திரீய ஸம்ஹீதை.

யஜமானனுக்குச் சுகமும், எனக்குச் சுகமும் கொடு. (தலைய் பாகையைப் பார்த்து) (சுஷந்தரங்களின் ப்ரகாசத்திலி ரந்து என்னைப் போற்றுவாக.

(6) (மான் கொம்பைப் பார்த்து) இந்நிரனுடைய யோவியா யிருக்கிறாய். என்னை ஹிம்ஸிக்காதே.

(7) (மன் கட்டியைப் பார்த்து) நல்ல தான்யங்களை யுடைய ஸாகுபடியின் பொருட்டு உன்னைப் புரட்டுகிறேன்.

(8) (தலையைக் குறித்து) நல்ல போகத்தைத் தரக்கூடிய ஓஷதிகளின் பொருட்டு உன்னைச் (சொரிந்து கொள்கிறேன்:

(9) (அத்திக் கோையைப் பார்த்து) வன்ஸ்பதி (உண்டாக்கிய தண்டரூபமான) தேவன் பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். (நீர் எனது) கார்யம் நிறைவேறுகிறவரையில் நிமிர்ந்து நின் னுள்ளனைக் காப்பாற்றும்.

(10) ஹோமமானது செய்யப்பட்டும், மன ஹினால்யாகத்தை அடைகிறேன். வானத்திலும் பூமியிலும் அந்தரிக்ஷத்திலும் யாகம் இருக்கிறது. நேராடியே வாயுவின் அதுக்ர ஹத்தினால் யாகம் செய்யத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்பு:—

(1) த்ருவை என்பார்த்திலுள்ள ஆஜ்யத்தினால் இந்துநிக்ஷாஹோ மம் செய்ய மந்தரம்.

இம்மந்தரத்தின் மூதல் நான்கு ஹோமங்கள் செய்தபிறகுதான் யஜ மானன் திகைக் பெற்றவனாகின்றான். இவ்வாறு திகைநன பிறகு இந்தா வது ஹோமம் செய்யப்படுகிறது. மந்த்ரோச்சாரணசகதியை “ஸம்ஸ்பதி” யெனவும், லோகக்ஷேமத்திற்குக் காரணமான ஸம்ஸங்களை “சம்” எனவும் ப்ரயோகித்தார்.

(2) உத்த்ரஹண ஹோமம் செய்யமந்தரம். (பூர்ணஹூதி) உத்த்ர ஹணம், யக்ஞ புருஷனைப் பிடித்துக் கொள்ளுதல். ஒடிப்போன யக்ஞ புருஷனைப் பிடிப்பதற்கென ருக், யஜுஸ், ஸாமம் என்ற மூன்று மந்த்ர புருஷர்களை ப்ராஜாபதி எவீரார். ருத்தேவதை அப்புருஷனைப் பிடித்துக் கொண்டது. ஆதலின், ருத்தேவ மந்த்ரத்தால் செய்கிற இதுனை “உத்த்ர ஹண ஹோமம்” என்றார். யஜமானன் மானத்தை யடையக் கூடியவனா தலால் “மந்த்ர:” என்றது தகுதி.

திசுஶா ஹோம மந்த்ரங்கள். [காண்.]

இம்மந்திரத்தில் “நேது:” என்றபதம் ஸவீதா தேவதையையும், “மந்த்ர” என்றது பித்ருக்களையும், “விச்வே” என்ற வார்த்தை விச்வேதேவர்களையும் “புஷ்யஸே” என்ற திசால் பூஷா தேவதையையும் குறிக்கும்.

(3) மான்தோலைத் தடவும் மந்த்ரம்.

கிழக்குப்புறம் தலையும், மேற்பக்கம் ரோமங்களும் இருக்கும்படி தோலைக் கீழேவிரித்துக், கட்டைவீரலால் கறுப்புக் கோடுகளையும் தடவ வேண்டும். வெள்ளைக்கோட்டிஞாள் ருக்கீவத ஸ்வரூபமும், கறுப்புக் கோட்டிஞாள் ஸாமவேத ஸ்வரூபமும் பெறப்படும். மேலும், வெண்மை பசிலையும் கருமை இரவையும் சூறிக்கின்றன. இம்மந்த்ரத்தால், ருக், ஸாம, அஹோராத்தா (இரவும் பசுவும்) தேவதைகளின் அதுக்கரஹத்தை யஜுமானன் அடைகின்றான்.

(4) மான்தோலில் உட்காருவதற்கு மந்த்ரம்.

வருணன் ஜலதேவதை யாதலின் மான்தோலைக் கப்பலாகப் பாவித்து அதன்மேல் உட்காருவது கப்பலில் ஏறுதற்கு ஈடாகும் என்றார். இக்கப்பலின் மூலமாய் இடையூறுகளாகிய கடலைக்கடக்கின்றான் என்பது பொருள்.

(5) மேகலை கட்டிக்கொள்ள மந்த்ரம்.

பெரியோரைக் காணும்பொழுது அங்க வஸ்த்ரத்தையும், தலைப்பாசையையும் விலக்குகிற வழக்கத்தை அதுஸரித்து, மேகலை கட்டுவதற்கு முன் அவ்விரண்டும் இவ்வாறு திருந்த யஜுமானனுக்கு அத்வர்யு மேகலை கட்டியவுடன் அவ்விரண்டையும் அணியுமாறு செய்கின்றான்.

மூன்று தர்ப்பைகளால் திரித்த மேகலையை யஜுமானனும், கயிறாகத் திரித்த (யோக்த்ரம்) தர்ப்பையைப் பத்ரியும் கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென ஆபஸ்தம்பர் சொல்கிறார். சடைபோல் பின்னப் பெற்றது “யோக்த்ரம்.”

அங்கிரஸ் என்றரிஷிகள் அன்னரஸத்தைப் பங்கிட்டுக் கொண்ட பொழுது மீதியான அன்னரஸம் நாணலாக மாறிற்று. அதனால், தர்ப்பைக்கு அங்கிரஸ் ஸம்பந்தமும் அன்னரஸ ஸம்பந்தமும் சொல்லப்பட்டது. மேகலையைச் சரீரத்தின்மத்தியில் கட்டுவதால் அன்னரஸத்தை உடலின் நடுவில் வைத்தது போலாம்.

(6) யஜுமானன் மான்கொம்பை ஏற்றுக்கொள்ள மந்த்ரம்.

மான்கொம்பில் சணலைச்சுற்றி யஜுமானன் கையில் அத்வர்யு கொடுக்க வேண்டும்.

யக்னதேவவர் தகழிஞா தேவியுடன் இருந்தான். இந்தத் தம்பதிக்கு ஜனிப்பவன் மிக்க தனவந்தனாவான் என்ற செய்தியை யறிந்த இந்ந்ரன், தக்ஷணதேவியின் காப்பத்தில் புகுந்து பிறகுயிறந்து இந்நிராணான. பிறகு, தன்

பி. 2 அ. ந. 3] **தைத்திரிய ஸம்வந்தை.**

னைப்போல் பலர் பிறக்காமலிருக்கும்படி தாயின் யோநியை அறுத்த அதனை மான்களுக்குக் கொடுத்தான் ஆதலின், யக்ஞஸாதனைமாகிய பிச்சவாயத்திற்குக் காரணமான தகழிணைதேவியின் யோநியும், யக்ஞ தேவனும், இந்தானும், மான்கொம்பில் ஸம்பந்தப் படுகிறார்கள்.

(7) மான்கொம்பால் மண்கட்டியைப் புரட்டுவதற்கு மந்திரம்.

உழவு, ஒரு முதலியன இல்லாமல் பூஸாரத்தால் மாத்திரம் விளைகிற ஓஷதிகளைக் குறித்துக் கூறியது.

(8) மான்கொம்பினால் தலையைச் சொரிந்து கொள்வதற்கு மந்திரம்.

(9) அத்திக்கிணையை ஏற்றுக்கொள்ள மந்திரம்.

வனத்தில் வளர்ந்தது வனஸ்பதி யாயிற்று. ஸங்கீதமாகிய ஆகந்தக ரமான வாக்கு, வீணை, வேணுமுதலியனவால் வெளியாவதும், அவ்வாத்திய யங்கள் மாத்தால் செய்யப்படுவதும் வெளிப்படடை. இதுகாரணம் பற்றியே வாத்தேவதை காட்டில் ஒளிந்து கொண்டது; என்றார்.

அத்தையை இனிமை வாய்ந்த வாக்கின் பொருட்டு இம்மந்திரம் கூறப்படுகிறது.

(10) வாக் நியமம் செய்து கொள்ள மந்திரம்.

இருகைகளிலும் கட்டைவிரலைத்தலிந்ததுள்ள விரல்களை இரண்டி ரண்டாய்ச்சேர்த்து முதல் நான்கு மந்திரங்களை உச்சரித்துப், பிறகு கைகளை முஷ்டியாக மூடிக்கொண்டு இந்தாவது மந்திரத்தை உச்சரித்து வாக்நியமம் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

நகைந்திரங்கள் ஒளிவீசுகிற காலமாகிய இரவில் பேசாதிருப்பது, வாக் நியமம்.

அநுவாகம். 3.

நிகழித கர்த்தருக தேவயஜன ஸ்வீகார மந்திரம்.

(நிகழிதன். தேவயஜனத்தை ஸ்வீகாரம் செய்தல்)

1. (இஷ்டார்த்த சித்தியின் பொருட்டு) தேவதையைக் (குறித்துச் செய்யும் கர்மங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டிய) புத்தியை (ப்பெற) மனநம் செய்கிறோம். இது ஸூகந்ததுக்குக் காரணமான ஓ. பரம்ஹவரீச்சன் அடைவதற்கு அவசியமானது, யக்ஞத்தை நடத்துகின்றவர்களுக்குச் சக்தியுள்ளது இந்நம்புத்தி) கார்ப்பம்முடியும் வரையில் எங்கள் வசத்திலே இருக்கட்டும்.

தேவயஜுத ஸ்வீகாரமத்தரம். [காண் 1

- 2 மனதோடு பிறந்தவர்களும், மனதுடன் கலந்து நிற்பவர்களும், கார்பதத்தில் கைதீர்ந்தவர்களும் தக்ஷ (ப்ராஜாபதிக்குப் பிறந்தவர்களுமான தேவர்கள் எங்களை ரக்ஷித்தகட்டும். எங்களைக் காக்கட்டும், அவர்களுக்கு நமஸ்காரம். அவர்களுக்கு ஸ்வாஹா.
- 3 அக்வியே, நீர் நன்றாய் விழித்தீரும். நாங்கள் பயமில்லாமல் தூங்குவோம் எங்களுக்குக் கேஷமத்திற்கும் நாசமடையாமலிருப்பதற்கும் மறுபடி விழித்துக் கொள்வதற்கும் ஸாமர்த்யத்தைக் கொடும்.
- 4 அக்வியே, நீர் மனுஷ்யர்களுக்குள் வந்திருந்து வரதத்தை பாதுகாக்கும் தேவர். நீர் எவ்விதத்திலும் யக்ஞங்களில் ஸ்துதி பெறுகிறீர்.
5. எல்லாத் தேவர்களும் என்னைச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள். பூஷ தேவன் (ஹிரண்ய) த்ரவ்யத்தோடும்; ஸோமன் வஸந்தரத்தோடும், (கோ, முதலிய மற்ற ஸீசுவர்பங்களைக் கொடுக்கும்)ப் ப்ரோகரான தேவன், அனைகளை (வஸகளை)க் கொடுக்க (வரட்டும்). ஸோமனே, (இந்தகர்மரவுக்கு வேண்டியது)

பிழை திருத்தம்.

பிரபாடகம். 1. அதுவாகம் 5 மந்திரம் 13ஐ, ராட்சஸர்களும் வைரிகளும் வெருட்டப் பட்டார்கள் என்பபடித்துக் கொள்க. பிரபாடகம். 1. அநு. 7. ம—ம் 3ல் 'பூமியைத் திடப்படுத்து' என்பதற்குப் சின், ஆயுளைத்திடமாகச் செய், பிரஜையைத் திடப்படுத்து, என்னும் வாக்ஷியங்களைக் கூட்டிப் படிக்க.

பிரபாடகம். 1. அதுவாகம் 9. மந்திரம் பத்தின் இடையில் ஆகித்யர்கள் என்பதற்கு முன், 'ருத்ரர்கள் திருஷ்டிப் சந்தஸால் உன்னைச் சற்றிக் காக்கட்டும்' என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளுக.

இவற்றை எடுத்துக் காட்டிய புத்தூர் O. S. விசுவநாத கருபாடிகளுக்கு அன்பார்த்த வந்தனமளிக்கிறோம். இனியும் ஆண்டாண்டு நேரும் சிழைகளை ஆண்டாண்டு சிழை திருத்தமாகக் காட்டி வருவோம் மாணேஜர்

பிர. 1. அநு. 9. ம-ம். 1. ஸ்ப்யம் என்பது க திரமரத்தால் ஒரு முழு நீளத்தில் செய்த கட்டகம் என்று காத்யாயனச் சொல்கலுத்தரம் 1. 3, 33; 39 கூறும்,

பிர. 2 அட. 3] தைத்திரீய வம்ஷிதை.

இவ்வளவு கொடும். ஸம்பூரணத்தால் என்னை நிரப்பிமேன் மேலும் கொண்டு வராமல்.—என்னைவிட்டு ஆயுஸ் நீங்காமலிருக்கட்டும்—(நீ)ஸுவர்ணம், எனதுபோகத்தின் பொருட்டி இரு; (நீ)வஸ்த்ரம், எனது போகத்தின்பொருட்டு இரு; நீ பசு, எனது போகத்தின்பொருட்டு இரு.

நீ குதிரை, எனது போகத்தின் பொருட்டு இரு; நீ ஆடு, எனது போகத்தின்பொருட்டு இரு; நீ மேஷம், எனது போகத்தின் பொருட்டு இரு.

(6) உன்னை வாயுவுக்கு, வருணனுக்கு உன்னை, நிர்ருதிக்கு உன்னை, நுத்ரருக்கு உன்னை.

(7) திவ்ய தீர்த்தங்களே, தீர்க்கங்களின் பேரணை அகநியே, ஹிஸுஸக்துக்காரணமானதும், இந்திரியசக்தியைத் தருவனவும் விசேஷமான ஆனந்தத்தை அளிப்பதுமான உங்கள் அலைரைத்தாண்டமாட்டேன், மண்ணால் அணைபோட்டு அதன்மேல் செல்லுகிறேன்.

8. (ரதத்தைப்பார்த்து) ப்ரசஸ்தமான (இந்த நித்யாக்நி ஹோத்ராசாலையிலிருந்து) இன்னும் ப்ரசஸ்தமான (ஸோமதேவதையைச்சார்ந்த தேவயஜந்திற்கு) ஏகு.— ப்ரஹஸ்பதி உன்முன்போவர். ப்ருதிவியில் ச்ரேஷ்டமான இடத்தில் கொண்டு சேரு.— (ரதாபிமாஸிரியான சூர்யனைப்பார்த்து) உனதுமுழுவீரத்தன்மையோடு சத்ருக்களை (யாகசாலைக்கு) வெகு. தூரத்தில் தூரத்திவிடு.

9 ப்ருதிவியிலுள்ள யாகசாலைக்கு இதோவந்தோம். இதிலே யேவந்து பூர்வத்தில் எல்லாத்தேவர்களும் திருப்தி அடைந்தார்கள். (இதிலே) நுக, ஸாமங்களிலும், யஜுர்வேத மந்த்ரத்தாலும் (ஸோபயாகத்தை) செய்து முடித்துத் தநஸம்ருத்தியாலும், ச்லாக்கியான உணவுகளாலும் சுகிப்போம்.

மேலே கண்ட அதுவாகத்திற்கு ஆவது காண்டம் முதல் ப்ரபாடத்தில் நாலாவது அதுவாகத்தில் ப்ரஹ்மணம் நிருபிக்கிறதால் இந்தக் காண்டத்தையும் அந்தந்த அதுவாகத்தின் கீழே மொழி பெயர்த்தெழுதுகிறோம். புகத்தில், காண்டம், ப்ரபாடகம், அதுவாகம், இவைகளை இலக்கத்தால்

காட்டி அந்தந்தப் பஞ்சாசிரியின் இலக்கத்தையும் அங்கங்கே [] இந்தக் கேட்
டுக்குள் அச்சிட்டிருப்பதையும் காணலாம்.

Vi 1-4 தேவதா விஷயமான புத்தியை மகநம் செய்வோம், என்றார்
(இதனால்) யக்ஞத்தையே மருதுவாகச் செய்கிறார். ஸூபாரா (நன்றாகக்
கரையை அடைவிப்பதாக) எங்கள் வசத்திலிருக்கட்டும். (ஸ்ரீவயக்ஞத்தை
யும் ப்ரகாசப்படுத்துகிற) நல்ல உஷஸ்காலத்தையே அடைகிறான். [4]

ப்ரம்ம வாதிகள், (மந்திரர்த்தங்களையும் ப்ரயோக ச்ரமங்களையும்
விசாரணை செய்யும் வித்வான்கள்) " தீவக்ஷயச் செய்துகொண்டவன் க்
ருகத்தில் ஹோமம் செய்ய வேண்டுமா செய்ய வேண்டியதில்லையா? என்
று விசாரிக்கிறார்கள். (ஏனெனில்) ஹவிஸ்ஸால் தீகிதன் ஹோமம் செய்
தால் யஜுமாதனையே ஹோமம் செய்வதாகும். செய்யாவிடில் ப்ரதிதினம்
அனுஷ்டான ரூபமான யக்ஞ ச்ரமம் விட்டுப்போம் (2-ம் மந்திரம்) மன
தோடு பிறந்தவர்களும் மனதுடன் கலந்து நிற்பவர்களுமான தேவர்கள் என்
றார். மன தோடு பிறந்தவர்களும் மனதுடன் கலந்து நிற்பவர்களுமான தே
வர்கள் ப்ராணமகிளை யாவர். அவைகளிலேயே மறைவாக ஹோமம் செய்கி
றான். ஆனால் ஹோமம் செய்ததும்ல்ல செய்யாததும்ல்ல.

தூங்கும் தீகிதனை நாக்ஷஸர்கள் கொல்லப்ரியப்படுவார்கள். அக்
ரிதான் [5] இராக்ஷஸர்களைக் கொல்பவர் (3-ம் மந்திரம்) 'அக்ரியே, நீர் நன்
றாய் விழித்திரும், நாக்ஷன் ப்யமில்லாமல் தூங்குவோம்' என்றார். இராக்ஷசர்
களை நாசம் செய்ய அக்ரியைக் காவலாக வைத்து விட்டுத் தூங்குகிறான்; எந்த
தீகிதன் தூங்குகிறானோ அவன் வரதத்தைப்பங்கப்படுத்திற் கார்யத்தைச்
செய்தவனாகவே ஆகிறான். (4-ம் மந்திரம்; அக்ரியே நீர் வரதத்தைபாதுப்
காக்கும் தேவர் என்றார் அக்ரியே தேவர்களுக்கு வரதத்தை காப்பவர் அவரோ
இந்த வரதத்தை பரிஷ்காரம் செய்கிறார். 'மனுஷ்யர்களுக்குள் தேவர்,' என்
றார் ஏனெனில் இவர் தேவனாக இருந்து கொண்டு [6] மனிதர்களுள் வரதபதி
யாவார்.) " நீர் யக்ஞங்களில் ஸ்துதி பெறுகிறீர்" என்றார். இவரைத்தான்
யக்ஞங்களில் ஸ்துதி செய்கிறார்கள்.

(5-ம் மந்திரம்) தூங்கும் தீகிதனிடமிருந்து இந்த்ரிய சக்தி
யும் தேவதைகளும் போய்விடுகின்றன. 'எல்லாத் தே
வர்களும்' என்னைச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள்' என்றார் இவரை
இந்த்ரியத்தோடும் தேவதைகளோடும் சேர்த்தே வைக்கிறான். இந்த யஜுஸ்
ஸைச் சொல்லாவிடில் எவ்வளவு பசுக்களோடு தீகைசெய்துகொண்
டானோ அவ்வளவு பசுக்கள் தானுண்டாகும். "ஸோமனே இவ்வளவு கொடு
[7] மேன்மேலும் கொண்டு வாரும்" என்றார் கணக்கில்லாத பசுக்களையே
அடைகிறான். 'நீ ஸூகர்ணம்' எனது போகத்தின் பொருட்டு இரு என்றார்
இவைகளை (ஹிரண்யம் முதலிய தகிணைகளைத்) தேவதைக்குத் தருந்தபடி
வாங்கிக் கொள்ளுகிறான்.

(6-ம் மந்திரம்) "வாயுவுக்கு உன்னை வருணனுக்கு உன்னை?" என்று இப்
படி அதனைக்காட்டிக் கொடுக்காவிடில் (தகிணை) அநதன் தெய்வங்களுக்கு

பிர. 1 அந. 3] தைத்திரீய ஸம்ஸீதை.

குச் சேராதாம்; தேவதைகளிடமிருந்தும் நீங்குவான். இவைகளைக் காட்டிக் கொடுத்தால் தகவிலை அந்தந்த தேவதைகளை அடையும். தேவதைகளிடமிருந்து நீக்கப்படமாட்டான்.

7-ம் மந்திரம். 'திவ்ய தீர்த்தங்களே தீர்த்தங்களின் பேரணே. (அக் நியே)' என்றார் உம்மிடத்திலுள்ள பரிசுத்தமானதும், யாகத்துக்குத் தகுதியானதும் தேவதையோடு கூடினதுமான பாதத்தைத் தாண்டமாட்டேன்' என்றே சொன்னார். 'மண்ணலான அறுகாத நூல்வழியாகப் போகிறேன்' என்றார் அணையைக் கட்டியே (நதியைக்) கடக்கிறான்.

காண்டம் 1 பிரபாடகம் 2 அதுவாகம் 3ிற்குப் பிராஹ்மணம் மேலே காட்டப்பெற்றது. இனி யதுவாகத்திற்கு ஸாயணர் குறிப்பு வருமாறு:

இரண்டாவது அணுவாகத்தில் தீகையை வர்ணித்தார். தீகிதர் தேவயஜ்ஞம் என்ற யாகசாலையை ஸ்வீகாரம் செய்தால்தான் ஸோமம் வாங்குதல் முதலிய யாககாரியங்கள் அங்கே செய்ய சாத்தியமாகும் என்று இந்த மூன்றாவது அணுவாகத்தில் தேவயஜ்ஞ ஸ்வீகாரம் வர்ணிக்கப்படுகிறது, அதன் ஸ்வீகாரத்துக்கு மேல் தேவயஜ்ஞத்தில் ஸோமக்ரயம் சொல்வது உசிதர்மானதால் முன்பே, இந்த அதுவாகத்தின் தொடக்கத்தில் வரதபாநம் தரவ்யங்களைச் சம்பாதித்தல் இவைகளைச் சொல்வார்.

1-ம் மந்திரம் இந்தமந்திரத்தால் தீர்த்தத்தை ஆசமநம் செய்ய வேண்டுமென்று பெளதாயநரும், கைகளைச் சுத்தி செய்து கொள்ள வென்று ஆபவ் தம்பரும்;

'ஸுபாரா' பதப்படி. நன்றாக அக்கரையை அடையும் (புத்தி) எனப் பொருளானாலும் ப்ராமணத்தில் ஸகலயாககாரியத்தையும் தெரியப்படுத்திக் கொடுக்கும் மனோ விளக்க மென்பர்.

2-ம் ம-ம்; இதைச் சொல்லி யஜமானனுக்கு அத்வர்யு சமஸம் என்ற டாத்திரத்தில் ஊற்றி வரதப்பாலைக் கொடுக்க, அவர் அதை வலது புறத்தில் வைத்துவிட்டு பிறகு வரதபானம் செய்கிறார்.

கண், காது முதலிய ப்ராணசக்திகளை அபிமானித்த தேவதைகள் கூந்ரபானம் செய்து விராதா நூஷ்டாநம் செய்த எங்களை உள்ளும் வெளியும் சுத்தி செய்து காப்பாற்றட்டும். இச்சக்திகள் பிறவியிலே அமையும். வ்யவகார காலங்களில் மனதோடு கலந்தும், என்னெனில் ஒரு விஷயத்தில் கவனபுதைச் செலுத்தி நவனக்குக் கண்காரால் சமீபத்திலிருந்து விஷயங்களும் புலப்படாவாம். மனதின் சகாயம் பெற்ற காலத்துத் தன் தன் விஷயங்களில் காரியங்களைச் செய்யத் தேர்ந்தவனாவன்.

தேவயஜுதஸ்வீகாரமந்திரம். [காண். 1'

3-ம் மந்திரம். இது படுக்கை மந்திரம். யஜுமானன் தான்சயனம் செய்யுமுன் இதை ஜபிக்க என்று பெளதாயனரும் ஆஹவரீயாக்கிரியை வேண்டிக் கொள்ள என ஆபஸ்தம்பரும் கூறுவர்.

4-ம் மந்திரம். அத்வரீயு அர்த்த ராத்திரியில் வேகமாய் வந்து, யஜுமானனிடத்தில்விழித்துக் கொள்ளும்போது படிக்கும் மந்திரம்.

5-ம் மந்திரம். இதனால் த்ரவ்யங்களைக் கொண்டுவருபவர்களைப் பார்த்துத்தனக்குத்தடை சொல்ல மாட்டான் என்ற நிச்சயம்எவனிடத்தில் உளதோஅவனை அனுப்புவார். வருபவனைப் பார்த்து 'ஸோ மனே, இவ்வளவு கொடும்' என்றது முதல்ஜபிக்க என பெளதாயனர். "எல்லாத்தே... நிற் கிராகள்" என்றுவிழித்துக்கொண்டவுடன் ஜபிக்கவும், 'பூஷதேவன் த்ரவ்யத்தோடும்' என்றுபரிஜநங்களைஎவவும். நீ ஸுவர்ணம்-----என்று அந்தந்தப் பண்டங்களை வாங்கிக்கொள்ளவும் என்று ஆபஸ்தம்பர்.

6-ம் மந்திரம் கோக்களில் நடத்தலாவதும் மாணத்தை அடைவதும் வாயுவுக்கென்றும், சீரிலாவது பாசத்தாவது போனவைகளை வருணனுக்கென்றும், கைகால் ஒடிந்தோ குழியில் விழுந்தோ போனவைகளை நிர்ருதிக்கென்றும், பாம்பு, புலிகளால் அடிபட்டவை ருத்ரனுக்கென்றும் பங்கிட்டுச் சொல்வார் என்றது கல்பம்.

7-ம். மந்திரம் யஜுமானன் போகும் வழியில் நதியால் தடைப்படும் போது இம்மந்திரத்தைச் சொல்லிச் சலத்தில் இறங்கிச் சொல்லலாம் அல்லது அணைபோட்டு அதன்மேல் போகலாம், என பெளதாயனர். ப்ரயாணத்தில் 'திவ்ய தீர்த்தங்களே' என்று ஜலத்தில் இறங்கவேண்டும். "மண்டலூல்-----கிடேறன்" என்று சொல்லிக்கொண்டு அக்கரையேறும் வரை மண் கட்டியைக் கரைக்கவேண்டும் என்பர் ஆபஸ்தம்பர்.

ஸா— ஏதாவது காரணத்தால் தேவயஜுநமல்லாத இடத்தில் தீகை செய்துகொண்டால் அப்போது தனியாக அரணிகளில் அக்ரியை ஆரோபித்து தேவயஜுநத்துக்குப் போகும் மந்திரியில் நதியை அடைந்தால் அந்நில இறங்கவேண்டும்.—

"ஹவீஸ்ஸுக்குக்காரணம்",— ஜலத்தாலேதான் பயிர் உண்டாவதும் நெல்லால் ஹவீஸ் ஆவதுமாம் "இந்திரிய சக்தி" ஜலபாநத்தாலல்லது இந்திரிய சக்தி உண்டாகாது. "விசேஷ ஆனந்தம்" தாகசாந்தி என்ற ஆனந்தத்திற்குத் தீர்த்தமே காரணம்.

8-ம் மந்திரம் ரதத்திலேறி இறங்க வேண்டிய இடத்தில் இறங்கிப்பிறகுமூன்றும்பாகத்தால்உதிக்கும் ஸூர்யனை உபஸ்தாநம் செய்கிறான் (பூஜிக்கிறான்) எனபெளதாயனரும் மூன்றும் மந்திரங்களையும் ரதத்திலேறிப் போக என்று விரியோகம்என ஆபஸ்தம்பரும் கூறுவார்கள்.

பிர. 1 அநு. 4.] தைத்திரீய வும்ஷீதை,

அர்த்தத்தை அதுசலரித்துப்பார்க்க. 7-ம் மந்திரத்திற்கு முந்தியே இதைக்கொள்ள வேண்டும்.

9-ம் மந்திரம். யாகம் செய்யவேண்டிய இடத்திலிறங்கி இதோ வந்தோம் என்று சொல்லமந்திரம்—கல்பம்.

8,9 மந்திரங்களின் பொருள் ஸ்பஷ்டம் என்று ப்ராஹ்மணம் வ்யாக்யானம் செய்யவில்லை 3 1 1-ல் ஓளபாதுவாக்ய காண்டத்தில் தீக்ஷிதநிய மங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருமிடத்தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ருஹஸ்பதியின் உபயோகத்தையும் சொல்லுகிறார்.

8-ம் மந்திரம் “அக்ரியே தீக்ஷிதனுடைய தேவதை (அக்ரிஹோத்ர) ஸ்தாகத்திலிருந்து போகும்போது அக்ரிமறைபட்டுப் போனதுபோல் இந்த (தீக்ஷிதனை) மார்க்கத்தில் கொல்லாக்கூசர்கள் சக்தியுள்ளவராவர் “ப்ரசஸ்தா மாண உன்... முன்போவர் என்றார் தேவர்கள் சக்திதான் பிருகஸ்பதி, அவரை பே பிடித்துக்கொள்ளுகிறான் அவர் இவனை (ஜாக்ரதையாகச்) சேர்ப்பிக்கிறார்.” (3-1-1)

9-ம் மந்திரத்திற்கு 3-1-1ல் ப்ராம்மணத்தில் வ்யாக்யானம் செய்து இருக்கிறது.

“ப்ருதிவியிலுள்ள யாகசாலைக்கு இதோ வந்தோம்” என்றார் “யக்ஞம் செய்கிறவன் யாகசாலை ப்ராதேசத்திற்கே வருகிறான் முன்பு இதிலேயே எல்லாத் தேவர்களும் திருப்தி அடைந்தார்கள்” என்றார். ப்ராம்மணர்கள் எந்த தேவயஜுந்ததை அடைந்திருக்கிறார்களோ அதையே தேவர்களும் வாஸஸ்தானமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ருக், ஸாமங்களாலும் யஜுர் வேதமந்திரத்தாலும் செய்து முடித்து” என்றார்; ஏனெனில் யக்ஞம் செய்கிறவன் ருக், ஸாமங்களாலும் யஜுர்-ஸ்ஸாலும் செய்து முடிக்கிறான்.

“தனஸம்ருத்தியாலும் ச்லாக்ஷியமான உணவுகளாலும் சுகிப்போம்” என்றார் ஆசீர்வாதத்தையே கோறுகிறான்.

அநுவாகம் 4.

ஸோமயாகத்தில் உபயோகப்படுகிற ஸோமலதையை வாக்ய வேண்டியபதற்கு ஸோமக்ரயணி (ஸோமலதையை

ளிலைக்கு வாங்கக்கூடிய கோ) விஷயமான ஹோமாதிகள் சொல்லும் அதுவாகம்:—

1. காந்தியுள்ளோனே, உன்னுடைய சரீரம் இது (ஐஹு) இது (நெய்) உந்தேஜஸ், சரீரத்தோடு தேஜஸ் சேரட்டும் காந்தியை அடையும். (அல்லது ப்ராம்மணத்தை ஒட்டி இதற்கு அடியில்கண்டபடி பொருள் கூறுவர்.)

அக்கினியே, இந்த(ஆஜ்யமே)உமது சரீரம், இந்த (ஹிரண்யமே) உமது தேஜஸ் காந்தியை அடையும்.

2. (ஸோமக்ரயணியைப்பார்த்து) (வாக்ரூபமான) நீ வேகமுள்ளவள்; உனதால் நியமிக்கப்பெற்றவள், யக்குத்திற்கு இஷ்டமானவள்—

இப்படி வின்போகாமல் ப்ரேரணையைச்செய்யக்கூடிய உன்னை ப்ரேரணை செய்வதற்கு வாக்கியமத்தை அடையக் கடவோம். — ஸ்வாஹா.

3. [ஆஜ்யத்தை அல்லது ஹிரண்யத்தைப் பார்த்து] காந்தியுள்ளவள் நீ; மரணமற்றவள், எல்லாத்தேவர்களுக்கும் ஹயிஸ்ஸாகவும் இருக்கிறாய்.

4. சூரியனுடைய கண்ணையும், அக்கியின் கருவிழியையும் பெற்றிருக்கிறேன். (சூர்யனே), நாகாவர்ணக்குதிரைகளால் போகிறதாலும் (அக்கியே), விசேஷஞான தேஜஸால் விளங்குகிறவனாகாலும், (சகஸ்ஸகோ ஒழிப்பதற்கு உங்களை அடைந்தேன்.)

5. (வாக்ரூபவதையின் உருவான ஸோமக்ரயணியைப்பார்த்து) சித்தநீயே, மனதுநீயே, புத்தியுநீயே, தகூழ்ணையும் நீயே யக்குத்துக் குரியவனும் நீ, சூதநீயசக்தி வாய்ந்தவனும் நியே, இருபுறமும் சிரஸுள்ள அநிநிதேவியும் நீயே, போவதிலும் வருவதிலும் எங்களுக்கு ஜயம்பெறச் செய். — மித்திரன்உன்னைப்பாதத்தில்கட்டட்டும், பூஷன் மாரக்கங்களைக் காக்கட்டும், அந்யசகூன இந்த்ரனுக்காக உன்னை (நீனது) மாதாஅநாமங்கொடுக்கட்டும், பிதாவும் ஒருவரிற்று ஸஹோதரனும் ஸகாவும், மந்தையைச் செர்ந்தவனும் அப்படியே அநாமங்கொடுக்கட்டும், தேவியேஇத்

[ர 1 அ.ந 4] தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

தேவஸிடம்வகு. இச்சாணர்காக ஸோமத்தை அடை, நித்
ரணுடைய வழிபால் ரூபன் உண்ணுகதிருபி வரச
செய்யபட்டும், ஸ்வஸ்தி. (சகந்தம்). இச்சுவர்பத்திதாமி ஸோம
னை ஸகரவாகப் பெற்றுத் திரும்பிவா.

ஆறாவது காண்டம், முதல் ப்ரபாடகம் இந்தாவது ப்ரச்சனத்தில், 1, 2, 4க்
கு நிருபணம் செய்வதற்கு முன்பு, ப்ராயணீபை. (ஸோமயாகத்திற்குப்
வாங்கமான ஆஹுதிகள்; ஸோமக்ரயணீ, (ஸோமலகையை வாங்க உப
யோகப்படும் கோ) இவைகளைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்:—

தேவயஜனத்தை (யாகம்செய்யவேண்டிய இ-த்தைத்) தீர்மானித்ததக்
கொண்டு திக்குகளை அறியவில்லை ஒருவர் மறவ்ருருவரிடத்தில் போய்
உன்னால் தெரிந்துகொள்வோம், உன்னால் தெரிந்துகொள்வோம் என்
றார்கள். அதிதியிடம் சேர்ந்தார்கள், உன்னால் தெரிந்துகொள்வோம் என்
றார்கள். அவன் ஓர் வரத்தை வேண்டிச் சிறன் என்றான். 'உங்கல்யாகங்
களில் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் என்னையே தேவதையாக வைக்கவேண்
டும்? ஆதலாலே யாகத்தில் ஆரம்ப யாகமும், (ப்ராயணீயயாகம்) உதயனீய,
யாகமும் (அவஸான யாகமும்) அதிதி தேவதையைச் சேர்ந்தது.

பஞ்ச தேவதைகளையும் பூஜிக்கிறார், திக்குக்கள் இந்தாம். (ஆனதால்)
திக்குகளை அறிவதன் பொருட்டு ஆகுமாம் [1] பங்கிதி என்ற சந்தஸ்பஞ்ச
அக்ஷரங்களுள்ளது, யக்ரம் இத்துகளைசாணது. யக்ரத்தையே அடைகிறான்.
ப்த்யாஸ்வஸ்தியைப்பூஜிக்கார்கள், அதனாக்ரீழ்த்திசையை அறிந்து கொண்
டார்கள். அக்ரீயால் உகிண திக்கையும் ஸோமனால் மேற்கு திக்கையும் ஸ
விதாவால் வடக்கு திக்கையும் அதிதிபால் உச்சியையும் அறிகிறார்கள்.

வழியில் (வழிகாட்டுவதில்) ஸமர்த்தையான ஸ்வஸ்தி (தேவதை
யைப்பூஜிக்கிறான் அவனால் கீழ்த்திசையை அறிந்து விடுகிறான் ப்த்யாஸ்வஸ்தி
பூஜைக்குப் பிறகு அக்ரீ ஷேதம் (அக்ரீ ஸோம) தேவதைகளை பூஜிக்கி
றான் ஏனெனில் இவர்கள்தான் யக்ரத்திற்கு கண்களாம் அவர்களாலேயே
பார்க்கிறான் [2] அக்ரீ ஷேதமர்கள் பூஜைக்குப் பிறகு ஸவித்ரு தேவதை
யைப் பூஜிக்கிறான். ஸவித்ரு தேவதையால் தூண்டப்பட்டே பார்க்கிறான்:
ஸவித்ரு தேவதை பூஜைக்குப் பிறகு அதிதியைப்பூஜிக்கிறான் இந்த அதிதி
தேவதையே இந்த (பூமி). இதில் நின்று கொண்டே பார்க்கிறான் அதிதி
பூஜைக்குப் பிறகு மருத் தேவதாகமான ருக்குக்களை படிக்கிறார் ஏனெனில்
மருத்துக்கள் தான் தேவர்களுடைய ப்ரணை. ஒழுங்கு பெற்ற தேவப்ரணை
களைப்பின்பற்றி மனுஷ்ய ப்ரணைகளை ஒழுங்கு படுத்துகிறான் மருத்தேவ
தாகமன ருக்குக்களைப் படித்தது ப்ரணைகளின் ஒழுங்குக்காகவே.

ப்ராஹ்ம வாதிகள், ப்ராயணீயம் ப்ரயாஜத்தோடும் அனுயாஜ மீல்லாமலும் செய்யப்பட வேண்டும். உதயநீயம் அனுயாஜத் தோடும் [3] ப்ரயாஜமில்லாமலும் செய்யப்பட வேண்டும். இப்படிச் செய்வதே ப்ரயாஜங்களாம் இவைகளே அனுயாஜங்கள் அதே யாகத்தின் முறை என்பார்கள்.

ஸா — முதலில் யஜிக்க வேண்டிய ஸமிதாதி பேர்கள் வாழ்ந்தன என்று ப்ரயாஜங்கள். கடைசியில் ப்ரஹ்மிராதிபேர்கள் வாழ்ந்தன என்று அனுயாஜங்கள்.

இப்படிச் செய்வது தகாது. ப்ரயாஜங்கள் ஆத்மாவே (தானே) அதுயாஜங்கள் ப்ராஜைகள். ப்ரயாஜங்களை விட்டால் தன்னை விட்டதாகும். அதுயாஜங்களை விட்டால் ப்ராஜைகளை விட்டதாகும். முழுவதும் யக்கும் செய்யப்படாதிருத்தலால் யக்கும் கெட்டுவிடும் யக்கும் கெட யஜமானன் கூடக் கெடுவான் (4) ப்ரயாஜத்தோடும் அனுயாஜத்தோடும் ப்ராணீயத்தைச் செய்யவேண்டும் (அப்படியே) ப்ரயாஜத்தோடும் அனுயாஜத்தோடும் உதயநீயத்தையும் செய்ய வேண்டும் தன்னையும் கெடுத்துக் கொள்ள மாட்டான். ப்ராஜையும் யக்ஷமும் யஜமானனும் கெடுவதில்லை. ப்ராயணீய யாக ஸம்பந்தமுள்ள (சுரு பாதிரத்தை அலம்பாமல்) பாதிரத்தில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் அன்னத்தில் உதயநீயத்தை ஹோமம் செய்வான். அதுதான் யக்ஷத்தின் முறை (ஸர்த்தி) ப்ராயணீ யத்தினுடையாஜ்யங்களை உதயநீயத்தின் யாஜ்யங்களாகச் செய்வானேல் இந்த உலகை விட்டு (ஸ்வர்க்க) ஆரோஹணம் செய்வன் உடனே மரிப்பன். ப்ராயணீயத்தின் புரோஹு வாக்யங்களை உதயநீயத்தின் யாஜ்யங்களாகச் செய்வோன். இந்த லோகத்தில் ப்ரதிஷ்டை அடைகிறான்.

கத்ருவும் ஸுபரீணியும் தங்களீ ரூபங்களைக் குறித்து வாக்குவாதம் செய்தார்கள். கத்ரு என்பவன் ஸுபரீணியை ஜயித்தான். மேலும், இந்த இடத்திலிருந்து மூன்றாவது தேவலோகத்தில் ஸோமலதை இருக்கிறது அதைக் கொண்டுவா. அதனால், உன்னை விடுவித்துக் கொள்." என்றான். கத்ரு என்பவன் தான் இது. (பூலோகத்தைக் காட்டி) ஸுபரீணி என்பவன் இது. (வானத்தைக் காட்டி) சந்தஸ்கள் ஸுபரீணியின் புத்ரர்கள் அவள் (ஸுபரீணி) "இதற்காகவே மாநா பிதாக்கள் புத்ரர்களைப் பெற்று வளர்க்கிறார்கள். இந்த இடத்திலிருந்து மூன்றாவது தேவலோகத்தில் ஸோமலதை இருக்கிறது அதைக் கொண்டுவா. என ஸுபரீணி எனக்குச் சொல்லிவிடுகிறான் அதனால் உன்னை விடுவித்துக் கொள். (1) என்று சொன்னால் கத்ரு, ஜகதி என்ற பதினான்கு அக்ஷரங்களுள்ள சந்தஸ் உயரக்கிளம்பிற்று. அது (ஸோமலதை) பெற்றமல் திரும்பியது. அதற்கு இரண்டு அக்ஷரங்கள் குறைந்தன. பசுக்களோடும், தீகையோடும் திரும்பியது. ஆகையால், சந்தஸ்துளுக்குள் ஜகதி பசுக்களை யிகுதியாக உடையவன் ஆகையால் பசுவுடையவனைத் தீகையானது அண்டியிருக்கிறது. பதின்மூன்று அக்ஷரங்களுள்ள திருஷ்டிப் சந்தஸ் கிளம்பிற்று. அதுவும் பெற்றமல் திரும்பியது. அதற்கும் இரண்டு அக்ஷரங்கள் குறைந்தன அது தகதினைக் களோடும் தப

பேர 1 அது 4.] தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

லோமம். திரும்பியது [2] ஆகையால், ந்ருஷ்டுப்பினுடைய ஸ்தாநமாகிய மத்தியாஹ்ந ஸவனத்தில் தக்பிணைகள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. ஒருவன் தன் சொந்தைக் கொடுத்திறதான ஸரியான தபஸ்வன்பார்கள். நானு அக்ஷரங்களுள்ள காயத்ரீச்சந்தஸ் (அஜத்தோடு) கிளம்பிற்று அது தன் ஜ்யோதி ஸால் அதைத் தடுத்துக்கொண்டது. ஆதலால் ஆட்டுக்கு அஜம் என்று பெயர். (அஜ என்ற பகுதிக்கு தடுத்துக்கொள் என்பதுபொருள்). அந்த காயத்ரீச்சந்தஸ் ஸோமத்தையும் நான்கு அக்ஷரங்களையும் கொண்டுவந்தது: (இப்படி) எட்டு அக்ஷரங்களுள்ளதாயிற்று [3]

V1-1-6. பரம்மவாதிகன் 'எந்தக்காரணத்தால் சந்தஸ்களுக்குள் சிரியதான (குறைந்த அக்ஷரங்களுள்ள) காயத்ரீ யக்ருமுகமான (பிராதஸ் ஸவனத்தை) ப்பெற்றது? என்றார்கள். இந்த லோகத்திலிருந்து ஸோமத்தைக் கொண்டுவந்ததால் தான் யக்ருமுகத்தை அடைந்தது. இதனாலேயே (சந்தஸ்களுள்) அதிக தேஹஸோடு கூடினதாக இருக்கிறது இரண்டு கால்களாலும் இரண்டு ஸவனங்களையும் முகத்தால் (-வாயால்) ஒன்றையும் பிடித்துக் கொண்டுவந்தது. முகத்தால் பிடித்துக் கொண்டிருந்ததை அது உறிஞ்சிற்று. ஆதலால் இரண்டு ஸவனங்கள் (காலு ஸவனமும் மாலு ஸவனமும்) சந்தஸோமத்தாலாகும். ஆதலாலே மூன்றும் ஸவனத்தில் ஸோமத்தின் கசண்டைப்பிழிசிறார்கள். அதை உறிஞ்சினதாக எண்ணுகிறார்கள் [4] பாலு (அந்தஸோமம்) ரஸவத்தாக ஆவதற்கு விடுகிறார். இதலை அனைச் சந்தியுள்ளதாகச் செய்கிறார். எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்ட ஸோமத்தை விச்வாவஸு என்ற கந்தர்வன் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டான். மூன்று இரவுகளாகத்திருடப்பட்டிருந்தன. ஆதலால் வாங்கி மூன்று நாளைக்கு ஸோமத்தை (அப்படியே) வைத்து விடுகிறார்கள். அந்தத் தேவர்கள், 'கந்தர்வர்கள் ஸ்திரீ ஆசையுள்ளவர்கள், ஒருஸ் திரீயைக் கொடுத்துத் திருப்பிவிடுவோம்,' என்றார்கள். அவர்கள் லாகத்தை ஒருவயது ஸ்திரீயாக மாற்றி அவளைக்கொடுத்துத் திருப்பிக் கொண்டார்கள். அவள் சிவந்தமான் ரூபத்தைத்தரித்துக் கந்தர்வர்களிடமிருந்து ஒடிவிட்டான் [5] இதுதான் சிவந்தமான் உண்டான காரணம். தேவர்கள் 'உங்களிடமிருந்தும் ஒடிவிட்டான். எங்களிடமும் வரவில்லை. நாமிருவரும் கூப்பிடுவோம்' என்றார்கள். கந்தர்வர்கள் ஒரு மந்த்ரத்தைச் சொன்னார்கள். தேவர்கள் பாடினார்கள். அவரும் பாடிக்கொண்டிருந்த தேவர்களது ஸமீபத்தில் வந்தான். ஆதலால் பாடுகிறவனிடத்தில் ஸ்திரீகள் ஆசைப்படுகிறார்கள். இதை அறிந்தவனிடத்திலும் ஸ்திரீகள் ஆசையை அடைகிறார்கள். ஆகையால் ஒரு குலத்தில் இப்படித் தெரிந்த மனிதன் இருந்தால் அதில்தான் கன்பகைகளைக் கொடுப்பார்கள். வேறு எவ்வளவு குணங்கள் அமையினும் (இப்படித்தான் கொடுப்பார்கள்.) [6].

ஒருவருட்க் கிடாரிப் பசுக்கன்றைக்கொண்டு ஸோமத்தை வாங்குகிறான் இதை ஸர்வமான வாக்காலும் வாங்குகிறான். ஆகையால் மனிதர்கள் ஒருவயதில் பிடுங்கிப் பெசுகிறார்கள். கோணற் கொம்பு இல்லாததும் காது அறுகாததும் ஒரு கண்ணுடையதல்லாததும் சொறி இல்லாததும் அங்கவற்றின் மில்லாததமான பசுவைக் கொண்டு வாங்குகிறான். எல்லா அவயதும் வாய்ந்த பசுவைக் கொண்டே வாங்க வேண்டும். வெள்ளைப் பசு

வைக்கொண்டு வாங்கினால் யஜமானன் வெள்ளைக்குவட்டமூள் என வுகிறான். கருப்பு ஆனால் அதுஸ்தரணி (அதாவது ஒருவன் மரிக்கும் போது கொல்லப்படும் பசு) ஆகிவிடும். யஜமானன் ஆயுஸ்ஸை இழந்து விடுவான். இரண்டு நிறமும் கலந்ததனால் விரோதியை ஹத்திசெய்யக் கூடியதாயினும் அவன் சத்ருவை ஐயிக்கலாம் அவனையும் சத்ரு ஐயிக்கலாம். சிசுப்பு நிறமானதும் மஞ்சள் நிறமான கண்ணுடையதுமான பசுவைக் கொண்டு வாங்குகிறான். இதே லோமத்தின் ரூபம். அகன் தெய்வத்தைக் கொண்டே வாங்குகிறான்.

Vi-1-7-(1-2-4) லோமக்ரயப்ரகாரம்.

அது ஹிரண்யமாக (தங்கமாக) ஆயிற்று. ஆதலால் இலங்கனால் ஹிரண்யத்தை சுத்தம் செய்தார்கள் ப்ரஹ்மவாதிகள் "எக்காரணத்தால் எலும்பில்லாததேதவ்விருந்து ப்ரஹ்மிகள் எலும்புகளுள்ளனவாகவே பிறக்கின்றனர்?" எனக்கேட்கிறார்கள். ஹிரண்யத்தை தெய்வில் வைத்து ஹோமம் செய்யும் காரணத்தாலேயே எலும்பில்லாததிலிருந்து ப்ரஹ்மிகள் எலும்புகளுள்ளனவாகவே பிறக்கின்றனர். க்ருதம் (உருக்கின வெய்) என்ற இதுவே அக்ரியின் ப்ரியமான இடம். இந்த ஹிரண்யமே, தேஜஸ், ப்ரகாசம் பொருத்தியவரே, இதே உம் சரீரம்' இது உமது தேஜஸ். என்று இந்த அக்ரியை தேஜஸுள்ளவளுக்கும் சரீரத்தோடு கூடினவளுக்கும் செய்கிறான் [1] ப்ரிவ்ஷ்காரம் செய்கிறான்.

ஹிரண்யத்தைக்கட்டாமல் வைத்தால் ப்ரஹ்மிகளின் கருக்கள் கழுவி விடும். கர்ப்பம் தரித்து நிற்பதற்கே கட்டிவைக்கிறான். ப்ரஹ்மிகள் உண்டாவதற்காக அவிழ்க்கக்கூடாதபடி முடித்துப்போடுகிறான்.

லோமத்தை க்ரயத்துக்கு வாங்கி உதவும் பசு வாக்கே. வேசத்தோடு கூடியவன், என்றான். எதை மனதால் வேகமுள்ளதாகச்செய்கிறானோ அதையே வாக்கால் சொல்லுகிறான். 'மனதால் நியமிக்கப்பெற்றவன்', என்றார், மனதால்தான் வாக்கு க்ரமிக்கப்படுகிறது. 'வீஷ்ணுவுக்குப்ப்ரியமுள்ளவன்' என்றார். [2] வீஷ்ணுவே யக்கும். யக்குத்திற்கு ப்ரியமுள்ளதாகவே செய்கிறான். 'அத்தகைய அமோகமாய் ஏவும் சத்திவாய்ந்த உன் தூண்டுதலால்' என்றார். சூரியனால் ப்ரேரோபணையடைந்த வாக்கையே அடைகிறான்.

அத்தந்தக் காண்டம் (ப்ரகரணம்) செய்யப்படும்போது யக்குத்தை ராஷ்டிரர்கள் கெடுக்க எண்ணுகிறார்கள். அக்ரி,ஸூர்யன் இவர்களதுவழியே ராஷ்டிரர்கள் கெடுக்கவொண்ணாத மார்க்கம். 'ஸூர்ய தேவதாகமான கண்ணையும் அக்ரி தேவதாகமான கருவிழியையும்' என்றார். எது இராஷ்டிரர்களால் பாதிக்கப்படாத வழியோ, அதிலேயே போகிறான். [3]

லோமத்தை க்ரயத்திற்கு வாக்க உதவிய பசு வாத்தேவதையே, 'நீயே சித்தம், நீயே மனஸ்' என்றார். அவனைக் [கற்பிக்கிறான்] சிட்டுக்கிறான். ஆதலால் ப்ரஹ்மிகள் சிவ்ஷ்டர்களாக (கல்விபெற்றவர்களாக) உண்டாகிறார்கள்.

பிர. 1 அற. 4.]

தைத்திரிய வம்ஸீதை,

'சித்'ரீ' என்றார். எதை மனதால் சிந்திக்கிறானோ அவ்வாறு வாக்கால் சொல்லுகிறான். 'மனஸ்ரீ' என்றார். ஏனெனில் மனதால் எவ்வாறு அறிகிறானோ அதையே செய்கிறான் 'நீயேத்யானம்' என்றார். ஏனெனில் எதை ஒரு வன் மனதால் தியானம் செய்கிறானோ அதை உய்வாக்கால் சொல்லுகிறான். [4] தகதிணை. நீ'; என்றார். ஏனெனில் இதுதான் (கோவைக்காட்டி) தகதிணை 'நீ யக்ருந்தைச்சேர்ந்தவன், என்றார். ஏனெனில் இந்த (கோவையே) யாகத்துக்குத் தகுதியாகச் செய்கிறார், 'ஊத்திரியாம்சத்தைச் சேர்ந்தவன்,' என்றார். ஏனெனில் அவன் ஊத்திரியாம்சத்தைச்சேர்ந்தவன் தான். 'இருபுறமும் தலையையுடைய அதிகிதேவதை, என்றார், யக்ருங்களில் ப்ராயணீயமும் உதயநீயமும் அதிகிதேவதாக மானதாலேயே அவ்வாறு சொன்னார். அது கட்டப்படாமல் இருக்காது கட்டிக்கு அடங்காதது ஆகும். காலில் கட்டினால் அபரக்ருத்தியத்தக்குத் தகுதியான பசுவாகும். யஜமானனும் ஆயுள் இழந்தவனாகுவான். [5] அதன் காரணமாக இம்சிப்பான், அல்லது, அர்யன் யஜமானனை இம்சிப்பான் 'மித்ராண் காலில் உண்ணைக்கட்டும் என்றார் மித்திரான தேவர்களுக்காக மங்களத்தைச் செய்பவன். ஏனெனில், அவன் உதவியாலேயே காலில் (அந்தப்) பசுவைக் கட்டிகிறான். 'பூஷன் வழிகளைக்காக்கட்டும்' என்றார், பூஷன் என்பவரே இந்த உலகம். ஏனெனில் இந்த (உலகைப்) பெறுவதற்கு இந்தப் பசுவையே இந்த (உலகத்தக்குத்) தலையாகச் செய்கிறான். 'அத்யக்ஷண இந்நானுக்கு என்றார் இந்நானையே அத்யக்ஷணச் செய்கிறான். [6] 'உண்ணை மாதாவும் உன் பிதாவும் அதுமதிக்கட்டும்' என்றார் அது மதிப்பெற்றே இதனை வாங்குகிறான். 'ஏ. தேவீ, தேவதைகளிடத்தில் 'போ' என்றார். இவன் தேவியே (ஆவான்) ஸோமனை தேவன் 'இந்நானுக்கு ஸோமத்தை' என்றார் இந்நானுக்காகவே ஸோமம் கொண்டுபோகப்படுகிறது. இந்த யஜுனைச் சொல்லாவிடில் ஸோமத்தை வாங்குவதற்கான பசு ஒடிப்போய்விடும் "ருத்ரன் உண்ணை இவ்விடத்திற்கு நடத்திவரட்டும்", என்றார். ருத்ரன் தேவர்களுக்குள் க்ருத்ரராம். [7] அதனை இவ்விடம் நடத்திவருவதற்கு ருத்ரனை அதற்குப் பின்னால் ஸ்தாபிக்கிறார். 'ருத்ரஸ்ய' என்ற யஜுர்மந்த்ரத்தை ஐயிக்கும் பொழுது கொரோமான கார்யத்தைச் செய்வது போலாம். 'மித்ரானுடைய வழியால்' என்றார் 'இது சாந்தியின் பொருட்டு 'ஸோமக்ரயணியால் வாங்கப்பட்டது வாக்கினால் வாங்கப்பட்டதே ஆகும். ஐச்வர்யத்தோடு ஸோமனைத்தோழுகைக்கொண்டு மறுபடியும் வா. என்றார்' வாக்கைக்கொடுத்து வாங்கி, மறுபடியும் தன் சாரத்தில் வாக்கை ஸ்தாபித்துக்கொண்டுகிறான். எவன் ஒருவன் இவ்வாறு அறிகிறானோ அவனுடைய வாக்கு ஒருக்காலும் அழியாது.

Vi-1-8. (1-2-5) ஸோமக்ரயணியின் அடிச்சுவடுகளிலுள்ள மண்டலம் எடுக்க, மந்த்ரத்தின் நீரூபணம்.

ஆறு அடிகள் பின்தொடருகிறார்; வாக்க (தேவதை) ஆறுநான்கு மேல் பேசுகிறதில்லை. ஸம்வத்ஸரத்தின் வழியில் (அளவில்) எவ்வளவு வாக்கோ அவ்வளவு வாக்கைப் பெறுகிறான். ஏழாவது அடியில் ஹோமம் செய்கிறான், சக்வரீக்கு ஏழுக்கால்கள், சக்வரீயே பசுக்கள், பசுக்க

ளையே பெறுகிறான். ஏழு, நாட்டுப் பசுக்கள். ஏழு, நாட்டுப் பசுக்கள். இவ்விரண்டு வர்க்களையும் அடைய ஏழுசந்தஸ்கள் உன்றான. 'நீதான் வஸவீ, நீதான் ருந்தா' என்றார். இவன் உருவத்தையும், இவன் மஹிமையை யுடைய மிரித்துச் சொன்னார். [1] "ப்ருஹஸ்பதி இந்த ஸுகமரான இடத்தில் சந்தேஷிக்கச் செய்யட்டும்" என்றார். தேவர்களுள் ப்ருஹஸ்பதிதான் ப்ரஹமசக்தி (மந்தரம்). ப்ரஹஸ்பதியே இவனுக்குப் பசுக்களை அடைவீக்கிறான். 'ருந்தான், வஸுக்களோடு அனுமதி யளிக்கட்டும்.' என்றார் இது ஈக்ஷணக்காக.

இனி இந்நான்காம் அநுவாகத்திற்கு ஸாயணர் குறிப்பு வருமாறு:

மூன்றாம் அநுவாகத்தில் தேவயஜ்ஞத்தை ஸ்வீகாரம் செய்தார். அந்த யாகசாலையிலேயே ஸோம யாகத்திற்கு உபயோகமாகும் ஸோமத்தை வாங்க ஸோமக்ரயணி விக்ரமமான ஹோமாதிகளை இந்த 4-வது அநுவாகத்தில் சொல்வார். த்ருவை' என்ற ஆஜ்யபாத்ரத்திலுள்ள ஆஜ்யம், ப்ராயணீயைசம் பந்தமானது. இதாலே ஸோமக்ரயணியைப்பார்த்துக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டியது.

2. (6 1-5) 'பஞ்ச, தேவதைகளையும் பூஜிக்கிறார்'—அதிதி ப்ரதான தேவதை. மற்ற நானு பேர்கள் அங்கதேவதைகள்.—

(2) மஹுவ்யர்களுக்குள் வைச்யர்கள் போலவே, தேவர்களுள் 499 பெயர்கள், ஏழுக்கணக்களான மருத்துக்கள் தலைதலை ஸம்பாதிப்பவர்கள்.

கத்ரு, ஸுப்ரணீ' என்ற ஸபத்திகள், தோல்வி யடைந்தால் தாவியாக வேண்டியதென்று பணயம் வைத்து 'என்ஸெளந்தாயந்தான் சிலாக்கியமானது' என்று வாக்குவாதம் செய்தார்கள். அப்போது மத்தியஸ்தர்கள் கத்ருவக்கு ஜயத்தைச் சொன்னார்கள். ஸபத்தியை தாவியாக அடைந்து, தானே லிடிவிப்பதற்கு உபாயம் சொன்னான்.

(மூன்றாவது லோகம்) மஹஸ்; ஐனோலோகம், தபோ லோகம், ஸத்தயலோகம் என த்யு சப்தத்தால் சொல்லப்படும்.

காயத்ரீ மூதலிய சந்தஸ்களுக்கு ஸ்வேச்சையால் சரீரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் சக்தி உண்டு ஆகையால் புத்ராளுகச் சொன்னான்.

ஆதியில், ஜகதி பெரியவனாதலால் முயற்சி செய்தான். பதினான்கு காரங்களுள்ள ஐக்கீதி த்யுலோகம் போய் ஸ்வான, ப்ராஜன் மூதலிய ஸோம ரக்ஷகர்களுடன் சண்டை செய்து ஸோமத்தை அடையாமல் அக்ரீஷோமீயும், ஸவநீயும் அநுபந்த்யம் (பூபஸ்தம்பத்தில் வத்திற்காகக் கட்டப் படுவது) என்ற பசுக்களோடும் இவ்நீடியைச் சாதிப்பதுமான தீகைக்யையும் பிடித்துக் கொண்டு திரும்பி வந்தான்.

[பிர: 1 அறு 4.]

தைத்திரிய ஸம்மந்திதை

தபஸ்-ஆகாரத்தை விலக்கல், முஷ்டிபந்தம், வாச்யமனம், வெண்ணையால் அப்யங்கம், க்ருஷ்ணஜீரத்தால் முடிக்கொள்ளுதல், முதலிய க்வேசகங்களை ஸஹித்தலே.

த்ருஷ்டிப்-மகந்த்யந்தின ஸவந்திற்றகு இதுவே தேவதை. சரீரப்ரயாஸத்தைக் காட்டிலும் தக்ஷிணக்காகத் தனத்தைக் கொடுப்பதாலுண்டானமனத்தில்ப்ரயாஸம் அதிகமான தானதாலும் தனம் பிறன் ஜீவிக்கக் காரணமானதாலும் தானமே மகாதபஸ் எனப் பெரியோர் மதம்.

காயத்திரி முந்திப் பேசனவர்கள் ஸகாயயில்லாமற்போனதால் அபஜயமடைந்தார்களென்று அஜையோடு கூடக் கிளம்பிற்று.

யக்ருமுகம் என்றதால் மிதுந்த தேஜஸ், ஏற்பட்டது.

1-ம் மந்த்ரம். த்ருவையில் ஆஜ்யத்தை நிரப்பி ஸ்ருக்ஷில் நான்கு தடவை நெய்யை எடுத்துப் போட்டுக், சுயிற்றால் ஹிரண்யத்தை சுருக்கிட்டுக் கட்டித் தர்ப்பையால் முடிந்து ஸ்ருக்ஷில் போட; 2-ம் மந்த்ரம் நாயீ ஸ்ருக் தண்டத்தில் நெய்யை எடுத்து ஆகவநீயத்தில் ஹோமம் செய்ய; 3-ம் மந்த்ரம் சாலிக்கு முன்பின்று யஜமானனை ஆஜ்யத்தைப் பார்க்கச் செய்விக்க என பௌத்யனரும்; ஸோமக்ரயணீயைப் பார்க்குக்கொண்டு முன் மந்த்ரத்தால் ஹோமம் செய்தி, 'காந்தியுள்ளதாயிருக்கிறாய்' என்ற, நெய்யிலிருந்து ஹிரண்யத்தை எடுக்கவும், விசுவேதேவர்களுடைய அவிஸ்டென்று, ஆஜ்யத்தை பார்க்கவும்' என ஆபஸ்தம்பரும் கூறுவர்.

4-ம் மந்த்ரம் இந்த ஹிரண்யத்தை நடுவில் வைத்து ஆகித்யனைப் பார்க்க மந்த்ரம் 5-ம் மந்த்ரம். இந்த ஸோமக்ரயணீயைச் சாலியில் முன்பு வடக்கு முகமாய் ஒட்டிக்கொண்டுவரவும், அதை 'சித்தாகிராய்' என வேண்டிதல்:— என்று பௌத்யனரும், சித்து நீ, மணநீர், என்று, ஸோமக்ரயணீயை வேண்டிக்கொள்ளுதலும், 'மித்ரன் உன்னை சாலில் கட்டட்டும்' எனக் காதைப்பிடித்துக்கொண்டு காலில் கட்டவும், பூஷதேவன் உன் வழியைக்காக்கட்டும் என வலது முன்காலிப் பார்க்கவும் என ஆபஸ்தம்பரும் கூறுவர்.

ஸோமக்ரயணீ வாக் தேவதையின் உருவம் என்பர். சித்தம், மனஸ், புத்தி என அந்தக்காணத்தின் விருத்திகள் முன்றும். தேகாதிரியிலிருந்து அசேதனத்தை விலக்கிச் சேதனத்தை உண்டாக்கி வெளி வஸ்துக்களில், சந்தேகமற உண்டாகும் ஸர்வஸாமான்யமானப் பரக்ஞானத்தைக் கொடுக்கும் விருத்தியைச் சித்தம் என்றார். இந்தப் பதார்த்தம் இப்படியான அப்படியான என விசாரினை செய்யும் தொழிலுடையதுமனஸ். இப்படியே இருக்கவேண்டும் என நிச்சயத்தைத் தருவது புத்திவிருத்தி:— தக்ஷிண என்றால் நல்லதாய்த் தானம் செய்யக்கூடிய த்ரவ்யம். 'யக்ருத்தைச் சேர்ந்தது'- ஸோமக்ரயத்திற்கு உபயோகப்பட்டு யாகத்துக்கு உபயோகப்படுதலால்; ஸோமதேவதை தேவகூத்திரியனானதால், அதை வாக்கிக்கொடுக்கும் ஸோமக்ரயணீயை 'கூத்திரியா' எனச் சொன்னார்.

அநுவாகம் 5.

க்ரயப்ரதேசம் கச்சந்த்யா: ஸோமக்ரயண்யா: பதஸம்க்ரஹஸ்யாபிதாநம். — ஸோமத்தை விலைக்கு வாங்குகிற பிரதேசத்தைக்குறித்துப்போகும் ஸோமக்ரயணியின் பதத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளல்.

1-ம் மந்தரம் நீயே, வஸ்வீ, ருத்ரை, அநிதி, ஆதித்யையும் நீ, நீயே சுக்ரை (-காந்தியுள்ளவள்,) சந்த்ரை (-ஸந்தோஷத்தைச் செய்துவைப்பவள்)

2-ம் மந்தரம். (ஸோமக்ரயணியைப்பார்த்து,) இந்தஸுக்மான இடத்தில் ப்ருஹஸ்பதி உன்னை ஸந்தோஷிக்கச் செய்யட்டும். வஸுக்களோடு ருத்ரன் உனக்கு அனுமதி அளிக்கட்டும்.

3-ம் மந்தரம்-(நெய்யைப்பார்த்து.) ப்ருதிவியின் சிரஸ்ஸ்தானமாயும், தேவதைகளுக்கு யாகஸ்தானமாயும் இருக்கிற இப்பசுவின் குளப்படியில் உன்னைக்கொட்டுகிறேன்.—ஸ்வாஹா.

4-ம் மந்தரம் இரக்ஷஸ் நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். சத்துருக்கள் நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். இதோ ரக்ஷஸ்ஸின் கழுத்துக்களை வெட்டுகிறேன். எவன் எங்களை விரோதிக் கிறானோ எவனை நாங்கள் விரோதிக் கின்றோமோ, இதோ அவர்களுடைய கழுத்துக்களையும் வெட்டுகிறேன்.

5-ம் மந்தரம் இதில் (பாததுளிநுபமான) தனம் இருக்கட்டும். உம்மிடத்தில் (யஜமானனிடத்தில்) இது. இது உன்னிடத்தில் (யஜமானன் களத்தரத்தினிடத்தில்.)

6-ம் மந்தரம். தேவியே, (ஸோமக்ரயணியைப் பார்த்து) ஊர்வசியோடு கூட நன்றாகப் பார்.

7-ம் மந்திரம் தவஷ்டாவின் அதுக்கரகத்தைப் பெற்றவனும், நல்ல ரேதஸ்ஸோடு கூடினவனும் பதியின் நல்ல ரேதஸ்ஸைப் பெற்றவனுமான (நான்) உமது விசுஷணயத்தைப்பெற்றுச் சூரான புத்ரனை அடைவேனாக.

8-ம் மந்திரம். நான் ஐசுவரிய புஷ்டியினின்று நீங்காமலிருப்பேனாக.

பிர 1 அநு 5] தைத்திரீயஸம்ஹிதை.

விநியோகம். 1-ம் மந்தரத்தால், ஸோமக்ரயணியைப் பின்பற்றிக் கொண்டுபோய் அதன் ஆறு அடிச்சுவடுகளில் தன் பாதத்தை வைக்கவும். 2-ஆல் ஏழாவது அடியிலுள்ள அடிமண்ணைக்கைகளில் எடுக்கவும். 3-ஆல் அந்த அடியில் ஹிரண்யத்தை வைத்துச் சுற்றி நெய்யைத் தெளித்து ஹோமம் செய்யவும். 4-ஆல் அதை எடுத்து ஹிரண்யத்தாலாவது க்ருஷ்ணம்நிருகத்தின் கொம்பாலாவது கோபதத்தைச்சுற்றிக் கிழிக்கவும். 5-ஆல் ஏழாவது அடியிலுள்ள தூளியை ஸ்தாலியில் நெய்யொட்டினதோடுகூடப் போட்டு, யஜுமானைட்டத்தில் கொடுக்கவும். யஜுமானைப் பத்திரியட்டத்தில் கொடுக்கவும். 6-ஆல் ஸோமக்ரயணியை விட்டுப் பத்திரிபைப் பார்க்கச் சொல்லுதல். 7-ஆல் பத்திரி யஜுமானைப் பார்க்கவும். 8-ல் ஸோமக்ரயணியைப் பார்க்கும் மந்தரம்.

1-2-5-க்கு வேண்டிய ப்ராஹ்மணங்கள். கா 6-ப்பா. 1 அநுவாகம் 8:— ஆறு அடிகள் கூடப்போகிறான். வாக் ஆறு நாளைக்குமேல் பேசுகிற தில்லை. ஸம்வத்ஸர அளவில் எவ்வளவு வாக்கோ அவ்வளவே அவன் பெறுகிறான். ஏழாவது அடியில் ஹோமம் செய்கிறான். சக்வரிக்கு ஏழு அடிகள். சக்வரீ பசுக்கள். பசுக்களையே அடைகிறான். ஏழு நாட்டிப் பசுக்கள் ஏழு காட்டுப்பசுக்கள் இரண்டு வாக் பசுக்களையும் அடைய ஏழுச் சந்தல் களுண்டாம். “நீயேவஸ்வீ, நீயே. ருத்ரை”, என்றார் இதன்ருபமே இகன் மகிமையைச் சொல்லும். “இந்த ஸுகமான இடத்தில் ப்ருகஸ்பதி உன்னை ஸந்தோஷிக்கச் செய்யட்டும்,” என்றார். ப்ருகஸ்பதியே, நேவர்களுக்கு ப்ராஹ்ம சக்தியாம். இந்த சக்தியாலேயே பசுக்களை அடைகிறான். “வஸுக்க ளோடு ருத்ரன் உனக்கு அதுமதி அளிக்கட்டும்,” என்றார். இது ரக்ஷணத் துக்கே.

பூமிக்கு சிரஸ்தானமாயும் தேவதைகளுக்கு யாகஸ்தானமாயுமுள்ள இடத்தில் உன்னை ஊற்றுகிறேன், என்றார். இந்த தேவ யஜுனமே ப்ருகி வியின் தலை. இடையின் (யக்ருத்தின்) ஸ்தானத்தில் என்றார். ஏனெனில், இந்த ஸோமக்ரயணியனுடைய பாதமே இடையின் ஸ்தானம். ‘நெய்யோடுகூடியது ஸகாஹா’ என்றார். [2] ஏனெனில், இதனுடைய பாதத்தில்நுந்தே நெய்யானது பிழிந்துவிடப்பட்டது. ஆதலால் இப்படிச் சொல்லுகிறார். அத்வரீயு அக்நியில்லாத இடத்தில் ஆஹுதிசெய்தால் அந்த அத்வரீயு குருடனாவான். ரக்ஷஸ்கள் யக்ருத்தைக் கெடுத்துவிடுவார்கள் ஹிரண்யத்தை வைத்து ஹோமம் செய்கிறார். அக்நியுள்ள இடத்திலேயே ஹோமம் செய்ததாகும். அத்வரீயு அந்தகைகமாட்டான். யக்ருத்தையும் ரக்ஷஸ்கள் கெடுப்பதில்லை. ஒவ்வொரு அங்கமும் செய்திப்படும் பொழுது யக்ருத்தை ரக்ஷஸ்கள் கெடுக்க இச்சிக்கிறார்கள். ரக்ஷஸ் சூழ்ந்துகொள்ளப் பட்டான், சத்துருக்கள் சூழ்ந்துகொள்ளப்பட்டார்கள், என்றார் ரக்ஷஸ்களைத் தொலைப்பதற்காக. [3] “இப்படி நான் ரக்ஷஸ்களுடைய கழுத்துகளை அறுக்கிறேன். யார் எங்களைத் தேவஷிக்கிறார்களோ, எவனை நாங்கள் தேவஷிக்கின்றோமோ,” என்றார். இரண்டு புருஷர்கள். எவனை யஜுமா

னன் தவேவழிக் கீரூனே அவன் ஒருவன். எவண் யஜமானனை தவேவழிக் கீரூனே அவன் ஒருவன். இந்த இருவருடைய கழுத்துக்களை இடைவிடாமல் வரிசையாக வெட்டுகிறான் ஸோமக்ரயணியின் பாதந்தான் பசுக்கள். ரெய்யினால் நனைந்த (பாச தூளியை) உலர்த்துகிறார். பசுக்களையே பெறுகிறார். 'சிச்வர்யம் நமக்கு என்று உலர்த்துகிறார். தன்னையே அத்வர்யு [பு] பசுக்களிடமிருந்து பிரியாதவராகச் செய்துகொள்கிறார். 'உமக்கு ஐச்வர்யம் என்று யஜமானனுக்குக் கொடுக்கிறார். (இதனால்) யஜமானனிடத்திலேயே சிச்வர்யத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். 'உனக்கு ஐச்வர்யம்' என்று (யஜமானன்) பதநியிடம் கொடுக்கிறார். ஏனெனில், பதநி என்பவன் தன்னுடைய பாதியேயாவான். வீட்டில் வைப்பது எப்படியோ அப்படியே தான் அதி தவ்வந்தாவின் ஸ்றாயமுள்ளவனாக உன்னைச் சேர்கிறேன் என்றான். தவ்வந்தாவே பசுக்களுக்கும் மிதுனங்களுக்கும் உருவத்தை அமைப்பவன். ரூபத்தைப் பசுக்களிடம் வைக்கிறான் இம்மையின் பயனைக் கருதி கார்ஹபத்யம் வளர்க்கப்படுகிறது. ஆஹவநீயம், மறுமையின் பயனுக்காக. கார்ஹபத்யத்தில் போடுவானால் இவ்வலகில் பசுக்கள் உடையவனாவான். ஆஹவநீயத்தில் போடுவானால் அவ்வலகில் பசுக்கள் உடையவனாவான். இரண்டிலும் போடுகிறான். இரண்டு உலகங்களிலும் இந்த யஜமானனைப் பசுமானாகச் செய்கிறான்.

அநுவாகம் 6.

ஸோமோந்தாநம்—

1. (ஸோமத்தைப் பார்த்து) உனது. குருத்து குருத்துடன் சேரட்டும். கணு; கணுவுடன் (சேரட்டும்.) உனதுகந்தம் (யஜமானனது.) காமத்தைப் பூர்த்திசெய்து ரக்ஷிக்கட்டும். எனது)ரஸம் (தேவர்களின்) திருப்தியின் பொருட்டு அழியாமல் இருக்கட்டும். நீ அமாத்யன். (யஜமானனுடனும் தேவர்களுடனும் எப்போதும் கூட இருப்பவன்.) உன்னைப் பெறுவது ஹிரண்யத்தால் தான் ஆகும்.
2. கிழ்மேல் உலகங்களை நடத்துபவரும் வேதார்த்தம் தெரிந்தவர்களுக்குயாகரூபனும், ரந்தங்களைத் தரிப்பவரும், எல்லோருக்கும் புரியானவும், எல்லோராலும் மநநம் செய்யப்படுபவருமான தேவனை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன். மேலுலகில் நினைக்கமுடியாத எவனது ஒளிவிளங்குகிறதே தோ அந்த தேவன் ஹிரண்யபாணியாகக் க்ருபையால் என்னிடம் வந்து ஸோமத்தை அளவிட்டட்டும்.

3. (ஸோமத்தைப்பார்த்து)ப் பரஜைகளுக்காக, உன்னைச் சேர்த்துப் பிடிக்கிறேன். ப்ராணானுகு (மூச்சுவங்குவதற்கு) உன்னைக் (கட்டுகிறேன்), மூச்சுவிடுவதற்கு உன்னைத் தளரவிடுகிறேன். ப்ரஜைகுகள் மூச்சுவிட்டபிறகு நீ மூச்சுவிட்டு நீ மூச்சுவிட்டபிறகு ப்ரஜைகள் மூச்சுவிட்டும்,

விநியோகம். 1-ஆல் ஹிரண்யத்தோடு கூடிய கையால் ஸோமத்தைத் தொடவும் 2-ஆல் ஸோமத்தை அளக்க(3) ஆல் வஸ்த்ரத்தில் சேர்த்துக்கட்டிக் கோடியால் சுற்றி முடித்துப்பாட்டுப் பிறகு தளர்த்திவிட்டு ஒரு அங்குலம் அளவு இடைவெளிவிட்டு யஜமானனைப் பார்த்துச் செய்ய மந்த்ரங்கள்.

1-2-6-க்கு வேண்டிய ப்ராம்மணங்கள். 6-1-9-ல் உள்ளன.

ஸோமோன்மானம். ப்ராம்ம வாஸிகள் ஸோமங்களிலிருந்து அதில் விழுந்திருக்கும் புல் பூண்டு முதலியவைகளைக் களைந்து எடுக்க வேண்டியதா இவ்ஸையா என விசாரித்தார்கள். ஏனெனில் ஸோமனே ஓடிக்கொண்டு போய், அதில் விழுந்ததெல்லாம் அதனால் விழுங்கப்பட்டதாம். களைந்து எடுத்தால் வாயிலிருந்து விழுங்கியதை வமநம் செய்வது போலாம். களை எடுக்காவிடில் வீழிகளில் விழுந்தது அங்குமிங்கும் ஓடுவது போலாம். அச்வர்ப்யும் பசியால் பீடிக்கப் படுபவனாவான். யஜமானனும் பசியால் பீடிக்கப்படுபவனாவான். ஸோமத்தை விற்பவனே ஸோமத்தை சுத்தமாக்கு என்று சொல்ல வேண்டும். இப்படி திருந்தாலும் அப்படி யிருந்தாலும் இரண்டு பாதகங்களையும் ஸோமம் விற்பவனே அடைகிறான். ஆனதால் ஸோமம் விற்பவனே பசித்தவனாகிறான்.

உபவேசனுடைய புத்ரனாகிய அருனன் ஸோமத்தை வாங்கும்போதே மூன்றாவது ஸவநத்தைப் நெடுவேன் என்றான். பசுக்களின் தோலில் ஸோமத்தை அளக்கிறான். பசுக்களையே அடைகிறான். பசுக்கள் தான் ஸவநம் (ஸவனமெனில் ஸோமத்தைப் பிழிதல் என்று பொருள் (Pressing.) சபவற்றவனாகட்டும் என்று எண்ணினால் தோலில் மயிர் இல்லாத உள்பக்கத்தில் அளக்க வேண்டும். மயிர் இல்லாத பக்கமே, பசுவைச் சாராதது. பசுவற்றவனாகவே ஆகிறான். பசுவள்ளவனாகட்டிமென எண்ணினால் மயிர் உள்ள கத்திபக்கல் அளக்க வேண்டும். இதுவே பசுவினது உருவம். உருவத்தாலேயே அவன் பசுக்களை அடையச் செய்கிறான். பசுமாதாக ஆகிறான். ஜலத்தின் ஸந்நிதியில் வாங்குகிறான், அதனால் இதைரவமுள்ளதாகவே வாங்குகிறான். நீ கூட இருப்பவனென்றான் கூட இருப்பவனாகவே இதைச் செய்கிறான். உன்னைப் பெறுவது ஹிரண்யத்தாலேதான் பெறலாம் வண்டியுண்ட எதிர்ப்பென்று போகிறான். அதன் மகிமையைக் குறித்தே போகிறான். வண்டியுடன் எதிர் போகிறான் ஆகலால் ஸமவெளியிலுள்ள உயிரெல்லாம் வண்டியில் ஏற்ற வேண்டிய தாயிற்று. இதைச் சிசுல்லால் சுமக்கிறவிடம்மில் ஆனதாலேயே மலையில் வளர்ந்ததுதலையில் சுமக்கப்பட வேண்டும். நடத்துகிற தேவனை என்று அதிச்சந்தஸ் என்று சந்தஸ் வாய்ந்த ருக்கால் அளக்கிறான், அதிச்சந்தஸே எல்லாச் சந்தஸ்களும் எல்லாச் சந்தஸ்களாலும் அதை அளக்கிறான் இந்த அதிச்சந்தஸ் ஸ்ரென்பது

லோமோதமாதம்.

[காண். 1.]

சந்தவர்களுடைய சரீரமாம் அரிச்சந்தலால் அளப்பதால் சமணர்களுக்குள் இதை வர்வல்லாக்கியமாகச் செய்கிறான் ஒன்றொன்றாக விட்டு விட்டு அளக்கிறான் சிரமம் அன்னியில் (ஒரு வீரலை ஒரு தடவை மாத்திரம் அளவில் உபயோகித்தலால்) அளக்கிறான். ஆனதால் வீரல்கள் வெவ்வேறு சக்திபெற்றன.

கட்டை வீரலை எல்லாவற்றிலும் வைக்கிறான் ஆனதால் மற்ற வீரல்களுக்கொப்பான சக்தி பெற்றிருக்கிறது. ஆதலால் எல்லாவற்றையும் அதுசரிக்கிறது எல்லா விதங்களையும் சேர்த்து அளப்பானால் வீரல்கள் சேர்ந்து பிறக்கும். ஒன்று ஒன்றாக விட்டு விட்டு அளக்கிறான் ஆதலால் (சேராமல் வீரல்கள் தனித்தனியாகப் பிறக்கின்றன. யஜுள் மந்திரத்தோடு கீர்த்து தடவை அளக்கிறான். பங்கதி கீர்த்து அக்ஷரங்களுள்ளது யக்கும் கீர்த்தாலானது.

யக்குத்தையே அடைகிறான். கீர்த்து தடவை (மந்திரமில்லாமல்) அளக்கிறான். பந்து ஆகும். வீராஜ் என்பது பந்து அக்ஷரங்களுள்ளது வீராட்டே அன்னம். வீராஜ் என்பது தடவையே அக்ஷரங்களை அடைகிறான். யஜுள் மந்திரத்தால் அளக்கிறதால் சேர்ந்ததை பெய்லாம் அடைகிறான். மந்திரமில்லாமல் அளக்கிறதால் வருவதை அடைகிறான்.

அவன் எவ்வளவு அளக்கிறானோ அவ்வளவு லோமம் மாந்தரம் இருந்தால் யஜுமானுக்குத்தான் போதுமானதாகும். வதஸ்யர்களுக்கும் இல்லாமல் போகும். "ப்ராணைகளுக்காக உன்னை," என்று துண்கையச் சேர்த்து இருக்கிறான். வதஸ்யர்களுக்கும் விபாகம் செய்கிறான். வஸ்தம் எல்லாத் தேவஸம்பந்தமுள்ளது. எல்லாத் தேவதைகளோடுமே சம்பந்தப்படுத்துகிறான். லோமமே பசுக்கள் "உன்னைப் ப்ராணைகளுக்காக" என்று கட்டுகிறான். பசுக்களிடத்தில் ப்ராணை வைக்கிறான். ப்யானனுக்காக உன்னை என்று தளர்த்தி விடுகிறான். பசுக்களில் வ்யானையே வைக்கிறான். ஆதலால் தூங்குகிறவனை கீட்டுப் ப்ராணை விடுவதில்லை.

அநுவாகம். 7.

லோமக்ரயம்.

(லோமக்ரயம் செய்யவலைப் பார்த்து,) நான் உனது லோமத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன் அது சரீரத்தைக் கொடுப்பது, விசேஷமான ரஸத்தோடு கூடியது, இந்திரிய புஷ்டியைத் தருவது, சந்தருக்களை நாசம் செய்வது. தேஜஸோடு கூடிய லோமத்தைத் தேஜஸுள்ள ஹிரண்யத்தாலும், ஸுக ஸ்வரூபமான லோமத்தை ஸுகரூபமான ஹிரண்யத்தாலும் அழிவற்ற லோமத்தை அழிவற்ற ஹிரண்யத்தாலும் வாங்குகிறேன். (இதன்றி

பிர 2 அது 6].

தைத்திரீயஸம்ஷீதை.

- யில் முன்னரே நல்ல பசுவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
2. எங்களிடமே ஹிரண்யம் இருக்கட்டும்.
 3. (ஆட்டைப் பார்த்து) நீயே தபஸின் சரீரம், ப்ராஜாபதியின் தேஹம், ஆயிரம் பரம்பரையை வ்ருத்திசெய்யும் உனது கடைசியான குட்டியால் வாங்குகிறேன். நான் உனது பந்து, உனது (குட்டிகளான) தனம் எங்களிடத்திலிருக்கட்டும்
 4. எங்களிடத்தில் ஜ்யோதிஸ்ஸும்
 5. ஸோமம் விளைக்குக் கொடுத்தவனிடத்தில் தம்ஸ்ஸும் (இருளும்.)
 6. (ஸோமத்தைப் பார்த்து) நல்ல மித்ரர்களை அளிக்கும் (ஸோமனே,) எங்களுக்கு மித்ரகை வருக. இந்த்ரானுடைய வலது துடையில் வந்திரு, இதுவும் உன்னைப் போல் அழகு வாய்ந்தது, சுகத்தை அளிப்பது,
 7. ஏ ஸ்வாந, ப்ராஜ, அங்காரியே, பம்பாரியே, ஹஸ்த, ஸுஹஸ்த, க்ருசாது இதை ஸோமத்தின் விலைகள். இவைகளைக் காப்பாற்றுங்கள் உங்களை ஒருவரும் ஹிம்ஸிக்காமலிருக்கட்டும்.

விநியோகம் 1 ஆல் ஸோமக்ரயத்திற்கு முன்பு ஜபிப்பதும், ஸ்வர்ணத்தால் வாங்கவும் 2 ஆல் ஸ்வர்ணத்தை ஸோமத்தைக் கொண்டுவந்தவனிடம் கொடுக்க. 3 ஆல் ஆட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு, வாங்கும் மையத்தில் சொல்ல மந்தரம். 4 ஆல் யஜமானனிடத்தில் செவண்மையான கம்பளி மயிரைக் கொடுத்த. 5 ஆல் விற்பவனைக் கருப்புக்கம்பிளிமயிரால் அடிக்க 6 ஆல் ஸோமத்தை வாங்கிக்கொள்ளவும், யஜமானன் வலது துடையில் உட்கார்ந்தான். 7-ல் ஸோமத்தை வாங்க உதவிய கோக்கன் முதலியவற்றைக் காட்ட மந்தரங்கள்.

1-2-7 லுள்ள மந்தரங்களுக்கு Vi-1-10. ல் அடியில் கண்ட படி ப்ராம் மணங்கள்: [அஷ்டைய: ஸோமக்ரயாபிதானம்] பதினாறு பங்குகளில் ஒன்றாவது எட்டுப் பங்குகளில் ஒன்றாவது உன்னிடமிருந்து 'வாங்குகிறேன்,' என்று வியாபாரம் செய்ய முயன்றால்

லோமத்தைக் கோவின் விலை பெறுதற்காகச் செய்வான். யஜுமானனையும் கோவின் விலைபெறுதலுக்காகச் செய்வான். அந்தவாயுவையும் கோவின் விலை பெறுதலுக்காகச் செய்வான். கோவின் மஹிமையைக் குறைத்தலுக்கொட்டான். ஒரு கோவால் வாங்குகிறேன், என்று சொல்ல வேண்டும், லோமத்தை ஒரு கோவிலை பெறுமானதாகவே செய்கிறான். யஜுமானனையும் அந்தவாயுவையும் ஒரு கோவிலை பெறுமானவர்களாகச் செய்கிறான். கோவின் மஹிமையையும் குறைப்பதில்லை. ஆட்டைக் கொடுத்த வாங்குகிறான். தபஸுடனேயே வாங்குகிறான். ஹிரண்யத்தால் வாங்குகிறான், காந்தியுள்ளதையே தான் வாங்குகிறான். கறணவமாட்டால் வாங்குகிறான் கலப்பதற்குப் பாஜுடன் வாங்குகிறான். இடப்பத்தால் வாங்குகிறான். இந்த்ராளுலேயே வாங்குகிறான். வண்டியிழுக்கும் காஸையால் வாங்குகிறான். காஸையே சமப்பவன். சமப்பவனுலேயாகத்தைச் சமப்பவனை வாங்குகிறான். மிதுளம் (இரட்டை) அடைவதற்கே மிதுளத்தால் வாங்குகிறான். வஸ்த்ரத்தால் வாங்குகிறான், எல்லாத் தேவதைகளோடு சமப்பந் பட்டது வஸ்த்ரம். எல்லாத் தேவதைகளாலும் இதைவாங்குகிறான். இப்படிப் பத்து ஆகும். வீராட் பத்து அக்ஷரங்களாலாவது அண்ணம்வீராட், வீராட்டாலே நல்ல அண்ணத்தை அடைகிறான். [2]

தபஸின் சீரம், ப்ராஜுபதியின் தேகம் என்றார். அந்தவாயு பசுக்களுக்கு குடபசாரம் செய்து த்ருப்பி செய்து வைக்கிறார். தான் நசித்துப்போகாமலிருக்க. எவன் இப்படி அறிவானோ, அவன் பூநீயை அடைவான். 'காந்தியுள்ளதைக் காந்தியுள்ளதால் வாங்குகிறேன்' என்றது யஜுஸ் படியே. தேவர்கள் எந்த ஹிரண்யத்தால் லோமத்தை வாங்கினார்களோ அதைப் பலாத்காரமாகப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். 'யாந்தான் தேஜஸை விற்பார்கள்' என்றார்கள். எந்த ஹிரண்யத்தால் லோமத்தை வாங்கினார்களோ அதைப் பலாத்காரமாகப் பிடுங்கிக் கொள்ள வேண்டும், (இதனால்) தேஜஸை நன்னீரட்டத்தில் வைத்து கொண்டதாக ஆகும்.' எங்களிடத்தில் ஜோதிஸ்ஸும், லோமவிற்பனைக் காரனிடத்தில் இருளும்' என்றார், உண்மையாகவே, யஜுமானனிடத்திலே ஜோதிஸ்ஸும் லோமவிற்பனைக்காரனிடத்தில் இருளும் வைத்து விடுகிறான். "தம்பளத்தைச் சேர்த்துச் சுருக்கிடாமல் அடித்தால் ஸர்ப்பங்கள் அவ்வருஷத்தில் கடிக்கும். "கடிக்கும் பாம்புகளின் கழுத்துக்களை இதோ சுருக்கிடுகிறேன்." என்றார் ஸர்ப்பங்கள் அந்த வருஷம் கடிப்பதில்லை. இரூட்டால் (சுறுப்புக் கம்பினி மயிரால்) லோமம் விற்பனை அடிக்கிறான்.

"ஸ்வாஸா, ப்ராஜு," என்றார். அந்தலோகத்தில் இவர்கள் லோமத்தைக் காத்தார்கள். அவர்களிடமிருந்து லோமத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள், லோமத்தை வாங்கின கோக்கள் முதலியவற்றை அவர்களுக்குத் தொட்டுக் காட்டால் வீட்டால் லோமத்தை வாங்காததாகிவிடும். அந்த லோகத்தில் அவர்கள் லோமத்தை ரக்ஷிக்க மாட்டார்கள். லோமத்தின் விலைகளைத் தொட்டுக் காட்டுவதால் உண்மையாகவே லோமத்தை வாங்குகிறான். அந்த லோகத்திலும் லோமத்தை இரக்ஷிக்கிறார்கள்.

அருவாகம், 8.

லோமஸ்ய சூடோரோபணம்,

புரணமற்றவர்களான தேவர்களைக் கூடவே (இந்த) ரோ

பிர. 2 அறு 8.]

தைத்தீரீய வம்வறிதை

- மத்தோடு எழுந்திருக்கிறேன். ஆயுஸ்ஸையும் ரோகாதிசு
ளற்ற நல்லவாழ்வையும் அளிப்பதும், ஒஷதிகளின் ரஸ
மானதும், பர்ஜந்யத்தினு(மழையா)ல் வளருவது மானது,
2. விசாலமான அந்தரிட்சத்தில் (வெளியில்) செல்லுக.
3. (க்ருஷ்ணஜினத்தைப் பார்த்து,) நீ. அநிதியின் ஸ்தானம்
(ஸோமத்தைப் பார்த்து,) அநிதியின் ஸ்தானத்தில்இரும்.
சீரேஷ்டான இந்த (ஸோமன்) மேலுலகு விழாதபடி,
தாங்கினார். அந்தரிக்கூத்தை இவ்வளவென்று அளந்தார்.
பூமியின் விஸ்தாரத்தையும் அளவிட்டார். ஸர்வபுவநங்களை
யும் வ்யாபித்து நின்றார். இது ஸமஸ்தங்களும் எல்லாவற்
றையும் சூழ்ந்துவிற்கும். வருணனென்ற ஸோமராஜாவினு
டைய நியதமான வரதங்கள்
4. வருணனென்ற (பெயரை அடைந்த இந்தஸோமதேவனே)
வ்ருகூழ்மத்தியங்களில் அவகாசத்தையும், குகிரைகளிடம்
வேகத்தையும், கோக்களிடத்தில் பாலையும், ஹ்ருதயத்
தில் ஸங்கல்பத்தையும், ப்ராணிகளிடத்தில் ஐடாக்கியை
யும், தேவஉலகத்தில்கூர்யனையும், பர்வதத்தில் ஸோமல
தையையும் ஸ்தாபித்தார்.
5. எல்லோரும் பார்க்கும்படி, ஸ்ருஷ்டியான ஸர்வஜகத்தையு
ம் அறியும் அந்தஸூர்யதேவனைக் கிரணங்கள் (கொடிக
ளோப்போல்) உயரத் தூக்கிச்செல்கின்றன
6. காளிகளே, வானங்கள், கீங்கள் பாரத்தைத்தாங்கிஇழக்க
வல்லீர்கள், வண்டிஇழுப்பதில் க்யாதிபெற்றவர்கள், (வண்
டியினுள்ள) (ஸோமனென்ற) வீரனுக்குப் பாதகம்செய்யா
தவர்கள், அன்னத்துக்குக் காயமானவர்கள்.

(துகத்தடியில் உள்ள கட்டுமுளையைப்பார்த்து, (காளையை
ஹ்ருதபடி) தடுத்துக்கொள்ளும் முளையாய். (பூட்டாங்
கயிற்றைப்பார்த்து,) நீயும் வருணனென்ற காளையைஹ்ரு
மல்தடுத்துவிடு. கயிறும் வண்டியின்மீது நீட்டிப்பிடிக்கப்
பட்டது.

குறிப்பு:—

19-7-ல் ஸோமத்தொற யாங்கினவரை சொல்லி 1-2-8-ல் வாங்கின

ஸோமத்தைப் ப்ராசினவம்சத்தில் சேர்ப்பிப்பதற்காக வண்டியில் ஏற்ற மந்த்ரங்கள் சொல்லுகிறார்.

ஸோமஸ்ய சகடாரோபணம்.

கல்ப விநியோகங்கள். 1-ல், ஸோமத்தைத் தூக்கி எழுந்திருக்கவும் 2-ஆல் வண்டியை நோக்கிப் போகவும் 3 ஆல் வண்டியில் க்ருஷ்ணஜினத்தை விரிக்கவும் 4-ஆல் ஸோம முடியை வைக்கவும் 4-ஆல் வஸ்த்ரத் தால் ஸோமத்தை மூடவும் 5-ல் க்ருஷ்ணஜினத்தால் ஸோமத்தைக் கட்டவும் 6-ல் வண்டியில் காளைகளைப் பூட்டவும் 7-ல் கட்டு முளையைப் போடவும், பூட்டான் கயிற்றைக் கட்டவும், மூக்குக் கயிற்றை மேலே வீசவும் மந்த்ரங்கள்.

1-2-8 க்கு வேண்டிய ப்ராம்மணங்கள் Vi-1-11-ல் காணலாம்:— வாங்கிக்கட்டிவைத்த ஸோமம் வருணன் சம்பந்தமானது நல்ல மித்ராளை அளிக்கும் (ஸோமனை) எங்களுக்கு மித்ரத்தை வருக எனச் சாந்தியாகச் சொன்னார். 'இந்த்ரனுடைய வலது துடையில் வந்திரு' என்றார் தேவர்கள் தாம் வாங்கின ஸோமத்தை இந்த்ரனுடைய வலது துடையில்* வைத்தார்கள். இந்த யஜமானனை இந்த்ரன் அதனால் தான் இப்படிச் சொன்னார்.

ஆயுஸ்யையும் ரோகாதிகளற்ற நல்ல வாழ்வையும் அளிப்பதான ஸோமத்தோடு என்றார் தேவதைகளைப் பிடித்துக் கொண்டே [1] எழுந்திருக்கிறான். விசாலமான அந்தரிட்சத்தில் செல்லுக என்றார், ஏனெனில் இந்த ஸோமனுக்கு (இப்போது) அந்தரிட்சமே தேவதையாகக் கொண்டது. 'நீ அதிதியின் ஸ்தானம், அதிதியின் ஸ்தானத்திலிரும்' என்றார். இது யஜுஸ்படிதான். வருண சம்பந்தமானதை மித்ர ஸம்பந்தமாகச் செய்ததால் இந்த (ஸோமனை) ஸம்ருத்தி ஹீக்னாகக் செய்து விடுகிறான். வருணருக்கால் சேர்த்து வைக்கிறான் (அதனால்) தந்தேவதையாலேயே இந்த (ஸோமனை) ஸம்ருத்தி உள்ளவனாகச் செய்கிறான். ஸ்ரீஸ்த்ரந்தால் சுற்றி மூடிவைக்கிறான், வஸ்த்ரம் ஸ்ரீதேவதைகளோடு கூடினது. ஸ்ரீதேவதைகளோடு சேர்த்து வைக்கிறான். [2] இது ரக்ஷஸ்களைத் தூரத்துவதற்காகவே. வருக்ஷமத்யங்களில் அவகாசத்தைச் செய்தார் என்றார் ஏனெனில் வருக்ஷமத்யங்களிலேயே அவகாசத்தைச் செய்தார். 'குதிரைகளிடம் வேகத்தை' என்றார் குதிரைகளிடத்தில் வேகத்தையே (வைத்தார்.) பசுக்களிடத்தில் பாலே என்றார் பசுக்களிடத்திலேயே பாலே வைத்தார்.

ப்ராசமென்றது வருணனாதலால் கட்டப்பட்ட ஸோமத்தை வருணன்* வருண சம்பந்தமானது என்றார்.* துடையில் வைப்பது பூர்வாசாரமெனச் சொன்னபடி.

'ஹ்ருதயத்தில் ஸங்கல்பத்தையும்,' என்றார். ஹ்ருதயத்தில் தான் ஸங்கல்பம், 'ப்ராஜைகளிடத்தில் அக்நியை வருணன்' என்றார் வருணன் ப்ராஜைகளிடத்தில் தான் அக்நியையும், தேவ உலகத்தில் குரியனையும்

பிர. 2 அது. 9.]

தைத்திரீய ஸம்ஷ்ரீதை.

வைத்தான்.

[3] 'ஸோமனைப் பர்வதங்களிலும்,' என்றார் அம்மிக்கற்கள் பர்வதங்கள். அவைகளில் ஸோமத்தை எவன் யாகம் செய்கிறானோ அவன் வைக்கிறான். அதனால் இப்படிச் சொன்னார் "ஸ்ருஷ்டியான ஸர்வஜகத்தையும் அறியும்" என்ற சூரிய ருக்கால், ரக்ஷஸ்களைத் தூரத்தக் குஷ்டாஜினத்தைக் கட்டுகிறார். "காளைகளே, வாருங்கள் நீங்கள் பாரத்தைத் தாங்கி இழுக்க வல்லீர்கள்," என்றார் இது யஜுஸ் படிதான்.

அருவாகம். 9.

சகடாரோபிதஸ்ய ஸோமஸ்ய ப்ரா(ச்)சீன வம்சம் பிரதிகமநம்—வன்டியில் ஏற்றப்பெற்ற ஸோமத்தை ப்ரா(ச்)சீன வம்சமென்ற யாகசாலைக்குக் கொண்டுபோதல்.

1. பூமியிலுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் பதியே, (ஸோமனே) எல்லாஸ்தானங்களுக்கும் போம். வழிமறிக்கும் திருடன் ஒருவனும், உம்மைத் தெரிந்துகொள்ளாம விருக்கட்டும்; எதிராளிகள் (திருடர்கள்) உம்மைத்தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்கட்டும், கொல்லும் தன்மையுள்ள செந்நாய் உம்மைத் தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கட்டும், விசுவாவஸு என்ற கந்தர்வன் உம்மைப்பாராமலிருக்கட்டும்.

ஒருபருந்தாக (மரபிஎங்கள் யஜமானன் க்ருகத்துக்குப்) பறந்துபோம். தேவர்களால் (தேவர்களுக்கொப்பானருத்விக் குக்களால்) எங்கள் யஜமானன் க்ருஹம் பரிஷ்காரம் செய்துவைத்திருக்கிறதே. யஜமானனுக்குச் ச்ரேயஸ்ருபமான யாகத்தை அடைவிக்கிறீர். மேலும் நாங்கள் அநுஷ்டானமென்ற மார்க்கத்தை அடைந்திருக்கிறோம். (இம்மார்க்கம்) ச்ரேயஸ்ஸை அடைவிக்கும். பாபமில்லாதது. இந்தவழியாலேயே எல்லாத் தேவிகளும் நாசமடைகிறார்கள். ஸீச்வர்யத்தையும் அடையலாம்.

2. (ஸோமனை. சூர்யகை எண்ணி ஸ்துதிக்கிறார்,) மித்திரனென்ற சூர்யனுக்கு நமஸ்காரம். தன் கிரணங்களுள் ஜகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஸர்வக்ருனுக்கு. நமஸ்காரம் (சூர்யனுக்கு) நமஸ்காரம். தவறாதபலத்தைக் கொடுக்கும் கர்மா வைச்செய்து மகாதேவனுக்கு ஸேவையைச் செய்யுங்கள். ஸ்துதியைக்கூறுங்கள். இவர் தூரத்தில் பார்க்கப்படுபவர். தேவனுக்கப்பிறந்தவர், (புகலுக்கு) அடையாளமானவர், தேவலோகத்துக்குப் பிள்ளைபோன்றவர், என்று ஸூர்யனுக்கு (ஸ்துதியைக்கூறுங்கள்.)

ப்ராசீதவம்சம் ப்ரதிகமநம்.

[காண். 1

3. நீ வருணனுடைய ஆதாரமானவன், வருணன் ஆதாரத்துக்கு ஆதாரமானவன், வருணனுடைய பாசம் எடுத்துவிடப்பட்டது.

வீரியோகம். 1-ல் ஸோமத்தை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கும் வண்டிக்கு எதிரே போய் ப்ரதக்பிணம் செய்து ஒரு பருந்தாக மாறி என்று அத்வர்யு ஸோமராஜாவை வேண்டல். மரீக்கத்தை அடைந்திருக்கிறோம் என்று அத்வர்யும் யஜமானனுமவலது அல்லது இடதுபுறமாகக் கூடப்போதல் 2-ஆல் சாலக்கு எதிரே நின்றுகொண்டு வண்டியில் வரும் ஸோமராஜனைப் பார்த்து வேண்டல். 3-ஆல் ஸோமவண்டியைச் சாலக்கு நேராக வடக்கில் தூக்கி தடி இருக்கும்படி இறக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு கட்டுமுனைகளையும் தும்புகளையும் எடுத்தல்.

Vi-1-11 இதற்கு ப்ராம்மணம் பூமி ின் பதியே, யேசுக என்ருர்வனெனில் பூதங்களுக்கெல்லாம் இவரே பதியாம். எல்லா ஸ்தானங்களுக்கும் என்ருர்வனெனில் எல்லா ஸ்தானங்களுக்குமே இவர் போவார், உம்மை வழிமறிக்கும் திருடன் தெரிந்த கொள்ளாமலிருக்கட்டும் என்ருர் விசுவாவஸு-என்ற கத்தர்வன். ஸோமத்தை எடுத்துக் கொண்டு வரும்போது அதைத் திருடினதால் (மறுபடி) திருட்டுப் போகாமலிருப்பதற்காக இப்படிச் சொன்னார். ஸோமன் வாங்கப்பட்டிக் கட்டுப்பட்டு வருகிறது வருணனே. இவன் யஜமானனிடம் வருகிறான். மித்ரனுக்கும் சூர்யனுக்கும் ஸர்வக்ருணுக்கும் என்று சொன்னார், இது சாந்தியின் பொருட்டு. (ருத்விக்குக்கள்) ஸோமத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் ஸோமன் அக்வியோடு சேர்ந்து ப்ரதிஷ்டை அடைகிறான். இப்படிச் சேர்ந்த இருவர்களும் யஜமானனைக் குறித்து அடைந்தார்கள்; இதை அறிந்தே முன்பே தீக்ஷித்ருணவன் யாகத்திற்காகத்தன் சரீரத்தையே எடுத்துக்கொண்டு (யாக) பசுவாகக் கொண்டு வருகிறான் அக்ரிஸோமதேவர்களுக்காகப் பசுவைப் பலியாகக் கொடுப்பதால் தன்னையிலித்தாக் கொள்பவனாவான். ஆதலால் அந்தப்பசுவைத் தின்னலாகாது. ஏனெனில் அதால்லவா புருஷனை விடுவித்துக் கொண்டான்.

ஆனாலோ, அக்ரி ஸோம தேவதைகளுக்காக இந்தான் வருந்தனை அடித்தானென்றார்கள்.

அக்ரிஸோமர்களுக்காக, பிடிக்கிறானே அது யஜமானனுடைய சத்ருவைநாசம் செய்வதாகும் ஆகையால் ஹவீஸ்வைச் சாப்பிடவேண்டியது தான்.

வருணருக்கால் நமஸ்காராதி உபசாரம் செய்கிறான். அதன் தேவதைக்கே உபசாரம் செய்ததாகும்.

அனுவாகம். 10:

ப்ராசீதவம்ச, ஸ்மீபகதல்ய ஸோமல்ய ஸக்காரார்த்தம் ஆதித்யேஷ்டி:— ப்ராசீதவம்ச ஸ்மீபத்தை அடைந்த ஸோமனை மதியாடை செய்து ஆதித்யம் செய்து வைத்தல்.

பிர 2. அறு 10.]

தைத்திரிய வம்ஸறிதை

- 1 (ஹவிணைப் பார்த்து) அதிகிருபணை அக்நியின் பூஜா தரவ்யம் ஆகிரூய. (அந்த) உன்னை விஷ்ணு (என்ற ஸோமனுக்கு)க் கொடுக்கிறேன். ஸோமனுக்கு பூஜாதரவ்யமாகிரூய. விஷ்ணுவுக்குன்னை. அதிதிக்கு பூஜாதரவ்யமாகிரூய. உன்னை விஷ்ணு என்ற ஸோமனுக்குக் கொடுக்கிறேன். உன்னை தன்வம்சுக் தியைக் கொடுக்கும் அக்நிக்கு (உன்னை விஷ்ணுவுக்கு) உன்னை ஸோமனைச் சுமந்த ச்யேனனுக்கு-விஷ்ணுவுக்கு உன்னை.
- 2 (ஸோமனை,) உமது எந்த ஸ்காநங்களை அவிஸ்ஸால் பூஜிக்கின்றோமோ அவைகளைன்றாம் யாகத்தைச் சூழ்ந்து இரட்சிக்கட்டும், ஸோமனை, விசேஷமாக எங்களுக்கு விடுகளை அபிவிருத்தி செய்து கொண்டும், இந்த யாகத்தின் கரையைச் சீர்தர்பிக்கிறவராயும், நல்லவீரர்களான புத்ரபெளதரர்களைச் கொடுத்தும் கொண்டும் இந்த வீரர்களைக்கொல்லாப லும் (சீர்தர்பிக்கவாய) க்ருகத்துக்குள் பிரவேசியும்.
- 3 அதிதிரின் ஆஸனமாகிரூய. (உட்காரும் பலகையின் மேல்க்ருஷ்ண ஜினததைப் போட்டு அதைப் பார்த்து) அதிதிரின் ஆஸனத்தில் உட்காரும்.
- 4 (ஸோமத்தைப் பார்த்து) வருணபாசத்தை நிவாரணம் செய்கிரூவர். (யக்ஞரூபாரண) வரதத்தை எடுத்துக் கொண்டவர். (கட்டி இருப்பதால்) வருணசம்பந்தமுள்ளவர். உங்கள் சுகத்திற்குக் காரணமான தேவர்கள் சகாயத்தால் தேவர்கள் (யாக) கர்மாவின் விசேசம் இல்லாமலிருக்கட்டும்.
- 5 (ஆஜ்யத்தைப் பார்த்து) ப்ரணனுக்காக உன்னை (இந்த பாத்திரத்தில்) எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். நாகாவிஷயங்களில் செல்லும் மனதிற்காக) உன்னை எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். சரீரத்தை நசிக்காமலிருக்குமாறு வைத்திருக்கும் (ஜடராக்நிக்காக) உன்னை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். சக்தி ஸ்வரூபத்திற்காக உன்னை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். (எட்டாவது தானாவான சக்தியை நிலை நிறுத்தும் சுவபவமுள்ள) ஒஹ்ஸஸ்காக உன்னை எடுக்கிறேன்.
- 6 (தானாகத்தரம் என்ற ஹோமத்திற்கு வேண்டிய ஆஜ்யத்தைப் பார்த்து) (இதற்கு முந்தி ஒருவராலும்) அவமதிப்பை யண்ட யாதவர், இனிமேலும் அவமதிக்கப்படக்கூடாத தேவர்களின் ஒஜஸ்

ஆதித்யேஷ்டி

[காண்டம் 1.

ஸாகிதீர் ஒருவருக்கொருவர் வீரோதமென்ற ஹிம்ஸைகளிலிருந்து இரட்சிக்கிறீர், நீரோ வீரோதத்திற்கு விஷயமாகாதவர்.

7. திகைக்குப் பரிபாண தேவன் என் திகைகையை அனுமதிக்கட்டும். உபஸத்தெனற கர்மாவின் பதி என் தபஸ்ஸை அனுமதிக்கட்டும். நான் (தாநூநப்தர மென்ற ஹோமாய்யத்தைத் தோட்டு) சபதத்தைச் செய்திருக்கிறேன் என்னைச் சரியான (பக்ரு கர்மாவின்) மார்க்கத்தில் நிறுத்தும்.

குறிப்பு:—

(1) ஆதித்யம் செய்வதற்கான ஹவீஸ் கொடுப்பதற்கு மந்தர்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

இந்த மந்தரத்திலுள்ள “லிக்ஷணவே” என்றகற்குப் பிறகு “ஐஷ்டம் நிர்வபாமி” என்று சேர்த்து இந்து மந்தரங்களாக்க வேண்டும் என்று கல்பம் கூறுகின்றது.

ராஜாவுக்குச் செய்கிற மரியாதை பரிவாரங்களுக்கும் செய்யப்படுவது போல் ஸோமனை உத்தேசித்த ஸத்த்காரங்கள் அவன் ஸம்பந்தமான தேவதைகளுக்கும் அமைகின்றன.

(2) யஜமானன் ஸோமராஜாவுடன் கிழக்குப்புறமாகப் பரவேசிப்பதற்கு மந்தரம்.

(3) ஆஸத்தி என்ற நாற்காலியில் மான்தோலைப் பரப்பவும், மான்தோலின் மேல் ஸோமலஹையை வைப்பதற்கும் மந்தரம்.

(4) ஸோமனை வரிப்பதற்கும், வஸ்த்ரம்சாத்துவதற்கும் மந்தரங்கள்.

(5) தாநூநப்தர ஹோமம் செய்வதற்காக ஆஜ்யம் எடுப்பதற்கு இந்து மந்தரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

“க்ருண்ஹாமி” என்று இந்து முறை கூறப்பட்டிருத்தாலால் அந் தர்வேதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பாத்திரத்தில் நெய்யை த்ருவையிலிருந்து இந்து முறை எடுத்துஊற்ற வேண்டும். தநூநப்தரம் என்றது ஜாடராக் நியாகும். அதற்குச் செய்யும் ஹோமமே தாநூநப்தரமாம்.

(6) தாநூநப்தராஜ்யபந்தை எல்லா ருத்விக்குக்களும் கொடுவதற்கு மந்தரம்.

[சர 2. அது 10.]

தைத்திரிய வம்ஷரிதை.

(7) யஜமானன் ஆஜ்யத்தைத் தொடுவதற்கு மந்திரம்.
பிராமணம் Vi—?—1 ஆதித்யேஷ்டி அபிதானம்.

இரண்டு (காளைகளையும்) பூட்டலிழ்த்து ஆதித்யம் க்ரஹித்தால் யக்ருத்தைக்கெடுத்ததாகும். இரண்டு காளைகளையும் பூட்டலிழ்த்த்காமல் (செய்தலால்) (க்ருகத்துக்கு) வராதவனுக்கு ஆதித்யம் செய்கிறது போலாம். ஒரு காளைபைப் (பூட்டடை விட்டு) அலிழ்த்த வேண்டும். மற்றொன்று அலிழ்த்தப்படாமலிருக்க வேண்டும். ஆதித்யம் (அப்போது) கொடுப்பார். அது யக்கும் கெடாமல் செய்யும். (யஜமானன்) பந்தீ (ஸோமனைக் கொண்டு வந்த) வண்டியைத் தொடுகிறான் ஏனெனில் பந்தீதான் வீட்டிலுள்ளதனதான் யங்களுக்குப்பாந்தயமுள்ளவன். பந்தியின் அநாமதியுடன் ஆதித்யம் செய்கிறான். பந்தியே யக்குகாரயத்திற்குத்தனைவியாக ஆகிறான். இந்தப்பந்தியினால் யக்குத்தை தொடுத்தலே யக்கும் விச்சேதமில்லாமலிருக்கக் காரணமாகும். (ஸா—மந்திரங்களுக்கு வ்யாக்யானம் செய்கிறார்). ராஜா எவ்வளவு அதுசர்களுடன் வந்தாலும் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் ஆதித்யம் செய்யப்படும். சந்தஸஸுக்களே ஸோமராஜனுடைய அதுசர்களுவார்கள். அக்ரிக்கு ஆதித்யமாவாய்? விஷ்ணுவுக்கு உன்னை என்றார் இப்படியேதான் காயத்ரிக்கு (ஆதித்யம் செய்கிறார்) ஸோமனுக்கு ஆதித்யமாவாய், விஷ்ணுவுக்கு உன்னை; என்றார் இப்படியே தான் த்ருஷ்டிப்புக்கு ஆதித்யம் செய்கிறார். அதிதியின் ஆதித்யமாவாய் விஷ்ணுவுக்கு உன்னை என்றார் இப்படியேதான் ஜகதீக்கு (ஆதித்யம்) செய்கிறார் தனஸம்ருத்தி செய்விக்கும் அக்ரிக்காக விஷ்ணுவுக்கு உன்னை என்றார். இப்படியேதான் அனுஷ்டிப்புக்கு (ஆதித்யம்) செய்கிட்டு ஸோமனைக் கொணர்ந்த சமீனனுக்கு யருடன் விஷ்ணுவுக்கு உன்னை என்கிறார் காயத்ரிக்குத்தான் இதுதான் செய்கிறார்.

[ஸா—ஸோமனுடைய ப்ருத்யர்கள் அக்ரிமுதலானவர்களைச் சொன்னதாலேயே காயத்ரி முதலான சந்தஸ்களையும் சொன்னபடியாம் அக்ரிமுதலியபேர்களைச் சொல்லிக் காயத்ரி முதலியவைகளைக்குறிப்பிட்டு ஆதித்யத்தை அந்தந்தத் தேவதைகளுக்குச்சம்பந்தப் படுத்துவதில் இந்தப் பாராஹமணம் தான் பாராணம்.]

[ஆதித்யம் கொடுக்க வேண்டிய அளவை அடியில் விதிப்பார்.]

ஐந்து தடவை கொடுப்பார், பந்தி ஐந்து அக்ரங்களாலானது, யக்கும் ஐந்தாலானது, யக்குத்தையே அடைகிறான்.

[ஸா—ஆதி அந்தங்களில் காயத்ரி தேவதைக்கு இரண்டு தடவை குறித்ததற்குப் ப்ரச்சந், உத்தரமாக விளக்குகிறார்.]

பிராமண வாசிகள் சொல்வார்கள், 'என்ன காரணத்தால் காயத்ரிக்கு ஆதித்யத்தின் இருபக்கங்களிலும் கொடுக்கப்படுகிறது,' என்று. எதனால் என்றால், இதிலே ஸோமந்ஸகக் கொண்டு வந்தது, இந்த காயத்ரிக்கு ஆதித்ய

யத்தில் இருபக்கங்களிலும், (முன்னாலும் பின்னாலும்) கொடுக்கப்படுகிறது. [ஸா—விதிப்பார். ஆதித்யமேகிரஸ்ஸுமேமல்விவேஷமாண அங்கப்.] ஆதித்யம் என்பதுவே யக்ஞத்தின் சிரஸ்ஸேயாம். புரோடாசம் ஒன்பது கபாலத்தில் வைக்கவேண்டும், ஆகலால் சிரஸ்ஸும் ஒன்பது கபாலத்தால் (மண்டை ஒட்டுச்சில்லுகளால்) தேய்த்துவிடப்பட்டிருக்கிறது.

[ஸா—சொன்னதையே, திரும்பச் சொல்லி ப்ரசம்ஸைசெய்கிறார்.] 'புரோடாசம் ஒன்பது கபாலமாகும்' அந்தமூன்று கபாலங்களும் த்ருவ்ருத் தென்ற ஸ்தோமங்களுடன் கணக்கு சமமாக இருக்கிறது தேஜஸ்த்ருவ்ருத்தாகும். தேஜஸஸையே யக்ஞத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கிறார் [ஸா— த்ருவ்ருத்தென்று ஸ்தோமத்தில் மூன்று ஸூக்தங்கள் ஒவ்வொரு ஸூக்தத்திலும் மும்மூன்று ரிக்ஞுகள் இதனால் நவகபாலத்தின் கணக்கை ஒக்கும். த்ருவ்ருத் ப்ராஜாபதியின் முகத்தினின்று அக்நியுடன் பிறந்ததால் தேஜஸ் பெறும். அதனால் யக்ஞ சிரஸ்ஸான ஆதித்யமும் தேஜஸ் பெற்றது என்றவாறு இதையே திரும்பச் சொல்லி ப்ரசம்ஸை செய்கிறார்]

புரோடாசம் ஒன்பது கபாலமாகும் மும்மூன்று கபாலங்கள் மூன்று கணக்குள்ள ப்ராணனுக்குச் சமமாம் ப்ராணன்மூன்று கணக்குள்ளதாம். யக்ஞத்தின் சிரஸில் மூன்றுகணக்குள்ள ப்ராணனையே முறையாக வைக்கிறார்.

ஸா—[மேல், கீழ், மத்யமென்றது மூன்று கணக்கான ப்ராணன். ஒன்பது சித்ரங்களில் ஸஞ்சாரம் செயலால், ஒன்பது எண்ணிக்கை கொண்டது ப்ராணன்.]

'அசுவவால மென்ற காசதர்ப்பங்களே, ப்ராஜாபதியினுடைய இந்தக் கண் மயிர்களாம் (eyelashes). கரும்பின் இலைகளே இமைகளாம். காசதர்ப்பங்களே ப்ரஸ் தரமாகச் செய்து கரும்பு இலைகளை இமைகளாக அமைப்பதாலே தான் ப்ராஜாபதியின் கண்ணாழி விடும்.

ஸா—[ஸோமன் சிறகு பலாசமானது போலும். ஜலத்தில் சுத்தமான அம்சம் தர்ப்பமானதுபோலும் ப்ராஜாபதியின் இமையும் கண் மயிரும் காசதர்ப்பாயும் கரும்பாயும் ஆயின என்றுவேறு இடங்களில் கூறுவார்]

தேவர்கள் தான் ஆழ்ந்துகளைச் செய்தார்கள். அவைகளை அஸூரர்கள் ஓசையில்லாமல் தின்று விட்டார்கள் அந்த தேவர்கள் கார்ஷ்மர்ய வீருக்ஷத்தைப் பார்த்தார்கள். இது வேலைக்குத் தகுதியானது. இதால் வேலை செய்யலாமென்று கார்ஷ்மர்ய வீருக்ஷத்தால் பரிதிகளைச் செய்தார்கள். இவைகளால் தானே ரக்ஷஸ்களை அடித்தார்கள். ஆதலால் பரிதிகள் கார்ஷ்மர்யமானால் இராக்ஷதர்கள் அடிக்கீதாட்டப்படுவார்கள்.

பிர 2 அது 10.] ததைத்ரீய வம்ஹிதை.

[ஸா—தக்ஷிண, உத்திர பரிதிகளோடு மத்யபரிதியைச் சேர்க்கவிரிதித் தார்.]

இராக்ஷஸர்கள் நடுவில் போகாமலிருப்பதற்கு சேர்க்கிறார், முன்னால் (கீழ்ப்பக்கத்தில்) வைப்பதில்லை. ஆதித்யனே உதித்து இராக்ஷஸர்களை வெருட்டிவிடுகிறான். இரண்டு சமித்துக்களை செங்குத்தாய்ச் சொருகுவார், மேலே இருந்து இராக்ஷஸர்களை வெருட்டிவிடுவார்கள். ஒன்றையஜுலோராமம் மற்றொன்றை மந்த்ரமில்லாமலும் வைப்பார் இதுதலோடியாக இருப்பதற்கே.

ஸா—[தக்ஷிணத்தில் வைப்பது மந்த்ரத்தோடும் உத்தரத்தில் வைப்பது மந்த்ர மில்லாமலும்]

இரண்டையே வைக்கிறான். யஜுமானனும் இரண்டு பாதங்களுள்ள வன் ப்ரதிஷ்டை அடைவதற்கு இது.

ப்ரம்ம வாதிகள் கேட்டார்கள், 'இவர்கள் (யாகநிர்வாஹகர்கள்) அக்நியும்ஸோமனும். ஸோமனுக்கு ஆதித்யமேன்? அக்நிக்கு ஏனில்லை' அக்நியைக் கடைந்து (மந்தனம் செய்து) (ஆஹவீர்யா, க்ஷயில் போடுகிறதாலேயே அக்நிக்கு ஆதித்யம் செய்யப்படுகிறது.

ஸா—[அக்நியை மந்தனம் செய்யக் காலத்தை விதிப்பார்.]

அல்லது அக்நியை ஸர்வதேவதைகளென்பர்.

ஹவிஸ்ஸை வைத்து விட்டு அக்நியைக் கடைவதால் வைக்கப்பட்ட அவிஸுக்காகவே ஸர்வ தேவதைகளையும் உண்டாக்குகிறான்.

தா நூபத்த்ரோஷ்டி-அபிதானம்

தேவஸூரர்கள் சண்டை போட்டார்கள். தேவர்கள் ஒருவருக்கு காருவர் கலகப்பட்டுக் கொண்டார்கள், ஒருவரைவிட மற்றொருவர் பெரியவர் என்று ஒத்துக்கொள்ளாமல் பிற்பு கூட்டமாகப்பிரிந்தார்கள் வஸுக்களோடு அக்நியும், ருத்ரர்களோடு ஸோமனும், மருத்துக்களுடன் இந்த்ரனும், ஆதித்யர்களுடன் வருணனும், விசுவேதேவர்களுடன் ப்ருகஸ்பதியும் (சேர்ந்தார்கள்). அவர்கள் ஆலோசித்தார்கள்: நாம் ஒருவருக்கு கொடுவார் கலகப்பட்டுக் கொண்டு சத்துருக்களான அஸூரர்களுக்கல்லவா ப்ரயோஜனம் செய்து வைக்கிறோம்? எவர்கள் (நமக்கு) ப்ரியசாரீரங்களோ ஜுவர்களைச் சேர்த்து வைப்போம். நமயில் எவன் முதல் முதல் இன்னொருவனுக்கு த்ரோஹம் செய்கிறானோ அவன் அவர்களிடமிருந்து போய்விடவேண்டும்.— (இந்த்தே

வர்கள் சபதம் செய்து கொண்டது போல்) எவன் சபதம் செய்து கொண்டவர்களுள் முதலில் தரோஷமும் செய்கிறானே அவன் நாசத்தை அடைகிறான்.

[ஸா . தாநூநப்த்ருனன்ற ஜடராக்கிவிஷயமான சபககர்மாவிற்குக் காரணமாகிய தாநூநப்த்ரமான ஆஜ்யத்தை எடுக்க விதிக்கிறார்]

தாநூநப்த்ரத்தைச் சேர்த்துப் பிரிப்பதால் சத்துருநாசத்திற்காக ஆகிறது. தான் விசுவரியவனாகிறான். சத்ரு நாசமாகிறான்.

ஐந்து பாகம் செய்கிறான். இந்து கூட்டமாகவேதான் அவர்கள் பிரிந்தார்கள். பிறகு இக்கூடர்களுள்ளது பங்கிதி, ய்க்கும். இத்தாலானது. யக்ருதையே அடைகிறான்.

[ஸா—மந்த்ர வியாக்யாநம்]

“ஆபதிக்காக உன்னை எடுக்கிறேன்” என்றார், ஆபதி என்பது ப்ராணனை ப்ராணனுக்கே ப்ரியம் செய்கிறான். சுற்றி ஒழிபவனுக்கு என்றார் சுற்றி ஒழிபவன் மன சி. மன சையே ப்ரியப்படுத்துகிறான் தாநூநப்தாவுக்குள்ளார், ஏனெனில் இந்த சரீரங்கலையேதான் பங்கிட்டிருந்தார்கள். சக்தி ஸ்வரூபத்திற்காக என்றார், சக்திக்காகத்தான் அவைகளைப் பங்கிட்டார்கள். சக்தியை நிறுத்தும் ஒஜஸ்ஸைக்காக என்றார், ஏனெனில் தங்கள் சக்தியைநிறுத்தும் ஒஜஸ்ஸையே பங்கிட்டார்கள்.

“அவமதிப்பை அடையாதவர், அவமதிக்கமுடியாதவர்.”

என்றார்: அது அவமதிப்பை அடையாததுதான். அவமதிக்க முடியாததும் தான். ‘தேவர்களின் ஒஜஸ்ஸென்றார் அது தேவர்களின் ஒஜஸ்ஸே-ஹிம்ஸைகளிலிருந்து ரகூழிக்கிறவர் ஹிம்ஸைக் குள்ளாகாதவர் என்றார் அது ஹிம்ஸையிலிருந்து ரகூழிக்கும், ஹிம்ஸைக்குள்ளாகாததுமேயாகும். தீகைக் குப்பதியானவர் எனது தீகையை அறுமதிக்கட்டும் என்றார் அது யஜஸ்ஸுப்படித்தான்.

அநுவாகம். 11.

ஸோமகரணக கரிஷ்யமாண யாகவிக்ர கார்ய—அஸூரபராபாவார்த்த-உபஸத்-வர்ணநம்.

(ஸோமத்தால் செய்யப்பட்டப்போகிற யாகத்திற்கு விக்ரம் செய்யும் அஸூரர்களை ஜயிப்பதற்கு உபஸத்தைவர்ணிப்பது.)

1 ஸோமனே, உனது ஒவ்வொரு ரூருத்தும் (காயந்தவைகளும், வற்றிப்போனவைகளையும்) வருத்தி அடையட்டும்.

பிர 2. அது 11.] தைத்திரீய வஸ்புவீதை.

ஸோம மென்ற தனத்தையே முக்யமானவும் சோபனமானவுமான தனமாக அடையும் இந்ந்ரணுக்காக—ஸோம, உன்க்காக இந்ந்ரன் உதஸாகத்தை அடையட்டும்—நீயும் இந்ந்ரணுக்காக விருத்தியடை- (உனது) ஸகாக்களான (ருத்விக் குக்கள்) தனத்தாலும், ப்ரஞ்ஞைராலும் வீருத்தி அடையட்டும் ஸோம தேவனே, உமக்குச் சபம் உண்டாகட்டும். உமதுப்ரஸாதத்தாலே அபிஷவத்தை ஸோமத்தின் பிழிதலே அடைவோனாக.

- 2 [த்யாவாப் ருதிவீ (மண்விண்ணுக்கு அபிமா நிபானீதவ தையே) தயவாகப்பக்தர்களிடம் இச்சையை உடையோனே. தனத்திற்காகவும் அன்னத்திற்காகவும் பகத்திற்கும் (ஐச் வர்யாதி ஆறு குணங்கள் சித்திப்பதற்கும்) யக்ஞத்தை முழக்கும். எங்களுக்கு யக்ஞத்தை விசேஷமாகச் செய்யும்.
- 3 வ்ரதபதியே, அக்நியே; நீர் (ஸ்வ்வ்ரதங்களுக்கும் பநியானவர். (வ்ரதமநுஷ்டிக்குப்) என்சரீரத்தை (மனதால்) உம்மிடத்தில் அர்ப்பித்திருக்கிறேன். (வ்ரதத்தைக்காக்கும்) உமது சரீரமானது என்விடத்தில் (மனதால்) ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, நம்மிருவர் வ்ரதங்களும் சேர்ந்துப்ரவர்த்திக்கட்டும்.
- 4 அக்நியே, எந்த உமது சரீரம் க்ரூரமானதோ அதாலேயே எங்களை இரட்சியும். அந்த சரீரத்திற்கு ஸ்வாஹா.
- 5 அக்நியே, உமது இரும்பில் தங்கும் சரீரம், மிகப் பெரியது, தொடமுடியாதது. (அப்படியே) வெள்ளியில் தங்கும் சரீரமும், தங்கத்தில் தங்கும் சரீரமும், அதனால் உக்ரமான வார்த்தையையும், மனதைப் புண்படுத்தத் தக்க தான வார்த்தையையும் நாசம் செய்துவிட்டேன். உமக்கு ஸ்வாஹா.

குறிப்பு:—

முன்பு பத்தாவது அதுவாகத்தில் ஆதித்யேஷ்டியைச் சொன்னார் அதில் ஸோமன் ப்ராக் வம்சத்தில் வைக்கப்பட்டது. இந்த ஸோமனேக்

கொண்டு செய்யப்படப் போகிற யாகத்திற்கு விக்கம் செய்யும் அசுரர்களை ஜயிப்பதற்கு உபஸ்த் என்ற ஹோமத்தை வர்ணிப்பதற்கு முன்பு அதிதியான ஸோமனைக் கட்டி உபத்ரவம் செய்ததற்குப்பிரிகாரமாக உபசாரம் செய்யப்படுகிறது. முதல் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, உஷ்ணமான தீர்த்தத்தைத் தொட்டு எழுந்த நின்று, கட்டைஅவிழ்த்து, ஹிரண்யத்தை வைத்து ஸோமராஜாவை த்ருப்தி செய்யவேண்டும். இரண்டாவதில், ஆதித்மேஷ்டியில் வைத்த ப்ரஸ்தரம் (தர்ப்பை) அந்நியில் போடாமல் ப்ரஸ்தரத்தை வேதிக்ருத் தெற்குப் பாகத்தில் வைத்து அந்த ப்ரஸ்தரத்தில் வலதுகைகளை நிமிர்த்திக் கொண்டு இடதுகைகளை அவைகளின் கீழ் வைத்து எல்லோரும் சொன்னதும் செய்ததும் அபராதம் என்று நமஸ்காரம், உபசாரம் செய்யவேண்டும், பகம் என்றது, பூர்ணமான ஐச்வர்யம், தர்மம், யசஸ், ஸ்ரீ, ஞானம், வைராக்யம், என்னும் ஆறு குணங்களும்.

மூன்றாவது:— இதனால் ஆகவநீயாக்கியைத் தொழுதல் இப்பொழுதே அவாந்தரநீக்கை (—நடுவில்வேறொருநீக்கை) ஆரம்பம்.

நான்காவது:— மெகலையை முடித்துப்போட்டுச் சிறியதாக்க வேண்டும், இருமுஷ்டிகளையும் இறுகமுடிக்கொள்ளவேண்டும் சுநீரத்தையும் உசகத்தையும் உஷ்ணமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் சமஸம் என்ற மர அகப்பையைப் போட்டுவிடவேண்டும் இதே மந்த்ரத்தால் வரதப்பாலையும் சாப்பிடவேண்டும்.

ஐந்தாவது:— ஆஜ்யஸ்தாலீயை ஸ்ருவம் என்ற கரண்டியினால் நிரப்பி முதல் உபஸ்த் ஹோமத்தை 'இரும்பில் தங்கும்' என்று ஹோமம் செய்யவேண்டும். முறையே, இரண்டாவது, மூன்றாவது உபஸ்த் ஹோமங்களை, வெள்ளியில் தங்கும், ஸவரணத்தில் தங்கும்' என்ற பதங்களைக் கூட்டிச் செய்யவேண்டும்.

Vi—2—2 உபஸத்தோமபிதாநம்:—

ஸா— [இந்த மந்த்ரத்தை வ்யாக்யாநம் செய்யத் தொடங்குவார்:—]

ப்ராம்மணம் "தேவர்கள், க்ருதத்தையே (நெய்) வஜ்ரமாகச் செய்து ஸோமனை அடித்தார்கள். தானூபத்ர (ஹோமம்) செய்யும்போது இதன் (ஸோமத்தின்) சமீபத்துக்கு (வருவது) போல் வருகிறார்கள்.

[ஸா— முன்பு ஒருசமயம் தங்கள் வைபவத்தால் நெய்யை வஜ்ரமாகச் செய்துகொண்டு ஸோமனை தேவர்கள் அடித்ததால் ஸோமனுக்கு நெய்யிடத்தில் பயம் ஏற்பட்டது. ருக்லிக்குக்கள் தானூபத்ர ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்வதற்கு ஸோமத்தின் சமீபத்தில் வரும்போது ஆஹவநீயாக்கியின் தகழிண்பாகத்தில் ஸோமம் இருப்பதால், அவர் பயப்படாமலிருக்க அவரைத் தேடிதல் செய்யவேண்டியதாகிறது. இதைக்குறித்துவிட்டு மந்த்ரத்தை வ்யாக்யாநம் செய்கிறார்.]

[பிர 2 அது 11.]

தைத்திரீய ஸம்வீரதை.

ப்ராம்மணம், 'ஸோமதேவணே உனது ஒவ்வொரு குருத்தம் வ்ருத்தி அடையட்டும்' என்றார். அதில் எதாவது உலர்ந்தாவது குறைந்தாவது போனால் இதனால் அதைச் சுத்தமாக்குவார் "உணக்காக இந்த்ரன், உதஸாக மடையட்டும். இந்த்ரனுக்காக நீயும் விருத்தி அடை." என்றார் இந்த்ரனையும் ஸோமனையும் (இருவரையும்) வ்ருத்தி செய்கிறார். "உமது ஸகாக்கள் தனத்தாலும் ப்ரக்ஞாபாலும் வ்ருத்தி அடையட்டும்" என்றார். ருத்விக்குகளே அவர் சகாக்கள். ருத்விக்குக்களால் அவர்களுையே வ்ருத்தி அடையச் செய்கிறான். "உமக்கு சுபமுண்டாகட்டும் (உமது ப்ரஸாதத்தாலே) அபிஷவத்தை அடைவேளுக", என்றார் இந்த ஆசீர்வாதத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்.

[ஸா— மந்த்ரத்தில் சொன்ன நமஸ்காரத்திற்கு நிமித்தத்தைக் குறிப்பார்— ஸோமனை வ்ருத்தி செய்பவர்கள் இந்த்ரலோகத்திலிருந்து நழுவுகிறார்கள். விருத்தி அடைந்த ஸோமன் அந்த்ரிகூத்திற்குத் தெய்வமாம். "இச்சையை உடையோனே, தனத்திற்காகவும், அன்னத்திற்காகவும், ஐசுவரியத்திற்காகவும்" என்றார். மண், விண்ணுலகங்களுக்கே நமஸ்காரம் செய்து இந்த உலகில் ப்ரதிஷ்டையை அடைகிறான்,

[ஸா— ஸோமனை நாபிவரையி லுயரமுள்ள ஒருநாற்காலியில் இருக்கச் செய்தலால் அந்த்ரிட்ச தேவதையாம். அந்த தேவனை த்ருப்தி செய்பவர்களும் அப்படியே ஆவர் ஆனதால் இந்த்ரலோகத்திருந்து நழுவுவரென்றே நமஸ்காரம் செய்கிறார். "வரதபதியே, அக்நியே" என்ற மந்த்ரத்தின் அர்த்தம் தெளிவென்று, அவாந்தரதீகையை விதித்தார்:—]

ப்ராம்மணம்- தேவர்களும் அசுரர்களும்சண்டைபோட்டார்கள். தேவர்கள் பயந்து அக்நியில் ப்ரவேசித்தார்கள். ஆதலால் அக்நியே ஸர்வதேவதைகள் என்பார்கள். அவர்கள் அக்நியையே துணையாகக்கொண்டு அஸுர்களை ஜயித்தார்கள். அவாந்தர தீகையை அடைகிறவன் அக்நியிலேயே ப்ரவேசிக்கிறது போலாம். சத்துருக்கள் நாசத்தின் பொருட்டாகுமாம். தானும் செல்வத்தை அடைகிறான், சத்துருவும் அபஜயத்தை அடைகிறான்.

[ஸா— யோகசாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி. ஸம்யமவிசேஷத்தால் பரகாயப்ரவேசசத்தி பெற்ற தேவர்கள் அக்நிசரீரத்தில் புகுந்தார்கள். அவாந்தரதீகை தபஸ்ஜனதால், அக்நிஸமமாம். அதை அடைய வேண்டியது.

ப்ரா- தன்னையும், அவாந்தர தீகையால் ப்ரஜையையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிறான்.

[ஸாயணர் அவாந்தர தீகையை விதிப்பார்:—]

ப்ரா— மேகலையை (அரைஞாணை) இன்னும் • இறக்கிக் கட்டுகிறான் ப்ரஜையே, தன்னைக்காட்டிலும் நெருங்கினதாம். காய்ச்சின பாலே

சூழ்ச்சிக்ருன். உஷ்ணமான ஜலத்தால் துடைத்துக் கொள்ளுகிருன். அக்ளி சீதத்தால் அணையும் அல்லவா? உஷ்ணஜலத்தால், அக்ளியை மூட்டலாம்

எல்லோரும் தன்னை சிரமப்படுத்திக் கொண்டாவது சூழ்ச்சைகளைப் பரிபாலனம் செய்வார்கள், ஆகையால் நெருங்கினதாம் என்றார். சீதமான பாலும், ஜலமும் உதராக்ளியை மந்திக்கும். அது அப்படியாகாமல் எரிந்து கொண்டிருக்கவே கொடுக்கும் பாலையும் துடைக்கும் நீரையும் உஷ்ணமானது என்றார். மேலே ருத்ரியா சப்தத்தின் அபிப்பாயத்தை விளக்குவார்.

'எந்த உமது சரீரம் க்ரூரமானதோ,' என்றார் தந்தேவதையோ டேயே பாலே சாப்பிடுகிருன். இப்படி போஜனம் செய்வது ஒருயோரியிலிருந்து உண்டான அக்ளியுடன் சேர்வதற்கும், (உக்ரமான அக்ளியின்) சாந்திக்காகவும்.

இதையார் விடுவார் என்றார்கள். ருத்ரன், ருத்ரரே க்ரூரமானவர் அவரே விட்டும் என்றார்கள். அவர் சொன்னார் நானே பசுக்களுக்கெல்லாம் அகிபகி ஆவேன என்று வரத்தை வரித்தார். ஆகலாடலேயே ருத்ரன் பசுக்களுக்கு அகிபகிபானார், அதை ருத்ரன் விட்டார். மூன்று புரங்களையும் அது துண்டித்து இந்த இடங்களிலிருந்து அஸுரர்களைத் துரத்தி விட்டது.

[ஸா—முன்பு அக்ளியால் அபஜயமடைந்த அஸுரர்களுக்குப் பூமி அந்தரிட்ச, ஸ்வர்க்கங்களில் தங்கள் ரக்ஷணத்திற்காக முப்புரங்கள் கோட்டைகளாக இருந்தன. அவைகளில் பூமியிலுள்ளது உலோகத்தால் ப்ராசாரம் அமைந்தது. அந்தரிட்சத்திலுள்ளது வெள்ளிப் ப்ராசாரமுடையது. ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ளது தற்கு தவகப் ப்ராசாரமாம் இக்கோட்டைகளை ஜெயிக்க அக்ளிக்குச் சாத்யமாகாமல் யுத்தத்தை நிறுத்தி முற்றுக்கை போட்டார்கள். காலமாக ஆக தூர்க்கத்தில் அன்னபாக்ஷயத்தாலாவது, ஈடைத்து உட்புகுதலாவது ஜயமுண்டாருமென்றார்கள். தெரிந்தவர்களென்பது வேதாத்யனம் செய்த ப்ராமணர்கள். தெரியாதவர்களென்பது சூத்ரர்கள் முதலியவர்கள். காலநாமதமாகக் கூடாதென்றும் யுத்தம் செய்தே ஜயமுண்டையலாமென்றும் ஒரு அம்பைத்தயாரித்தார்கள். அக்ளி, ஸோமன், விஷ்ணு இவர்களைச் சேர்ந்து ஒரு பாணமாக்கி ஜயிக்க முயன்றார்கள். மூன்று தேவதாஸ்வரூபமான பாணத்தை விட்டு ஸதீர் பாலர்களை அடையலா அசுரர்களை யும் வதம் செய்ய ஆஞ்சா நெஞ்சுள்ளவன் ருத்ரனென்று அவனிடம் அம்பைக் கொடுத்து விட்டசொன்னார்கள்.]

[ஸா— உபஸத் தோமங்களை விதித்துச் சொல்வார்—:]

ப்ராம்மணம்— 'அந்த அஸுரர்களுக்கு முன்பு புரங்களிருந்தன; எல்லாவற்றிலும் தாழ்வானது இரும்பாலானது, அடுத்தது வெள்ளியாலானது, அந்தக்கடுத்தது ஸ்வர்க்கத்தாலானது, அவைகளை தேவர்களால் ஜயிக்க முடியவில்லை. அவைகளைச் சூழ்ச்சி முற்றுக்கைபோட்டு ஜயிக்க முயன்றார்

சீர 2 அது 11.]

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை;

கள். ஆகையாலேயே, இதைத் தெரிந்தவர்களும் தெரியாதவர்களும் சொல்வார்கள்" சூழ்ந்து முற்றுகை போட்டே, மகாபுரத்தை ஜயிக்கலாம் என்று ஒரு அம்பைத்தயார்செய்தார்கள். அக்நியைப் பாணத்தின் அடிப்பக்கமாகவும் ஸோமனே, (பாணத்தின் நுளியிலுள்ள) உலோகமாகவும் விஷ்ணுவை, (அதன்) கூராகவும் ஆக்கினார்கள்.

'உபஸத்' என்ற ஆஹுதிகளை ஹோமம், செய்கிறதது சத்ருக்கள்வெருட்டப்படுவதற்காகவே.

முதலில்வேறு ஆஹுதியை ஹோமம் செய்யக் கூடாது, முதலில் வேறுஆஹுதியைச் செய்தால் வேறொன்றை முகமாகச் செய்ததாகும்.

ஸா— அக்நியை, ருத்ராபாணத்தில் அக்நமாக (முனைஆகக்)கொண்டு இருத்தலால் அதை முகம் என்றார்,ப்ரயாஜாதி ஹோமங்களில்வந்திக்கு முகமென்பது இல்லை.

ஸ்ருவம் என்ற அகப்பையினால் யக்ஞத்தைப் ப்ரகடனப் படுத்த ஆகாரம் செய்கிறான். திரும்பிவராமல் வேதி, ஆஹவீயங்களின் மத்யத்தைத் தாண்டி (ஸா—தகழிண்திக்கில் வடக்குமுகமாக நின்று வரிசையாக அக்நி ஹோமன், வருணன் இவர்களுக்கு மூன்று ஆஹுதிகளை, —) ஹோமம் செய்யவேண்டும், (அப்போது) மறுபடி திரும்பி வரமுடியாதவர்களாக வைரிகளைச் செய்து இந்த (மூன்று) லோகங்களிலிருந்தும் வெருட்டிவிடுகிறார்கள். மறுபடி (நான்காது தடவை) (உத்திராதிக்குக்கு) வந்துஉபஸதத்தை ஹோமம் செய்யவேண்டும் [அப்போது வைரிகளை இந்த லோகங்களிலிருந்து வெருட்டி ஸ்வர்க்கம்போய் வைரிஸ்தானத்தை (புராத்யத்தை) அடைகிறான்.

தேவர்களோ, காலையில் செய்த உபஸதத் (முற்றுகை)நால் பகலிலிருந்து அஸுரர்களை வெருட்டினார்கள்) ஸாயங்காலம் செய்த உபஸதத்தால் இரவிலிருந்து (அவர்களை வெருட்டினார்கள்) ஸாயம், காலே இரண்டு காலங்களிலும் யஜமானன் உபஸத்துகள் செய்யவே பகல் இரவுஇரண்டுகாலங்களிலும் சத்துருக்களை வெருட்டுவார்கள். காலமே யாஜ்யங்களைவைகளை ஸாயம் புரோதுவாக்யங்களாகச் செய்யவேண்டும். ரஸம் (சக்தி) போய் வீடாமலிருப்பதற்காக (இந்த வித்யாஸம்) மூன்று உபஸத்தகளை அதுஷ்டிக்கவேண்டும். லோகங்கள் மூன்றும். இந்த லோகங்களுக்கு ப்ரீதியைச் செய்கிறான்.

ஸா— மூன்று தினங்களிலும் இரண்டு காலங்களிலும் அனுஷ்டானத்தை விதிப்பார்:—

ப்ரா— சேர்ந்து ஆறாகும், ருதுக்கள் ஆறும். ருதுக்களையே ப்ரீதி அடையச் செய்கிறான்.

ஸா— இதேஇடத்தில் இரண்டுநாள் முதற்கொண்டு அநேகநாள் செய்யப்படும் அஹீன-ஸோம யாகத்தில் உபத்தினங்களைக் கணக்குச் செய்வார்.

ப்ரா— அஹீநஹோம யாகத்தில் பன்னிரண்டு அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஸம்வத்ஸாம் பன்னிரண்டு மாதங்கள். ஸம்வத்ஸாத்நதையே ப்ரீதியடையச் செய்கிறான்.

ஸா— பன்னிரண்டு தினங்களிலும் இரண்டு காலங்களிலும் அனுஷ்டானம் செய்வதைச் சொல்லுவார்.

ப்ரா— சேர்ந்து மொத்தம் இருபத்தினைக்காகும். இருபத்தினாலும் அர்த்த மாதங்கள். அர்த்தமாதங்களையே ப்ரீதி அடையச் செய்கிறான்.

ஸா— இவ்வுபஸ்த்நினங்களில் அவாந்திர தீக்ஷயில் குடிக்க வேண்டிய விரதபான விஷயமாக ஸ்தனத்தின் ஸங்கியை சொல்வார்.

ப்ரா— இந்த உலகில் ஸம்ருத்தியைப்பெறவேண்டுமென்பவன் தார்துனி போன்ற அவாந்தர தீக்ஷையை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். முதலில் ஒன்று. பிறகு இரண்டு. பிறகு மூன்று. பிறகு நான்கு இதுவே தார்துனி. அவாந்தரதீக்ஷை இவ்வுலகத்திலேயே இவனுக்கு ஸம்ருத்தி உண்டாகும்.

ஸா— ஸோமக்கிரயதினத்தில் மாலை ஒரு காம்பு, மறுநாள் காலை யில் இரண்டு காம்புகள், அன்றுமாலை மூன்று அதற்கு மறுநாள் காலை நான்கு காம்புகள் என்று மாட்டைக் கறக்கவேண்டும். பரலோச விஷயமாக ஸம்ருத்தியை வேண்டிவனுக்கு இதற்குமாறாகவாவதை விதிப்பார்.

ப்ரா— மறுமையில் ஸம்ருத்தியை வேண்டிவன் ஆரம்பத்தில் பெரியதும் வரவார்க்குறைவுமான அவாந்தர தீக்ஷையை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். முதலில் நான்கும், பிறகு மூன்றும் பிறகு இரண்டும் பிறகு ஒன்றும் என்பதுவே பரோவரீயஸி அவாந்தரதீக்ஷை. மறுமையிலேயே ஸம்ருத்தியை அடைகிறான்.

ஸா— அச்சத்தனுக்கு கூடிர வ்ரதத்திற்கு மேல் அல்பாஹாரம்செய்யலாம், என்றார்.

Vi-2.4 ப்ரா— உபஸ்த்நதை அநுஷ்டிப்பவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தையே அடைகிறார்கள். அவர்களுள் ஏதாவது ஆகாரம் சாப்பிடுபவன் பின்னால்விட்டுவிடப்படுகிறான். வ்ரதத்திற்குப் பிறகு சாப்பிடுவதில்லை என்று எண்ணினால் சோபணமான வஸ்துவை உட்கொண்டமாதிரியே ஆகும். மாகமாதத்தில் ப்ராயாகையில் ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டிப் போகிறவர்களுக்குள் ஒருவன் நடக்க முடியாமலிருந்தால் அவனுக்கு ஸ்நாநம் கிடைக்காது. அவனும் மறுநாள்

[பிர 2 அது 11.]

தைத்திரிய வம்ஷிதை.

புண்யதீர்த்தத்திற்கு போய்த் தீர்த்தத்தில் வலிப்பவர்களோடு கூடவ வலித்து மிகுந்த நியமத்தைச்செய்துகொள்ளலாம் 'அப்படியே ஒருசடவை உணவு உட்கொண்டு, வேறொன்றையும் உட்கொள்ளலாகாது. தயிரை உட்கொள்ளலாம். தயிரே பசுக்களின் உருவம், இந்த உருவத்தால் பசுவை யடைகிறான்.

[ஸா— இனி, ஸோம தேவதாகமான வேதியைக் கட்ட ஆரம் பிப்பார்.]

Vi—2—4. யக்ஞதேவர் தேவர்களிடமிருந்து ஒடி, விஷ்ணு ரூபத்தை எடுத்து பூமியில் துழைந்துவிட்டார் அவரை தேவர்கள் கைகளால் பிடிக்கப்பார்த்தார்கள். இத்தரன் (எங்கே போனாலும் பின்னொடிப்போய் அவருக்கு) முன்னே போய் நின்றான். அவர், 'இதரானக்கு முன்னே முன்னேபோய் நிற்கிறான்' என்றார். "போகமுடியாத கோட்டைக்குள் புகுந்து விரோதியை அடிப்பவன்" என்று (தன்சக்தியை இந்தரன் பாகட னம் செய்தார்.) (என் சக்தியைப்பீட்டுகப்பவன் நீயார் என்ற இந்தரனுக்கு (யக்ஞன் தூர்க்கத்திலிருந்து (கோட்டை) (விரோதியைக்) கொண்டுவரு வோன்' என்றான் 'தூர்க்கத்தில் (விரோதியை) அடிப்பவனென்று நீர் அழைக் கப்படுகிறீர் அழகானதைக் கிருமினது இந்த வராஹம் (பன்றி) ஏழுமூலக ணுக்கு அப்பால் அடையவேண்டிய (வேத்யம்) அவுரர்களுடைய வித்தத் தை வைத்தக்கொண்டிருக்கிறது. தூர்க்கத்தில் அடிப்பவனென்றால் அடைக்கொல்' என்றார். இந்தரன் தர்ப்பக்கட்டையைப் பிடுங்கி ஏழுபவதங் களையும் பேதித்து அதை அடித்தான். அவர் (யக்ஞர்) சொன்னார், "நீர் தூர்க் கத்திலிருந்து கொண்டுவருவோன் என்று சொன்னீரே, இதைக்கொண்டு வாரும், இவர்களுக்கு யக்ஞதேவனே அந்த யக்ஞத்தைக் கொண்டுவந்தது. அடையவேண்டிய அஸூரர்களது தனத்தை அடைந்ததாலேயே ("அவிர் தத்") வேதிக்கு வேதி என்ற பெயர், என்று ஒரு அபிப்பாயமாம்.

அஸூரர்களுக்கே இந்த (உலகு) முதலில் உண்டாயிருந்தது. உட் கார்ந்து இருப்பவன் எவ்வளவு பாதேசம் பார்க்கலாமோ அவ்வளவே தேவர் களுக்கு. தேவர்கள், 'இதில் நமக்கும் பங்கு இருக்கட்டும்' என்றார்கள். நாங் கள் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்,' என்றார் இந்த ஸாலாவ்ருகீ (என்ற ம்ரு கம்) மூன்றுதடவை எவ்வளவு சுற்றி ஒடுமோ அவ்வளவு கொடுங்கள் என் றார். இந்தரன் ஸாலாவ்ருகீ உருவத்தை எடுத்து இந்த உலகை மூன்று தட வை சுற்றினான். அப்படி இந்த உலகைத் (தேவர்கள்) அடைந்தார்கள். அத னை வேதிக்கு வேதி என்ற பெயர் வந்தது. இது எல்லாமே வேதிதான். இவ்வளவிலேயே செய்யக் கூடுமென்று இடத்தை அளந்து யாகம் செய்கி றார்கள். பின் பக்கத்தில் முப்பது அடி குறுக்காகவும் கிழக்குப் பக்கம் முப் பத்தாறும் முன்பக்கம் குறுக்கே இருபத்து நான்கு அடியுமாம். மொத்தம் பத்துக்களாகும். விராட் பத்தகூரங்களாலாயதாம், விராட் அந்நாயம், விராட் டாலேயே அந்நாதினை அடைகிறான்.

[ஸா—சொன்ன அனைவைகளைக் கூட்டித் தொண்ணூற்றும். இப்படி வேதிப் பாணத்தை மத்யம் உபஸத்திகத்தில் கால உபஸத் ஹோமத்திற்குப் பிறகு செய்யவேண்டியது.

(பூமியை) த்தோண்டுகிறான். இதில் அசுத்தமானதை எல்லாம்போக்குவான் (ஸா—எச்சில் முதலிய அசுத்தம்) தோண்டுகிறான். ஆதலால் ஓஷதிகள் (செடி கொடிகள்) நாசமடைகின்றன. பர்ஹிஸ்ஸை (தர்ப்பை) ப்பரப்புகிறான். ஆதலால் ஓஷதிகள் மறுபடி உண்டாகின்றன. பர்ஹிஸ்ஸைக்குமேலே உத்தர பர்ஹிஸை (மேல் பர்ஹிஸ்) பரப்புகிறான். பர்ஹிஸ்ஸென்பது ப்ரணையே, மேல்பர்ஹிஸ்ஸே யஜுமானன். (இதனால்) யஜுமானனை (யாகக் கர்மாவைச் செய்கிறவனை) யாகம் செய்யாதவனைக் காட்டிலும் மேலானவனாகச் செய்கிறான். ஆதலால் யஜுமானன் யஜுமானனல்லாதவனைக் காட்டிலும் மேலானவனாகவே ஆகிறான்.

வ்ரதநிருபணம்.

Vi—2—5 சக்தி இல்லாதவன், ஒருவன் பாரத்தைச் சமக்க யந்நம் செய்தால் (எழுந்திருக்கக்கூட) முடியாதவனாகிறான். ஒரு நாளில் முடியும் யாகத்தில் பன்னிரண்டு உபஸத்துக்களும், அநேக நாள் யாகத்திற்கு மூன்றும் ஆனால் விபரீதமாகும். ஒருநாள் யாகத்தில் மூன்று உபஸத்துகளும், அனேகநாள் யக்ஞத்தில் பன்னிரண்டுமேயக்கும் வீர்யமுள்ளதாகச் செய்வதற்காக ஆகுமாம். இதுதான் க்ரமம் கன்றுக்கு (பசுவின்) ஒருஸதநமே (தன்) பாகமாகிறது. ஒருஸதநத்தைத் தனக்நீர்பாநவாதத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறான். பிறகு இரண்டு (ஸ்தநங்கள்) பிறகுமூன்று, பிறகு நான்கு ஸ்தநங்கள் (உபயோகப்படுகின்றன.) இதே. கத்திகூர்மை. (கூர்பவீ) என்ற வ்ரதம். இதால் பிறந்த சத்ருக்களையும் நாசம்செய்கிறான், இப்படிப் பிறக்கப் போகும் சதருக்களையும் (நாசம்செய்கிறான்) —சிறியதாலேயே பெரியதை அடைகிறான், (—விதைசிறியதாயினும். விருகும். பெரிதாவதுபோல், அல்பகர்மாவால்மஹாந்ரபலம் அடைவான், என்ஸாயணர். முதலில் நான்கு ஸ்தநங்களைக் கூர்பான வாதத்திற்கு உபயோகிக்கிறான். பிறகு மூன்று, பிறகுஇரண்டு, பிறகுஒன்று, இதுதான் ஸுஜகனம். என்றவ்ரதம், தபஸ்ஸுக்குத்தகுந்தது, ஸவர்க்கத்துக்கு ஸாதமானது. ப்ரணையுள்ளும் பசுக்களாலும் வருத்தி அடைகிறான்.

கூர்யி (ராஜ்ய) னுக்குப்பானத்ரவ்யம் யவாகு என்றசஞ்சி [ஐல 13 பப்] கும், தான்யம் 1 பக்குமாக சேர்த்துப்பாதிமாகக் காய்ச்சின கஞ்சிக்கு (யவாகு) என்பார்] யவாகு க்ஞரமானது. க்ஞரனே ராஜன்யன். வஜ்ரத்தின் ரூபம். இதுவே ஸம்ருத்திக்காகவாம்.

[ஸா—அன்னம் போல் திருப்தி செய்யக் சக்தியற்றதென்று க்ஞரம் என்றார். ராஜன்யன் துஷ்டனை அடக்குவதால் க்ஞரனென்றார். இது

பிர 2 அது 11.]

தைத்திரிய வஸ்துவீதை.

இரண்டும்சேர்ந்து வஜ்ரஸமமாம். அது அரிஷ்டநிவ்ருத்திசெய்யும் என்றே ஸம்ருத்தி என்றார்.]

வைச்யனுக்குத் தயிர் (ஆயிக்ஷா) பாணதர்வயம். புரோடசயக்குத் தினரூபம். இது புஷ்டிக்காகவாம், ப்ராம்மணனுக்குப் பால்(பயஸ்) பாணத் தர்வயமாம். ப்ராம்மணனே தேஜஸ்ஸாம், பாலே தேஜஸ்ஸாம். தேஜஸ்ஸாலேயே தேஜஸ்ஸையும் பாலையும் தன்னிடத்தில் வகிக்கின்றான். மேலும் பாலையிலையே கர்ப்பம் வ்ருத்தி ஆகின்றன இந்த தீக்ஷிதன் கர்ப்பம் போலாம் பால் இவன் பரநதர்வயமாக ஆவதால் தன்னை வ்ருத்தி செய்து கொள்ளுகிறான்.

முன்றுதடவை வ்ரதபாணம் செய்யவராஞர் மனு. இரண்டு தடவை அஸுரர்கள். ஒருதடவை தேவர்கள். ப்ராதக்காலம், மத்யாந்ரம், ஸாயங்காலம் மணுவின் வ்ரதபாண காலங்கள். இது புரோடாசயக்குத்தினரூபம். புஷ்டிக்கானது ப்ராதக்காலமும் ஸாயங்காலமும் அஸுரர்களுடையது. மத்யாந்ரம் மற்றது. இது பசியின் (க்ஷுத்) ரூபம் ஆகலால் அவர்கள் அபஜய மடைந்தார்கள். நடுப்பகலும் நடுரிசியும் தேவர்களுடைய காலமாம். ஆதலால் அவர்கள் புஷ்டியை அடைந்தார்கள். ஸவர்க்கலோகத்தையும் அடைந்தார்கள் (முகத்தின்) மத்தியில் தான் அன்னத்தை புஜிக்கிறான் (உதரத்தில்) மத்தியிலேயே அன்னரசத்தையும் வகிக்கிறான். இதனால்தான் தினத்தின் மத்தியிலும் ராத்திரியின் மத்தியிலும் வ்ரதகாலங்கள் ஆகுமாம். இது சத்ருநாசத்திற்கு ஆகும். தானும் வாழ்வான் சத்ருவும் நாசமாவான்.

தீக்ஷிதனே கர்ப்பமாம். தீக்ஷிதசாலையே யோநியாம். தீக்ஷிதன் தீக்ஷிதசாலையை விட்டுப்போனால் யோநியினின்று கர்ப்பம் நழுவினதுபோலவே யாம். ஆதலால் ஆத்மராகக்ஷக்காக வெளியில் போகக்கூடாது. சூலாக்ஷக்ஷண அக்நியே தீக்ஷிதன். வெளியில் செல்வாளுனால் வ்யாக்ர (புலி) மாவான். இவனைத் தானே எழுந்து கொல்வதற்குச் சக்தியுள்ளவருவான். தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்வதற்கு வெளியில் போகக்கூடாது.

வலது பக்கத்தில் படுப்பான். அதே யஜுமானனின் ஸ்தானமாம். தனது ஸ்தானத்திலேயே படுக்கிறான் அக்நியைப்பார்த்துக்கொண்டுபடுக்கிறான். தேவதைகளையும் யக்குத்தையும் நோகக் கொண்டு படுக்கிறதாகும்.

காமயாக பூம்யபிதாநம்.

இவனை உத்தமமான யக்கும் அடையவேண்டும். இவன் ஸ்வர்க்கலோகத்தை ஜயிக்கட்டும் (அடையட்டும்) என்று எவனுக்காக விரும்பப்படுகிறதோ: அவனைபுரோஹவிஸ் ளென்ற தேவயஜனத்தில் (யாகசாலையில்) யாகம்செய்விக்க வேண்டும். அதேபுரோஹவிஸ்ஸென்ற தேவயஜனம். எதில் (கிழக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து) ஹோதா ப்ராதாநூவாக மென்ற சஸ்தரத்தை படித்துக்கொண்டு (ஆறுவரீய) அக்நியையும் (நதி, தடாகம்

களி்லிருந்துவந்த தீர்த்தத்தையும் (கீழ்த்திசையில் உதயமான) ஆதிதயனீயம் யும் எதிரின்று ஓரோடலையில் பாரக்கிரனோ அதுவே டுரோஹலி ஸென்ற தேவயஜனமாம்; இவனையே உத்தமமான் யக்கும் வந்தடையும், ஸ்வர்க்க லோகத்தையும் ஜயிக்கிரான்.

ஆப்தம் என்றதேவ யஜனத்தில் சத்ருக்கந்நள்ளவீன யாகம் செய் விக்கவேண்டும். பெரிய ராஜமார்க்கச்ச்தையாவது பெரியகுழியையாவது பார்த்து ரதமாவது உண்டியாவது போகஇடையே இடமில்லாமல் தொட்டு நிற்பது ஆப்ததேவயஜன மென்பதாம் இதனால் சத்ருவை இவன்ஜயிப்பான். சத்ருஇவனை ஜயிக்கமாட்டான். பசுவை விரும்பியவனுக்கு ஒருபக்கம் உன் னதமான- தேவயஜனத்தில் யாகம் செய்துவைக்க வேண்டும். அங்கிரஸ்தே வதைகள் ஒருபக்கம் உன்னதமான- தேவயஜனத்திலேயே பசுக்களைகிருஷ்ட டித்தார்கள். ஏகோந்த மென்ற தேவயஜனம் எதுவென்றால் (ப்ராசினவம் சத்திற்கு முன்பு அடுத்திருப்பது ஸதஸ், உத்தரவேதிக்கு மேற்கே அ டுத்திருப்பது ஹவிர்த்தானம் என்றவிடம்) ஸதஸ்ஸுக்கும் ஹர்வித்தானத் திற்கும் மத்தியில் உன்னதமாகச் செய்த இடம். இதன்பலமாகப் பசுவை யேஅடைகிரான்.

ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பியவனுக்கு மூன்று இடங்களில் உன்னத மான தேவயஜனத்தில் யாகம் செய்துவைக்கவேண்டும் அங்கிரஸ் தேவதை கள் மூன்று இடங்களில் உன்னதமான- தேவயஜனத்திற்குள் ஸ்வர்க்க லோகத்தைஅடைந்தார்கள்.

(அதன்லட்சணம்)

ஆஹவநீயத்திற்கும், ஹவிர்த்தானத்திற்கு மத்தியிலேயும், உன்னத மாக இருக்கவேண்டும், அப்படியே ஹவிர்த்தானத்திற்கும், ஸதஸ்ஸுக்கும் மத்தியிலேயும், அப்படியே ஸதஸ்ஸுக்கும் கார்ஹபத்யாக்கிரியின் மத்தியிலே யும். இதுவே த்ரியன்னதம் என்ற தேவயஜனம். (இதன்பலம்) ஸ்வர்க்க லோகத்தையே அடைகிரான்.

ப்ரதிஷ்டையை விரும்புகிறவனுக்கு ப்ரதிஷ்டிதம் என்ற தேவய ஜனத்தில் யாகம் செய்துவைக்கவேண்டும். எது எல்லாப்பக்கமும் ஸமமோ அதுவே ப்ரதிஷ்டிதம் என்ற தேவயஜனம். ப்ரதிஷ்டையே அடைகிரான்.

எங்கே நானாவதமான ஓவாதிகள் சேர்ந்து உண்டாகின்றனவோ அ தில் பசுவை விரும்பினவனுக்கு யாகம் செய்துவைக்கவேண்டியது. இதே பசுக்களின் மூபம். மூபத்தாலேயே இவனுக்குப் பசுக்களையே அடைவிக்கி ருள். பசுவுடையவளுகவும் ஆகிரான்:

நிர்ருதி என்ற (யக்ருத்தைக் கெடுக்கும்) ரகஸுனாஸ்இவன் யக்ருத் தைப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறேன்' என்று எவன் விஷயத்தில் விரும்புகிரு

பிர 2 அது 12.]

தைத்திரிய ஸம்ஹிதை.

ஐ அவனுக்கு நிர்ருதிக்குஹீதம் என்ற தேவயஜனத்தில் யாகம் செய்து வைக்கவேண்டும். மேடுபள்ளியில்லாமல் புல்பூண்டு முளையாதஸ்தானமே நிர்ருதிக்குஹீதமென்ற தேவயஜனம். நிர்ருதி என்ற யக்ஞவிகாதம் செய்யும் ராக்ஷஸனாலே யக்ஞத்தைப் பிடித்து விடுகிறான்.

பங்க்தி போஜனம், விவாஹம், முதலிய விஷயத்தில் எவனைக்குறித்துச் சந்தேகப்படுகிறார்களோ அவன் அந்தப்பாபம் நீக்கவேண்டினால் அவனுக்கு வயாவருத்தம் என்ற தேவயஜனத்தில் யாகம் செய்து வைக்க வேண்டியது. ஆஹவநீயத்திலிருந்து கிழக்கிலும் கார்ஹபத்யத்திலிருந்து மேற்கிலும் தாழ்ந்திருக்கவேண்டும். இதுதான் வயாவருத்த தேவயஜனம். பாபிசந்ருவிலிருந்து வேறாக ஆவான். பங்க்திபோஜனத்திலும், விவாஹத்திலும், ஸந்தேகப் பட்டமாட்டார்கள். இச்சவ்யத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு கார்யமான தேவயஜனத்தில் யாகம் செய்து வைக்க வேண்டியது. (கார்யம்) என்றால் மண்கல்களால் உன்னதமாகச் செய்த இடம்.) புருஷன் செய்யப்பட்டவனும். (அதாவது.— உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்களால் புருஷனை உந்தந்தாகச் செய்யவேண்டியவனும். இச்சவ்யத்தையே அடைகிறான்.

அநுவாகம் 12.

மத்யமோபஸத்திரே—ஸ்வீக்ருத—ஷுட்த்ரிம்சத்பத—பரிமித—வேதிப்ரதேச பூர்வபாக உத்தரவேதி அபிதானம். இரண்டாவது உபஸத்தினத்தில் முப்பத்தாறு அடி அளவுள்ள வேதிப்ரதேசத்தின் கீழ்பாகத்தில் உத்தரவேதியாம். அதை இந்த அநுவாகத்தில் சொல்லுவார்.

- 1 உத்தரவேதியே, நீ வந்நி ஓபமான வித்தத்தை அடைவித்தவன். வந்நியின் தேஜஸ்ஸை அடைவித்தவன். வந்நியை யாசிக்கும் என்றனை ரக்ஷிப்பாயாக. (வந்நி கிடைக்காதோ என்று) பயந்த என்றனை ரக்ஷிப்பாயாக.
- 2 எதனால் ஒருவராலும் அவமதிக்கப்படாத உன்னுடைய ரானது யக்ஞசம்பந்தமானதோ, அந்தநாமாவால் உன்னை (உத்தரவேதியில்) எடுத்து வைக்கிறேன். அதனால் ஹே! அங்கிரஸ்ஸே, அக்கியே, இந்தசாத்வாலமென்ற குழியிலுள்ள மண்ணில் இருக்கிறீர். ஆபுஸ்ஸைக் கொடுக்கும் நண்பன் என்ற பேரோடு (உத்தரவேதிக்கு) வாரும்.
- 3 ஹே! அக்கியே, அங்கிரஸ்ஸே, இந்த சாத்வாலக்குழியின் இரண்டாவது மூன்றாவது மண்ணுண்டையிங் இருக்கிறீர். ஒருவராலும் அவமதிக்கப்படாத உமது பெயரானது யக்

உத்தரவேத்யபிதாதம்

[காண்டம் 1,

ஞ சம்பந்தமானது. அதனால் உன்னை (உத்தரவேதியில்) எடுத்துவைக்கிறேன். ஆயுஸ்ஸைக் கொடுக்கும்(ரபன் என்ற பெயரோடு உத்தரவேதிக்கு) வாரும்.

- 4 ஸிம்ஹரூபத்தோடிருக்கிறாய், பூஜ்யை ஆவாய்,
- 5 வீஸ்தாரத்தை அடையும் உமக்காக யக்ஞபதி வீஸ்தாரத்தை அடையட்டும். த்ருடமாவாய், தேவர்களுக்காகச் சந்தமாவாய், தேவர்களுக்காக சோபையை அடைவாய்.
6. இத்தரகோஷனென்ற தேவன் உன்னை வஸுக்களோடு இழக்கே ரக்ஷிக்கட்டும். மனோஜுவான் உன்னைப் பித்ருக்களோடு தெற்கே ரக்ஷிக்கட்டும். ப்ரசேதன உன்னை ருத்ரார்களுடன் மேற்கே ரட்சிக்கட்டும். விச்வகர்மா ஆதித்யர்களோடு உன்னை வடக்குப்பக்கம் ரட்சிக்கட்டும்.
- 7 உத்திரவேதியே, நீ ஸிம்ஹரூபத்தைத் தரிக்கிறாய், வைசினீத்தொலைப்பாய், ஸ்வாஹா...ஸிம்ஹ ரூபத்தைத் தரிக்கிறாய், சோபனமான புத்ர, ப்ருத்யர்களை அளிப்பாய், ஸ்வாஹா—ஸிம்ஹரூபத்தைத் தரிக்கிறாய். பச்வாதி தனஸம்ருத்தியை அளிப்பாய், ஸ்வாஹா—ஸிம்ஹ ரூபத்தைத் தரிக்கிறாய், விச்வரய சம்பந்தமான ப்ரதிஷ்டையை அளிப்பாய் ஸ்வாஹா. ஸிம்ஹ ரூபத்தைத் தரிக்கிறாய். தேவர்களை விரும்பும் யஜ்மரூனுக்காகத் தேவர்களைக் கொண்டிசேர்ப்பிஸ்வாஹா. (ஜுஹுவே) (சிரஞ்சிவிகளான) தேவர்களுக்காக உன்னை (எடுக்கிறேன்.)
- 9 (மத்யம்பரிதியே) எல்லா ஆயுஸ்ஸையும் அளிப்பாய், ப்ருதிஷ்டியை த்ருடப்படுத்து, (தக்ஷிண பரிதியே) ஸ்திரிவாஸத்தைப் பெற்றாய். அந்தரிட்சத்தை த்ருடப்படுத்து (உத்தர பரிதியே) நழுவாத வாஸஸ்தானத்தைப் பெற்றாய். தேவலோகத்தை ஸ்திரப்படுத்து.
- 10 அக்நியின் பம்மமாவாய், அக்நியின் புரீஷ்டாவாய்,

சிர 2 அது 12.]

தைத்திரிய வடக்கிதை.

குறிப்பு.—

(1) உத்தரவேதியை நிர்மாணம் செய்வதற்கு நாலுபக்கமும் கோடுகளைக் கீழிப்பதற்கான நாலு மந்திரங்கள்:—இதில் இரண்டு அடிப்பாக்கள் உண்டு. பெளதாயனர்:—வேதிக்கு வடக்கே இரண்டு மூன்று அடிகளுக்குப் பின்னால் ஸ்பயம் என்ற மரக்கத்தியால் மண்ணைத் தோண்டிப் ப்ரோக்ஷணம் செய்து சமயையால் சாத்த்வாலத் (குழி) தை அளப்பார் “எனக்கு வித்தத்தை அடைவித்தவன்” என்று கீழ்ப்பக்கம் வடக்கு முகமாக சமயையின் அடிப்பாக்கத்தைப் போட்டு உள்பக்கம் ஸ்பயத்தால் கோட்டைக் கிழிக்கவேண்டும். ‘வந்தியின் தேஜஸ்ஸை அடைவித்தவன்’ என்று, தென்பக்கம் ‘கிழக்கில் அடிப்பக்கத்தைப் போட்டு உள்பக்கம் ஸ்பயத்தால் கிழிக்க வேண்டும். ‘யாசிக்கும் என்றை ரட்சி’ என்று மேற்குப்பக்கம் வடக்கில் அடிப்பக்கத்தைப் போட்டுக் கிழிக்க வேண்டும். பயந்த என்றை இரட்சிப்பாயாக என்று வடக்குப்பக்கம் கிழக்கே அடிப்பக்கத்தை போட்டுக் கிழிக்க வேண்டும்,’ என்றார். ஆபஸ்தம்பர். மஹாவேதிக்கு முன்பாகவே மண்ணை வெட்டிப் போட்டு உத்தரவேதி நிர்மாணம் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவேதியை சமயையால் மேல் சென்னபடி கோடுகிழிக்க வேண்டும் என்றார்.

(2). பெளதாயனர்:— சாத்த்வாலத்தில் யர்ஹிஸ்ஸைப் போட்டு அதில் ஸ்பயத்தால் குத்தவேண்டும். திருப்பி எடுத்து ‘உத்தரவேதியில்’ எறிபவேண்டும். ஆப— இதை ஒரு மந்திரமாக— முழங்கால் அளவு அல்லது மூன்றுசாண் (விதஸ்கி) ஆழம் தோண்டி உத்தரவேதியில் மண்ணைக் கொட்டவேண்டும். ;—உத்தரவேதியிலுள்ள அக்ரித்தகு (நபன்) என்று பெயர். அங்கிரஸ் பென்ற பதத்திற்கு அங்கங்கரின் ரஸம் என்று பொருள். இந்த அக்ரி ஸோமாஹு-திக்கு ஆதாரமானதால் கர்ஹுபத்ய தக்பிணைக்கி முதலியவர்களுக்குள் ஸரமானது,

(3). மேலே சென்னபடியே, இரண்டாவது, மூன்றாவது நான்காவது தடவை, இந்தமந்திரத்தின் பகுதிகளைச் சொல்லி மண்ணைப் போடவேண்டியது.

(4). ஆப— உத்தரவேதியில் மண்ணைப் போடுவதற்கு என்றும். பெளதா—அத்வாயு உத்தரவேதிக்காக. மண்ணை (புரீஷத்தை) க்குழைக்க என்றும் கூறினார்கள்.

(5). வேதியைப் பரப்புவதற்கும், சமயையால் அடிப்பதற்கும், ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷிப்பதற்கும், சுத்திக்காக மண்ணைப் பரப்புவதற்கும்.

(6). ப்ரோக்ஷணீ பாத்ரங்களால், உத்தரவேதியைச் சுற்றி நாலுபக்கமும் ப்ரோக்ஷிக்க மந்திரங்கள்.

உத்தரவேத்ய பிதாதம்

[காண்டம் 1.

(7.). வேதியில் ஹிரண்யத்தை வைத்துக்குறுக்காக இந்துதடவை ஆஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டு. ஊற்ற வேண்டும்., தென்பக்கம் தோள் வடபக்கம் ப்ருஷ்டபாகம், தென்பக்கம் ப்ருஷ்டபாகம், வடபக்கம் தோள் மத்யம். இந்த இந்து இடங்களில்—

(8). ஸ்ருக்கைத் தூக்கிப்பிடிக்க.

(9). தேவதாருப்பரிதிகளை சுற்றிவைக்க; மத்யமம், தகநிணம், உத்தரம் என்ற முறை.

(10). அக்நியின் ஸம்பாரங்களை வைப்பார்;— குக்கிவியம் ஸுகந்தி தேஜும் வெள்வேமயிர்: இவைகள் ஸம்பாரங்கள்.

Vi-2-7. — உத்தரவேதி நிரூபணம்—

அவர்களிடமிருந்து உத்தரவேதி. வரிமமரூபத்தைச் செய்துகொண்டு இரண்டு கட்டுகளுக்கு நடுவில் இருந்தது. தேவர்கள் ஆலோசித்தார்கள், இவ்விருகட்டுகளில் எதை இறுசேருமோ அக்கட்சியே இதை ஆவர்கள் என்று அடைக்கப்பட்டார்கள். அது நான் ஒருவாற்றை வேண்டுகிறேன் என்றது அவர்களையும் என்னால் அடைவீர்கள். அக்கட்டு முந்திருக்கும்என்னிடத்தில் ஆஹுவேதி செய்யவேண்டும். ஆதலால் அக்கட்டு முந்தி இருக்கும் உத்தர வேதியில் வ்யாகாரம் (நெய்யைத்தேளித்தல்) செய்கிறார்கள். இதற்கு இதுவே வரம்.

சமயை என்ற கட்டுமுளையால் அளக்கிறான். அதுதான் அளவு. சரியான உத்தரவேதி பரிமாணத்தால் சரியானபலத்தை அடைகிறான். வித்தத்தை எனக்கு அடைவித்தவள் என்றார். ஏனெனில். அடையப்பட்டபிறகு அவர்களுக்கு உதவினான். (வந்தியின்) தேஜஸ்ஸை அடைவித்தவள் என்றார் தேஜஸ்ஸை வேண்டினவர்களுக்கு உதவினான். யாசிக்கும் யன்னைக் காப்பாயாக, யாசித்தவர்களுக்கு உதவினான், பயந்தஎன்னை; என்றார் பயந்தஇவர்களுக்கு உதவினான்.

அக்நியே, அக்கிரஸ்ஸே, நபனென்ற பெயரோடு (உத்தரவேதிக்கு) வாரும்; என்று மூன்றுதடவை அடிக்கிறான். இந்தலோகங்களிலுள்ள அக்களிகளே அடைகிறான். நாலாதுதடவை மொளையாக அடிக்கிறான். அதனால் குறித்துச் சொல்லாத அக்நியை அடைகிறான்.

சிம்மரூபத்தோடிருக்கிறாய், பூஜ்யை ஆவாய் என்றார்இதசிம்மரூபத்தைச் செய்துகொண்டு இருவர்களுக்கும் இடையே நின்றது. விஸ்தாரத்தை அடையும். உணக்காகயக்ரூபதிவிஸ்தாரத்தை அடையட்டும், என்றார் யஜமானனைப் பாரண்பசு இவைகளை விலக்குத்தி செய்கிறான், த்ருடமாவாய் என்று குறிக்க

பிர 2 அடி 12]

தைத்திரிய ஸம்வீதை.

(Firmness) காசு பூமியில் அடிக்கிறான். தேவர்களுக்காகச் சந்தமாவாய் தேவர்களுக்காக சோபையை அடைவாய், என்று சத்தத்திற்காக ஜலத்தைத் தெவிட்டு மணலில் இறைக்கிறான். இந்தரகோஷ நென்ற தேவன் உன்னை உலுக்கலோடு முன்னால் ராஜிக்கட்டும், என்றார் திக்குக்களிலிருந்து இதை (இந்த வேதிகையை) ப்ரோட்சிக்கிறான் உத்தரவேதி தேவர்களிடம் சென்றமையால் இக்கேயே ஜயித்துவிடவேண்டுமென்று அவர்கள் வஜ்ராயுத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு தேவர்களை எதிர்த்தார்கள். அவர்களை இந்தரகோஷன் வலுக்களோடு முன்பு தாக்கினான் பித்ருக்களோடு மஜேஜுவர்கள் வலதுபுறமும், ருத்ரர்களோடு ப்ரசேதஸ் பின்புறமும் ஆதித்யனோடு விசுவகர்மா இடது புறமும் வெருட்டினார்கள். உத்தரவேதியைப் ப்ரோக்ஷிப்பதால் யஜமானன் திக்குக்களிலிருந்து சத்துருக்களை விரட்டி விடுகிறான்.

இந்தரன் யதிகளை ஸாலங்குகளுக்குக்கொடுத்தான். அவைகளை ஸாலங்குகள் உத்தரவேதியின் வலதுபுறத்தில் தின்றன. ப்ரோக்ஷிக்கும் தீர்த்தத்தில் மிகுந்ததை உத்தரவேதியின் வலதுபுறத்தில் ஊற்றவேண்டும். அவ்விடம் எது ச்ராமானதிருக்குமோ அது சமனத்தை அடையும். தானத்தேவையிக்கிறவனை ந்யானம் செய்யவேண்டும். அவனுக்குச் சோகத்தையே அடைவக்கிறான்.

Vi- 2- 8. — வ்யாகாரணவிதி —

அந்த உத்தரவேதி சொன்னது. “என்னால் ஸர்வகாமங்கிலையும் அடைவீர்கள் தேவர்கள், சத்ருக்களான அஸுர்களை ஜயிப்போம் என்று விரும்பினீர்கள்; நீ வலிமஜ்ரபத்தைத் தரிக்கிறாய், வைரிகளைத் தொலைப்பாய். ஸவாஹா என்று ஹோமம் செய்தார்கள். சத்ருக்களை ஜெயித்தார்கள். சத்ருக்களை ஜெயித்து ப்ரஹ்மையை அடைவோம் என்று விரும்பினீர்கள். ‘வலிமஜ்ரபத்தைத் தரிக்கிறாய், சோபாமான புத்ரப்ருத்யர்களை அளிப்பாய் ஸவாஹா.’ என்று ஹோமம் செய்தார்கள். ப்ரஹ்மையை அடைந்தார்கள் ப்ரஹ்மையை அடைந்து பசுவை அடைவோம் என்று விரும்பினீர்கள். ‘வலிமஜ்ரபத்தைத் தரிக்கிறாய், பசுவாதி ஸம்ருத்தியை அளிப்பாய், ஸ்வாஹா’ என்று ஹோமம் செய்தார்கள். பசுக்களை அடைந்தார்கள். பசுக்களை அடைந்து ப்ரதிஷ்டைமையை அடைவோம் என்று விரும்பினீர்கள். ‘வலிமஜ்ரபத்தைத் தரிக்கிறாய், பிசுவ்ய சம்பந்தமான பிரதிஷ்டையை அளிப்பாய்,’ என்று ஹோமம் செய்தார்கள். இந்தப்ரதிஷ்டையை அடைந்து தேவதைகளை ஆசிரிஸுக்காக நெருங்குவோம் என்று விரும்பினீர்கள். ‘வலிமஜ்ரபத்தைத் தரிக்கிறாய், தேவர்களைக் கொண்டு சேர்ப்பி ஸ்வாஹா’ என்று ஹோமம் செய்தார்கள். ஆசிரிஸுக்காக அவர்கள் தேவதைகளை அடைந்தார்கள்.

இந்து தடவை வ்யாகாரம் செய்கிறான் பங்க்தி (என்ற சந்தஸுக்கு) இந்தக்ஷரங்களுள்ளது, யக்ளும் இந்தாலானது. யக்ளத்தையே அடைகிறான். வக்ரகதியாக வ்யாகாரம் செய்கிறான். ஆதலால் பசுக்கள் பழிக்கும் போது அங்கங்களைச் ச்ரூக்கும் இது நிலைத்து இருப்பதற்காக.

'பூதேய: த்வா' என்று ஸ்ருக்ளை எடுக்கிறான். எவர்கள் பூததேவர்களோ அவர்களுக்கு அது பாசமாம். அதனால் அவர்களையே ப்ரீதி செய்வீக்கிறான். தேவதாருவாலான பரிதிகளை (சுற்றிப்போகும் குச்சிகளை) வைக்கிறான். இது லோகங்கள் தரிப்பதற்கே.

அக்ரிக்கு மூன்று ஜ்யேஷ்டர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தேவர்களுக்கு ஹவ்யத்தைக் கொண்டு போகும் போது அழிந்தார்கள். அந்த அக்ரி, இப்படியே வேறொருவனும் ம்ருதியை அடைவானே, என்று பயந்து ஒளிந்தார். காட்டுமரங்களுக்குள் வலிந்த ராத்ரியில் தேவதாரு வ்ருகத்தில் தக்கினார். ஒஷதிகளுக்குள் வலிந்த ராத்ரியில் ஸுகந்தி தேஜநத்திலும், பசுக்கள் நடுவில் வலிந்த ராத்ரியில் ஆட்டுக்கடாக் கொம்புகளுக்கு இடையிலும் தக்கினார் அக்ரியை தேவகதைகள் (அவிஸ்ஸை) எடுக்கச் சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அவனைக் கண்டார்கள். "எங்களிடம் திரும்பிவாரும், எங்கள் ஹவ்யத்தை வகியும்" என்றார்கள். அவர் "நான் ஒரு வரத்தை வேண்டுகிறேன். எடுத்த ஆஹுதியில் எது பரிதிக்கு வெளியே விழுந்து விடுமோ அது என் ப்ராதாக்கள் பாகமாக ஆகட்டும்" என்றார்.

ஆகலால் எடுத்த ஆஹுதி பரிதிக்கு வெளியில் விழுந்தால் அது அவர்களுடைய பாகமாம். அதனால் அவர்களையே ப்ரீதிசெய்துவைக்கிறான். (அக்ரி)யோசித்தார் 'என் பூர்வப்ராதாக்கள் எலும்புள்ளவர்களானதால் மடிந்தார்கள், எலும்புகளை எறிந்துவிடுகிறேன்' என்றார். எந்த எலும்புகளை எறிந்து விட்டரோ அது தேவதாரு ('பூத') ஆயிற்று (அதன்மேலிருந்த மாம்ஸம் குல்குலு (பிசின்) [kṣisim] வாயிற்று

இப்படி இந்த ஸம்பாரங்களை (சேர்மானங்களை)ச் சேர்ப்பதால் அக்ரியையே சேர்த்துவைப்பதாகும்.

"அக்ரியின் புர்ஷமாவாய்" என்றார். சம்பாரங்களே அக்ரியின் புர்ஷமாம். [பிசின், சுகந்தி தேஜனம், வெள்ளைக் கம்பனிமயிரே சம்பாரம் என்றார்.] மேலும் தேவதாருவாலான பரிதிகளையே அந்த ப்ராதாக்கள் சுற்றிப் படுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவார்கள்.

அநுவாகம் 13.

உத்தரவேதி—ஸமீபவர்த்தி— ஹவிர்த்தாநாபிதானம். உத்தரவேதியின் ஸமீபத்திலுள்ள ஹவிர்த்தானத்தைச் சொல்வார்.

- 1 வேதத்தை ஒதி உணர்ந்த விப்ரணை ப்ரஜம்மண பஜமானனைச் சேர்ந்த ரித்விக்ருக்கள் (லௌகிகசின்தை கனிவிரூந்தாமனைதை விலக்கி யக்ருசின்தையில்) மனதைச் சேர்ப்பார்

கள்: அப்படியே, இந்திரியங்களையும் (யக்ஞத்தில்தங்கள் தங்கள் வ்யாபாரங்களில்) சேர்ப்பார்கள், ஜோமகர்மாக்களைச் செய்வார்கள் (ருத்விக்குகள்). மார்க்கங்களைத் தெரிந்து ஸர்வக்ஞன் ஒருவனாகவே மன இந்திரியங்களை ஒரு இடத்தில் நிறுத்த வல்லவரானார். ப்ரோகரான அந்தர்யாமியின் ஸ்தூதி விரிவானது.

- 2 (அச்சைப்பார்த்து) இந்தக்கருங்கலுக்குச் ச்ரேயஸ்கரமான நல்லவர்க்கைச் சொல்லும் கிர்த்தி பெற்ற (அச்சுக்களே.) தேவர்களிடத்தில் (உங்களுக்கு யகனும் செய்கிறார்களென்று) கோஷிபுங்கள்.
- 3 பெரிய கர்மாக்களை முடிக்கவல்ல வீரன் எங்களுக்கு உண்டாகட்டும் அவனைக்கொண்டு நாங்கள் ஜீவிக்கலாம். அவன் அநேகர்களை அடக்கி ஆளவல்லவனாக இருக்கவேண்டும்.
- 4 விஷ்ணு இதை மூன்றாகச் செய்தார், மூன்றாகப்பதத்தை வைத்தார். பூமியாதி லோகங்களான தூளிகளில் இந்த ஜகத் யாவையும் அடங்கி இருக்கிறது. அந்நத்தோடும் தேறுக்களோடும், (தேறு பால் மி குதியாசத்தரும் பசுவுக்குப் பெயர்) நல்ல புற்களோடு கூடினதுமாம். மனிதர்களுக்கு யசஸ்ஸுக்காக ஆவீர்களாக. இந்த பூமி ஸ்வர்க்கங்களை விஷ்ணு பிரீத்து ஸ்தாபித்தார். ப்ருதிவிபை (தந்தேஜ ரூபங்களான) ஜீவர்களால் சுற்றிலும் புஷ்டிசெய்தார்.
- 5 (வண்டிகளே,) கிழக்குமுகமாய்ச் செல்லுங்கள்; யாகத்தை விக்கநமில்லாமல் செய்து, மேலேயக்ஞத்தை நடத்துங்கள். தேவர்களுக்குச் சேர்ப்பித்து அஸுரர்களுக்குச் சேர்க்காமல் செய்யுங்கள்.
- 6 ப்ருதிவியின் சரீரத்தில் இங்கே ரமியுங்கள்.
- 7 விஷ்ணுவே, மேலுலகிலிருந்தாலாவது பூலோகத்திலிருந்தாலாவது மஹர்லோகத்திலிருந்தாலாவது அந்தரிட்சத்திலிருந்தாலாவது மிருதியான தனங்களால் இரண்டு கைகளையும் நிரப்பிக்கொள்ளும். இடது வலது கைகளினாலும் அள்ளி அள்ளிக்கொடும். விஷ்ணுவின் வீரச்செயில்களைச் சொல்வேன். இந்தவிஷ்ணுவே. பார்த்திவமான ரஜஸ்ஸுக்களை அளந்தார். உயர இருக்கும் தேவர்களுக்கு வாஸஸ்தானத்

ஹவிர்த்தாநாபிதாநம்

[காண்டம் 1.

- தையும் தாங்கினார். மூன்றுதடவை அடிகள் வைத்தார். மஹாத்மாக்களால் கரணம்பண்ணப்படுகிறார்.
- 8 விஷ்ணுவின் லலாடம் (நெற்றி) ஆகிராய்.
- 9 விஷ்ணுவின் ப்ருஷ்டபாகம் (தலையின்பின்பக்கம்) ஆகிராய்.
- 10 விஷ்ணுவின் வாயின் ஓரங்களாவாய்.
- 11 விஷ்ணுவின் தைக்கும் நூலாவாய், விஷ்ணுவின் த்ருடமான முடிப்பாவாய்.
- 12 மண்டபத்தைப் பார்த்து விஷ்ணுவைச் சேர்ந்ததாவாய், விஷ்ணுவின் ப்ரீக்ஷக்காக உண்ணைத் தொடுகிறேன்.

சூறிப்பு:—

(1) ஸ்ருக்ஷில் நான்கு தடவை நெய்யை எடுத்து யாகசாலைக்கு முன்பு ஹோமம் செய்ய மந்த்ரம்.

(2) அக்ஷத்தை வேண்டிக்கொள்ளல்.

(3) இந்த அக்ஷங்களுக்குக் கோவின் தூளியில் மூன்றிலொரு பாகத்தை ஆஜ்யத்தோடு சேர்த்துமை தடவமந்த்ரம்.

(4) தெற்குப்புறத்திலுள்ள ஹவிர்த்தானுடைய அச்சின் பின்புறம் சென்று தக்ஷிணபாதையில் ஸ்ப்யத்தால் அடித்துப் ப்ரோக்ஷித்து ஹிரண்யத்தை வைத்து ஜலத்தால் சுற்றி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

(5) வண்டிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வேலைக்காரனைப் பார்த்து எவவேண்டும் ஹவிர்தான வண்டிகளை முன்பு இழுக்கச் சொல் என்றுமூன்று தடவை சொல்ல, வண்டிகளை இழுக்க வேண்டும் ஆஹவநீயாக்கிக்கு மூன்று தப்படி இழுத்து இங்கே ரமியுகுகள் என்று சக்கரத்தின் அச்சுள்ள நடுப்பலகையில் அது நிற்கச் செய்ய வேண்டும் (ந்யஸ்தே ஸ்தாபயித்வா) வண்டியின் சக்கரங்கள் மூன்று பலகைகளாலமையும் இரண்டு பலகைகள் வெளியிலும் அச்சுள்ள பெரியபலகை நடுவிலுமிருப்பதால் இந்தப்பலகை செங்குத்தாக ஆன்றிற்பது போல் இருக்கும்படி வண்டியை நிறுத்த வேண்டும். இது முதல் ப்ராணைவம்சத்திலிருந்த பழைய ஆஹவநீயம் கார்ஹபத்யமாகும். உத்தரவேதியிலுள்ளதே ஆஹவநீயமாம்.

(6) வண்டியை ஸ்தாபிக்கும் மந்த்ரம். நுகத்தின் வடக்கு தெற்கு பாகத்தின்று வண்டியின் காதுகளை நூர் அகத்தை நேர் (நேர்) பார்ச்சட்டந்

பிர 2 அது 13.]

தைத்திரீய ஸம்ஸீதை.

நிற்கு ஒரு த்வாரத்தில் கயிற்றைப் போட்டுக் கட்டவேண்டும். தூகத்தின் தென்பாகத்தில் நிற்கும் முடிப்புக்கு அடுத்து அண்டைக்கொடுக்கவேண்டும்.

(7) வண்டிக்கு முட்டுக் கொடுத்த முனையை அடிக்க வேண்டும். தண்டாஸூரனால் முறிக்கப் பெற்ற மூன்றாவது வண்டிக்குப்பதிலாக ஒவ்வொரு வண்டிக்கு மேலே கோரையால் செய்தபாயைப் போடவேண்டும் (Vi—2—9)ல் மூன்றாவது பாய் என்று சொன்னது அவிர்த்தான மண்டபத்திற்கு வடக்கு தெற்குப்பக்கங்களில் மறைவுக்குக்கட்டியிருக்கும் இரண்டு பாய்களைக் குறித்துச் சொன்னதாம் இரண்டு வண்டிகளையும் உள்ளே வைத்து அவிர்த்தான மண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். தென்வண்டிக்கு முன்பு கிரகம் (ஸோமத்தை எடுத்தும் அகப்பை முகவியவைகளுக்காக அவகாசம் விட்டுத் தெற்கு உடக்காக ஆறு தூண்டுகள் நிறுத்த வேண்டும். இவ்விரு தூண்டிபத்திகள்மேல்தெற்குவடக்காக இரண்டுமூங்கில் களை வைக்க வேண்டும்.

(8) இப்படி நிலையாக நின்றவைகளின் முந்தினதைப்பார்த்துச் சொல்ல மத்தரம். ஹவிர்த்தான மண்டபமே விஷ்ணு என்றார் முன்வாசலிலுள்ளஸ்தம்பங்களின் மத்தியில் ஒரு தர்ப்பமாலையைமுடிந்திருக்க வேண்டும். அந்ததர்ப்பமாலையாவது, குறுக்கு மூக்கிலையாவது பார்த்து புருஷ ஹுடைய நெற்றியாகப் பாலித்துச் சொல்ல வேண்டும்.

(9) கீழ்மேல் மூங்கில்களை உயர்த்தி விஷ்ணுவின் தலையின் பின் பக்கம் என்று நடுப்பாயை மேலே போடவேண்டியது. ஒரு லலாடம், ஒரு பாய், நெற்றியின் ஓரங்கள் இரண்டு இப்படி மண்டபத்தின் மாதிரியே விசுவகர்மா தலையை நன்றாகத் தைத்திருக்கிறார்; பாய் என்பது சிரஸ்ஸை முடியிருக்கும் தோலுக்கொப்பாகும்.

(10) இருபக்கங்களிலும் பாய்களை நிறுத்த வேண்டும்.

(11) தக்பிணத்தூணை பாயோடு சேர்த்து தைத்து முடிபோட வேண்டும்.

மூடிச்சை அவிழ்க்கிறான். வருணபாசத்தில் இருந்தே அவைகளை விடுவிக்கிறான். அலம்பவேண்டும். யாகத்திற்குச் சந்தமாகச் செய்கிறான் ஸவி தாதேவதை ருக்கால் ஹோமம் செய்து ஹவிர்த்தான வண்டிகளை முன்னால் கொண்டுவருவார். ஸவிந்ரு தேவதையின் ப்ரோணையாலேயே இவைகளை முன்னால் கொண்டு வருகிறார்.

இரண்டு பக்கத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும் இந்த அக்ஷமே (அச்சு) துவ்வாக்கை உடைய வருணனும். அது (போகும் போது) சந்தம் செய்தாக யஜுமானன் வீட்டை கோக்கிச் சந்தம் செய்யும். இந்த க்ருகங்களுக்குச் ச்ரேயஸ்கரமான நல்லவாக்கைச் சொல்லும். க்ருகங்களே இருப்பிடமாம். தூது சாந்திக்காக.

ஹவிர்த்தாநாபிதானம்.

[காண் 1.

பத்ரி எண்ணை போடுகிறான். பத்ரி எல்லாருடைய மித்திரையாய் இது மித்ரத்துக்காக. பத்ரி யக்ஞத்திற்குச் செய்வதே மிதானமாம். ஆக வால் பத்ரியே யக்ஞத்தை ஆரம்பம் செய்கிறான். இது விச்சேதம் இல்லாமலிருப்பதற்கு.

(வண்டி) மார்க்கமாக அரக்கர்கள் உள்ளே ஹழைந்தி யக்ஞத்தைக் கெடுக்க நினைக்கிறார்கள். விஷ்ணு தேவதாகமான இரண்டு இருக்குக்களால் வண்டிப்பாதையில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். யக்ஞமே விஷ்ணுவாம். யக்ஞத்திலிருந்து அரக்கர்களை வெருட்டுகிறான். அத்வர்யு அக்ரியில்லாத இடத்தில் ஹோமம் செய்தால் அத்வர்யு அந்தனாவான். அரக்கர்கள் யக்ஞத்தைக் கெடுப்பார்கள் ஹோமம் செய்து வைத்து ஹோமம் செய்கிறான். அக்ரியுள்ள திலேயே ஹோமம் செய்வதாகும். அத்வர்யுவும் அந்தனாகமாட்டான். யக்ஞத்தை அரக்கர்களும் கெடுக்கமாட்டார்கள். 'கிழக்கு முகமாகச் செல்லுங்கள், ரகத்தை விந்நமில்லாமல் செய்யுங்கள்' என்றார். இவைகளை ஸுவர்க்கலோகத்திற்கு போகச் செய்கிறான். ப்ருதிவியின் சரீரத்தில் இங்கே ராமியுங்கள் என்றார். தேவயஜுனமென்பது இந்த ப்ருதிவியின் சரீரமே. 'ஹவிர்த்தானம்' என்பதே யக்ஞத்தின் சிரஸ்ஸாம், மேலலகத்திலிருந்தாவது கீழலகத்திலிருந்தாவது' என்ற ஆசிஸ்ஸைக் கூறும் ரிக்கால் வலது ஹவிர்த்தான வண்டியினுடைய மேகி(ஹி)யை [புடீச்சட்டத்தின் கடைசியில் பூமியில் தட்டும் கட்டையைத்] தட்டுகிறான். யக்ஞத்தின் சிரஸ்ஸிலிருந்தே யஜுமானன் ஆசிஸ்ஸை அடைகிறான். உபான் என்ற அஸூரனுடைய புத்ரன் தண்டன். வக்ட்கார தேவனோடு (ஸ்நேகம் செய்து) மூன்றாவது ஹவிர்த்தானத்தின் அச்சை முறித்தான். ஹவிர்த்தானங்களின்மேல் போட்டிருக்கும் மூன்றாவது பாய், மூன்றாவது ஹவிர்த்தானத்தை அடையச் செய்யும்.

அவிர்த்தானமே யக்ஞத்தினுடைய சிரஸாகும்; 'விஷ்ணுவின் லலாடமாகிறது. விஷ்ணுவின் ப்ருஷ்டமாகிறது.' என்றார், ஆகவால் இவ்வளவு தடவை கைக்கப்பட்டிருக்கிறது, 'விஷ்ணுவின் கைக்கும் நூலாவாய், விஷ்ணுவின் த்ருடமான முடிப்பாவாய்.' என்றார். தேவதையாலே ஹவிர்த்தானம் விஷ்ணு சம்பந்தமானது. முதலில் போட்ட முடிப்பை அவிழ்க்காமலிருந்தால் அத்வர்யு மூத்ரம் விடமுடியாமல் மடிவான், அதனால் அதை அவிழ்த்து விடவேண்டியது.

அநுவாகம் 14.

காம்ப — ஸாமிதேதீ — யாஜ்பா — புரோதவாக்யா
நாமபிதானம் ராகேஷாக்கிராக்ஷஸ்க்ராக்ஷொல்வம் இஷ்டிஷ்டியமாக ஸாமிதேதீ, யாஜ்பா, புரோதவாக்யங்கள் உள்ளன.

பிர 2 அது 14.]

தைத்திரீய லக்ஷணத்தை.

1. அக்கியே, மிருகத்தைப் பிடிக்க வீசப்பட்ட பாசம் போல், (ரக்ஷஸ்ஸுக்களைத்தடுக்கப்) பெருத்த பலத்தைக் கொடுத். அமைச்சரோடும் யானையுடனும் கூடின அரசனைப் போல், ரக்ஷஸ்ஸுகளுக்கு மேல் செல்லும் [விழும்.] விரைவில் ஓடும் பரனுடைய வேளையின் பின்பு போய்க் கொன்று, மிஞ்சியதை வெருட்டும். இராக்ஷஸ்களைக் கூரான பாணங்களால் அடியும்.

2 அக்கியே, உமது பொறிகள் சீக்ரமாக நாலுபக்கமும் விழு கின்றன. நீயும் பிகவும் ஜ்யாக்ஷஸ்ஸோடு கூடி அந்தப் பொறிகளால் அவ்ஸஸூரர்களின் மேல் முரட்டுத்தனமாய் விழும்.

மறுபடியும், ஜுஹுவால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹ விஸ்ஸால், இடை விடாமல் எரியும் பொறிகளையும் பெரிய ஜ்வாலைகளையும் (அஸூரர்களை ஹம்ஸிக்க) நாலுபக்க மும், விசேஷமாக உண்டாக்கும்.

3 அக்கியே, சித்ரவதை செய்யும் இராக்ஷஸன் எவன் தூரத் திலோ ஸம்பத்திலோ, இருக்கிறானோ அவனைக்குறித்து வெகுநிரைவில் அனைகவிதமான பாசங்களை விடும். ஒரு வனாலும் ஹிம்ஸிக்கப்படாமல் இந்தப்ரஜைகளைப் பரிபாலி யும், ஹிம்ஸிக்கும் இராக்ஷஸன் ஒருவனும் உமது ஸம் பத்தில் தைரிபமாக வராமலிருக்கட்டும்.

4 அக்கியே, நீர் எழுந்திரும் சத்ருக்களை நோக்கிச் சண்டை செய்யும். கூரான ஆயுதத்தை உடையவரே, நீர் சத்ருக் களை நன்றாய்த் தடியும் எங்களுக்குத் த்ரோகம் செய்தவனைக் கீழே தள்ளிக் காயந்த கட்டையைப்போல் எரித்து விடும்.

5 அக்கியே, எழுந்திரும் எங்களை எவர்கள் எ திர்க்குறர்களோ அவர்களை அடியும். அக்கிரே வீரத்தனத்தை வெளிப்படுத்து ம் ராக்ஷஸர்களின் ஸ்திரமான வீர்யத்தைப்ரயோஜனமற்ற தாகச் செய்யும். அடிக்கடி அடிப்பட்டவனானாலும் அடிப டாதவனானாலும் சத்ருக்களைக் கொன்றுவிடும்.

6. அத்யந்தம் இளமை வாய்ந்த அக்நியே, எந்த யஜமானன் தனது வீட்டுக்கு வந்து, பெருகும் உம்மை ஸ்துதிசெய்வதற்கு (அவிஸ்ஸைக்) கொடுக்கிறானே அவனே உமது அதுக்ரஹ ரூபமான நல்ல அபிப்ராயத்தை அறிந்தவன். நீரும் ஸ்வாமியாக நின்று தனம், யசஸ், க்ருஹங்கள் இவைகளைக் காட்டி இந்தயஜமானனுக்கு அனேக ஸ்துதிநங்களை அதுக்ரகம் செய்வீராக.
7. அக்நியே, எந்த யஜமானன் ஆயுஸ்முழுவதும் தனது க்ருகத்தில் நித்யமாகச் செய்யும் அவிஸ்ஸை லும்சஸ்த்ரங்களாலும் உத்தங்களாலும் உன்னை திருப்தி செய்ய விரும்புகிறானே அவனே ஸௌபாக்யசாஸி. சுபமான தானங்கள் கொடுப்பவன்.
8. அக்நியே, உம அதுக்ரஹ ரூபமான நல்ல எண்ணத்தைக் கொண்டாடுகிறேன் (புஜிக்கிறேன்) இக்காலத்தியதாயிரந்தாலும் கோஷத்தாதி கூடின இந்த (என்) (ஸ்துதியான) வர்த்ததை அடிக்கடி உண்டாயினும் உம்மிடத்தில் நன்றாய்ச் சேரட்டும் நாங்களும் உமது ப்ராஸாதத்தால்) நல்ல அச்வங்கள் ரதங்கள் இவைகளோடு உம்மை ஸேவிக்கிறோம். நீரும் அதுதினமும் எங்களிடத்தில் ஸாமர்த்தியங்களைச் சேர்ப்பியும்.
9. அக்நியே, இந்த லோகத்தில் அதுதினமும் பகலிரவுகளில் ப்ரகாசிக்கும் உம்மைத், தனக்காகச் ச்ரேயஸ்ஸை வேண்டினவன் விசேஷமாக உபசாரம் செய்யட்டும். அப்பேரது வினாயாடிக் கொண்டு, பனுகில் சந்திராஷத்தோடு, மனிதர்களுக்குள் தரங்களை அடைந்து உம்மைச் சேர்வோம்.
10. அக்நியே, உயர்ந்த அச்வங்களுடும், வேண்டிய ஹிரண்யத்தோடும் கூடின எந்த யஜமானன் ஹிஸ்கென்ற தந்ததை எடுத்து ரதத்துடன் எதிர் வருகிறானே, அவனை இரட்சிப்பீர். மேலும் எவன் உமக்கு அதிகிலத்தீரத்தை ஒவ்வொருநாளும் ப்ரீதியுடன் செய்கிறானே அவனுக்கு நீர் ஸகா ஆகிறீர்.

11. அக்கியே, உமக்கு நாங்கள் பந்துவாக இருப்பதால் (அஸு ரர்களின்) தேஜஸ்ஸை வார்த்தைகள் பேசியே நாசப்படுத்துகிறோம். இந்த பார்த்தவ்யம் பிதாவான கோதமரிடமிருந்து எமக்கு வந்தது. ஹோதாவே அத்யந்தம், யௌவ நத்தோடு கூடினவரே, யாகத்தை முடித்துக் கொடுப்பவரே, அடங்கின மனதுடன், நீர் எங்கள் வாக்கின் உண்மையை அறிவீர்.
- 12 தெளிவான புத்தியுள்ள (அக்கியே) பொய்யற்ற வர்களும் பாபங்களைத் தாண்டிப்பவர்களும், லகுவாய் ஸேவிக்கக் கூடியவர்களும், சோம்பலில்லாதவர்களும், ஹிம்சை செய்யாதவர்களும், ச்ரமயில்லாத வர்களுமான உமதுபாலகர்கள், உம்முடன் சேர்ந்தே யாகசாலையில் எங்களைக் காக்கட்டும்.
- 13 அக்நிமய உமது பாலகர்கள் அந்தகனான மமதையின் புத்ரனைக் காத்துக் கெடுதலை விலக்கி இரட்சித்தார்கள். ஸர்வத்தையும் அறிந்த (நீர்) நல்ல காரியங்களைச் செய்த அவர்களை ரட்சித்தீர். இராசுஸர்களான சத்ருக்கள் வஞ்சிப்புதற்கு நினைத்தும் முடிய வில்லையே.
- 14 அக்கியே, நாங்கள் உமது ப்ரோணையால் அந்நங்களைச் சாப்பிடுகிறோம். உமதுஸகாய்த்தால்யாகக்ரமாவைநிறைவேற்றுகிறோம். உம்மால் இரட்சிக்கப்படுகிறோம். ஸத்யத்தை விஸ்தாரப்படுத்துபவனே, ஐஹிக, ஆமுஷ்மி பவன்கள் இரண்டையும் ஸம்பாதித்துக் கொடும். (பக்தர்களிடத்தில்) லஜ்ஜையை விட்டு, ஸாதநங்களை அனுஷ்டானம் பண்ணும்படி செய்து ஸம்பாதித்துக் கொடும்.
15. அக்கியே, இந்த ஸமித்தால் உமக்கு பரிசாரணம் (ஊழியம்) செய்கிறோம், எங்களால் செய்யப்படும் ஸ்துதியைப்பெற்றுக் கொள்ளும், பேரில்லாத அரக்கர்களை கொளுத்தும், உபகாரத்தைச் செய்யும் தேஜஸ்ஸைப் பெற்றோனே, [வைரிகள் செய்யும்) த்ரோகத்திலிருந்தும் நிந்தையிலிருந்தும் அதுஷ்டார த்ரோஷத்திலிருந்தும் என்னைரட்சியும்,

ஸாமிதேவீ இத்யாதி.

[காண் 1.

16. அரக்கர்களைக் கொல்பவரும், அந்நத்தை உடைய வருமான அக்நியை விசேஷமாக வருத்திசெய்கிறேன்; ஜகத்துக்கு மிக்திரணும் விசால்மானவரு மான அக்நியைச் சரணமாக அடைகிறேன். இவ்விதமான யாக கார்யங்களால் ஜ்வாலை பெற்ற தீக்ஷணமான அக்நி ஹிம்ஸகர்களிடமிருந்து இரவும், பகலும் நம்மைக் காக்கட்டும்.
17. பெரிய ஜோதியுடன் இந்த அக்நி விளங்குகிறது. ப்ரபஞ்சங்களைத் தன்மஹிமையால் வெளிப்படுத்துகிறது. தாண்ட முடியாத ஆஸூரமான மாயைகளை, நாசம் செய்கிறது. அரக்கர்களைத் தொலைக்க இருகொம்புகளையும் (ஜ்வலைகளையும்) கூர்மைப்படுத்துகிறது.
18. அக்நியே கூரிய ஆயுதங்களுள்ள உமதுகிரணங்கள், (இந்தப் புரோடாசத்தால் த்வனியைச் செய்துகொண்டு அரக்கர்களைக் கொல்வதற்கே ஆகாயத்தில் முட்டுகின்றன. இதன் கிரணங்கள் நமதுசந்தோஷத்திற்கே ஏதிரிகளை முறிக்கின்றன. அரக்கர்கள் செய்யும் இடுக்கண்கள் இவைகளைச் சேரவில்லை.

சூழிப்பு.

இந்தப் பதினான்காவது அணுவாகத்தில் ப்ராகிருதமான ஸோமயாக விஷயம் சொல்லாமல் ரக்ஷஸ்களைக் கொல்லும் அக்நிக்கு இவ்விஷயைச் சொல்லும்போது இந்த அதுவாகம் முழுவதற்கும் விநியோகம். இதில் பதினெட்டு ரிக்குக்களுண்டு. அதில் பதினேந்து ஸாமிதேவீகள் அதாவது இவற்றைச் சொல்லி அக்நியை மூட்டவேண்டும். ஒன்று புரோதுவாக்யம். இரண்டு யாஜ்யங்களாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மூன்றும் பிரபாடகம்.

இம்மூன்றும் பிரபாடகத்தில் 14 அதுவாகங்களுள்ளன. அவை முறையே 118, 102, 58, 131, 60, 119, 81, 94, 105, 78, 76, 34, 97, 414. பதங்களுள்ளன. ஆதமொத்தம் இப்பிரபாடகத்தில் 1567 பதங்களாம், அவ்வணுவாகங்களின் முதற்பதங்கள் முறையே (1) தேவஸ்ய (2) ரக்ஷாஹ்ண (3) விபு (4) ஸத்வ (5) மதி (6) ப்ருதிவ்யா (7) இஷ (8) ஆததே (9) வாக் (10) ஸம் (11) ஸமுத்ர (12) ஹ்விஷ்மதி (13) ஹ்ருதே (14) த்வம், என்பனவாம்.

அறுவாகம் 1.

அக்ரீ ஷோமிய பச்வம்கத்வேந ஸூர்வோக்த சேஷபூத ஸதோநிர்மாணதி— (அக்சி) ஸோமன். இந்த தேவதை கருக்கான பசுவியைத் தைச் சொல்லும்போது (முதலில்) ஸதஸ்மண்டபத்தை (நிர்வாணம் செய்வது முதலியவற்றிற்கு) குறித்து இந்த அறுவாகம்.

1. லஸிகா தேவதையின் தூண்டுகலால் அக்ரீ தேவதைகளின் புஜங்களாலும் பூஷன் தேவதையின் கைகளாலும் உன்னை எடுக்கிறேன்.
2. நீயே, அப்ரி (மரத்தாலான மண்டுவட்டி.) நீ சத்ருவல்ல.
3. அரக்கன் சுற்றிக் கிழிக்கப்பட்டிருக்கிறான். சத்ருக்கள் கிழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; இரீதா அரக்கனுடைய கழுத்தை அறுக்கிறேன் எவன் என்னைத் தவ்ஷிக்கிறானோ அவனை நாமதுவேஷிக்கிறோமே இரீதா அவர்களுடைய கழுத்துக்களை அறுக்கிறேன்.
4. உன்னைத் தேவலோகத்துக்கும், உன்னை அந்தரிட்சத்துக்கும, உன்னைப் ப்ருஜினிக்கும்.
5. பித்ருக்கள் சங்கும் உலகம் சத்தமாக ஆகட்டும்.
6. நீயவம் (என்ற தான்பம்) (பிரித்து வைக்கும் சீக்கிரவாய் தவன். எங்களை விட்டுத் தவ்ஷிகளையும் சத்ருக்களையும் பிரித்து விடு.
7. (நீ) பித்ருக்களின் ஸ்தானம் ஆகியாய்.
8. தேவலோகத்தை. (மேலே) தாங்கு; அந்தரிட்சத்தை நிரப்பி, பூமியைத் த்ருடமாக்கு.
9. (உதும்பரக்கட்டையைப்பார்த்து) மித்திரன் வருணன், இவர்களுடைய தீடமான பிடிப்பினால் மருத்தின் புத்திர

அக்தி ஷோபீயம்.

[காண் 1:

ஞான த்யுதானன் என்ற தேவன், உன்னைக் குழியில் ஊன்றட்டும்.

10. ப்ராஹ்மண்யத்தையும் சூத்திரியத்தன்மையையும், நல்லப்ராஜையையும் தனஸம்ருத்திகையையும் கொடுக்கும் உன்னைச் சுற்றி மண்ணைத் தள்ளுகிறேன்.

ப்ராஹ்மண்யம், சூத்திரியத்தன்மை, நல்லப்ராஜை, தனஸம்ருத்தி (இவைகளைத்) திடமாகச்செய் [மைத்ராவுருணாதண்டத்தைப்பார்த்து] விண்மண் ரூபமான (ஒளதுபரீகட்டை)யின் துணி, அடிகலே, இந்தக்ருத்தால் நாலுபுறமும் த்ருப்தி அடையுங்கள். இந்த்ரன் காஉட்ரு மிடமாவாய் ஸ்வஜனங்களுக்கும் நிழலாவாய்.

ஸ்துதிகளால் அடையத்தக்கவனே, (இந்த்ர,) இந்தத்துதி ரூபமான வாக்குக்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து நிற்கட்டும். பெருகியஆயுளுள்ள உன்னைப்பெருக்கி யவைகளாகவும் எமது பிரியஸேவைகள் பிரியமாகவும் ஆகட்டும் [ரிக்கீவதம்மண் 1 சூக் 10, செய் 12 பார்க்க.]

இந்த்ரனுடைய (தைக்கும்) கயிராவாய், முடிப்பே, நீ இந்த்ரனுக்கானவன், திடமானவனாவாய். மண்டபமே, இந்த்ரனுடைய ப்ரீதிக்காக உன்னைத் தொடுகிறேன்.

மேலே கண்ட அதுவாகத்திற்கு, நேரான ப்ராம்மணம் 'ஸதோபீதானம்' என்பது:—[V1—2—10]

[அப்ரியை எடுக்க அடியில் விதிப்பார்.]

'ஸவிதாதேவதையின் ஞாண்டெலால்' என்று ஞாண்டெலுக்காக அப்ரியை எடுக்கவேண்டும். அசுவினி தேவதைகளின் புஜங்களாலும்' என்றார். அசுவினிகள் இருவரும் தேவர்களின் அத்வர்யுக்களாவார் பூஷண் தேவதையின் கைகளாலும்,' என்றார் இது அடக்கத்துக்காக. அப்ரி, என்ற இது வஜ்ரம் போலவேதான். 'நீயே அப்ரி நீ சத்ருவல்ல' என்றார் இது ஊர்திக்காக.

ஒவ்வொரு ஸந்தர்ப்பங்களிலும் அரக்கர்கள் யக்ருத்தைக் கொடுக்கப் பார்ப்பார்கள். அரக்கன் சுற்றிக் கிழிக்கப்பட்டான், சத்துருக்கள் கிழிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்" என்றார் இது அரக்கர்களை வீரட்டுவதற்கே, இதோ

புர 3 அது 1.] தைத்திரீய வம்ஷிதை.

அரக்கனுடைய கழுத்தை அறுக்கிறேன். எவன் எங்களைத் த்வேஷிக்கிறானோ எவனை நாம் த்வேஷிக்கிறோமோ, என்றார். இதில் இரண்டு புருஷர்கள். ஒருவனை இவன் த்வேஷிக்கிறான். மற்றொருவன் இவனை த்வேஷிக்கிறான். அவர்களுடைய கழுத்துக்களை உடனே அறுத்து விடுகிறான். "உன்னை தேவலோகத்துக்கும் உன்னை அந்தரிட்சத்துக்கும் உன்னைப் பருதிவிக்கும் என்றார், இந்த உலகங்களுக்காகவே ப்ரோக்ஷிக்கிறான். மேலே இருந்து கீழே ப்ரோக்ஷிக்கிறான். ஆதலால் முகத்திலிருந்து உதரம் வரையில் பலத்தைக் கொண்டு ஜீவிக்கிறார்கள். வெட்டுவது க்ரூமான காரியத்தை செய்வதேயாம். சாந்திக்காக ஜலத்தைக் கொட்டுகிறான். யவத்தோடு கொட்டுகிறான்; யவமே பலமாம், உதும்பரமும் பலமாம். ஆகையால் பலத்தையே பலத்தோடு சேர்ப்பிக்கிறான்.

உதும்பரக்கட்டை யஜமானனுக்குச் சமமான உயரத்தைக்கொண்டதாகும். யஜமானன் எவ்வளவோ அவ்வளவே பலத்தை இதில்வைக்கவேண்டும். 'நீ பித்ருக்கள் ஸ்தானம் ஆகிறாய்,' என்று பர்ஹிஸஸைக் கீழே பரப்பவேண்டும். தோண்டின குழியின் தேவதைபித்ருக்களாம்:—பர்ஹிஸஸைக் கீழே பரப்பாமல் (கட்டையை) ஊன்றினால் (முழுவதும்) பித்ருதேவதைகளை அடைந்துவிடும். [இவ்வளவு பித்ரு தேவதைகளைச் சேர்ந்தது. இவ்வளவு மனுஷ்யர்களுக்கு, என்ற விபாக மில்லாமல் போய்விடும்] ஆகையால் பர்ஹிஸஸைப் போட்டே ஊன்ற வேண்டும். பூமியிலேயே இதை ஊன்றினதாகும். பர்ஹிஸஸுக்கு ஸம்பந்தப்பட்ட பூமியிலேயே ஊன்றினதாக ஆகுமாம் 'தேவலோகத்தை மேலே தாங்கு, அந்தரிட்சத்தை நிரப்பி, என்றார். இது இவைகளை விலக்குவதற்காகவேயாம். 'த்யுதானன் என்ற மருத்தின் புத்ரன் உன்னை ஊன்றட்டும், என்றார். த்யுதானன் மருத்தின் புத்திரன். தேவர்களுக்கு ஒள்தும்பரியை ஊன்றினான். அவனாலேயே இது ஊன்றப்பட்டதாம் "ப்ராம்மணயத்தைக் கொடுக்கிறவனும் கூத்திரியத்தைக் கொடுக்கிறவனும்," என்றார் இது யஜுஸ்படிதான்.

'மண்விண்சூபமான அடிதானிகளே, இந்த க்ருத்தால் ' திருப்தி அடையுங்கள், என்று கட்டையில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். மண்விண் களையே ரஸத்தால் பூசுவதாகும் துளிமுதல் அடிவரையில்வழியவிட வேண்டும். இதனால் யஜமானனை சிரஸ்முதல் பாதபர்யந்தம் தேஜஸஸுள்ளவனாகச் செய்கிறான்.

'இந்த்ரானுடையது' என்று தட்டியைக் கீழே வைக்கிறான். ஏனெனில் ஸதஸுக்குத் தேவதைஇந்த்ரனாவான். எல்லா ஜனங்களின் சாயை என்றார் ஸதஸு என்பது எல்லா ஜனங்களின் சாயையே.

[சதியின் எண்ணிக்கைஸதஸ்ஸில் உள்ளவர்களுடைய வேண்டுகோளைப் பொறுத்ததாம்] சதி (Chadi)கூடாமேற் போடும்பர்யஅல்லது தட்டி.

அந்நி ஷோமீயம்.

[காண் 1.

தேஜஸ்ஸை வேண்டிவனுக்கு ஒன்பது சதிகளமைந்ததாக (ஸ்தஸ்ஸை) செய்யவேண்டும். த்ருவ்ருத் ஸ்தோமத்தால் அளவு பெற்றது தேஜஸ்ஸென்பது. த்ருவ்ருத்தென்பதுவே தேஜஸ்ஸாம். தேஜஸ்வீயாகவே ஆகிறான். இந்த்ரியத்தை (சக்தியை) விரும்புவனுக்குப் பதினென்று சதிகளமைந்ததாகச் செய்ய வேண்டும். த்ரிஷ்டுப் என்பது பதினேரகூரங்களுள்ளது. த்ருஷ்டுப்பேஇந்த்ரியம். இந்த்ரியமுள்ளவனாவான் சத்துருக்களுள்ளவனுக்குப் பதினேந்து சதிகளமைந்ததாகச் செய்யவேண்டும். வஜ்ரம்புகுணைந்துபிரிவையுடையது. (இது) சத்துக்களை ஜெயிக்கவாம். ப்ராஜையை விரும்புவனுக்குப் பதினேழு சதிகளமைந்ததாகச் செய்யவேண்டும். ப்ராஜாபதி பதினெழு பிரிவையுடையது. இது ப்ராஜாபதியை அடைய ஆகும். ப்ராதிஷ்டையை விரும்புவனுக்கு இருபதுசதிகளமைந்ததாகச் செய்யவேண்டும். ஸ்தோமங்களுக்கு இருபத்தொன்றுதான் ப்ராதிஷ்டை. இது ப்ராதிஷ்டையின் பெருட்டாகும்.

ஸா— [த்ருவ்ருத், பதினேந்து, பதினேழு, இருபத்தொன்று எனற பதங்களை ஸாமத்தை இவ்வளவு ஆவ்ருத்தி சொன்ன ஸ்துதிகள் என்பது குறிக்கப்படும். த்ருவ்ருத்தென்றது ஆவ்ருத்தியை குறிக்காமலிருந்தாலும் ஒன்பது இருக்குக்கள் உள்ளன என்பதைக் குறிக்கும் த்ருவ்ருத்துக்குத் தேஜஸ்ஸெற்பட்டதற்குக்காரணம் ப்ராஜாபதி முகத்திலிருந்து அக்நிசீயாடுகூட உண்டானதுதான் வீர்யத்தோடுகூடின ப்ராஜாபதியின் பாஹு விலிருந்து உண்டானதால் பதினேந்தை வஜ்ரமென்றார், பதினேழை ப்ராஜாபதி என்றதற்குக்காரணம் ஆசராவய என்றமந்திரத்திலுள்ள அக்ரங்கள் 17 எண்ணிக்கை என்பதே. த்ருவ்ருத் முதலியது 21 ல் அடக்கமானதால் 21, 33 ப்ராதிஷ்டைக்குச் சமமானதென்றார்.

ஸ்தஸ்ஸே உதாராம். உதும்பரமே பலம். மத்தியில் உதும்பரத்தை நாட்டுகிறார். மத்தியிலேதான் ப்ராஜைகள் பலத்தைத் தரிக்கிறார்கள். ஆதலால் மத்தியிலேதான் பலத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்.

யஜமான லோசத்தில் தென்தட்டிகள், சத்ருலோகத்தில் வடபுறத்தட்டிகள். தென்தட்டிகளை (வடதட்டிகள்) மேலே போட வேண்டும். இதனால் யஜமானனை மற்றவனைக் காட்டிலும் மேலாகச் செய்கிறான். ஆதலால் யஜமானன் மற்றவனைக்காட்டிலும் மேலானவன். இருக்குக்களைப் புல்வேர்களால் மூடுகிறான் இது வித்யாசம் காட்டுவதற்காகவே. ஆதலால் ப்ராஜைகள் அரண்யத்தை அண்டிப் பிழைக்கிறார்கள். ஸ்துதிகளால் அடையத்தக்கவனே, உன்னை இப்பாக்கள் சூழ்ந்து என்றார். இது யஜுஸ்படிதான். இந்த்ராணுடைய கயிருவாய் இந்த்ராணுடைய முடிப்பு என்றார் இந்த்ராணே ஸ்தஸ்ஸுக்கு தேவதை. முதல் போட்ட முடிப்பை அவிழ்க்காமல் போட்டு அத்தவ்யுதீர் வீடமுடியாமல் மாண்டு போவான். ஆதலால் அது அவிழ்க்கப்படவேண்டும்.

பிர 3 அற 1.] தைத்திரீய ஸம்ஷிதை.

குறிப்பு:—

இரண்டாவதுப்ரபாடகத்திலுள்ளோமலதையைப்ரதானமாகச் சொல்லி விட்டுப் பிறகு அவிர்தான மண்டப நிர்மாணம் வரையிலுள்ள கர்மாக்களைச் சொன்னார். இந்த 3ம் ப்ரபாடகத்தில் அக்நி ஸோமன் இவர்களுக்கான பசுவிஷயம் பிரதானமாகச் சொல்லப்படும். இதிலுள்ள 14. அநுவாகங்களின் விஷயம் விரியோகஸங்கிரஹக்காரரால் பின்வருமாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 1. ஸதஸ்ஸை நிர்மாணம் செய்வது (2) உபரவங்க ளென்ற குழியைத் தோண்டித் தல். (3) ஆக்நீதீர்ய. ஸதஸ் முதலிய இடங்களில் திஷ்ணிகைக் குறித்துச் சொல்லுதல் (4) வைஸர்ஜனஹோமம். (5.) யூபத்தைச் சேதித்தல் (6) சேதித்தயூபத்தை நாட்டல் (7) பசுவை யூபஸ்தம்பத்தின்கண் ஓட்டுதல் (8) பசுவைக் கொல்லுதல் (9) வபையை எடுத்தல் (10) வஸாஹோமம் (11) குதபாகங்களை ஹோமம் செய்தல் (12) வஸதீவரீ தீர்த்தத்தைக் கொண்டு வருதல் (13) பிழியவேண்டிய ஸோமத்தை வண்டியிலிருந்து இறக்குதல் (14) காம்யாஜ்யங்கள்.

(கல்பம்) பிறகு அக்வரீய வலது புறமாக வந்து மேற்கே போய் ப்ராசீனவம்சம் என்றசாலையில் நாட்டியிருக்கும் மூலக்கு நேர்க்கிழக்காக 6 அடிபோகவேண்டும் 7-வது அடியை வலது புறம் வைத்து அங்கே அப்ரியை வைக்க வேண்டும் அது ஒள்தம்பரீயத்துக்குக் காலமாம் அதற்குப் பிறகு அப்ரியை 1-ம் மந்த்ரம் சொல்லி எடுக்கவேண்டும்.

(2) அதை எடுத்து (2)ம்மந்த்ரம் சொல்ல வேண்டும் அப்ரி என்பது மரத்தாலானது. தோண்டுவதற்கான கருவி (மண்வெட்டி), மூகம் கூராயிருக்கும்; (3) ஒள்தம்பரியால் குழியைச் சுற்றிக் கிழிக்கிறான் (4) ஒள்தம்பரீக்கட்டையைப்ரக்ஷாலனம் செய்து கழுவி குழிக்கு நேரேவைக்கிறான். மேலே இருந்து கீழே ப்ரோக்ஷணம் செய்கிறான் (5) 'அவ்விடத்தில் (குழி) ஜலத்தைக் கொட்டுகிறான் (6) யவத்தை ஜலத்தில் போட (7) முஷ்டி பர்ஷிஸ்ஸைக் கீழே பரப்ப (8) உதம்பரக் கட்டையைத் தூக்கிவிடுத்த—(9) அதையே குழியில் வைப்பதற்கான மந்த்ரங்கள் (10) ப்ரதக்ஷிணக்ரமமாகச் சுற்றிமண்ணைப்போட (11) மைத்ராவருண தண்டத்தால் கட்டிக்க (12) மேல் பக்கம் யூபம் கவையாக இருத்தல் வேண்டும். அவைகளைக் காடுதன்பார் இவைகளைக் கீழ்மேலாக வைக்கவேண்டும். இந்தக் கவைளுக்கு நடுவில் ஹிரண்யத்தை வைத்துக் கருதத்தைக் கொண்டு வருவதால் ஆஹுதி செய்தல் வேண்டும் (13) யூபத்தை நிறுத்தின பிறகு கீழ்மேலாகக் கவைகள் வரும்படி தூண்களை நிறுத்தி மேலே, கீழ்மேலாகவும், தென்வடலாகவும் குறுக்கு மூங்கில்கள் போட மேலே மூன்று தட்டிகளை நடுவிலும், மூன்றைத் தெற்கிலும், மூன்றை வடபுறமும் போடவேண்டும். தெற்குப்புறம்போடப்பட்ட தட்டிகளின் துளி வடபுறத்தட்டிக்கு மேலே இருக்கவேண்டும் (14) மறைவுத்தட்டிகள் சுற்றிக் கட்டவேண்டும் (15) தென்புறமுள்ளவாசற் படித் தூண்க்குச் சேதத்தைக் கையில் வைத்து ஊசியால் தட்டியோடு சேர்த்துக் கட்ட வேண்டும்.

உபரவாபிதாநம்.

[காண் 1.

முடிபோடவேண்டும். மறுபடி வேலையான பிறகு முடிப்பை அவிழ்க்க வேண்டும். இப்படிவடபுறமுள்ள நிலைத் தூணுக்கும் செய்யவேண்டும். கடைசியாக மண்டபத்தைத் தொடவேண்டும்.

அநுவாகம் 2.

ஹவிர்தாநாப் யந்தரே—உபரவாபிதாநம். (மேலே சொன்ன அவிர்த்தான மண்டபத்துள்ளே ‘உபரவம்’ என்று சொல்லப்படும் குழிகளைக் குறிக்கும்.)

1. அரக்கர்களைக் கொல்வனவும், ‘வலகங்களை’ நாசம் செய்வனவும் விஷ்ணுவைத் தேவதையாகக் கொண்டனவுமான (உபரவமென்ற பெயர்வாய்ந்த குழிகளைத்) தோண்டுகிறேன்.
2. இதோநான் அந்தவலகத்தை எடுத்தெறிகிறேன், இதை யே நமக்கு ஸமானனே (நமக்கு) ஸமான மில்லாதவனே புதைத்து வைத்திருக்கிறான். நமக்கு ஸமமானவனாகவோ ஸமமில்லாதவனாகவோ எவன் விரோதம் செய்கிறானோ அவனை இதோ சிழ்ப்படுத்துகிறேன். காயத்ரீ மந்த்ரத்தால் வலகம் கெட்டுகிட்டது.
3. இங்கே என்ன? பத்ரம் (சேடிம்). “அது நம்மிருவருக்கு மிருக்கட்டும்.”
4. நீர் விராட். சத்ருவைக் கொல்லுவீர். நீர் ஸ்ரீராட். வேற்று ஜாதியில் பிறந்த சத்ருவைக் கொல்லுவீர். நீர் ஸ்வராட் க்ராமத்துக்கு வெளியிலுள்ள சத்ருவைக் கொல்வீர். நீர் விச்வராட். ஸர்வத்தையும் நாசம் செய்யும் பிறதேச சேனைகளுள்ள விரோதிகளைக் கொல்வீர்.
5. அரக்கர்களைக் கொல்வனவும், வலகங்களை மாய்ப்பனவும் விஷ்ணுதேவதையைச் சேர்ந்தனவுமான தீர்த்தங்களைப் போகாதிக்கிறேன்; அரக்கர்களைக் கொல்வனவும் வலகங்களை மாய்ப்பனவும் விஷ்ணு தேவதையைச் சேர்ந்தனவுமான யவதான்யங்களைத் தெளிக்கிறேன். நீ யவதான்யம். எங்க ளிடமிருந்து த்வேஷிகளை விரட்டு; சத்துருக்களை விரட்டு; அரக்கர்களைக் கொல்வனவும் வலகங்களை மாய்ப்பனவும்

பிர 3 அது 2.] தைத்திரீய வம்ஹிதை.

விஷ்ணு தேவதையைச் சேர்ந்தனவுமான பர்ஹிஸ்ஸாக் களைப் பரப்புகிறேன். அரக்கர்களைக் கொல்வனவும் வலகங்களை மாய்ப்பனவும் விஷ்ணு தேவதையைச் சேர்ந்தனவுமான ஆஜ்யங்களை ஹோமம் செய்கிறேன்.

6. அரக்கர்களைக் கொல்வனவும் வலகங்களை மாய்ப்பனவும் விஷ்ணு தேவதையைச் சேர்ந்தனவுமான இரண்டு (பலகைகளை) வைக்கிறேன். அரக்கர்களைக்..... தனவுமான பலகைகளை சுற்றிப்போடுகிறேன். அரக்கர்களை.... வுமான பலகைகளைச் (பர்ஹிஸ்ஸால்) சுற்றிப் பரப்புகிறேன். அரக்கர்களை..... தனவுமான பலகைகளைத் தொடுகிறேன்.

7 (கல்லீப்பார்த்து) நீ பெரியவன். பெரிய கற்களை அவயவங்களாகக் கொண்டிருக்கிறாய். இந்த்ரனுக்குப் பெரிய குரலோடு எங்கள் யாக விஷயத்தைக் குறித்துச் சொல்லும்.

குறிப்பு:—

முதலதுவாகத்தில் ஸதஸ் நிர்மாணம் செய்வதைச் சொன்னார். இதுகாறும் 36 அடிஅளவுள்ள மகாவேதியில் கட்டவேண்டிய உத்தரவேதி, அவிர்தானமண்டபம், ஸதஸ்மண்டபம் இவைகள் கட்டி முடிந்தன. அந்தமகாவேதியின் உத்தரதக்பிண பாகங்களில் ஆக்நீதீயம் மார்ஜாலீயம் என்ற இடங்களைக் கட்டுவதற்கு மந்த்ரங்கள் கிடையாது. ஆதலால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸ்தானங்களுக்கு நடுவில் எது மந்த்ரபூர்வகமாக நிர்மாணம் செய்யப்படவேண்டுமோ அது சொல்லப்படவேண்டியதாம். இப்போது உத்தரவேதியில் எல்லாம் சொல்லவேண்டியபடியால் அவிர்தான மண்டபத்துக்குள்ளுள்ள உபரவங்களைப்பற்றி இந்த இரண்டாவது அதுவாகத்திற் சொல்லுவார்.

தக்பிண அவிர்தான வண்டியி னடியில் முன்பக்கம் ஒருசாண் குறுக்களவும், அதே ஆழமுமுள்ள ஞான்கு குழிகளை. (1.) ஐச்சொல்லி வெட்டவேண்டும்.

‘வலகம்— ஜீர்ணமாய்ப் போன பாய்அல்லது துணித்தன்களைகளில் கட்டப்படும் எலும்பு, நகம், மயிர் காலடிமண் முதலியவற்றை விரோதிகள் மரணமடையப் பூயியில்புதைத்துவைப்பார்கள்; இதைவலகம் என்பார்.

அவிர்தானம் என்ற வண்டியே சிரஸ்ஸ்தானமாம்; உபரவக்குழிகள், செவி மூக்கு முதலிய ஓட்டைகளிலுள்ள ப்ராணசத்தி தங்கும் இடமாத

உபரவாபிதானம்.

[காண் 1:

லால்' அவீர்த்தானத்துக்கடியில் தோண்டுவது சரியே. அவீர்த்தானத்துக்குக் கீழ்ப்பக்கத்தில் பூமியில் உபரவங்களாதலால் உலகத்திலும் மேல் மண்டையேட்டிற்குக் கீழ்ப்பக்கமே ப்ராணஸஞ்சாரங்கள் என்றார்.

(2) குழியிலிருந்து மண்ணை வெளியில் போடவும் வலகத்தை அவிழ்த்து விடவும்; கீழ்ப்படுத்துகிறேன் என்று யஜமானன் காலின்கீழ் போடவேண்டும்.

ஸமானன்;— வித்யை, வித்தம், ஸௌபாக்யம், இவைகளிற்சமமானவன். காயத்ரம் என்ற சந்தத்திற்கு அபிமானியான தேவதையால் 'வலகம்' கெடுக்கப்பட்டது எனக்கொள்க;

(ப்ராஹ்மணம்) ப்ராண, அபான, கண், காது முதலியன வெல்லாம் சரீரத்தின் உள்ளே, ஒன்று சேரும். மேலே, ப்ராண சக்திகள் அதன் கோளங்களில் நிற்கும், ஒன்றுசேரா.

(3) (கல்பம்) யஜமானன் முன்பக்கம் தென்குழியிலும், அத்வாயு பின்பக்கத்தில் வடகுழியிலும் வலதுகைகளை விட்டு, தொட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது 'அத்வாயுஃவ, இங்கே என்ன இருக்கிறது? என்று யஜமானன் கேட்கவும், மற்றவர் 'கேசுமம்' (பத்திரம்) என்று பதில் உரைப்பார்.' அது நமக்கிருக்கட்டும்' என்று சொல்லவும், 'என்ன இருக்கிறது என்பதால் நமக்கு உபயோகமானது உபரவத்தில் எது, என்ற கேள்விக்கு ஸோமம் பிழிவது ஆனபிறகு அடையத்தக்கது எல்லாம் இருக்கிறதென்று பதில்.

(4) இதில் ஒவ்வொரு பாகத்தைச் சொல்லி ஒவ்வொரு உபரவங்களையும் தொடர்ந்தார். முன்பக்கத்தில் தென்பாகத்திலிருந்து ஆரம்பித்த வரிசையாகச் சொல்லவேண்டும். விராட் என்றால் விதம்விதமாய் விளங்கும் என ஸாயணர் வ்யுத்தத்தி கூறுவர். ஸம்ராட்—நன்றாக (ஸம்) விளங்குபவர், ஸ்வராட்—தானாகவே (ஸ்வ) விளங்குபவர், விச்வராட்—எங்கும் விளங்குபவர்; நாலுவிதமான சந்ருங்களில் முதலில் குறித்தது ஆந்தரமான இந்திரிய மனோவீருத்திகளைக் குறிக்கும்.

(5) முதலில் இந்தக் குழிகளில் தீர்த்தம் தெளிப்பதும், பிறகு மிஞ்சியதைக் கொட்டுவதும், யவதான்யங்களை அதன் மேல் போடுவதும், பிறகு தர்ப்பங்களைப் பரப்புவதும் பிறகு ஹிரண்யத்தை வைத்து வரிசையாக ஹோமம் செய்யவதுமாம் (கல்பம்.)

(ப்ராஹ்மணம்) ப்ராணன் ஈரமுள்ளதாம்:— வாய், மூக்கு, கண், முதலிய கோளங்களில் ஈரம் காண்பதால் ப்ராணங்கள் மயிருள்ளன— கண்ணிமை மூக்குகளில்: கோமம் காணப்படுகின்றமையால்.

பிர 3 அது 2] தைத்திரீய வம்ஷிதை.

(6) இரண்டு அபிஷேக வண்ண மென்னும் பலகைகளை வைக்கவும். இவைகளை முன்னால் இரண்டும் பின்னால் இரண்டுமாக முலைகளை அடித்து நக்ராமல் செய்ய வேண்டும். சில்லை எடுத்துச் சுற்றி வைக்கவும், பர்ஹிஸ்ஸால் சுற்றிலும் பரப்பவும், கடைசியால் தொடவும், மந்த்ரங்கள்.

(7) பலகைகளுக்கு இடையே கீழ்ப்பக்கம் கழுத்துபாகமும் ரோமம் மேலும் இருக்கும்படி மான் தோலைப் பரப்பவும். கற்களைத் தோற்பலகைகளின் மேல் பலத்தி அடிக்கவும்.

Vi—2—11 உபரவாபிதானம்

அவிர்தானம் என்ற வண்டி சிரஸ்ஸே; உபரவங்கள், ப்ராணங்களே யாம். அவிர்தானத்துக்குக் கீழே தோண்டப்படுகின்றன ஆதலால் சிரஸ்ஸில் ப்ராணங்களாம். தோண்டப் படுகின்றன, ஆதலால் சிரஸ்ஸுக்குக் கீழே [வி தி ப் பார்] கீழேப் ப்ராணங்களாம். அரக்கர்களைக் கொல்வனவும், வலகங்களை நாசம் செய்வனவும் விஷ்ணுவைத் தேவதையாகக் கொண்டனவுமானவைகளைத் தோண்டுகிறேன் என்றார். உபரவங்களுக்குத் தேவதை விஷ்ணுவாம். அஸுரர்கள் ஓட ஆரம்பித்துத் தேவர்களின் ப்ராணனை நாசம் செய்யவதற்கு வலகங்களை ஆழமாகப் புதைத்தார்கள். ஒரு முழுத்துக்கப்பால் அவைகளைக் கண்டெடுத்தார்கள். ஆதலால் முழும ஆழம் வெட்டவேண்டும்.

இதோநான் இந்த வலகத்தை எடுத்தெறிக்கிறேன். இடையே நமக்கு ஸமானனே ஸமானனல்லாதவனோவான எவன் புதைத்து வைத்திருக்கிறனோ என்றார். இரண்டு புருடர்கள். ஒருவன் ஸமானன். ஒருவன் ஸமானனல்லாதவன். இவர்களே அந்த வலகத்தைப் புதைத்தவர்கள். அதையே எடுத்தெறியவேண்டும்.

(ஒட்டைகளைக் கீழே) சேர்க்கிறான். ஆதலால் உள்ளே ப்ராணங்கள் சேருகின்றன (சந்திக்கின்றன.) மேலே ஒன்றுசேர்க்கக்கூடாது. ஆதலால் ப்ராணங்களும் ஒன்றுசேருவதில்லை.

ஜலத்தைக் கொட்டுகிறான். ஆதலால் உள்ளே ப்ராணங்கள் ஈரமள்ளனவாம். யவங்களோடு கூடினதாக (மேலே சொன்னபடி) கொட்டுகிறான். பலம்தான் யவம். ப்ராணங்கள் உபரவங்கள். ப்ராணசத்திகளில் பலத்தை வைத்ததாம். பர்ஹிஸ்ஸைப் பரப்புகிறான். ஆதலால் உள்ளே ப்ராணங்கள் மயிருள்ளவைகளாகும். ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்கிறான். தேஜஸ்தான் ஆஜ்யம். ப்ராணங்கள் உபரவங்கள். ப்ராணங்களில் தேஜஸை வைப்பதாம்.

அதிஷ்டவணம், என்ற ஸோமம் பிழிவதற்கான பலகைகள் ய்க்ருத்தி னுடைய தாடைகளாம், அவற்றைச் சேர்ப்பதில்லை. தாடைகள் சேர்க்கப்பட்டி

ருக்கவில்லையே. தீர்க்ககாலம் செய்யப்படும் லோமயாகத்தில் சேர்க்கலாம். திடமாக இருக்கும்படிக்கு. ஹவிர்தான மென்பது யக்ஞத்தின் சிரஸேயாம் (அதன்) ப்ராணங்கள் உபரவங்கள். தாடைகள் அதிஷ்டவணங்களாம்; நாவு தோலாம்; கற்களே பற்கள்; முகம் ஆஹவரீயம்; மூக்கு உத்தரவேதியாம். உதரம் ஸதஸாம். நாக்கார பற்களில் மென்று தின்பதும் வாயிற்போம். வாயில் போனவுடன் உதரத்திச் செல்லும். ஆதலால் அவிர்தானத்தில் தோலில் கற்களால் பிழிந்து ஆஹவரீயத்தில் ஹோமம் செய்து மேற்கே போய் ஸதஸில் பட்சிக்கிரூர்கள்.

எவன் யக்ஞத்தினுடைய முகத்தில் விராட்டின் கறவையை அறிவானோ அதை அவன் கறக்கிரூன். இங்கப் (பசு) விராட். அதன்தோல் இந்த சர்மம் அதன் மடி, அதிஷ்டவணப் பலகை. ஸ்தநங்களே உபரவங்கள். கற்களே. கன்றுகள். ருத்விக்குக்கள் கறக்கிரூர்கள். லோமமே பால், இப்படி எவன் அறிவானோ அவன் அதைக் கறக்கிரூன்.

அநுவாகம் 3.

ஆக்ரீதரீயஸத; பர்பிரிஜிஸ்தானேஷு. திஷ்ணயாபிதானம்; (= ஆக்ரீதரீயஸதஸ் முதலிய இடங்களில் திஷ்ணியங்கள் செய்வதைக் குறித்து

ஆக்ரீதரீய திஷ்ணயத்தைப் பார்த்து) அநேக விதமாகியும், (அவிஸ்ஸை) க்கொண்டு சேர்ப்பிக்கிரூய். (ஹோதரீய திஷ்ணியத்தைப் பார்த்து) அவிஸ்ஸைக் கொண்டு சேர்க்கும் வஹி. ஆகிரூய்—(ம்மதார வருணீய திஷ்ணியத்தைப் பார்த்து) மீதரன், வருணன் இவ்விருவர் ரூபமாக ஆகிரூய்—(ப்ராஹ்மணச் சம்ஸியைச் சேர்ந்த திஷ்ணயத்தைப் பார்த்து) ஸர்வதையும் அறியும் தூதன் ஆகிரூய் (போதரீய திஷ்ணயத்தைப் பார்த்து) ஆசைப்படத்தக்க விதவான் ஆகிரூய் (நேஷ்டாவைச் சேர்ந்த திஷ்ணயத்தைப் பார்த்து) லோமரட்சுக்களான அங்காரி பம்பாரி. என்றவர்களின் ரூபமாகிறீர்கள். (அச்சாவாகனைச் சேர்ந்த திஷ்ணயத்தைப் பார்த்து) அவஸ்யு, துவஸ்வாந் என்ற வாதவிசேஷங்களின் ரூபமாவீர். (மாஜாலீய திஷ்ணயத்தைப் பார்த்து) நீர் சுத்தம் செய்பவர். (ஆஹவரீயத்தைப் பார்த்து) நன்றாய் விளங்கும் க்ருசானு வாகிறீர். (ஆஸ்தாவத்தைப் பார்த்து) சுற்றி உட்கார யோக்யமான தும் பரிசுத்தமானது னாகிரூய். (சாத்வாலமென்றகுழியைப் பார்த்து.) வேதமாகப் போக

பிர 3 அது 3]

தைத்திரீய வம்ஷிதை.

வேண்டிய விஷயமானதும், இடைவெளிநிறைந்தது மானதாகிராய்; (பசு கொல்லப்படும் ப்ரதேசத்தைப் பார்த்து) ராக்ஷஸர்களால் தீண்டப்படாததும், ஹ்ருதயாக்ஷி ஹவ்யத்தைப் பாகஞ்செய்வது மாகிராய். [உதும்பரக் கட்டையைப் பார்த்து] ஸாமகர்களுக்காக உள்ள உட்காருமிடமாயும் ஸ்வர்க்கத்தை ப்ரகாசிக்கச் செய்வதுமானதாகிராய். (ப்ருஹ்மத்தின் ஆஸனத்தைப் பார்த்து) ப்ருஹமன் என்ற ருத்விக்கினுடைய (ப்ரோக்ஷண முதலிய கர்மங்களைச் செய்ய அனுமதி) ரூபமான ஜ்யோக்ஷியப் பெறுவதும் ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஸாத்ருச்யமான ஸ்தானமாகவயமாகிராய். (நூதனகார்கபத்யத்தைப் பார்த்து) ப்ரோஷ்டபதமென்ற நட்சத்திரமானதும் ஏகபாத்நென்ற தேவதா ரூபமுமாகிராய். [விடவேண்டிய கார்ஹபத்யத்தைப் பார்த்து] ப்ரோஷ்டபதமென்ற நக்ஷத்ரமு அஹிர் புத்ந்யை பென்றதேவதா ரூபமுமானவர் [2 மலே] சொன்ன ஆக்ரீதிரீயமுதல்விடவேண்டிய கார்ஹபத்யம் வரையிலுள்ள 16 ஸ்தானங்களில் அபிமானிக்கும்) அக்நியே, உமது ரொளத்ரமானஸேனையால் ராக்ஷஸர்களிடமிருந்து என்னைக் காவும். கர்மபலத்தைக் கொடுத்து என்னைப் பூர்ண மநோரதனாகச் செய்யும். என்னை நசம் செய்யாமலீரும.

குறிப்பு:—

ஆக்ரீதிரீய திஷ்ணியத்திற்கு அவர்யுபோய் ஸ்ப்யத்தால் தோண்டிச் சாத்வாலத்திலிருந்து சிவ்லு மண் முதலியவற்றை எடுத்துவைத்து திஷ்ணியத்தைக் கட்டி மணலால் தூவி சுத்தமாகவைக்கவும். பிறகு ஸதஸூக்ருள்ளே போய் முறைப்படி கீழே சொல்லிய திஷ்ணியங்களை வைக்க வேண்டும். ஹோதாதென்பக்கத்தில், மைத்ராவருணன் வடபுறம் ப்ராமணசம்வி போதா நேஷ்டா அச்சாவாகன், மார்ஜாலியன் இவர்களுடைய திஷ்ணியங்களை வைக்கவேண்டும். பிறகு ஆஹவந்யத்தைப் பூஜை செய்ய வேண்டும். மகாவேதியில் சாத்வாலத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள ஆஸ்தாவத்தைப் பார்த்து எழுந்து பூஜிக்கவேண்டும். அப்படியே சாத்வாலம், பசுசர்பணம், ஒளதும் யரீ ப்ரஹ்மாவின் ஆஸநம், கார்ஹபத்யம், தக்ஷிணக்ரி, முன் கார்ஹபத்யம் இவைகளை முறையே உபஸ்தாநம் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு மந்திரத்தோடும் ரொளத்ரோண என்ற வாக்யத்தைச் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.

Vi-3-1 — திஷ்ணியாபிதானம்:—

சாத்வால மென்ற குழியிலிருந்து திஷ்ணியம் என்ற அடுப்புகளைச் செய்கிறான் யக்ருத்திற்கு சாத்வாலம் யோசியாம் (பிறக்கும் இடமாம்). இதனால் யக்ரும் யோகியோடு கூடினதாகிவிடும்.

தேவர்கள் யக்ஞத்தைத் தோற்றர்கள். அதை ஆக்ரீதரம் என்ற தேவதையின் சாமர்த்தயத்தால் மறுபடியும் ஜெயித்தார்கள். ஆக்ரீதரமென்பது யக்ஞத்தினுடைய ஜயிக்கமுடியாத அம்சமாம். ஆக்ரீதரத்திலிருந்து திஷ்டணியங்களுக்கு அக்னியைக் கொண்டுவருவதாலும், அது யக்ஞத்தினுடைய ஜயிக்கமுடியாத அம்சமானதாலும், யக்ஞத்தை மறுபடி புதுப்பித்ததாகும்.

பஹிஷ்டபாவமாநம் என்ற ஸ்தோத்திரத்தைக்கானம் செய்யும் (ருத்விக் குகள் தோற்று விட்டவர்கள்போல் ஒடுகிறார்கள். பஹிஷ்டபாவமாந ஸ்தோத் திரத்தை முடித்தபிறகு ஆக்ரீதரனைப் பார்த்து அக்ரிகளை வெளியே இழு பர்ஹிஸ்டைப் பரப்பு, புரோடாசங்களைத் செய்,' என்பார் இதனால் யக்ஞத்தையே மீண்டும் ஜெயித்து மறுபடி விஸ்தாரப் படுத்தினதாக ஆகும் ப்ராத்தஸஸவனம் மாத்யந்தின ஸவனம் இவைகளில் ஆக்ரீதரீய திஷ்டணியத் திலுள்ள கொள்ளிக்கட்டைகளால் இழுக்கவேண்டும். (விஹரோத்) மூன்றாவது ஸவனத்தில் செத்தைகளைக் கொளுத்தி இழுக்கவேண்டும். இதனால் ஸோமத்திற்குத் தேஜஸ்ஸுண்டாகும். மேலும் இது புஷ்டியடைந்தத்கும்:—(திஷ்டணியஸங்கத்தைப் ப்ராசம்மை செய்கிறார்) திஷ்டணியங்களே அந்த லோகத்தில் ஸோமத்தை இரட்சிக்கிறார்கள். கொண்டுவரப்பட்டபோது ஸோமத்தைத் தாங்களேபோய் சுற்றி உட்கார்ந்தார்கள். இப்படி இதைஅறி கிறவனே பரிஜனங்களைப் பெறுவான்.

[சில திஷ்டணியங்களில் ஸோமாஹுதியை விதிப்பார்.] அந்த திஷ்டணியங்கள்) ஸோமபான மில்லாமல் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் தேவர்களிடத்தில் ஸோமபானத்தை வேண்டினார்கள். தேவர்கள் அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள்; இரண்டு இரண்டு நாமாக்களை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் அப்போது கிடைத்தாலும் கிடைக்கும். கிடைக்காமற் போனாலும் போகும்:’ என்று, பிறகு திஷ்டணியங்கள் அக்ரிகளாயின ஆதலால் இரண்டுபெயர்களை யிடையவன் ஸக்ருத்தியடைவன்.

அவர்களுள் அதி சமீபத்தில் உட்கார்ந்தவர்கள், ஸோமபானத்தை அடையாதவர்கள். (இவர்கள்) ஆஹவரீயன், ஆக்ரீதரீயன் ஹோதரீயன் மார்க்ஜாலீயன். ஆதலால் இவைகளில் ஆஹுதி செய்யவேண்டும். மற்றவர்களை விட்டு வஷ்டகாரம் செய்கிறான். ஏனெனில் இவர்கள் ஸோமப்ரணம் அடையாதவர்கள்.

தேவர்கள், கிழக்குப் ப்ராதேசத்தில் செய்த ஆகுதிகளால் மூன் செய்த அஸுரர்களை விட்டினார்கள். மேற்குப் ப்ராதேசத்தில் செய்த ஆகுதிகளால் பின்னின்ற அஸுரர்களை விட்டினார்கள்: கிழக்கே வேறு ஆஹுதிகள் செய்ய வேண்டும்: மேற்குப் பக்கம் உட்கார்ந்து திஷ்டணியங்களைப் ப்ராசுக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். முன்னும், பின்னும் முள்ளசுத்ருக்களை யஜமானன் விட்டி விடுவான். இப்படியே ப்ராஜைகளை உத்பாதனம் செய்வது ஒரு பக்கமும், ப்ராஜைகள் உத்பலிப்பது வேறுபக்கமும்.

பிர 3 அறு 4.]

தைத்திரீய வம்ஸிதை.

திஷ்டணியங்களைப் ப்ராணங்களாம், அத்வர்யு திஷ்டண்யங்களைத் தாண்டி மேற்கே சென்றால் ப்ராணங்களை ஒன்று சேர்த்ததாகும். ஆயுஸ்குறையும்:—ஹோதா என்பவன் யக்ஞத்தின் இந்தநாபியாம். நாபிக்குமேல் ப்ராணனும், கீழ் அபாணமாம். அத்வர்யு ஹோதாவைத் தாண்டி மேற்கே போனால் அபாணத்தில் ப்ராணனை வைப்பதாகும். ஆயுள் குறைவன்.

—அத்வர்யு கூட பாடக்கூடாது அத்வர்யு வாக்கில் வீர்யமுள்ளவன். அத்வர்யு கூடகாணம் செய்தால் உத்காதாவினிடத்தில் வாக்கைக் கொடுத்தவனாவான், இவன் வாக்கும் குன்றிவிடும்.

—ப்ரும்மவாதிகள் சொல்வதாவது:— ஸோமாஹூதி முடியாத வரையில், வதனைத்தாண்டி மேற்கே போகக்கூடாது: அப்படியாயின் (ப்ராசினவம்சத்தில் புகிய கார்ஹபத்யத்தில் செய்யவேண்டிய) தக்பிண ஹோமங்களை எப்படிச் செய்வது? தேவர்களுக்கு தக்பிண ஹோமமே முடிவாகும்.

பிறகு எதற்காகத்தான் தேவர்கள், இதுமுடிவா, இல்லையா என்று அனுக்ளை (சம்மதி) செய்வார்கள். ஆகீத்ரத்தைச் சுற்றிவந்து அதற்குடன்கே (நின்று மேற்கே போய் ப்ராசினவம்சத்தில்) தக்பிண ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும்: (இப்படிச் செய்தால்) ப்ராணங்களைச் சேர்த்து வைத்ததாகாது. சில திஷ்டண்யங்களில் தெளிப்பார்கள். சில திஷ்டண்யங்களில் தெளிப்பதில்லை. எதில் தெளிப்பார்களோ அதை ப்ரீதிபுள்ளதாகச் செய்கிறான். எதில் தெளிக்க வில்லையோ, அதை மந்தரத்தால் உபஸ்தானம் செய்கிறானே அதனால் அதை ப்ரீதி செய்கிறான்.

அறுவாகம் 4.

வேத்யாம் அக்ரீ ஷோமீய பசு அபிதாநாய அக்தி ஷோம் ப்ராணயநார்த்த வைஸீஜன ஸோமாபிதாநம்.

- 1 ஸோமனே; நீர், சரீரத்தைச் சேர்க்கும் அவர்களிடமிருந்தும் த்வேஷிகளிடமிருந்தும், (எங்கள்) விரோதிகள் செய்யும் மற்றச் செயல்களிலிருந்தும் காப்பாற்றுகிறீர். நீரே பெரிய பலமாகிறீர். ஸ்வாஹா. (ஸோமனே) (எங்களிடத்தில்) ப்ரீதி உள்ளவராயும் (அரக்கர்கள் காணக்கூடாதபடி அல்பமான தேகத்தையுடையவராயும் ஆஃயத்தின் பிந்துவைக்குடியும். கீழ்வாசல் வழியாக வெளியே வந்து எந்த அக்தியைக் கொண்டுபோகிறார்களோ அந்த அக்தி எங்களுக்குச் ச்ரேயஸ்ஸைக் கொடுக்கட்டும். இவர் வைரிகளே நாசப்படுத்திக் கொண்டு முன் செல்லட்டும், இவர் சந்தோஷ

வைஸர்ஜத ஹோமாபிதானம். [காண் 1.

- மான அந்தக்கரணத்தோடு சத்ருக்களை ஜயிக்கட்டும், அன்னலாபத்திற்காக ஏற்படும் சண்டையில் இவர் அன்னத்தை ஸாதித்துக் கொடுக்கட்டும். வ்யாபியான ஆஹவநீய அக்நியே, எங்களை அநுக்ரகம்செய்வதற்காக (சத்ருக்களிடத்தில்) விசேஷமான பராக்ரமத்தைக் காட்டும். நாங்கள் வாசம் செய்வதற்கு விசேஷமான (க்ருக, தனூதிகனோச்) செய்யும்-- க்ருதத்தால், ஜ்வாலையைப் பெறுபவரே, ஆஹுதி செய்யும் இந்த க்ருதத்தை (நெய்யை)க் குடியும். இந்த யஜமானனை விசேஷமாகப் பெருக்கும்.
- 2 மாரக்கம் தெரிந்த ஸோமன் தேவர்களுக்கு ஸ்தானமானதும், அலங்காரம் செய்யப்பட்டதும், யக்ருத்துக்குக் காரணமானதுமான அவிர்ஜேசத்தை அடைகிறான்.
- 3 அதிதியின் இருப்பிடமாவீர், அதிதியின் ஸ்தானத்தில் உட்காரும்.
- 4 (இதுகாறும் யஜமானன் ஸோமனை ரக்ஷித்தான். இதற்கு மேல்) ஸவித்ருதேவ, உங்கள் ஸோமத்தை, நீங்களே ரட்சியுங்கள், இப்படி ரட்சிக்குமுங்களை ஒருவனும் ஹிம்ஸிக்காமலிருக்கட்டும்.
- 5 ஸோமனே, தேவனை நீர், தேவர்களோடு இதோ சேர்ந்து விட்டீர். நானும், மனிதனாக மனிதர்களோடு புத்ரர்களோடும்; பசு, முதலிய தனபுஷ்டியோடும் சேர்ந்து விட்டேன்.
- 6 தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம், பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா, வருணபாசத்தினின்று இதோ விடுவித்துக் கொள்வேனாக, (ஸர்வஜனங்களுக்குமான) வைச்வாநரம் என்ற ஜ்யோதிஸ்சையும் ஸுவர்க்கத்தையும் பார்ப்பேனாக.
- 7 வ்ரதபதியான அக்நியே, நீர், வ்ரதங்களுக்கெல்லாம் வ்ரதபதியானவர், உம்மிடமிருந்த எனது சரீரம் என்னிடத்திலும், என்னிடத்திலிருக்கும் உமது சரீரம் உம்மிடத்திலும் இருக்கட்டும். வ்ரதபதியே, வ்ரதிகளான நம்மிருவர்களின் வ்ரதங்கள் இருக்கவேண்டியபடி இருக்கட்டும்.

பிர 3 அது 4.]

தைத்திரீய ஸம்வஹிதை.

குறிப்பு:—

மூன்றாவது அனுவாகத்தில் திவ்ணிகளை வர்ணித்தார். இது வரையில் வேதியிலுள்ள விசேஷ கிரீமாணங்கள் முடிந்தன. பிறகு அந்தவேதியில் அக்ரி, ஸோம, தேவதைகளுக்கு ஆன பசுவைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியது. அக்ரி, ஸோமன் இவர்களைக் கொண்டுவந்த பிறகு பசுவைப்பற்றி கூறவேண்டியதென்று அதற்காக வைஸர்ஜன ஹோமத்தைப் பற்றி இந்த அனுவாகத்தில் கூறுவார்:—

வைஸர்ஜன ஹோமத்தில் இரண்டு மந்த்ரம். கிழக்கு முகமாய்த் துவாரத்தின்வெளியே போகாமந்த்ரம். ஆறாவநீயத்தில் ஸ்ருவாவ்ருதி ஹோமமந்த்ரம். வைஸர்ஜனாஹு-திகள் ஸுவர்க்க லோகத்திற்காகச் செய்யப்படுகின்றன. (அவாந்தர தீக்ஷயினின்றும் விஸர்ஜனம் செய்யப்படுவதால் இதற்கு வைஸர்ஜனமென்று பெயர்.)

கார்ஹபத்யத்தில் இரண்டு இருக்குகளால் ஹோமம் செய்வார். யஜமானன் இரண்டு பாதங்களுள்ளவன். இது ப்ரதிஷ்டைக்காக. ஆக்ரீதத்தில் ஹோமம் செய்கிறார். இவரை, ஸுவர்க்கலோகத்திற்குச் சேர்ப்பிக்கும்.— தேவலோகத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் தேவர்களை ஹிம்லிக்கப் பார்த்தார்கள். ஸோம ராஜாவால் ராக்ஷஸர்களை விரட்டினார்கள். ராக்ஷஸர்கள் தங்களைப்பிடித்துக்கொள்ளாமலிருக்கும்படி தங்கள் சரீரங்களை அல்பாகச் செய்துகொண்டு ஸுவர்க்கலோகத்தை அடைந்தார்கள். ஸோமன் கிட்டினவனானார். ராக்ஷஸர்களை விரட்டுவதற்கு வைஸர்ஜனஹோமத்தைச் செய்கிறார்.

‘ஸோமனே, நீர் சரீரத்தைச் சேதிக்கும் அரக்கர்களிடமிருந்தும்,’ என்றார். ஏனெனில் இவர் சரீரத்தைச் சேதிக்கும் அரக்கர்களையே சேதிப்பவராம். “த்வேஷ்டிகளிடமிருந்தும், எங்கள் விரோதிகள் செய்யும் மற்றச் செயல்களிலிருந்து மென்றார். விரோதிகள் செய்யும் மற்றச் செயல்களே ராக்ஷஸர்களும். ‘நீரே, பெரிய பலமாகிநீர்,’ என்றார். விஸ்தாரமான ரக்ஷையைச்செய்யும் என்றபடி. “ப்ரீதி உள்ளவனாய் அல்பமான தேகத்தை உடையவராக ஆஜ்யத்தின் பிந்துவைக்குடியும்” என்றார் இது ராக்ஷஸர்கள் அதனை அடையக் கூடாதபடி. யஜமானனைச் சிறியதாகச் செய்து ஸுவர்க்க லோகத்தை அடையும்படி செய்கிறான்.

ஸோமத்தையும், பிழியும் கற்களையும், உரல்போன்ற வாயுபாத்ரங்களையும், த்ரோணகலசம் என்றபெரிய மரப்பாண்டத்தையும், எடுத்துக் கொள்வார்கள். யஜமானன் பத்ரியை அழைத்துச் செல்வார்கள். தங்களோடு வண்டிகளையும் இழுத்துச் செல்வார்கள்.

எவ்வெவை யஜமானனுடையவோ அவைகளெல்லாம் (அவனோடு ஸுவர்க்கலோகம் போம், ஸுவர்க்க லோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவேண்டு

மென்று 'நய' என்ற ரிககால் ஆகீந்தாம் என்ற அக்ரியில் ஆஹுத்செய்கிறார். ஆகீந்தரத்தில், கற்களையும் வாயுபாத்ரங்களையும், த்ரோணகலசத்தையும் வைக்கிறார். ஸோமத்தை மாந்தரம் இவைகளை விட்டுப் பிரிப்பார் சேர்த்து வைத்தால் கெட்டுவிடும்.— ஸோமரீக்கால் முன்பு செல்லும்படி செய்கிறான், தன் தேவதையோடு முன்சொல்லச் செய்கிறதாம். "அதிதியின் இருப்பிடமாவாய்: அதிதியின் ஸதானத்தில் உட்காரும்" இது யஜுரஸ்படிதான் 'இதுகாறும் யஜுமானனே ஸோமனை இரட்சித்தான். இசற்குமேல் ஸவித்ருதேவ, உங்கள் ஸோமத்தை' என்றார். ஏனெனில் ஸவிதா தேவனால் தூண்டப்பட்டு இதை. (ஸோமத்தை) தேவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறான். — ஸோமனே, தேவனான நீர், தேவர்களோடு இதோ சேர்ந்து விட்டீர்" என்றார் ஏனெனில் தேவனுடையால் தேவர்களோடு சேர்ந்தார். 'நான் இதோ, மனிதனாய் மனிதர்களோடு' என்றார். தானும் மனிதனானால் மனிதனோடு சேர்ந்தான். இந்த யஜுரஸ்படிச் சொல்லாவிடில், யஜுமானன், ப்ராஜை, பசு, இவைகள் இல்லாமல் போய்விடுவான், "பசு முதலிய தனபுஷ்டியோடும் சேர்ந்துவிட்டேன்" என்றார், வாஸ்தவத்திலேயே, ப்ராஜையோடும், பசுக்களோடும், இந்த லோகத்தில் இருப்பான், 'தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம்' என்றார். தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம் தான் (தகுதி). 'பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா' என்றார். பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதாகாரமே உரிமையாம். "வருண பாசத்தினின்று விடுவித்துக் கொள்வேனாக" என்றார். வருண பாசத்தினின்றும் விடுவிக்கப்படுகிறான். 'வ்ரதபதியான அக்ரியே, தனது பூர்வசீரத்தை (அக்ரியிடமிருந்து உடனே) திருப்பிப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.' எனச்சொல்வார்கள், 'பணக்காரன் தன்வசத்திலிருப்பதைத் திருப்பிக்கொடுப்பான், மாட்டான' என்றது யாருக்குத்தான் தெரியும். பிழியும் கற்கள் ஸோமராஜாலினுடைய திருட்டுக் கூட்டம். இப்படித்தேரிந்து ஆகீந்தரத்தில் பிழியும் கற்களை வைப்பவனைத் திருட்டுக் கூட்டம் தொடாது.

அநுவாகம் 5.

அகநி ஷோம பசு அபிதாநாய பச்வங்க யூபச்சேதநாபிதானம்.

1— (முன்பு நிற்கும் யூபத்துக்கான விருகூத்ததைப்பார்த்து,) வேறு (யூப வருகூதங்களை) விட்டு வந்திருக்கிறேன், மற்று வேறு மரங்களுக்கு ஸமீபத்திலும் போகவில்லை. உத்க்ருஷ்ட் (உயர்ந்த) லக்ஷணங்களுள்ளவனும், நிக்ருஷ்டலக்ஷணங்களில்லாதவனுமான, உன்னையே இதோ அடைந்திருக்கிறேன். அப்பேர்க்கொத்த விஷ்ணுவைத் தேவதையாகக் கொண்ட உன்னீதேவயாகத்திற்காகக்கொண்டாடுகிறேன்.

பிர. 3 அது 5.]

தைத்திரீய வம்ஹிதை.

2.—ஸஹித்ருதேவன் உன்னை மதுவால் (தேனால்) அபிஷேகம் செய்ய்பட்டும். ஓஷகிஷே, இதை (தர்ப்பத்தை ரட்சி. கோடாஸ்யே இதை ஹிம்ஸிக்காதே.

3.— (சேதிக்கப்பட்ட விருக்ஷத்தைப் பார்த்து) துனியால், வானத்தைக்கீழ்நீதே. மத்யத்தால் அந்தரீட்சத்தை ஹிம்ஸிக்காதே, பூமிஸ்யாடு சேர்ந்து இரு.

4... வனத்திற்குப் பதியான (விருக்ஷமே), நூறு கிளைகளாக வளர்வாயாக.

5— நாங்களும் ஆயிரம் கிளைகளாக வளர்வோமாக.

6... (சேதிக்கப்பட்ட விருக்ஷத்தைப்பார்த்து,) பளபளவென்று கூர்மையான இந்தக் கோடாஸ்யிஷேஷமானஸௌபாக்கியத்திற்காகமுன்கொண்டு வந்த(உன்னைச்சேதித்தால் நீ பயப்பட வேண்டாம்.)

7— சேசிப்பதால் உனக்கு ச்ரமம் ஏற்படாமலிருக்கட்டும். நல்ல வீரர்களைக் கொடுப்பவர் நீர், தனக்களையும் கொடுப்பவர்.

குறிப்பு:

5 முதல் 7 அதுவாகங்களில் ப்ரணீதர்களான அக்நி, லோம தேவதைகளின் பசுவைச் சொல்லவேண்டியது. இந்த 5ல் பசுவின் அங்கநுபமான யூபத்தைச் சேதனம் செய்வதைச் சொல்லுவார்.

1 யூபத்திற்கான விருக்ஷத்தை வேண்டிக் கொள்வதற்கும் அதைத் தொடுவதற்கும் மந்த்ரம், கல்பம்:— கீழ்வாசல் வழியாகச் சென்று சமபூமியில்தன்வித்திலிருந்துமுளைத்ததும் இலைகளையும் சாகைகளையும்விசேஷமாய்ப் பெற்றதும், துனி காயாமல் மேற்குப் பக்கமாய்ச் சாய்ந்து நிற்பதும், யூபத்திற்குத் தகுதியான துமான விருக்ஷத்திற்குநேரே நின்று அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும்.

2 யூபவிருக்ஷ மூலத்தை நெய்யால் தடவமந்த்ரம்.— யூபவிருக்ஷத்தை இரண்டு தர்ப்பங்களை இடையே வைத்து மஹக்க மந்த்ரம்:— யூபவிருக்ஷத்தைச் சேதிக்க மந்த்ரம்.

3 கீழ்ப்புறமாவது வடப்புறமாவதுவிழும் விருக்ஷத்தை அனு மந்த்ரணம் செய்யமந்த்ரம்.

யூபச் சேதநாபிதாதம்.

[காண் 1.

4 யூபவ்ருட்சத்தின் மிஞ்சின மூலத்தில் ஹிரண்யத்தை முந்தி வைத்த, அதன் பேரில் பரப்பி ஹோமக் செய்யமந்த்ரம்.

5 தன்னைத் தொட்டுக்கொள்ள மந்த்ரம்

6 யூபவ்ருக்ஷத்தின் அங்கத்தைச் சேதிக்க மந்த்ரம்.

7 யூபவ்ருக்ஷத்தின் துனியைச் சீவுவதற்கு மந்த்ரம்.

Vi—3—3 (cf 1—3—5) யூபகண்டன அபிதாதம்.

விஷ்ணு தேவதையைச் சொல்லும்ருக்கால் ஹோமம் செய்துவிட்டு யூபத்தை நெருங்குகிறான். தேவதையாக விஷ்ணுவைக் கொண்டதுவே யூபம். தன் தேவதையோடுபே யூபத்தை நெருங்குகிறான் “வேறு வருக்ஷங்களை விட்டுவந்திருக்கிறேன் மற்றுவேறு மரங்களுக்குஸமீபத்தில் போகவும் இல்லை” என்றார். ஏனெனில் வேறு விருக்ஷங்கடையும் விட்டு இருக்கிறார், வேறு மரங்களுக்கு ஸமீபத்திலும் போக இல்லை. “உத்க்ருஷ்ட லட்சணங்களுள்ளவனும் நிக்ருஷ்ட லக்ஷணங்களில்லாதவனுமான உன்னையே இதோ அடைந்திருக்கிறேன்” என்றார். ஏனெனில் உத்க்ருஷ்ட லக்ஷணங்களுள்ளதும் நிக்ருஷ்ட லட்சணங்களில்லாததுமானதையே அடைகிறான். அப்பேர்க்கொத்த விஷ்ணுவைத் தேவதையாகக் கொண்ட உன்னைத் தேவயாகத்திற்காகக் கொண்டாடுகிறேன் என்றார். ஏனெனில் சேவயாகத்திற்காகவே இதைக் கொண்டாடுகிறார்.

“ஸவித்ரு தேவன் உன்னை மதுவால் அபீஷேகம் செய்யட்டும்” என்றார். தேஜஸ்ஸாலேயே இதை ரட்சி, கோடாலி, (ஸ்வதிதி)யே, இதை ஹிம்ஸிக்காதே, கோடாலியே வஜ்ரம், இது சாந்திக்காக. கோடாலியைக் கண்டு பயந்த விருக்ஷத்தினுடைய முதல் மாச்சக்கையோடு தேஜஸ்ஸும் விழுந்து விடுகிறது. விழும் முதல் சக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதைத் தேஜஸ்ஸாலேயே எடுத்தது போலாம். இந்த லோகங்கள் யூபவிருக்ஷம் விழும்போது அதைக் கண்டு பயப்படும். “வானத்தை துனியால் கீறாதே.” ‘மத்யத்தால் அந்தரிட்சத்தை ஹிம்ஸிக்காதே’ என்றார். இதனால் இந்த லோகங்கள் விஷயமாகச் சமனம் செய்கிறதாகும். ‘வந்ததிற்கு பதியான (விருக்ஷமே) தூறு கிளைகளாக வளர்வாயாக’ என்று அறுத்த மரத்தில் ஹோமம் செய்கிறார். ஆசலால் அறுத்த மரங்களிலிருந்து தூறு குருத்துக்கள் கிளம்புகின்றன.

‘நாங்களும் ஆயிரம் கிளைகளாக வளர்வோமாக’ என்று ஆசீர்வர்த்தத்தைச் சொன்னார். வண்டியின் அச்சுப்படாதபடி. (மூலத்தை விட்டு)

பிர 3 அது 6] தைத்திரீய வம்முகிதை.

வெட்டவேண்டும் அச்சப்படும்படி வெட்டினால் வண்டி யினடியிலுள்ளீன் ட மரத்தினடியே யஜமானனது கோ, கண்டுகள் இவைகளை மரணமடை விக்கும். எவனுக்காவது ப்ரதிஷ்டை இல்லாமல் போகட்டும் என்று விரும் பினால் அவனுக்குக்கிளையை வெட்டவேண்டும் இதுவே விருஷங்களுக்குப்ர திஷ்டையைக் கொடாதது. இத்தனால் ப்ரதிஷ்டையில்லாதவரை ஆகிரான். எவனிடமாவது பசவில்லாமல் போகட்டு மென்று விரும்பினால் இலைகளில் லாமல் உலர்ந்த துளியுடன் வெட்டவேண்டும். இதுவே விருஷங்களுக் குள் பசவில்லாதது. அதனால் பசவில்லாமல் போகிரான். எவனிடமா வது பசுமியிருத்தி இருக்கட்டு மென்று விரும்பினால் வெகு இலைகளுள் ளதும் அநேக சாலைகளுள்ளது மாணதை வெட்டவேண்டும் இதுவே வ்ருட்சங்களுள் பசுவுள்ளது பசுவுள்ளவரைகவே ஆகிரான். ப்ரதிஷ்டை யடைந்ததை ப்ரதிஷ்டையை வேண்டிபவனுக்கு வெட்டவேண்டும். சம பூமியில் தன் வித்திலிருந்தே எதுவளருமோ, அதுவே விருஷங்களுள் ப்ரதிஷ்டை யுள்ளது. ப்ரதிஷ்டையே அடைகிரான். எதுமேற்கு திக்கில் வளைந் ததோ அதை வெட்டவேண்டும். அதுவே ய்க்ருத்திற்காகக் சாய்ந்ததாம். 5 முழம் (அரத்தி—2½ அங்குலம்) உள்ளதை உத்தரயக்கும் தனக்கு வரட் டும் என்று வேண்டிபவனுக்கு வெட்டவேண்டும். பங்க்திக்கு ஐந்தகூர்ங்க ளாம், யக்கும் ஐந்தாலானதாம். இவளை உத்தர (சிலாக்கியமான) ய்க்கும் அடையும். ப்ரதிஷ்டை வேண்டிபவனுக்கு ஆறுமுழம், ருதுக்கள் ஆறும். ருதுக்களில் ப்ரதிஷ்டையை அடைவான். பசு வேண்டிபவனுக்கு ஏழு முழம். சக்வரிக்கு ஏழுபாதம், சக்வரியேபசுக்கள், பசுக்களையே அடைகிரான். தேஜஸ்ஸை வேண்டிபவனுக்கு ஒன்பதுமுழம்:— இதே த்ருவருத் ஸ்தோமத்தின் அளவு. த்ருவருத்தே தேஜஸ்யம். தேஜஸ்ஸுள்ளவரை ஆகிரான். இந்திரியம் (சக்தி) வேண்டிபவனுக்குப் பதினொரு முழம். த்ருஷ்டிப் புக்கு பதினொரு அட்சரம். த்ருஷ்டிப்பே இந்திரியம். இந்திரியமுள்ளவரைக வே ஆகிரான். சத்துருக்களுள்ளவனுக்குப் பதினாந்து முழம்:—வஜ்ரம், ப தினாந்து, இது சத்ருக்களை அடக்குவதற்காம். ப்ரஜை வேண்டிபவனுக்குப் பதினேழு முழம். ப்ரஜாபதி பதினேழாம், ப்ரஜாபதியை அடைவதற்கு இது ஆகுமாம். ப்ரதிஷ்டையை. வேண்டியவனுக்கு இருபத்தொன்றாகும். இருபத்தொன்றே ஸ்தோமங்களின் ப்ரதிஷ்டை. இது ப்ரதிஷ்டைக்காக.

இதற்குள்முடி முகங்கள் (corners.) காயத்ரிக்கு எட்டு அக்ஷரங்கள். காயத்ரியே தேஜஸ். காயத்ரியை ய்க்ருத்தின் முகம் (ஆரம்பம்). யக்ருமுதமான காயத்ரியோடு தேஜஸ் ஸமானமானது.

அநுவாகம் 6.

(ச) சிந்நஸ்யயூபஸ்யஸ்தாபநம் (வெட்டின யூபத்தை யூன் றதல்) யூபத்தின். அடியைப் பார்த்து), உன்னைப் பூமிக் கும். (நடுவைப் பார்த்து) உன்னை அந்தரிட்சத்திற்கும் (துணியைப்பார்த்து) உன்னை வரனத்திற்கும்.

யூபச் சேதநாபிதாதம்.

[காண் 1.

- 2— பித்ருக்கள் தங்கும் லோகம் சத்தமரக இருக்கடும் — நீ யவம். எங்களைவிட்டுத் தவேஷிகளையும் சத்ருக்களையும், விசட்டு — பித்ருக்கள் தங்கும் ஸ்தான மா கிருய்.
- 3— (ஈக்கையைப் பார்த்து.) யூபத்தை நாட்டும் விஷயத்தில் நல்லவனாவாய், மூன்று சக்கைகளில் நீ முதல்வன். மரத்தாலான இந்த யூபம், உன் மேல்நிறமறது. அந்த யூபத்திற்கு அறங்கி கொடு.
- 4— ஸகித்ரு தேவன் உன்னை மதுவால் அபிஷேகம் செய்யட்டும்.
- 5— நல்லபலன்களோடு கூடியன ஒஷதிகளுக்காக (சஷாலயே) உன்னை யூபத்தின் நுனியில் கட்டுகிறேன். (பரதிமுஞ்சாமி.)
- 6— வானத்தைத் தாங்கு, அந்தரிக்ஷத்தைப் பூரணம் செய். பூமியை அன்டயிதால் த்ருடப்படுத்து.
- 7— (யூபத்தின் அபிமான சேவதையாகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து.) உமது ஸ்தானங்களை அடைய ஆசையுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். இந்த ஸ்தானங்களை அடைந்தவர்கள் அனைக்கிரணங்களோடு ஒளியுடனே விளங்கி (ஒருக்கூலும் அவைகளை விட்டுப் போகார்கள். இங்கேதான் மகான்கள் ஸ்துதிகாண்க்கள் செய்யும் மாகவிஷ்ணுவின், பரம்பதம் விளங்கும். [இதை, ருக்வேதம். மண் 1. சூக் 15A செய் — காண்க, கொஞ்சம் வித்யாஸ முண்டு.]
- 8— விஷ்ணுவின் கர்மங்களைப் பாருங்கள். இவைகளால் வைதிக — லௌகிக. வரதங்களை தீர்மானம், செய்திருக்கிறார் இவரே, இந்தரணை செர்ந்த தேரமுன் (ருக்வேதம் மண், சூக் 22 செய் 19 பார்க்க).
- 9— ஸூரிகீள் (ஶ்ரானிகள்) விஷ்ணுவின் உத்தமமான ஸ்வரூபத்தை (தீர்மலமான) ஆகாயத்திற்கு பரந்து விளங்கும்

பிர 3. அது 6.] தைத்திரிய வம்வறிதை.

கண்ணைப்போல், ஸதாகாலமும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

10-பராம்மண ஜாகியைக் கொடுப்பதும், சுத்திரிய ஜாகியைக் கொடுப்பதும், நல்ல பராஜையைக் கொடுப்பதும், ஐசுவர்ய ஸம்ருத்தியைக் கொடுப்பதுமான உன்னைச் சுற்றி மண்ணைத் தள்ளுகிறேன். பரஹமத்தைக் கிடமாக்கு. சுத்திரத்தைக் கிடமாக்கு. பராஜையைக் கிடமாக்கு ஐசுவர்ய ஸம்ருத்தியைக் கிடமாக்கு.

11—(யூபமே) நீ சுற்றிலும், தர்ப்பையால் செய்த கயிற்றால் சூழப்பட்டிருக்கிறாய். தேவர்களின் பராஜைகளான (மருத சணங்கள்) உன்னைச் சுற்றி சூழ்ந்திருக்கட்டும். அதுபோலவே இந்த (யஜமானையுடைய) (கனம், புத்திர மித்ராஜி) ஸம்பத்துகளும், மனிதர்களும் சுற்றி நிற்கட்டும்.

12—அந்தரிட்சத்தின் மத்யபாகத்தில் உன்னை. (ஸ்வருணை)ச் சொருகி வைக்கிறேன்.

குறிப்பு:— முன்னணுவாகத்தால் சேதிக்கப்பட்ட யூபத்தை பரகூலனம் செய்து சவாலத்தைச் சேர்த்து குழிக்குக் கிழித்துப்பறம். கிடத்தவேண்டும். ஆஹவரீயத்திற்கு வடபுறம் நின்ற கீழே இருந்து மேலாகப் போகுகிறதை

‘சவாலம்’ என்பது யூபத்தின் துனியில். சேர்த்திருக்கும் 8 துனியுடன் கூடின் மரத்துண்டு.

2-வது, குழியில் ஜலத்தை ஜ்ஜற்றமந்த்ரம், யவதான்யத்தைச் செளரிக்க அதன்மேல் பாகிஸைப் பரப்ப மந்த்ரம், ஒரு முஷ்டியைப் பாதி கீழ் துனியோடும் பாதி வடக்கு துனியாகவும் பிரத்துப் பரப்ப மந்த்ரம்.

3-ல் யூபத்தின் துண்டை குழியில் போடுவதற்கு மந்த்ரம்.

4-ல் யூபத்தின் துனியை நெய்யால் பூச மந்த்ரம்.

5-ல் யூபத்தின் அக்ரத்தில் சவாலத்தைக்கட்ட மந்த்ரம்.

6-ல் யூபத்தை நேரே நிறுத்த மந்த்ரம்.

7-ல் குழியில் யூபத்தை ஸதாபனம் செய்யு மந்த்ரம்.

8-ல் 9-ல் ஆஹவரீயத்திற்கு நேரே அக்ரீக்கு சமீபத்திலிருக்கும் சவாலமுஷ்டியை நிறுத்தல்.

10-ல் பரதகூலனமாக மண்ணைத் தள்ளி. மைத்ராவருண தண்டத்தால் டெட்டிக்க மந்த்ரம்.

- 11-ல் ப்ரதக்ஷிணமாக மூன்றுதரம்கயிற்றால் யூபத்தை சுற்றமந்தாம்.
12-ல் யூபத்தின் கடுக்கயிற்றில் ஸ்வருவை (யூபசகலத்தை)ச் சொருக ம—ம்.

“உண்ணைப் பூமிக்கும், உண்ணை அந்தரிட்சத்திற்கும் உண்ணை வானத்திற்கும்” என்றார், லோகங்களுக்காகவே இதைப் ப்ரோக்ஷிக்கிறார். அடியிலிருந்து உயரப் ப்ரோக்ஷிக்கிறார். ஏனெனில் ஸ்வர்க்கலோகம் உயர இரும்புதுபோலவாம். (குழியைத்) தோண்டும் காரியம் க்ரூரமானதைச் செய்தது போலாம். சாந்திக்காக ஜலத்தைக் குழியில் கொட்டுகிறார். யவத் (barley) தோடு கொட்டுகிறார். யவம் சக்தியாம். யூபம். யஜமானனுக்குச் சரியான அளவுடையதாம். எவ்வளவு யஜமானனோ இதில் அவ்வளவு சக்தியை வைக்கிறான். பித்ருக்கள் நங்கும் ஸ்தானமாகிறாய் என்று பர்ஹிஸைப் பரப்புகிறான். வெட்டப்பட்ட குழிக்குத் தெய்வம்பித்ருக்களாம். பர்ஹிஸைப் பரப்பாமல் (யூபத்தை) உண்ணினால் பித்ருக்கள் அதற்குத் தேவதையாவார்கள் பர்ஹிஸைக் கீழே பார்ப்பீ இர்தப் பூமியிலே ஊன்றினதாம். யூபத்தின் வெட்டிச்சுக்கையைக் கீழே போடுகிறான் தேஜஸோடு கூடினதாக இதைச் செய்கிறான் ‘ஸவித்ருதேவன் உண்ணை மதுவால் அபிஷேகம் செய்யட்டும்’ என்றார் இதை. தேஜஸாலேயே அபிஷேகம் செய்வதாம். நல்லபலங்களோடு கூடின ஒஷதிலுக்காக என் றுசுவாலத்தைக் கட்டுகிறான். ஆதலால் ஒஷதிகள் மேலேயேயே அவ்வேந்தாங்குகின்றன அதை செய்யால் பூசுகிறான். ஆஜ்யமே தேஜஸ். அக்நிக்கு ஸமீபத்திலுள்ள துணி அளவுள்ளவன் யஜமானன். அக்நிக்கு ஸமீபத்திலுள்ள துணியை நெய்யால் பூசுவதால் யஜமானனைத் தேஜஸால் பூசின துபோலாம். அடிவரையில் பூசுகிறதால் யஜமானனை முழுவதும் தேஜஸால் பூசினதாம். எவ்வாப்பக்கத்திலும் தடவுகிறான் இவளிடத்தில் கொஞ்சமும் விடாமல் தேஜஸை வைக்கிறான். வானத்தைத் தாங்கு, அந்தரிக்ஷத்தைப் பூரணம் செய்கின்றார் இந்த லோகங்கள் தனித்துப் பிரித்திருப்பதற்காக.

விஷ்ணு ருக்கால் சலபிக்கிறான். யூபம் தேவதை விஷயமாக விஷ்ணுவைச் சேர்ந்தது தன் தேவதையோடு இதைக்கல்பிக்கிறான். இரண்டுருக்களால் கல்பிக்கிறான். யஜமானன் இரண்டு பாதங்களுள் எவன் இது ப்ரதிஷ்டைக்காக.

எவனைக்குறித்து தேஜஸாலும், தேவதைகளாலும், இந்திரியத்தாலும் (சக்தியாலும்) பிரிபட்டவனாகச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறானோ அவனுக்கு அக்நிப்பக்கத்து துணியை ஆஹவநீயத்திலிருந்து எப்படியாவது திருப்பி விடவேண்டும். (அப்போது) தேஜஸாலும் தேவதைகளாலும் இந்திரியத்தாலும் பிரித்து விடுகிறான். எவனைக் குறித்துத் தேஜஸாலும் தேவதைகளாலும், இந்திரியத்தாலும் சேர்க்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறானோ அக்நிப்பக்கத்து துணியை ஆஹவநீயத்திற்கே நேராக ஊன்றவேண்டும் அப்போது தேஜஸாலும் தேவதைகளாலும் இந்திரியத்தாலும் சேர்த்து விடுகிறான்.

பிச 3. அது 6.] தைத்திரீய வம்ஸிதை.

பிரம்மண ஜாதியைக் கொடுப்பதும் கந்திரீய ஜாதியைக் கொடுப்பதுமானவண்ணை, என்றார் இது யஜுஸ்படிதான்.

கயிற்றால் சுற்றுகிறான். கயிறே பலம். யூபம் யஜுமான் அளவாம். யஜுமானை பலத்தோடு சேர்ப்பிக்கிறான். மத்யக்கயிற்றைத் தன் நாபிக்கு நேரே சுற்றுகிறான்; நாபிக்கி நேராகவே இவ்விடத்தில் பலத்தை வைக்கிறான். ஆதலால் நாபிக்கு நேராகவே பலத்தை புணிக்கிறார்கள். எவனைக்குறித்து, பலத்தை விட்டு இவனை விலக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறானே மேலேயாவது கீழேயாவது தள்ளவேண்டும். பலத்தை விட்டு இவனைக்கி விடுகிறான். எவனைக்குறித்து மேகம் வர்வதிக் கட்டுமென்று விரும்புகிறானே அவனுக்குக் கீழே (கயிற்றை)த் தள்ளவேண்டும்.

மழையையே கொடுக்கிறான். மழை பெய்யாமலிருக்கட்டும் என்று விரும்பினால் உயரத் தள்ளவேண்டும். மழையும் இறங்காது.

பிக்குக்களுக்குத் தோண்டிய இடமும், அசுற்கு மேல் கயிறுவரையில் மனுஷ்யர்களுக்கும், ஓவந்திகளுக்குக்கயிறும்விசுவேதேவர்களுக்கு கயிற்றுக்குமேல் சவாலும் வசையிலும், இந்த்ரனுக்குசவாலமும், சாதயர்களுக்குமற்றதமாக இப்படி இது(யூபம்)ஸ்ரவதேவதைகளையும் கொண்டது. யூபத்தை ஊன்றுவதால் ஸ்ரவதேவதைகளையுமே பரீதிசெய்கிறான்.

யக்ஞத்தால் தேவர்கள் ஸுவர்க்க லோகத்தை அடைந்தார்கள் அவர்கள் யோசித்தாவது மனுஷ்யர்கள் நம்மைப்பின்பற்றுவார்களா என்று யூபத்தால் மோஹப்படும்படி (யூபயித்வா) செய்து தாங்களே ஸ்வர்க்கம்சென்றார்கள். அதை ரிஷிகள் யூபத்தையே கொண்டு தெரிந்துகொண்டார்கள் ஆதலாலே யூபத்தை [மோஹம்-யூப-விமோஹநே என்றதாது அர்த்தத்தை ஒட்டி] யூபமென்கிறோம். ஆகையால் யூபத்தை நாட்டுவதால் ஸ்வர்க்கம் அறியப்படுகிறது.

ஆஹவநீயாக்கிக்குப் பூர்வதிக்கில் ஊன்றுகிறான். பூர்வகாலத்தில்தான் யக்ஞத்தைப்பற்றினதெல்லாம் அறியப்படுகிறது. கார்யம் நஷ்டமான பிறகு இது செய்திருக்க வேண்டிய தென்று எதைச் சொல்லுகிறோமோ அதுவே அறியப்பட வேண்டியது.

ஸாத்யானென்ற (தேவதைகள்) க்ஷுப்தமான யக்ஞபாகத்தை அல்லமான தென்று நினைத்தார்கள். யக்ஞம் அவர்களைத் தொடவில்லை. யக்ஞத்தில் மிகுந்ததே அவர்களைத் தொட்டது.

அக்நியில் அக்நியைக் கடைந்து போடுவதே யக்ஞத்தின் மிகுதி: யூபத்தினது மிகுதி சவாலத்திற்கு மேலுள்ளது. இதுவே அவர்களுக்கு பாசமாம். அவைகளாலேயே அவர்கள் பரீதி அடைகிறார்கள். 3

முன்பு தேவர்கள் ஸோம யக்ஞம்ஸ.ராப்தி ஆனபோது ஸ்ருக்குக்களையும், யூபத்தையும் அக்நியில் போட்டுவிட வெண்ணி, யக்ஞவிநாசமுண்டாகுமே என்று நினைத்தார்கள். ப்ரஸ்தரத்தால் ஸ்ருக்கையும் ஸ்வருவால் யூபத்தையும் மீட்டு வாங்க எண்ணி ஸோமயாகம் முடிந்த வுடன் ப்ரஸ்தரத்தை அக்நியில் போடுகிறான் ஸ்வருவையும் ஹோமம் செய்து விடுகிறான் இதயக்ஞம் கெடாமலிருப்பதற்காக

அ நுவாகம் 7.

யூபே பசுநியோஜநாததம் உபாசரணாபிதானம். (யூபத்தில் பசுவைக்கட்ட வேண்டியதற்காக பசுவை ஒட்டிக்கொண்டு வருவதைச் சொல்லும்.)

- 1 (பர்ஹிஸ்ஸைப் பார்த்து) (பசுவென்ற தேவாநந்திற்காக) உன்னை எடுக்கிறேன். (புரசுக் கொம்பைப் பார்த்து) நீ சமீபத்திற்குக் கொண்டு போகிறவன் இந்நகப்பசுவின் ஹருதயாதி அங்கங்கள் அக்நி, ஸோமன், முதலிய தேவர்களையும் தேவர்களைச் சேர்ந்த பிரஜைகளையும் சமீபத்தன் யாகநிர்வாகர்களையும், சேஷத்தை உண்ண விரும்பியவர்களான ருத்விக் க்களையும் (அடைந்தன.) ப்ருஹஸ்பதியே, ஹருதயம் முதலான த்ரவ்யங்களைப்போஷிபும். (பசுவைப் பார்த்து) உனது ஹவ்யங்கள் இனியவையாக இருக்கட்டும். (தவஷ்டா என்ற) தேவனை, பசுவின் த்ரவ்யத்தை ரமணியமாக ஆக்கும். சநீராதிதனத்தைப் பெற்றிருக்கும் பசுக்களே | யஜாமானன் கிருகத்தில் | விளையாடுங்கள்.
- 2 [மரச்சிராயைப் பார்த்து அக்நியின் ஜகம் (சிசும்) ஆகிறது. (தர்ப்பங்களைப்பார்த்து) நீங்கள் வருஷணங்கள் (சீழ் அரணியைப் பார்த்து) நீ புருவஸ, (அரணிகளைப் பார்த்து) நெய்யால் பூசப்பட்டு லேசனத்தைப் புஷ்டி செய்யுங்கள், (மதாபிதாவாக இருந்துயக்ஞத்தின்) ஆயுஸ்ஸாகிறது. [பத்திரனை அக்நிபை உத்பாதநம் செய்து, யக்ஞத்தைப் போஷிக்கிறது என்று கருத்து.]
- 3 (அக்நியைப் பார்த்து.) ஹோதாவால் படிக்கப்பட்ட காயத்ரீச் சந்தஸ்ஸைப் பார்த்துக் கொண்டு நீ ஆவிர்ப்பவித்ருஷ்டிப ஜகதி சந்தஸ்ஸைக் கொடுப்பார்த்துக் கொண்டு பின் ஆவிர்ப்பாயாக.

புர 3. அந 7.] தைத்திரீயஸம்வரிதை.

- 4 (முன்பு ஆஹவநீயத்தில் இருந்த அக்நியும், இப்போது மந்தானம் செய்து அதில் போடப்பட்ட அக்நியும்) இருவர்களும் எங்கள் விஷயத்தில் ஒத்தமனதுடன் ஒரு ஸ்தானத்திலிருந்து, கெடுதல் செய்ய எண்ணி எ கொள்ளாரால் இருங்கள், ய்க்ருத்தையும் யஜமானையு ஹிம்ஸிசுக்ரதேயுங்கள். பிறந்தனவற்றை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டவர்களாக இந்த ய்க்ருகர்மாவில் எங்களுக்கு மங்களகரர்களாக இருங்கள். (இந்தக் கடைந்தெடுத்த) அக்நி ஆஹவநீயாக்கியில் சென்று உலர்வுகிறது. மந்தரங்களால் (ருத்விக்குகளால்) உண்டான புத்ரன் நீ, அசிக அசிகமாய விளங்குபவன். ஸ்வாஹா சப்தத்தைச் செய்து மந்தரத்தீதாடு ஹோமம் செய்கிறேன். தேவர்களுடைய பாகத்தை மித்யையாகச் செய்யாதேயும்.

குறிப்பு:—

பசுவை ஸ்நானம் செய்வித்து சாத்வாலம், உத்தரமென்ற குழிகளுக்கு நடுவே ஓட்டி யூபத்திற்கு முன்னே மேற்கு முகமாக நிறுத்தி இரண்டு பர்ஷிக்கையையும், புரஃ சாகையையும் எடுக்கவும். பசுவை ஓட்டவும் மந்தரங்கள் இனி அக்நி மந்தானத்திற்கான மந்தரங்கள் ஆஹவநீயத்திற்கு கீழ்ப்பக்கம். அக்நிமந்தன சகலத்தை வைக்க, அதன் மேல் கீழ்நுனியோடு தாப்பங்களை வைக்க, கீழேயுள்ள அரணிக்கட்டையை எடுக்க பிறகு மேலேயுள்ள அரணிகட்டையை எடுக்க இரண்டையும் அபிமந்தரணம் செய்ய, உத்தராரணியை அக்நியோநியில் வைக்க.

3-ல் மந்தனத்தில் மூன்று மந்தரங்கள்.

4-ல் வடக்கு பரிதியை அக்ரம் முதல் ஆகவநீயத்தில் எரியவும் ஸ்ருவத்தால் ஹோமம் செய்யவும்.

மனுஷ்ய ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு ஸாத்யர்களே இவ்வுலகில் இருந்தார்கள். வேறுபிரானிகள் இல்லை. ஆதலால் அக்நியை அக்நிதேவதைக்குப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். வேறொன்றும் பிடித்துக் கொள்வதற்கு இல்லை அதனால் இந்தப் பராஜகர்ஷப் பெருக்கினார்கள் அதில் (ஏற்கனவே இருக்கும் அக்நியில்) அக்நியைப்போடுவது பரஜோத்பத்திக்குக்காரணமாகிறது.

அக்நியே ருத்ரனும் யஜமானனே பசுவாம், பசுவைப்பிடித்த பிறகு அக்நியைக் கடைந்தால் ருத்ரனுக்கு யஜமானனையும் பிடித்துக் கொடுத்ததாகும். ஆயுள் குறையும், அல்லது வேறு விதமாகவும் சொல்வார்கள். அக்நியே ஸர்வதேவதைகளும், பசுவே ஹவீஸ், பசுவைப்பிடித்துப்பின் அக்நியைக்கடையேத ஸமீபித்த ஹவ்யத்திற்காக எல்லாத் தேவதைகளையும், வருவித்திறதாம்.

பசுவைக் கொண்டுவந்தபிறகுதான் (அக்ரியை)க் கடையவேண்டும் அதனால் ஆரம்பித்ததாகவும் ஆகாது முடிவானதாகவும் ஆகாது. அக்ரியின் ஜநகம் ஆகிறது. இதுவே அக்ரியின் ஜநகமாம். நீங்கள் விருஷணங்கள் என்றார் இவ்விரண்டுமே வருஷணங்களும் உள்வசிப்பவாய், ஆயுதவாய் என்றார் இதுசேர்க்கைக்காக. நெய்யால் செய்யப்பட்டு ஸேசனத்தைப் புஷ்டி செய்யுங்கள் என்றார் எந்த அரணிக்கட்டைகள் அக்ரியைத் தரிக்கின்றனவோ அவைகளை ஸேசனத்தைத் தரிக்கின்றவையாம். காயத்ரிச்சந்தஸுக்குப் பிறகு ஆவிர்ப்பலி என்றார் சந்தஸஸுகளுடைய உத்பாதகம்செய்கிறான். கடையப்படும் அக்ரிபைக் குறித்துச் சொல் என்றார் ஸலித்ருதேவதாருக்கைப் படிக்கிறார். ஸலித்ரு தேவனால் தூண்டப்பட்டே அதைக்கடைகிறான். ஆவிர்ப்பலித்தவனுக்குச் சொல், அக்ரியில் போடப்பட்டவனுக்குச் சொல், அந்த அந்த இடத்தில் இதை (அக்ரி) ஸம்சுத்தனைச் செய்கிறான் எல்லாம் காயத்ரிச்சந்தஸஸால் கூடச் சொன்னார் அக்ரியின் சந்தஸஸே காயத்ரிதன் சந்தஸோடு இதைக் கூட்டி வைக்கிறான்.

அக்ரி முன்னால் நிற்கிறது. அக்ரியைக்கடைந்து போடுகிறான். இரண்டு (அக்கிகளும்) கூடி, எஜமானனைக்குறித்து (ஆகாரம்செய்யக்) கூடியது. எங்களிடத்தில் ஒத்துமையானமனைத உடையவருகு இருங்கள் என்றார். இது சாந்திக்காக.

போட்டபின்பு ஹோமம் செய்கிறார். பிறந்தவுடனே இவனுக்கு அன்னமும் வைக்கிறான். ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்கிறான். இதுவே அக்ரிக்கு பிரியமான இடமாம். பிரியமான இடத்தோடும் பிறகுதேஜஸோடும் கூட்டிவைக்கிறான்.

“பசுநியோஜனம்” “தேவாநந்தித்ரு உன்னை” என்று பர்ஷிஸ்ஸை எடுக்கிறார். யாகம் செய்கிறவன் (பசுரூபமான அலிஸ்ஸை) இச்சிப்பதாலேதான். [‘இஷ’ மென்றது] “உபலீ:” என்றார். தேவர்களைச் சமீபத்திலேயே கொண்டுபோவானென்று தான்; ஹருதயாதி அங்கங்கள் தேவர்களையும் தேவப்பிராணிகளையும் அடைந்தன என்றார். தேவர்களைச் சேர்ந்தமையால் பிராணிகள் தேவர்களை சமீபித்தார்கள்; ‘வந்நி: உசுஜ:’ என்றார் ருத்விக்குகளே, கார்யநிர்வாகிகளும், சேஷத்தை உண்பவர்களுமாம்:— “ப்ருஹஸ்பதியே த்ரவ்யங்களைப்போவியும்” என்றார். வேர்களுடைய ப்ரஹ்மசக்தியே ப்ரஹஸ்பதியாம். சக்தியாலேயே பசுக்களை அடைகிறான். ‘உனது ஹவ்யங்கள் இனியவையாக இருக்கட்டும்’ என்றார் இதனால் இனியவையாக இவைகளைச்செய்கிறான். ‘த்வஷ்டதேவனே பசுவின் த்ரவ்யத்தை ரமணியமாக ஆக்கும்’ என்றார். சேர்ந்த பசுக்களின் ரூபத்தைச் செய்பவரான த்வஷ்டாவே பசுக்களில் ரூபத்தை தரிக்கிறார். ‘தனத்தைப்பெற்றிருக்கும் (பசுக்களே) வினையாடுங்கள்’ என்றார்; பசுக்களே தனத்தைப்பெற்றிருப்பன. இவனிடத்தில் பசுக்களையே சமீபமும் படி செய்கிறான்.

பிர 3. அது 8.] தைத்திரீய வம்ஹிதை.

அநுவாகம் 8.

உபாக்ருத்-அக்ரீஷோமீய-பசு-விசஸன-அபிதானம்.

- 1 (கயிற்றைப்பார்த்து) உன்னை எடுக்கிறேன், [பசுவைப்பார்த்து) தேவர்களுக்கான அவிஸ்ஸே, யக்ஞத்திற்காக உன்னைப் பாசத்தால் கட்டுகிறேன். விநியோகப்படுத்தப்படுகிற பசுவே, தேவருபத்தை அடைந்து மனுஷ்யர்களின் (அடிமுதலிய உபத்ரவங்களை) தாங்கிக்கொள்.
- 2 ஜலத்தாலும், ஓஷதிகளாலும், உன்னைப் ப்ரோக்ஷணம் செய்கிறேன். ஜலத்தைக்குடிப்பவன் ஆகிரூய். திவ்ய ஜலமே, இனிமையாயினும் தேவர்களுக்குத் தகுதியான இந்த ஹவ்யத்தை இளமையாக்குக.
- 3 (பசுவைப்பார்த்து) உனது ப்ரணன் வாயுவோடு சேரட்டும். உனது ஹ்ருதயாதி அங்கங்கள் யாகவிசேஷங்களில் சேரட்டும். யஜமானன் ஆசீர்வாதம் பெற்றவனாகட்டும்.
- 4 (ஸ்வரு, ஸ்வதிக், இவைகளைப்பார்த்து) க்ருதத்தால் உனைத் தவர்களே, பசுவைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்.
- 5 தனத்துடன்கூடிய பசுவின் அங்கங்களே, யஜமானனுக்குப் ப்ரியத்தைச் சேர்ப்பியுங்கள். (அவிஸ்ஸாக) யாகத்தை அடையுங்கள்.
- 6 விஸ்தாரமான அந்தரிக்ஷமே (பசுவின் காதுமுதலிய ஓட்டைகளிலுள்ள இந்த்ரிய ஸமூகத்தைக்குறிக்கும் பதம்) அபிமான தேவதையான ப்ரணவாயுவாலும் ஜீவாத்மாவாலும் அவிஸ்ஸோடு அவிர்தானம் செய். இந்தப் பசுவின் (உண்டாகப்போகிற தேவ-) சரீரத்தோடும் சேர்வாய். அதிவிஸ்தாரமான (இந்த்ரியஸமுதாயமே) அதிவிஸ்தாரமான யாகத்தில் யஜமானனை ஸ்தாபியுங்கள்.
- 7 (பர்ஹிஸைப் பார்த்து) பூமியின் ஸ்பீர்த்துக்குள் நுழைகாப்பாயாக.

பசுவிசலதாபிதாதம்.

[காண் 1.

- 8 நாலுபுறமும் வ்யாபித்திருக்கும் ஸூரிய கிரணங்களுக்கு நங்கரம்.
- 9 (பத்நியைப்பார்த்து,) சத்ருவில்லாமல்; ப்ராஜையோடும், தனபுஷ்டியோடும் இந்தக் க்ருதப்ரவாஹத்தின் பின்னே போகுக. திவ்யஜலங்களே சுத்தர்களாயும் எங்களைச் சுத்தர்களாகவிரும்புபவர்களான நீங்கள் இதவர்களை யாகத்திறுக்குக் கொண்டுசேர்ப்பியுங்கள். நாங்கள் உம்மால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம், சுத்தர்களாய் உங்களைச் சூழ்ந்து ஸேவிப்போமாக.

சூழிப்பு:—

ஒட்டிவந்த பசுவை விசலனும் செய்ய (கொல்ல) மந்தரம்.

1 ஆல், ரஜ்ஜுவை (கயிறு) எடுக்கவும், பசுவைக்கட்டவும் பசுவை யூபத்தில் கட்டவும் மந்தரம்.

2-ல் பசுவை ப்ரோகழிப்பதற்கும், பசுவுக்கு ஜலத்தைக்காட்டவும் காலாபக்கமும் ப்ரோகழிக்கவு மந்தரம்.

3 ல் பசுவின் சிரஸ்விலும், தேன் ப்ரதேசத்திலும், பின் பாகத்திலும் அப்யங்கம் செய்யு மந்தரம்.

4-ல் ஜுஹுவூவால் ஸ்வரு, ஸ்வதிதி (கோடாலி) களை டெய்யால் பூச, ஸ்வருவுக்கு இரண்டு தடவையும் ஸ்வதிதிக்கு ஒருதடவையும் நடுவில் ஸ்வருவை வைத்து ஸ்வதிதியால் ஒரேதரையாக டெய்யை விட்டுப் பசுவின் தலையில் பூசவேண்டும்.

5-ல் அத்வர்யு 'யஜமானன் வபாச்ரபணிகளால் (வபையைப் பாகம் செய்யுங்கருவிகள்) பசுவைப் பிடித்துக்கொள்ள மந்தரம்.

6-ல், ஜுஹுவூவால் தீவிருந்து கொள்ளிக்கட்டையை எடுத்துக் கொண்டு ஆகீதரன் பசுவிற்ரு முன் மந்தரத்தைச் சொல்லவும், 'சமிதா' என்றபசுவை மாணம் செய்பவன் பசுவை முன் நடத்தவும் ம—ம்.

7-ல் கொள்ளியால் ஒரு இடத்தைச் சுற்றி அதைக் கீழேவைக்கவும் சாமிதரன் அதற்குத்தென்பாகத்தில் பசுவை மேற்குமுகமாக பர்ஷிஸ்வின் மேல் நிறுத்தவும் மந்தரம்.

8-ல் ப்ராகிபீரஸ்தாதா பத்நியை அழைத்து வந்ததற்கு மேல் அவுள் ஆசித்யனே வணங்குதல்.

பிரி 3 அடங்கி] தைத்திரிய வம்சுறிதை.

9.ல் இவ்வீண சாத்வால உத்கா (வெருகுழி) ம் இவைகளுக்கு வடக் குப்பாகத்தில் சீழ்முகமாக நிறுத்தி சாத்வாலத்திலிருந்து பத்ரீ தண்ணீரை எடுத்து அணைப்பார்த்துச் சொல்லுதல்.

Vi-3-6(of 1-2-7-8)பசுநியோஜனம்.

ஸமித்ரு தேவதையின் தூண்டுதலால் என்றுகயிற்றை எடுக்கிறான். இது தூண்டுதலுக்காக. அசுவினிகளின் பாஹு-க்களால் என்றார். அசுவினிகளே தேவர்களின் அத்வய்யுக்களானார்கள். பூஷணுடைய கைகளால் என்றார். இது அடக்குவதற்காக. "தேவஹுவிஸஸே ருதத்திற்காக உண்ணப்பாசத்தால் கட்டுகிறேன்." என்றார். யக்ருமென்ற ஸ்த்யந்தாமலயே இதை (யாகப்பசவை)க்கட்டுகிறான்.

ஸாயணர் — யக்ருத்தின்பலம் கட்டாயம் ஏற்படுவதால் யக்ருத்தை ஸ்த்யம், என்றார்.

வக்ரமாகக் கயிற்றைச்சுற்றுக்கிறான். மாம்ஸத்திற்காக கொல்லப் படும் பசுவை தன்னேராக கீறுத்திக் கழுத்தில் கயிற்றைக்கட்டுவார்கள். இது வித்தியாஸத்திற்காக. 'மனுஷ்யர்களின் அடிக்கட்டு முதலியவற்றைத் தாங்கிக்கொள்ளு' என்று நெருக்கிக்கட்டுகிறான். இது ஓடாமல் நிறுத்திவைக்க.

'ஜலத்தாலும் ஓஷதிகளாலும் ப்ரோக்ஷணம் செய்கிறேன்' என்றார் பசுவென்பது, ஜலத்தினாலும், ஓஷதிகளாலும் உண்டான துவாம், ஜலத்தைக் குடிப்பவன் என்றார். யாகத்திற்குப் பிடிக்கப்பட்ட இந்தப்பசு நீரைக்குடிக்கவேண்டும். "இனிமையாயும் தேவர்களுக்குத்தகுதியான இந்த அவயத்தை, திவ்யஜலமே, இனிமையாக்குங்கள் என்றார், இதைஇனிமையாக வேசெய்கிறான். மேலிருந்து ப்ரோக்ஷிக்கிறார் மேலே இருந்தே சுத்தமாகச் செய்கிறார், குடிக்கச் செய்கிறார், உள் புறம் சுத்தமாகச் செய்கிறார் அடிப்பக்கம் ப்ரோக்ஷிக்கிறார் எல்லாப் பக்கங்களிலும் மேத்யமாகச் செய்கிறார்.

Vi-3-7 ஸாமிதேந்யபிதானம்.

அக்ரி என்ற ஹோதர்வால் தேவர்கள் அஸு-ரர்களைத் தோல்வி அடையச் செய்தார்கள். மூட்டப்பட்ட அக்ரியைக்கேட்டுக்கொள் (அதுப்ருஹி) என்றார் சத்துருக்களை நாசம் செய்ய.

பதினேழு அக்ரியை மூட்டும் (ஸாமிதேநீ) ருக்குக்களைச் சொல்வார். ப்ராஜாபதி பதினேழாம், இதனால் ப்ராஜாபதியை அடைவான். பதினேழுக்குக்களைக் கூடச் சொல்லுவார் மாதங்கள்பண்ணரிண்டு கிந்து ருதுக்கங் அது ஸம்வத்ஸரம். ப்ராஜை ஸம்வத்ஸரத்திற்குப் பின்பு பிறக்கும். இஃ ப்ராஜைகள் உண்டாவதற்கு.

பசுவிசவநாபிதாநம்.

[காண் 1.

தேவர்கள் அக்நியை மூட்டும் ஸாமிதேவீ மந்த்ரங்களைச் சொல்லியும் யக்ஞத்தை அடையவில்லை. ப்ராஜாபதி வாய்பேசாமல் ஆகாரத்தைச் செய்தார்.

ஸா-- [புத்தியைக்கட்டி ஸாமிதேவீயைச் சொல்லி அந்தச் சாமத்தால் புத்தி தளர்ந்தால் பிறகு செய்ய வேண்டியது எதுவென்று அறியவில்லை. அப்போது ப்ராஜாபதி அந்தச் சாமத்தைப் போக்கினார்.]

பிறகு தேவர்கள் யக்ஞத்தைப் பார்த்தார்கள். வாய்பேசாமல் நெய்யைத் தெளிப்பதுவே யக்ஞத்தைக் கண்டுகொள்வதற்காக.

அஸூரர்களிடம் யக்ஞம் இருந்தது அதைத் தேவர்கள் வாய்பேசாமல் ஹோமத்தால் திரும்ப அடைந்தார்கள். வாய்பேசாமல் ஆகாரம் செய்வதால் சத்ருவின் யக்ஞத்தை அடைகிறான். பரிதிகளைத் துடைக்கிறான். இதலை இதைச் சுத்தம் செய்கிறான். மூன்று தடவை துடைக்கிறான் யக்ஞமே மூன்று தடவைகள் செய்ய வேண்டும் கார்யங்களுடையது. மேலும் ராக்ஷஸர்களை வெருட்டுவதற்காக மொத்தம் பன்னிரண்டாகும் ஸம்வத்ஸரம் பன்னிரண்டு மாதங்களாம். ஸம்வத்ஸரத்தையே பரிதி செய்விக்கிறான். இவனுக்கு ஸம்வத்ஸரத்தையே இவனைச் சேர்ப்பிக்கிறான். ஸவர்க்கலோகம் சேர்வதற்காக.

ஆகாரமென்பது யக்ஞத்தின் சிரஸாம். அக்நியே ஸர்வதேவதைகள். யக்ஞத்தின் சிரஸ்விலேயே (ஆரம்பத்திலேயே) ஆகாரம் செய்தால் யஜமானன் ஸர்வதேவதைகளையும் அடைகிறான்.

ஆகாரம் (Aghara) என்பதே யக்ஞத்தின் சிரஸாம். பசுவே, உடலாம். ஆகாரத்தை ஆகாரம் செய்த பிறகு பசுவை நெய்யால் பூசுகிறார். உடலிலேயே யக்ஞத்தின் சிரஸ்ஸைத்திரும்புவைக்கிறார் என்றபடி.

'உணது ப்ராணன் வாயுவோடு சேரட்டும்' என்றார். ப்ராணனுக்கு தேவதையே வாயு. வாயுவுக்கே இதன் ப்ராணனை ஹோமம் செய்கிறான். ஹிருதயாதி அங்கங்களாய் செஷ்டங்களில் சேரட்டும், யஜமானன் ஆசின்களைப் பெற்றவனாக ஆகட்டும்' என்றார். யஜமானனையே ஆசின்பெற்றவனாகச் செய்கிறான்.

'தவவ்ட்டாலினது (புத்திரன்) விசுவரூபன் மேலே இருந்து பசுவின் மேலே வுமனம் செய்கான். ஆதலால் மேலே இருந்து கீழே பசுவை வெட்டுவதில்லை. மேலேயிருந்து பசுவை நெய்யால் பூசுவதால் பசுவைச் சுத்தமாகவே செய்கிறான். ரித்விக்குக்களை வரிக்கிறது சந்தஸ்களை வரிப்பதாம். 'ஏழுபெயர்களை வரிக்கிறான். ஏழு (கிராம) ப்பசுக்கள். ஏழு காட்டுப்பசுக்கள். ஏழு சந்தஸ்கள் இரண்டும் அடைவதற்காக.

ப்ராயாஜங்கள் பதினேழு யஜிக்கிறான். பத்தே பசுவின் ப்ராணங்கள் ஆகிய பதினென்றாவது. பசு எவ்வளவுவோ, அதை யஜிக்கிறான். "வபைஸ,

பேர 3. அது 8.] தைத்திரீயஸம்வஹிதை.

ஹோமம் செய்யும்போது, யஜிக்கவேண்டும். உடலுக்குள்ளேயே வபையம் இருக்கும்.

ஸ்வதிரி(கோடாலி)யே வஜ்ரமாம், யூபத்தின் மர்ச்சில் வஜ்ரமாம், க்ருதத்தைத் தேவர்கள் வஜ்ரமாகச் செய்துகொண்டு ஸோமத்தை அடித்தார்கள் 'க்ருதத்தால் யூசப்பட்டவர்களே, பசுவைக்காத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்றார். வஜ்ரத்தாலேயே பசுவை வசப்படுத்திக்கொல்லுகிறான் (ஆலம் பணம் செய்கிறான்.) அக்கீயைச்சுற்றுக்கொண்ட பசு எல்லாவற்றையும் ஹோமம் செய்ததாகச் செய்கிறான். சிந்தினதோஷம் வராமலிருப்பதற்காக. ஹோமம் செய்ததில் வெளியில் சிந்தினதும் சிந்தினதோஷமாகாமல் இருக்குமாம்—மூன்றுதடவை செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பெற்றது. இதால் மேலும் ராக்ஷஸர்களை ஒட்டிவிடுவதற்கே.

பாஹ்மவாதிகள் 'பசுவைப்பிடித்துக்கொள்வதா? பிடித்துக்கொள்ளாமலிருப்பதா?' என்ற கேள்வியைக்கேட்டார்கள். மாணத்திற்காகவே பசு கொண்டுபோகிறபடியால், அதைப்பிடித்துக் கொள்வதனால் யஜமானன் ஆயுஸ் கூட்டினித்துப்போகும். மேலும் இந்தப்பசு ஸுவர்க்கலோகத்தைக்குறித்துக் கொண்டுபோகப்படுகிறபடியால், இதைப்பிடித்துக்கொள்ளாமல் போனால், யஜமானனே ஸுவர்க்கலோகத்தை அடையாமல் போய்விடுவான்; வபையஸாலாட்டும் கருவியான சர்பணியால் பிடித்துக் கொள்ளுகிறான் பிடித்துக்கொண்டதாகவும் ஆகும். பிடித்துக்கொள்ளாமலிருந்ததாகவும் ஆகும்.

ஹோதாலே, தேவதைகளுக்கு ஹவ்யங்களுக்காக பசு சமீபத்தில் போக வலும்; ஏனெனில் வலின கர்மதான் செய்யப்படுகிறது. "தனத்துடன் கூடியபசுக்களின் அங்கங்களே! யஜமானனுக்கு ப்ரியத்தைச்சேர்ப்பியங்கள்." இது யஜுஸ்படியே.

அக்ரீயோடு (அக்ரீதான்) முன்னே போகிறான். ராக்ஷஸர்களை ஒட்டிவிடுவதற்காக 'யூயியின்ஸம்பர்க்கத்திலிருந்துகாவும்' என்றுபர்ஹிஸைக்கீழே போடுகிறார். சிந்தாமலிருப்பதற்கு பர்ஹிஸில் சிந்தினதாவும் சிந்தாதது போலாம். மேலும் யூயியில் விழுந்தபோதிலும் பர்ஹிஸில் விழுந்தது போலவே (தோஷமாக ஆகாது.) அத்வரய பசு கொல்லப்படும்போது அத்நிடம்ருந்து திருப்பிக்கொள்கிறான். பசுக்களிடமிருந்து தண்ணை ஒளித்துக் கொள்வதே தான் வெட்டுப்படாமலிருப்பதற்காக. இப்படித்தெரிந்துகொள்பவன் சரியையும், பசுக்களையும் அடைகிறான். பின்புறத்திலுள்ள இந்தயஜமானபக்ரீமுன் அழைத்துக்கொண்டுவரப்படுகிறான். "நா லுபுறமும் வ்யாபித்திருக்கும் ஸூரியகிரணக்களுக்கு நமஸ்காரம்" என்றார், ஆதித்தியன் கிரணங்களே. 'ஆதாரங்கள்' அவைகளுக்கே நமஸ்காரம் செய்கிறான். (இது பொருத்தமே) "சத்துருவில்லாமல் போகுக" என்றார் அர்வாவஸ்பது சத்ரு. சத்ருநிலர்த்திக்காக; "க்ருதப்பாவஹத்தின் பின்னே, ப்ரஹையோடுகூட, தன்புஷ்டியோடுகூட." என்றார் இவ்ருக்கு ஆசிஸஸைச்செய்

கிரார். "திவ்யஜலங்களே சுத்தர்களாக விரும்புவர்கள் நீங்கள்!" என்றார் இதுயஜுஸ்படிதான்.

அநுவாகம் 9.

ஸம்க்ருப்தஸ்ய பசோர்—வபோத்தேதநம்: (-வதம்செய்ய யப்பட்ட-பசுவின் வபையை எடுப்பது.

- 1 (பசுவைப்பார்த்து) உனது வாக் விருத்தி அடையட்டும்.(வாக் இந்நீயம் கோளத்தை விட்டு நீங்கினதாலுண்டான் சோகத்தைவிட்டு தேவதாசரீரத்தை ஸ்வீகரிக்கும்போது சுகமாக வருத்தியடையட்டும்). உனது ப்ராணன் விருத்தியடையட்டும், உனது சட்சுஸ்(கண்) வருத்தியடையட்டும் உனது செவீ வருத்தி அடையட்டும். உனது ப்ராணன் களையும் சட்சுஸ்ஸையும் ச்ரோத்ரத்தையும் எந்த சோகம் அடைந்ததோ (கட்டி முகத்தைப்பிடித்து) எந்தக் ரூரகாரியங்கள் செய்யப்பட்டனவோ அவையெல்லாம் சமனமாகட்டும் —இந்த ஜலத்தால் (வரும் தேகத்தில் ப்ரவேசிப்பதற்காக) சுத்தமாகட்டும் — உனது நாபி வருத்தி அடையட்டும்) பாயு வருத்தியடையட்டும்; (உனது) கால்சள் சுத்தமாக ஶீஆகட்டும். (ப்ரோக்ஷணத்துக்கான) அப்புவுக்கும் (நீருக்கும்) பர்ஹிஸ்ரூபமான பசுவின் அடியில் போடப்பட்ட ஓஷதிகளுக்கும், (மரித்த பசுவைத்தாங்கின) பூமிக்கும் (பசுமரித்தகாலத்தில் பார்த்திருந்த) அஹோராந்ரிகளுக்கும் (இரவுபகல்களுக்கும்) சுகமுண்டாகட்டும்.
- 2 ஓஷதிகளே, இதைக்காவும். ஸ்வதிகளே, (சுத்திகளே) இதை ஓயிம்ஸிக்காதீதயும்.
- 3 ரக்ஷஸின் ஸாசநாகிராய், ரக்ஷஸை அதமமான தமஸ்ஸை அடைவிக்கிறேன். எங்களைத் வேஷிக்கிறவனை நாங்கள் த்வேஷிக்கிறவனையும் இதோ அதமமான தமஸ்ஸை அடைவிக்கிறேன்.
- 4 (வபையைப்பார்த்து) (யஜமான், தேவதை இவர்களுக்கு) அந்நம் சித்தியாவதற்கு உன்னை எடுக்கிறேன். (வபாசர பணீ அதாவது வபையைப் பிரித்துப் பரத்து

கி. 3. அந் 9.] தைத்திரீயவம்வறிதை.

வதற்கான ஒருவித முள் செடியைப்பார்த்து)த்பாவா-பிந்ரி
வீகளை, வபை என்ற க்ருத்தால் முடிக்கொள்ளுகள்.

- 5 நல்ல வீரர்களுடன் கூடிய தனம் சேதமில்லாதது.
- 6 விஸ்தாரமான அந்தரிசுத்தில் செல்.
- 7 (வாயுவை) (வபையிலிருந்து சொட்டும்) சொட்டுக்களைச் சாப்பிடும்.
- 8 (வபாச்சரபணிகளைப் பார்த்து)ஸ்வாஹா! ஊர்த்துவநபஸ்
ஸென்ற மருத்துவனைச் சேருங்கள்.

குறிப்பு:—

அத்வர்புவின் உதவியைக்கொண்டு மாணமடைந்த பசுவின் வாசு
முதலிய இந்திரியங்களைவருத்தி செய்தல், மிகுந்ததைப் பூமியில் கொட்டு
தல் 2 வலதுகையால் நாபியைப் விபாத்திக் கொண்டு, ஒருபக்கத்தில்
3 அங்கம்—ம். 3 ரக்தம் கலந்த தர்ப்பத்தை ராகுஸர்களின் பாகம் என்று
எறிந்துவிட்டு அதையே இடதுகாலால் மிதிக்கவும் ம—ம். 4 வபையை
எடுப்பதற்கும், வபையால் த்விகுல சரபணியை மறைக்க மந்தர்கள்.
5. வபையைநன்றும் வெளியே எடுக்க ம—ம். 6 கீழ்பக்கம் உள்ள ஆகவநீ
யாக்கிக்குப் போகும்போது சொல்லவேண்டிய ம—ம். பர்ஹவின் துனியை
ஆஹவநீயாக்கியில் காய்ச்சித்சர்ப்பையின் துனியைச் சேர்க்க ம—ம் 8 ஆஹ
வநீயாக்கியில் வபாச்சரபணிகளைப் போடுவதற்கு ஸமீபத்திலுள்ள தணலில்
எரித்துவிட ம—ம்.

Vi-3-9. வபாஹோமாபிதாநம், ,

பசுவை வதம்செய்யும்போது ப்ராணன்கள் சோகம் அடையும்.
“உனது வாசு வருத்தியை அடையட்டும்; உனது ப்ராணன் வருத்தியை
அடையட்டும்,” என்றார் ப்ராணன்களிடமிருந்துசோகத்தைப்போக்குகிறார்.
இந்த சோகம் ப்ராணன்களிடமிருந்து பூமியைப்ரவேசிக்கிறது. “அஹோ
ராத்ரங்களுக்கு ஸுகம் உண்டாகட்டும்,” என்று அஹோராத்ரங்களிடத்தி
லிருந்து கீழே இறக்குவார். அஹோராத்ரிகளால் ப்ரிதிவீக்குச் சேரகத்தைச்
சமனம் செய்கிறார்.

“ஒவ்வதியே இதைக்காவும், ஸ்வதிதியே இதை ஹிம்விக்காதேயும்;”
என்றார். ஸ்வதிதியே வஜ்ரமாம்; இதுசாந்திக்காக. பக்கத்திலிருந்து
சேதிக்கிறார் (வெட்டுகிறார்.)மத்தியிலிருந்து மனுஷ்யர்கள் வெட்டுகிறார்கள்.
குறுக்காகவெட்டுகிறார். நீளப்போக்கில் மனுஷ்யர்கள் வெட்டுவார்கள்.—
இது வித்தியாசத்திற்காக, ராட்சஸர்களின் யாகமாகிறும்;” என்று அடிப்பக்

வபோத்தேதநம்.

[காண் 1.

கத்தில் ரக்தத்தால் பூசி ஏறிந்துவிடுகிறார். ராக்ஷஸர்களை ரக்தத்தாலேயே பாசமுள்ளவர்களாகச் செய்து விரட்டுவார்.

“இதோ நான் இரட்சனை அதமமானதமனை அடைவிக்கிறேன். நம்மை எவன் த்வேஷிக்கிறானோ, நாம் எவனை த்வேஷிக்கிறோமோ,” என்றார். இரண்டுபேர்கள் ஒருவனை இந்த(யஜமானன்) த்வேஷிப்பான். மற்றொருவன் யஜமானனை த்வேஷிப்பான். இந்த இரண்டுபேர்களையும் அதமமான தமனை அடைவிக்கிறான்,

“அன்னத்திற்காக உன்னை’ என்று வபையை எடுக்கிறார். யாகம் செய்கிறவன், இச்சிப்பது போலவாம். (வபாசாரணியால்) வபையைத் குத்தி விட்டால் நுதரன் இவன் பசவை அடித்துவிடுவான். அதால் குத்தி விடாமல் அதில் பரவாது. (ஆதலால்) (ஒருவபாசாரணியால்) குத்தியும் மற்றொன்றால் குத்தாமலுமிருக்கவேண்டும், இதனால் த்ருதியுண்டாம்.

‘க்ருதத்தால் த்யாவா ப்ருதிவீகளை மூடிக்கொள்ளுங்கள்’ என்றார். த்யாவா—ப்ருதிவீகளை ரஸத்தால் நனைக்கிறான். ‘நல்லவீரர்களுடன் கூடியதனம் சேதமில்லாதது.’ என்றார். இதுயஜுஸ்பபடிதான். வபையை வெளியே எடுப்பதென்பதே க்ருரமான காரியத்தைச் செய்கிறதாகும். ‘விஸ்தாரமான அந்தாட்சத்தில் செல்,’ என்றார் சாந்திக்காக.

எவன் மரணம் செய்வதற்காகப் பசவைப்பிடித்து நடத்திக்கொண்டு போகிறானோ அவன் இவ்வுலகத்தைவிட்டு நழுவுகிறவனாகிறான். வபாசாரணியை அவன் மறுபடி பிடித்துக்கொள்கிறான். இந்த லோகத்தில் ப்ருதிஷ்டையை அடைகிறான். அக்ரியோடு முன்பு செல்லுகிறான். ராக்ஷஸர்களை விரட்டுவதற்காக அப்படி தேவதைகளையும் ஹவ்யத்தோடு பின் செல்லுகிறான். கடைசியிலிருக்கிற அங்காரத்தை (தணலை) த்நாண்டி போகக்கூடாது அப்படி கடைசியிலிருக்கிற அங்காரத்தைத் த்நாண்டிப்போனால் தேவர்களை அவமதித்தவனாக ஆகிறான். ‘வாயுவே, சொட்டுக்களை சாப்பிடும்’ என்றார். ஆதலால் சொட்டுக்கள் பிரிந்து தனித்தனியாக விழுகின்றன வபை என்பது பசுக்களிடத்தில் ச்ரோஷ்டம். ஓஷதிகளுக்கள் ப்ருதிஷ்டம். ச்ரோஷ்டத்தாலேயே ச்ரோஷ்டத்தைச் சேர்த்து வைக்கிறான். ஆதலால் ஓஷதிகளில் பசுக்களை ஸ்தாபிக்கிறான்.

ஸ்வாஹா கரீரத்திற்காகச் கட்டினாயிடு; என்றார் அது யக்ருத்தின் பூர்த்திக்காக.

ப்ருஷதாஜ்யம் என்பது பசுக்களின் ப்ராணபானங்களாம். வபையே சரீரமாம், ப்ருஷதாஜ்யத்தை அபிகாரம் செய்துகொண்டு வபையை அபிகாரம் செய்கிறான் இத்னால் சரீரத்திலேயே பசுக்களுக்கு ப்ராண அபாஸ்களை ஸ்தாபிக்கிறான்.

பிர 3. அது 10.] தைத்திரீயவம்ஷரீத.

ஸா—.(ப்ருஷதாஜ்யம் என்பது தயிருடன் கலந்த ஆஜ்யம். 'ஸ்வா ஹா! ஊர்த்வரபஸ்ஸென்ற மருத்புத்ராணைச் சேருங்கள்!' என்றார் ஊர்த்வரபஸ்ஸென்ற மருத்புத்ரரந்தான் தேவர்களுக்கு வபாச்சரணியை எறிந்து விடுவதுவழக்கம். அவனே அவைசுளை எறிந்து விடுகிறான். ஊனியை வெவ்வேறு விதமாக எறிந்துவிடுகிறான். (அதாவது இரண்டுகவையுள்ளதைக் கிழக்குநீரியாகவும், ஒருசுவையுள்ளதை மேற்கு ஊனியாகவும் பிடித்துக்கொண்டு அக்நியில் போடுகிறான். அவனாலேயே ப்ராணனும், அபானனும் மேலும் கீழமாக ஒடுகின்றன.

அநுவாகம் 10.

வஸாஹோமம்.

- 1 (ஹ்ருதயத்தைப் பார்த்து) மனதுக்குப்பதிலான ப்ருஷதாஜ்யத்தோடு தேவர்களுடைய மனது சேரட்டும். ப்ராணனுக்குப்பதிலான ப்ருஷதாஜ்யத்தோடு தேவர்களுடைய ப்ராணன் சேரட்டும். ஹல்யமான உன்னைத்தேவர்களுக்குப் பிரியமாக க்ருதத்தோடுகூடினதாகச் செய்கிறேன்.
- 2 இந்த்ரணை தேவதையாகக் கொண்ட (இந்தப் பசுவினது) ப்ராணன் அந்தந்த அங்கங்களில் ஸதாபிக்கப்பட்டும், அப்படியே அபானமும் விசேஷமாக அந்தந்த அங்கங்களில் இருக்கட்டும். (தவஷ்டா) தேவனே உமது அநுகரத்தால் அங்கமெல்லாம் (சேகித்துப்) திரிந்திருந்தும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கட்டும். ஹ்ருதயாதி அவயவங்களை நீங்கள் நானாய்பங்களோடிருந்தாலும் அளிஸ்ஸென்ற ஒரே ரூபத்தோடு இருங்கள். பசுவை தேவர்களிடம் தன்குலத்தின் உபயோகத்திற்காகப் போகும் உன்னைப்பார்த்து சகாக்களும் மாதாபிதாக்களும் உன்னைக்கொண்டுத்தம் குலம் முழுவதும் உபயோகமாகிறதென்று சந்தோஷப்பட்டும்.
- 3 (வஸையைப்பார்த்து) நீ ஆச்சரியக்கத்தக்க சிரீயாகிரும், ஆஹவரீயாக்நி உன்னை ஸ்வீகரிக்கட்டும். ஐலமும் உன்னை நன்றாகச் சேரட்டும். வாயுஷன் கதிக்காகவும் ஆதித்யன் கதிக்காகவும் நீரால் போகும் ஒஷதிகள் வளருவதற்காகவும் உன்னை நன்றாக மூடுகிறேன்.
- 4 க்ருதத்தைக் குடிக்கும் தேவர்களை, இந்த க்ருதத்தைக் குடியுங்கள். வஸையைக்குடிக்கும் தேவர்களை, இந்த வஸை

கையக்குடிபுங்கள். பசுவே, அந்தரிட்சவாலிகளான தேவகணத்தின் அலிஸ்ஸாவாய். அவர்களுக்கு உன்னை ஹோமம் செய்கிறேன், கிழக்கு திக்குக்கு ஸ்வாஹா தெற்கு (ப்ராதிசு) திக்குக்கு மேற்கு (ஆதிசு) திக்குக்கு வடக்கு திக்குக்கு திக்குக்கு நெகல்லாம் ஸ்வாஹா. திக்குக்களுக்கெல்லாம் நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:—

1, சமிதாவிடமிருந்து ஹ்ருதயத்தைக் கோக்கும் குலத்தை எடுத்த அதனால் அதைப் பின்பு அடையே திரும்பச் சமிதாவீனிடத்தில் கொடுத்த ப்ருஷதாஜ்யத்தால் ஹ்ருதயத்தை அபிகாரம் செய்யவேண்டியது. 2 பசுவின் வெட்டின பாகங்களைத் தொட இங்குமந்தாம். 3 மாம்ஸத்தைப் பாகம் செய்யும் பாண்டத்திலிருக்கும் தாவாரச்சந்திற் குவளை என்பர். வலது புறத்திலுள்ள எலும்பின் துளிப்பாகமான கும்பத்தால் அவ்வுலையைக்கிளர வேண்டும் (ப்ரயோனசி) ஹ்ருதையே 'வாத்திய' என்ற மந்தரத்தால் மூடவேண்டும். 4 ல் வலாஹோமம் செய்து விட்டு ப்ரதிப்ராஸதா திக்குக்கு ஹோமம் செய்வார். திக்குக்களால் என்று எழுந்து வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

பசுவை ஆலம்பனம் செய்து அதன்மேல் ப்ரோடாசத்தை வைக்கிறார். அதை ஸாரமுள்ளதாகவே ஆலம்பனம் செய்ததாம்.

வலையால் ஹோமம் செய்கிறார். ப்ரோடாசமே பலமாம் பசுக்களின் மத்தியில் பலத்தை ஸ்தாபிக்கிறார் அப்படியே பசுவின் (சித்ரத்தை) (Chudra) ஒட்டையை மறைக்கிறார்.

ப்ருஷதாஜ்யத்தை ஸ்ருவத்தால் தனியாக எடுத்த மூன்றுதடவை சமிதாவைக்கேட்கிறார், "அலிஸ்ஸ-ம் பக்வமாய்விட்டதா," ஏனெனில் தேவர்கள் மூன்றுதடவை சொன்னதையே ஸத்யம் எனக்கொண்டவர்கள், பக்வமாகாததைப் பக்வமென்று சொல்பவன் பாபியாவான்.

ப்ருஷதாஜ்யம் என்பது பசுக்களின் ப்ராணனும் அபானனும் பசு ஆலம்பனம் செய்யப்படும்போது அதன் சரீரம் ஹ்ருதயத்தை அடைகிறது ப்ருஷதாஜ்யத்தால் ஹ்ருதயத்தை அபிகாரம் செய்தால் சரீரத்திலேயே ப்ராண, அபாநங்களை ஸ்தாபித்ததாகும்.

பசுவாலேயே தேவர்கள் ஸ்வர்க்க லோகத்தை அடைந்தார்கள் மனுஷ்யர்கள் நம்மைப் பின்பொருவர்கள் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள் அதை சிரஸ்ஸைச் சேதித்து ஸாரத்தை ஒட்டி வட்டர்கள் (ப்ராஹ்மாரயத்) அதவே ப்ரஹ்மாகிவிட்டது. அதுதான் ப்ரஹ்மத்தின் தன்மை. ப்ரஹ்ம (ஐச்சிமரீச்) சரணை

பிற் 3 அறு 10.] தைத்திரீய வும்விறதை.

யை பர்ஹிஸ்ஸுக்கு மேலேபோடுவதால் ரஸத்தோடு கூடினதாகவே பசுவை நறுக்குகிறான். (அவதானம்.)

பசுவைக் கொண்டுபோகும்போது ரக்ஷஸ்ஸுகள் தொடருகிறார்கள். பூபத்திற்கும் ஆகவநீயத்திற்கும் நடுவில் கொண்டுபோகவேண்டும். இதனால் ரக்ஷஸ்கள் ஓடிவிடுவார்கள்.

பசுவை ஆலம்பனம் செய்யும்போது அதன்மனதுபோய்விடும். அவிஸ்ஸைக்கிழிக்கும்போது (அவதானம்) 'மேனோதைக்கு மந்த்ரத்தைச் சொல்' என்பார். இதனால் மனதை அடைகிறார்.

பதினொரு பாகம் எடுக்கிறார். (இதில்) பத்து பசுவின் ப்ராணங்களாம். சரீரம் (ஆத்மா) பதினொன்றாவது. பசுவின் பரிமாணத்திற்குத்தகுந்த படி துண்டுசெய்கிறான். முதலில் ஹருதயத்தைத் துண்டித்து எடுக்கிறான். பிறகு நாக்கை. பிறகு வக்ஷஸ்ஸை (மார்பை). எதை ஹருதயத்தால் நிச்சயம் செய்கிறானோ அதையே பிறகு நாவினால் சொல்லுகிறான். நாவினால் சொல்லுவதைத்தான் வக்ஷஸ்ஸிலிருந்து வெளிவிடுகிறான். பசுவிஷயத்தில் இதுவே க்ராமம்.

இப்படி வெட்டி எடுத்தால் மிகுதியை இஷ்டப்படி அவதானம் செய்தால் இந்தப்பசுவை முறைப்படியே அவதானம் செய்ததாம். மத்யத்தில் குடல்பாகத்தை அவதானம் செய்கிறார் (Cuts). ப்ராணன் மதியத்திலேதான் இருக்கிறது மேல்பாகத்தில் அவதானம் செய்கிறான். ப்ராணன் (சக்ஷுஸ்களெல்லாவற்றிலும்) உத்தமமாம். இதாவது அதாவது செய்கிறதால் தோஷ மேற்படாது.

ஒரு ப்ராணன் பிறந்தவுடன் மூன்று விஷயங்களில் கடமைப்பட்டவனாகுகிறான். ரிஷிகளுக்கு ப்ராஹ்மசர்யம் என்ற வேதாப்பாயஸத்தாலும், தேவர்களுக்கு யாகத்தாலும், பித்ருக்களுக்கு ப்ராஜையாலும். எவன் புத்ரனைப் பெற்றவனோ, யாகத்தைச் செய்தவனோ ப்ராஹ்மசாரியாக குருகுலத்தில் வாஸம் செய்தவனோ அவனே இந்தக்கடன்களிலிருந்து விடுபட்டவன். அவதானம் செய்வதாலேயே இக்கடன்களை நிவர்த்தி செய்வதால் இத்தற்கு அவதானம் (கடன் நிவர்த்தி) எனப் பெயராம்.

தேவாஸூரர்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டார்கள். தேவர்கள் அக்ரியைப்பார்த்து உன்னை வீரனாகக்கொண்டு அஸூரர்களை ஜெயமடைவோமென்றார்கள். (அதற்கு) அவர், 'வரத்தைக்கேட்கிறேன். பசுவின் உத்க்ருஷ்டபாகத்தை ஸ்வீகரிப்பேன்' என்றார். உத்க்ருஷ்டபாகத்தை எடுக்கக்கொண்டார். முன்பாதியில் தோஸ் என்ற தோள்பாகமும், மத்தியில்

குடலும் பின்பாகியில் இடுப்புப்பாகமும். பிறகு தேவர்களுக்கு ஜயமும் அஸூர்களுக்குத் தோல்வியும் ஆயிற்று. இம்மூன்று அங்கங்களையும் அவதானம் செய்வதால் சத்ரு அபஜெயமடைகிறான். தான் ஜெயிக்கிறான். சத்ரு அபஜெயமடைகிறான்.

குறுக்காக அவதானம் செய்கிறான். ஆதலால் பசுக்கள் (சயனகாலத்தில்) அங்கங்களைக் குறுக்காக வைத்துக்கொள்ளும் இது ப்ராதிஷ்டைக்காக.

ஜூஹூரி, உபந்ருத்து இவைகளை மேதஸ்ஸால் (ஹ்ருதயத்தைச் சுற்றி இருக்கும் கிழிந்த துணிபோன்ற கொழுப்பால் மறைக்கிறான் மேதஸ்ஸாலேயே பசுக்கள் (நல்ல) உருவமைந்தனவாகும். அதனால் பசுக்களில் (நல்ல) உருவத்தை ஸ்தாபிக்கிறான். யூஷத்தை (மாமஸத்தோடி பக்குவமான நீரை) உற்று அதன்மேல் மூடுகிறார். பசுவின் யூஷமே ரஸமாம். பசுக்களிடத்தில் ரஸத்தை ஸ்தாபிக்கிறான்.

வலாஹோமத்தை விலா எலும்பினால் கிளறுகிறார். பார்க்கவென்ற எலும்பு பசுவின் மத்தியமாம். வலா என்பது பசுக்களின் ரஸமாம். பார்க்கவந்தால் வலாஹோமத்தைக்கிளறுவதால் பசுக்களுக்கு மத்தியிலேயே ரஸத்தை ஸ்தாபிக்கிறான்.

ஸம்க்ரூபணம் செய்வதென்பது இந்தப்பசுவைக் கொல்வதே. ப்ராணனுக்குத் தேவதை இந்த்ரன் அப்படியே அபானனுக்கும் இந்த்ரனே தேவதை. "இந்த்ரனைத் தேவதையாகக் கொண்ட இந்தப்பசுவினது ப்ராணன் அந்தந்த அங்கங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டும்," என்றார், பசுக்களிடத்திற் இசுரனால் ப்ராணபானங்களை வைத்ததாம். 'த்வஷ்டாவே எஸ்வாம் ஒன்று சேர்ந்திருக்கட்டும்,'* என்றார், ஏனெனில் பசுக்களின் தேவதை த்வஷ்டாவாம். நீங்கள் நானாருபத்தோடிருந்தும் இவை ஒரோருபமாக ஆகின்றன. தேவர்களிடம் (தன் குலத்தின்) உபயோகத்திற்காகப் போகும் உன்னை சகாக்களும் மாதாபிதாக்களும் சந்தோஷிக்கட்டும், என்றார் மாதா, பிதாக்களால் சமமதிபெற்று ஸூரவர்க்க லோகத்தை அடைவிக்கிறான். அர்த்த ருக்கால் வலாஹோமத்தைக் செய்கிறான். இந்தஸூரவர்களோடு அர்த்த ருக்காம். இந்தப் பூமியே மற்றப்பாதிருக்காம். இவைகளையே ரஸத்தாற் பூசுகிறான். திக்குக்களுக்கு ஹோமம் செய்கிறான் திக்குக்களையே ரஸத்தால் பூசுகிறான். நிச்சயமாகவே திக்குக்களிடமிருந்து பலத்தையும் ரஸத்தையும் அடைகிறான்.

ப்ருஷதாஜ்யம் என்பது பசுக்களின் இந்தப் ப்ராணபானங்களே. பசுக்களுக்கு வணஸ்பதியே தேவதையாம். ப்ருஷதாஜ்யத்தை ஹோமம் செய்து விட்டு, வணஸ்பதிக்கு ஸ்தோத்திரம் செய்து, வணஸ்பதிக்கு ஹோதாவைப்பார்த்த படி, ஸ்தோத்திரம் செய்து என்றதால் பசுக்களிடத்தில் ப்ராணபான ஸ்தாபிக்கிறார்.

கிர 3: அநு 11.] தைத்திரீய வம்ஸீதை.

கண்டித்த ஓவ்வொருபாகத்தையும் கண்டிக்கிறார். அதனாலேயே பசுக்கள் அலேக உருவங்களுள்ளன.

யூஷத்தால் (மேலேபார்க்க) அதை நினைக்கிறார். யூஷமே பசுக்களின் ரஸமாம். ரஸத்தையே பசுக்களில் ஸ்தாபிக்கிறான்.

இடையில் உபாஹ்வாரம் செய்கிறான். இடையே பசுக்கள், பசுக்களையே ஆஹ்வானம் செய்வதாம். நான்குதடவை கூப்பிடுகிறான். ஏனெனில் பசுக்கள் நான்கு பந்தங்களுடையவை.

எவனுக்குப் பசுவேண்டாம் என்று நினைக்கிறானோ, மேதஸ் இல்லாததை அவனுக்கு எடுத்துக்கொள்கிறான் பசுக்கள் மேதஸ்ஸால் ரூபத்தைப்பெறும். ரூபத்தால் அவனுக்குப்பசுக்கள் இல்லாமல் செய்கிறான். பசுவற்றவனாகிவிடுகிறான். எவனுக்குப் பசுவேண்டுமென்று நினைக்கிறானோ மேதஸ்ஸோடுகூடினதை அவனுக்கு எடுத்துக்கொள்கிறான். பசுக்கள் மேதஸ்ஸால் ரூபத்தைப்பெறும். ரூபத்தால் அவனுக்குப்பசுவை அடைவிக்கிறான். பசுமாதாக ஆகிறான்.

ப்ராஜாபதியக்குத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார். அவர் ஆஜ்யத்தை முன்பு படைத்தார். மத்தியில் பசுவையும் கடைசியாக ப்ருஷ்டாயஜ்த்தையும் (படைத்தார்). ஆதலால் ப்ராயாஜங்கள் ஆஜ்யத்தால் செய்யப்படுகின்றன. மத்தியில் பசுவாலும் அதுயாஜங்கள் ப்ருஷ்டாயஜ்யத்தாலும் செய்யப்படுகின்றன ஆதலால் இது பின்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதால் (ததியோடு) சேர்ந்திருக்கிறது.

பதினொரு அதுயாஜங்களைச் செய்கிறான். பசுவின் ப்ராணங்கள் பத்து, சரீரம் பதினொன்றாவது. பசுவின் பரிபாணத்திற்குத்தகுந்தபடி அதுயாஜம் செய்கிறான்.

ஸம்க்ரூபணம்செய்வதே இந்தப்பசுவைக்கொல்வது. ப்ருஷ்டாயஜ்யமே பசுக்களின் ப்ராணபாநங்களாம். ப்ருஷ்டாயஜ்யத்தால் அதுயாஜம் செய்வதே பசுக்களிடத்தில் ப்ராணபாநங்களை ஸ்தாபிக்கிறதாம்.

அ நுவாகம் 11.

குத-காண்ட-கரணக உபயுட்ஸம்க்ரூகா ஹோமா:(குதத்தின் துண்டுகளால் உபயுட் என்ற ஹோமம் செய்ய யூத்தாங்கள்.)

- 1 அஹிஸ்ஸே, ஸமுத்ரத்தைச்சேரு ஸ்வாஹா. அந்தரிட்சத்தைச்சேரு ஸ்வாஹா. ஸவிதாதேவதைத்யைச்சேரு ஸ்வாஹா. பகல் இரவு தேவதைகளைச்சேரு ஸ்வாஹா. மித்ரா

உபபட்டஸம்க்ருகாஹோமம். [காண் 1

வருணர்களைச்சேரு ஸ்வாஹா. ஸோமத்தைச் சேரு ஸ்வாஹா. யக்ஞத்தைச் சேரு ஸ்வாஹா. சந்தஸ்களைச்சேரு ஸ்வாஹா, பூமி, ஸ்வாகதத்தைச் சேரு ஸ்வாஹா. தேவலோகத்திலுள்ள நபஸஸைச்சேரு ஸ்வாஹா. வைச்வாஹாக்நியைச்சேரு ஸ்வாஹா. லேபத்தைப்பார்த்து, நீரால் உண்டாகும் ஓஷதிகளுக்காக (புர்ஹிஸ்ஸில் துடைக்கிறேன்). (ஸமுத்ராதி தேவதைகளைப்பார்த்து) எனக்கு சந்தோஷமானமனதைக் கொடும் (உத்தபஜாதி) சரீரத்தையும், (காந்தியுள்ள) ரூபத்தையும் (குணமுள்ள) புத்ரனையும், பெளத்ரனையும் அடைவேனாக.

- 2 (ஹ்ருதய குலத்தைப்பார்த்து) சோகமீ, நீ எங்களைத் தேவ ஹிக்கிறவனையும், நான் தேவஹிக்கிறவனையும் சோகப்படும் படிசெய். (வருணனைப்பார்த்து) அந்தந்த இடங்களிலிருந்து (எங்களுக்குச் சோகத்தை அடைவிக்கும் ஸ்தானத்திலிருந்து) அரசனே, எங்களை விடுவியும், 'அப்'பென்றும், 'அக்நியா' (கோ) என்றும் வருண எனறும், (எங்கள் இஷ்டப்பிராப்திக்கும் அறிஷ்ட நிவ்ருத்திக்குர், உமது நாமங்களைச் சொல்லி எந்தெந்தக் கார்பத்தை ஸாக்ஷிப்பதில் பாயாஸைப்படுத்திக்ரோயோ) அதிலிருந்து எங்களை விடுவியும்.

குறிப்பு:— ப்ரஸ்தாநா செய்யும் பர்ஹிஸ்ஸில் ஓட்டிக்கொண்டதைத்துடைக்கவும், கடைசியாகவும் ஜபிக்க மந்தரங்கள் 2 யூபத்திற்கு முன்பு ஸ்ப்யத்தால் தோண்டி நீருற்றிக்காய்ந்ததற்கும் நாமான இடத்திற்கு மத்தியில் ஹ்ருதயத்தைக்கோக்கும் குலத்தைப்புகைக்கவும், பின்னால் ஜலத்தால் துடைக்கவும்.

Vi-4-1. குதயாகதநம் (குதயாகத்தைச் சொல்லுதல்)

யக்ஞத்தாலேயே ப்ராஜாபதி ப்ராஜையை ஸ்ருஷ்டி செய்தார், அவைகளை உபாங்கங்களால் தான் ஸ்ருஷ்டி செய்தார். (அதுயாஜத்திற்கு ஸயீபத்தில் செய்யப்படுதலால் உபயாஜமென்று பெயர்) உபயாஜம் செய்வதால் யஜமானன் ப்ராஜைகளையே ஸ்ருஷ்டிக்கிறான்.

பின்பாதி யிலிருந்து துண்டு வெட்டுகிறார். பின்பாதி யிலிருந்தே ப்ராஜைகள் பிறக்கின்றன. (முன்று பாகங்களில்) பெருத்ததை துண்டிக்கிறான பருமனான பாகத்திலிருந்தே ப்ராஜைகள் பிறக்கின்றன. ஒன்றோடொன்று சேர்த்து விடாமல் துண்டிக்கிறான். ப்ராணங்கள் சேர்ந்து விடாமலிருப்பதற்கு. முன்பின் விரோதமில்லாமல் துண்டிக்கிறான். முன்பின்

பிர 3. அநு 11.] தைத்திரியஸம்ஸிதை.

விரோதமாகிவிட்டால் ப்ரணைக்கு உதாவர்த்தம் என்றரோகம் பிடிக்கும். [உதாவர்த்தம் என்றது மலச்சிக்கல் என்ற வ்யாதி]

“ஸமுத்ரத்தைச்சேரு ஸ்வாஹா,” என்றார் இதால் தேஜஸ்ஸை ஸ்தாபிக்கிறார். அந்தரிட்சத்தைச்சேர் ஸ்வாஹா,” என்றார் இவ்னுக்கு அந்தரிட்சத்தாலேயே ப்ரணைகளை உத்பாதகம் செய்கிறான். அந்தரிட்சத்திற்கு ஒத்தபடியே ப்ரணைகள் பிறக்கின்றன. ‘ஸ்வித்ருதேவனைச்சேரு, ஸ்வாஹா’ என்றார். ஸவிதாவால் தூண்டப்பட்டே அவனுக்குப்ரணைகளை உண்டாக்குகிறார். அஹோராத்திரங்களுக்குப் போய்ச்சேரு ஸ்வாஹா’ என்றார் பகல் இரவுகளாலேயே இவனுக்கு ப்ரணைகளை உண்டிபண்ணுகிறார். பகல் இரவுகளுக்குத்தகுந்த படியே ப்ரணைகள் உண்டாகும். மித்ரன் வருணன் இவர்களைச்சேரு ஸ்வாஹா’ என்றார். உண்டாகும் ப்ரணைகளிடத்தில் ப்ராணன் அபாணகளை ஸ்தாபிக்கிறார். ‘ஸோமத்தைச்சேர், ஸ்வாஹா,’ என்றார் ப்ரணைகளுக்கு ஸோமனை தேவதை. ‘ஸ்க்ருத்தைச்சேர் ஸ்வாஹா,’ என்றார். ப்ரணைகளை யாகத் துக்கு யோக்யமாகச்செய்கிறார். ச்சந்தஸ்களைச்சேர், ஸ்வாஹா’ என்றார் பசுக்களை, ச்சந்தஸ்கள், பசுக்களையே அடைகிறான். வானம் பூமிகளைச்சேர், ஸ்வாஹா’ என்றார். உண்டானபசுக்களை த்யாவா—பிருதிவிகளால் இரண்டிபக்கமும் தரிக்கிறான். “ஆகாசத்திலுள்ள மேகத்தை அடை ஸ்வாஹா,” என்றார் உண்டானப்ரணைகளுக்கு மழையைக்கொடுக்கிறார். “வைச்வாமா—அக்ரீயைச்சேர் ஸ்வாஹா,” என்றார் பூமியில் பிறந்த ப்ரணைகளை ஸ்தாபிக்கச்செய்கிறான். குதத்தை துண்டுசெய்கிற ப்ராணங்களையும் துண்டுசெய்துவிடுகிறான். “எனக்கு ஸந்தோஷமான மனதைக்கொடும்” என்றார், ப்ராணங்களை அந்தந்த இடங்களுக்கு வரவழைப்பார்.

பசுவை ஆலம்பனம்செய்த பிறகு அதன் ஹ்ருதயத்தை சோகம் அடையும். ஹ்ருதயகுலத்தைச்சுற்றிநிற்கும். பூமியில் ஹ்ருதயகுலத்தை வைத்தால்பூமிக்கு வலி ஏற்படும், கீரில்வைத்தால் கீருக்கு வலியைஉண்டாக்கிவிடும். கீரால்நனைந்த இடமும் காய்ந்தவிடமும் சேருமிடத்தில் வைக்கிறான். இதனால் இரண்டுக்கும் சாந்தியாம். எவனை த்வேஷிக்கிறாரே அவனை நீனைக்கவேண்டும். அவனுக்கு சோகம் (வலி) ஏற்படும்.

அநுவாகம் 12.

ஸோமாபிஷ்டேவோபயுக்த வஸதீவரீ ஸம்க்ருதாராம் அபாம் உபாதாநம் (ஸோமலதையைப் பிழிவதற்குஉபயோகமான வஸதீவரீ என்ற தீர்த்தத்தைக் கொண்டுவரவது,

அபாம்உபாதாதம்.

[காண் 1.

1 இந்தத்தீர்த்தம் தன்னால் ஸம்ஸ்காரத்தை ஆடைந்த ஸோடத்தினால் அன்ஸீஸோடு கூடினதாக ஆகட்டும். இந்தாதேவனும் அன்ஸீஸோடு கூடினவனாக ஆகட்டும். அத்வரமும் (பாகமும்) அன்ஸீஸோடு கூடினதாக நாலுபக்கத்திலும் பரவட்டும். இந்தத்தீர்த்தத்தின் பரகாசத்தால் சூர்யனும் அன்ஸீஸூன் ளவனாக ஆகட்டும்.

2 (வஸதீவரீ தீர்த்தத்தைப் பார்த்து) அழிவற்ற சாலாமுகீ யாக்தியின் ஆஸவத்தில வைக்கிறேன் --

(ஸ்ரவப்ராணிகளின்) சுகத்தின் பொருட்டு ஸுகிகளான நீங்கள் எங்களை ஸுகத்தில் ஸ்தாபியும். நீங்கள் இந்தாதாக்கங்களின் பாகங்களா விர்வரீதவர்களின் பாகங்கள் (சுகிஸ்களை விரட்டுவதற்காக) ஸாவதனமாக இரும்.

குறிப்பு.—

1 த்ருடமானும்பத்தை எடுத்தக்கொண்டு, சாத்வாலம், உத்தரம் இவைகளுக்கு நடுவில், வடக்காகப்போய் ஓடும் தீர்த்தத்திற்கு எதிரே நின்று கொண்டு நிழலுக்கும் வெயிலுக்கும் சந்தையில் தீர்த்தத்தை எடுப்பார். 2ல் சரலாமுகியம் என்ற ஆசுவந்யத்திற்குப் பிந்தி அதைவைக்கவும் யஜமானன் செய்யவேண்டிய ஜபமந்திரமும், வேதியின் பின்இரண்டு பக்கங்களிலும் வைக்கவும், பிறகு ஆக்ரீத்ர திஷ்யைத்திற்குப் பிந்தி வைக்கவும், அதை வேண்டிக்கொள்ளவும் மந்திரங்கள்.

ஆக்ரீத்ர மண்டபத்தில் தேவர்கள் யாகசாலையைப்பாசித்துக்கொண்டீர்கள். அதன்பிறகு எது மிகுதியாக இருந்ததோ அதைக்குறித்து இது நமக்கு (ப்பொதுவாக) இங்கே இருக்கட்டும் (வஸ்து:ந) என்றார்கள். அதனால் வஸதீவரிக்கு இந்தப்பெயர் ஆயிற்று. மிகுதியான பாகத்தில் காலையில் வந்து பாசித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அதை ஜலத்தில் போட்டுவைத்தார்கள். இவைகளே வஸதீவரியாக ஆயின (இந்த) வஸதீவரீ தீர்த்தத்தை எடுக்கிறார். வஸதீவரீ என்பது பக்ஞமே. ஆரம்பம் முதல் யக்ஞத்தையே ஆடைந்தி அதற்குச் சமீபத்திலேயே இருக்கிறான்.

இந்த ஜலத்தை எடுப்பதற்கு முந்தி ஸூர்யாஸ்தமனமாகிவிட்டால் (முதல் நாளில்) யக்ஞம் ஆரம்பிக்காமலிருந்ததுபோலாம், (மறுநாள் ஆரம்பித்தால்) (யக்ஞம்) விச்சிந்ரமாகிவிடும் (அற்றுப்போம்) (தீவட்டிமுதலியவற்றின்) வெளிச்சத்தோடுகூடினதை எடுக்கவேண்டும். விர்வரீயத்தைக் குடத்தில் போட்டால் தேஜஸீஸோடு கூடினதாகவே எடுப்பார் அல்லது அநேக யாகங்களைச் செய்த ப்ராஹ்மணன் க்ருகத்திலுள்ள குடஜலத்தையாவது எடுக்கலாம்.

பிர 3 அறு 12.]

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

எனெனில் அவர்வஸதீவரீயை எடுத்தவராவார், வஸதீவரீயையே எடுக்கிறார், வஸதீவரீ பசுக்களாம், பசுக்களையே ஆரம்பம் முதல் எடுத்து அதன் ஸம்பத்தில் இருப்பார்.

நீரோட்ட திசையைப் பார்த்துக்கொண்டு தீர்த்தத்தை எடுத்தால் இவனிடத்திலிருந்து பசுக்கள், சிந்துவிடும். நீரோட்டத்திற்கு எதிரே நின்று எடுப்பார், பசுக்களைத் தடுத்து இவனிடத்தில் பிடித்துக் கொடுக்கிறதாம்.

இந்தரன் வருதாரணக்கொன்றான். அவன் நீரில் மரித்தான். அதில் பரிசுத்தமானதும், யாகத்திற்குத் தகுதியானதும், தேவதையோடுகூடினதுமான அது தடையில்லாமல் ஒடியது. அது வஹந்தீ. (ப்ரவாஹமாக) ஆயிற்று. ப்ரவாஹஜலத்தை எடுக்கிறான். புரிசுத்தமானதும் யாகத்திற்குத்தகுதியானதும் தேவதையோடு கூடினதுமானதையே எடுக்கிறான். சமீபத்திலுள்ள ப்ரவாஹ தீர்த்தத்தைத் தாண்டிச் செல்லக்கூடாது. சமீபத்திலுள்ள ப்ரவாஹதீர்த்தத்தை அவமானம் செய்ததாகும். தேங்கும் (ஓடாத) ஜலத்தை எடுக்கக்கூடாது. தேங்கும் நீர் வருணனால் எடுக்கப்பட்டதாம். தேங்கும் நீரையெடுத்தால் வருணனால் இவனது யக்ஞம் பிடிபட்டுப்போகும்.

பகலில் இரவு நீரில் ப்ரவேசிக்கிறது. ஆதலால் பகலில் நீர் தாம் வர்ணமாகக்காணப்படும், இரவானபோது பகல் நீரில் பிரவேசிக்கிறது. அதனால் இரவில் நீர் கார்தியுள்ளதாகக் காணப்படுகிறது. சாயையும் வெயிலும் சேரும் இடத்தில் எடுக்கிறான். இவனுக்கு (எஜமானனுக்கு)ப் பகல், இரவுகளின் வர்ணத்தைக்கொடுக்கிறான்.

‘இந்த தீர்த்தம் அவிஸ்ஸையுடையது’, என்றார். அவிஸ்ஸைச்செய்துகொடுப்பதான நீரையே எடுக்கிறான். ‘சூர்யன் அவிஸ்ஸோடுகூடியவன்’ என்றார். சாந்தியுடன் கூடினநீரையே எடுக்கிறான், அதுவந்திப் சந்தஸால் எடுக்கிறான். அதுவந்திப்புத்தான் வாக்கு; ஸர்வவாக்காலும் இதை எடுக்கிறான்.

நாலுபாகமுள்ள ருக்கால் எடுக்கிறார். மூன்று இடங்களில் (கார்கபத்யம் உத்தரவேதி, ஆகவநீயம்) வைக்கிறான். ஆகமொத்தம் ஏழுபாகம். சக்வரீச் சந்தஸுக்கு ஏழுபாகங்கள். பசுக்கள் சக்வரீ, பசுக்களையே அடைகிறான்.

இந்த பூலோகத்திற்கே கார்பத்யாக்கனியை ஆதாரம் செய்கிறார்கள். மறுலோகத்திற்கு ஆகவநீயம். கார்பத்யத்தில் வைக்கிறதால் இக்லோகத்தில் பசுவுள்ளவரை ஆவான். ஆகவநீயத்தில் வைப்பதால் மறுலோகத்தில் பசுவுள்ளவராவான். இரண்டுகளிலும் வைக்கிறார். இரண்டிலெங்குகளிலும் பசுவுள்ளனவாச்செய்கிறான். இராஷ்டிரங்களை விரட்டுவதற்கு நாலாபக் கமும் எடுத்துக்கொண்டுபோகிறான், “இந்த்ராக்கிணிகீரின் பாகமாவாய்”

ஸோமஸ்ய உபாவரோஹ: [காண் 1.

என்றார். இது யஜுஸ்படியே. ஆக்ரீதா திஷ்ணயத்தில் வைக்கிறார். ஆக்ரீதாம் என்பது யக்ஞத்தில் அபஜயம் அடையாத பாகமாம். யக்ஞத்தில் அபஜயமடையாத பாகத்திலேயே வைக்கிறான். ஒரு யாகம் செய்யப்படும்போது அங்கத்தை விசாரியாமல் செய்யப்படாவிட்டால் அங்கச் சிதரத்தில் துழைந்து கெடுத்துவிடுவார்கள். ப்ரவாஹுஜலத்தை எடுக்கிறதால் ராக்ஷஸர்கள் நடமாடாதவண்ணம் அந்த அம்சம் செய்ததாகிவிடும். இந்த நீரை அவர்கள் வேறிடம் கொண்டுபோவதில்லை. மூன்றாவது ஸவனம் (ஸோமத்தைப்பிழிதல்) வரையில் யக்ஞம் முடிவதற்கு அவ்விடமே இறக்கிவிடுகிறார்கள்.

அநுவாகம். 13.

அபிஷோதவ்யஸ்ய ஸோமஸ்ய சகடாத்-உபாவரோஹ: (பிழியவேண்டிய ஸோமத்தை வண்டியிலிருந்து கீழேஇறக்க)

1. (ஸோமனைப்பார்த்து) உன்னை ஹ்ருதயமுள்ள மனிதர்களுக்காகவும், மனதுபெற்ற பிதருக்களுக்கும், தேவர்களுக்காகவும், ஸூரியனுக்காகவும் இறக்குகிறேன். இந்த அத்வரத்தை முடிவுபெறச்செய். தேவலோகத்திலிருக்கும் தேவர்களிடத்தில் எங்கள் எங்கள் ஆஹ்வானங்களை (ஸ்தோத்திரங்களை) ஸ்தாபியும். — ஸோமனே, அபிஷவஸ்தானத்திற்கு வந்திறங்கும். பயப்படாதேயும், கம்பம் வேண்டாம், நான் உம்மை ஹிமஸிக்கப்போவதில்லை—இதனால் நீர் தேவலோகப்ரஜைகளை அடைவீர், ப்ரஜைகளும் உம்மை அடையட்டும்.
2. ஆஜ்ராஹூதியால் மூட்டப்பட்ட அக்தி என் ஸ்தோத்திரத்தைக்கேட்கட்டும். விதயையோடுகூடின தேவதாரூபமான அப்புக்கர்கள் கேளுங்கள். (பிழியக்கொண்டு வந்த இந்த) க்கல்லுகளும் (க்ராவாக்களும்) தெரிந்துகொண்டியக்ஞத்தைக் கேட்கட்டும். ஸூரியனும் என் ஸ்தோத்திரத்தை(ஹவத்தை)க்கேட்கட்டும்.
3. தெய்வத்தன்மையுள்ள தீர்த்தமே, தீர்த்தமத்தியில் (இருந்தாலும் அதை நாசம்செய்யாத) அக்கியே, நீங்கள் உமது அலைபடி(ஊர்மியை)த்தேவர்கள் நிமித்தம் தேவர்களிடத்தில் ஷ்ஷாபியுங்கள், ஸோமஹவிஸுக்கு அதுவேண்டியது.

பிர-3 அநு 13.]

தைத்திரீய வம்ஷிதை.

இந்திரிய வ்ருத்தியைச் செய்வது, குடிப்பதால் அந்நீர்தம் சந்தோஷத்தைக்கொடுப்பது. எந்த தேவர்களுக்குப் பாகமாக ஆகிறீர்களோ அந்த ஸோம-பாயிகளிடத்தில் காந்தியுள்ள ஊர்மியை (ஸ்தாபியுக்கள்.)

4. (ஆஜ்யத்தைப்பார்த்து,) அப்பில் (நீரில்) ஹோமம் செய்தால் நீக்கவேண்டியதாவாய். அப்புக்களின் சத்ருவான உன்னை விலக்குகிறேன்.
5. (அப்புக்களைப் பார்த்து) ஸமுத்ரத்தைப்போல் குறையாம ளிருப்பதற்காக எடுக்கிறேன்.
6. அக்நியே எந்த மனிதனை சண்டையில் இரட்சிக்கிறீரோ அந்நிமித்தமாக (வாஜேஷு) [அவிஸ்ஸைக் கிரிக்க] எவனை அடைகிறீரோ அவன் உமது அநுகூலத்தால் நித்யமான தனங்களை அடைவான்.

குறிப்பு:— 1-ல் வண்டியிலிருந்து ஸோமத்தை இறக்குவதற்கு மந்திரம். 2-ல் 'அப்துஷா' என்ற ப்ராதாநுவாகத்தின் முடிவை ஹோதா படித்தவுடன் அத்வர்யு செய்யவேண்டிய ஹோமத்திற்கு மந்திரம் 3-ல் தீர்த்தத்தில் தர்ப்பையைப்போட்டு ஹோமம் செய்ய 4-ல் தர்ப்பைகளால் ஜலத்தின் அழுகைப்போக்கிச் சத்தமாக்கம்— 5-ல் ஹோமம் செய்த தீர்த்தத்தை மைதரா வருணன் சமஸத்தால் (ஒருமரத்தட்டால்) எடுக்கம்— 6-ல் க்ரதுகாண ஹோமம் செய்ய மந்திரங்கள்.

ப்ரும்மவாதிகள் சொல்லுகிறார்கள், எவன் ஸோமனை இறக்கிவைக்கும்போது ஸர்வதேவதைகளையும் இறக்கி வைக்கிறானோ, அவன்தான் அந்நீர்ப்பு ஹ்ருதயத்திற்கு உன்னை என்றார் மனுஷ்யர்களுக்கே செய்கிறான். 'உன்னை மனதிற்கு,' என்றார். பித்ருக்களுக்கு இதனால் செய்கிறான். 'வானத்திற்கு உன்னை, உன்னை ரூர்யனுக்கு' என்றார். தேவர்களுக்கே இதனால் செய்கிறான். அவ்வளவு பேர்களல்லவா தேவதைகள். அவர்களுக்கே இந்த (ஸோமத்தை) இறக்குகிறார்.

வார்த்தைகள் பேசும் முன்னேயே காலே அனுவாகத்தை (ஸ்தோத் திரத்தை) ஆரம்பம் செய்கிறான். வாக் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவையும் அடைகிறான்.

* [ப்ராதக்நாலத்திற்கு முந்தியே ஹோதாவால் சொல்லவேண்டிய ருக்குக்களுக்கு ப்ராதாநுவாகம் எனப்பெயர். உபாகரோதி என்றால் ஹோதாவை கோக்கி ப்ராஷுன், சொல்லுகிறான் என்றரும்த்.]

“அடியோ ரோவதீ: க்யதா’ (ருக்வேதம் மண்டலம் 10—30—12) கண்ணு முகன்னக முதலீல சொல்லவேண்டும். யக்ருமே, அப்பு. (நீர்) யக்ருத்துக் காலவே முகன்னக சொல்லுகிறான். வர்வச்சந்தஸ் கீளையும் படிக்கிறார். சந்தஸ் கன் முசுக்கனோ. பசுக்கனையே அடைகிறான். தேஜஸ்ஸை விரும்புவனுக்கு வாயதீர்ச் சந்தஸ்ஸால் முடிக்கவேண்டும். இந்திரியத்தை வேண்டிபவனுக்கு த்ருஷ்டிய்பாலும், பசுவை வேண்டிபவனுக்கு ஜகதீயாலும், ப்ரதிஷ்டைய லேண்டிபவனுக்கு அனுஷ்டிப்பாலும், யக்ருத்தை வேண்டிபவனுக்கு பங்க்தி யாலும், அன்னத்தை வேண்டிபவனுக்கு விராஜ் என்றச் சந்தஸ்ஸாலும் (முடிக்கவேண்டும்.)

“ஆஜ்யாகுதியால் மூட்டப்பட்ட அக்கி என் ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்கட்டும்.” என்றார். ஸவீதாவால் தூண்டப்பட்டே தேவதைகளுக்கு விஞ்ஞாபநம் செய்து அப்புவை (நீரை) நோக்கிப்போகிறார். ‘ஹோதாவே, அப்புகொண்டு வரும்படிசொல்லும்’ என்றார். இப்படி செய்யச் சொல்லப்பட்ட அபீஷ்டசார்யமே நன்றாகச் செய்யப்படுகிறது. மைத்ராவருணனுடைய சமஸ்ஸை வறுக்கும் ருத்விக்குகளின் பரிசாரகனே, ‘இதோ ஓடிவா.’ மைத் ராவருணர்களை அப்புக்களைக் கொண்டு வருவோர்கள். ஆதலால் அவர்களோ டேயே அப்புவுக்காகப் போகிறான். “தேவத்தன்மையுள்ள தீர்த்தமே. தீர்த் தமத்திலிருந்தும் அதைநாசம் செய்யாத அக்ரியே,” என்றார். ஆஹுதியினு லேயே அப்புவை மீட்டுக்கொண்டு எடுக்கிறார். பிறகு அவிஸ்ஸாகச்செய்து அபிகாரம் செய்யப்பட்டதையே எடுக்கிறான். நீக்கவேண்டியவனும், ‘என் றார் அதன் அழுக்கையே எடுத்து விடுகிறான். சமுத்ரத்தின் குறைவில்லா மைக்காக’ என்றார். ஆதலால் சாப்பிட்டாலும் குடித்தாலும் அப்பு குறைவ தில்லை.

சாத்வாலம் என்பது யக்ருத்தின் யோரியாம். வஸதீவரீ என்ற தீர்த்தமே யக்ருமாம். ஹோதாவின் சமஸத்தையும்; மைத்ராவருணன் சம னாதையும் சேர்த்துத் தொட்டுக்கொண்டு வஸதீவரியைப் பெருக்குகிறார். யக்ரும் யோரியோடு கூட இருப்பதற்காகத் தன் யோனியிலிருந்தே அதை உண்டாக்குகிறார்.

‘அத்வரீயவே அப்புவை (நீரை) அடைந்தாயா’ என்றார் அது என்னிடம் வந்திருக்கிறது இதோ பாரும், என்று இப்படிப்பதில் சொன்னார்.

அக்கிஷ்டோமமாக ஆனால் ஹோமம் செய்கிறான். உத்தயமானால் பரிதியில் தூடைப்பார். அதிராத்ரமானால், ஒருயஜுஸ்ஸைச் சொல்லிக் கொண்டு அவிர்தீதானத்தை அடையவேண்டும். யக்ருத்துக்களுக்கு வித்யா ஸத்தைக் குறிக்கவே இப்படிச் செய்யவேண்டும்.

அநுவாகம் 14.

காம்ய—யாஜ்யா—புரோதுவாக்யாபிதாநம்.

1. அக்நியே, நீர் கோரமான சரீரத்துடன் கூடியவராம் (ருத்ராணம்.) சத்ருக்களைத் தோற்கடிக்கும் அஸூரர். தேவ லோகத்திற்கு அவிஸ்ஸைக் கொடுப்பதால் உத்ஸவ உருக் கொண்டவர். பலத்துக்குப் பெயர்பெற்ற மருத் கணங்க ளோடு சேர்ந்து அவர்கள் ஸைன்யத்தை நியமனம்செய்யும். சுகத்தை அடைந்து வாயுவேகமான சிவப்புக்குதுரைகளை களோடு ஏசுவீர். போஷக தேவதையான பூஷாவாக இருந்து, தானே (அவிஸ்ஸைக் கொடுத்து) பரிசர்யை செய் யும் (யஜமானனைக்) காப்பாற்றுகின்றீர். [ரிக்வே மண் 2—சூக் 1 ரிக் 6 பார்க்க.]
2. (ருத்விக் ஈஜமானர்களை.) உங்கள் ரகைஷக்காகச் சத்ருஉங் களைக் கொல்லும் முன்பே அக்நியை வசப்படுத்திக் கொள் ளுங்கள். அவர் யாகத்தின் ராஜா, (சத்ருக்களிடத்தில்) க்ரு ரர், பலத்தைப் (பக்தர்சளுக்கு) அளிப்பவர். மேல்லோகம் பூலோகத்தில் அவச்யம் கர்மபலத்தைக் கொடுப்பவர், ஹிரண்யத்தைப்போன்ற உருவத்தைக் கொண்டவர். [ரிக் வே 4—3—1 பார்க்க]
3. இந்த அக்நி மாதர்வான (வேதியின் ஸ்மீபக்திலுள்ள நல்ல கந்தத்தோடு கூடின, ஆஹுவரீய ஸ்தானத்தில்) வீற்றிருந் தார். (இவர்) தேவர்களை அழைப்பவர். மனுஷ்ய ஹோதா வைக்காட்டிலும் விசேஷமாக யக்ஞம் செய்பவர். நித்ய யௌவனத்தைப் பெற்றவர், மேதாயீ, கார்பத்யரதி ஸ்கா னங்களிலிருப்பவர், ஸத்யத்தை உடையவர், மனுஷ்யர்களை போஷிப்பவர். மனுஷ்யன் மத்தியில் உதரத்தில் ஜடராக்கி உருவாய் மூண்டவர். [ரிக்வே 5—1—6 பார்க்க]
4. இந்த அக்நி நம்மால் தேவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிசா டாசாஹுதியை இனிமையாகச் செய்தார். ஆதலால் யக்

புரோநுவாக்யாபிதாதம்.

[கூண் 1.

ஞத்திற்கு நாவைப்போன்று நிற்கும் கூடமான அக்நியை அடைந்தோம். (புரோடாசம் நெய் இவைகளால் நல்ல) கந்தத்தோடு கூடிய இந்த அக்நி நமது ஆயுளைக் காப்பாற்றி இவ்விடம் வரட்டும். நாம் தேவர்களுக்குச் செய்யும் ஹோமத்தை சாஸ்திர விதிப்படி செய்யட்டும். [ரிக்வே 10—55—3 பார்க்க]

6. இந்த அக்நி (வானத்தில் நிற்கும் மேகம், பயிர் வாடுமென்ற பித்தியைப்போக்கக்கர்ஜிப்பதுபோல்) நம்விட்டிற்குத்தீவைத் தவனை நக்கிச்சாப்பிட்டுவிட்டுச் செடிகொடிகளை நன்றாகவே எரிப்படுத்திக் கர்ஜித்தார். ஏனெனில் பிறந்தவுடன் கர்ஜியுடன் இப்பொழுதே நானாவிதமாய் வெளிப்படுத்துவார். மேல் லோகம் சிழ்வேகம் எல்லாம் தன் கிரணங்களால் நாலுபக்கமும் ப்ரகாசிக்கிறார். [ரிக்வே 10—45—4 பார்க்க]
6. அத்யந்தம் விஸ்தாரத்தைப் பெற்றவனே, உம்மிடத்தில் இரவும், பகலும் யக்ஞத்திற்குத் தகுந்த ஹிஸ்திஸுகள் வந்து சேருகின்றன, சுட்டுப்பாழான ஸர்வ புவநங்களும் சுத்தமாக்கும் ('பாவகே') உமது அனுக்கரத்தால் மறுபடி சொளபாக்யத்தை அடைந்தன. [ரிக்வே 6—5—2 பார்க்க]
7. எல்லோரைக்காட்டிலும் அங்கலாரம் பெற்ற அக்நியே, நல்லவேதிகளைப் பெற்றஎல்லாப் ப்ராஜைகளும் நானாவிதமான காமிதார்த்த வித்தியைக் கொடுக்கும் உம்மிடத்தில் யத்ரத்தைச் செய்கிறார்கள். [ரிக்வே 8—43—18 பார்க்க]
8. உமது ரக்ஷணையைக் கொண்டு அந்த அபீஷ்டபலத்தை நன்றாய் அடைவோமாக, தனமுடையோனே, நல்லபுத்ர பௌத்ரர்களோடு கூடின தனத்தை அடைவோமாக. அந்நத்தை இச்சிக்கும் நாங்கள் அந்நத்தை எல்லாவிடத்திலிருந்தும் அடைவோமாக. மரணமற்றவனே உமது ப்ரஸாதத்தால் அழிவற்ற யசஸ்ஸை அடைவோமாக. [ரிக்வே 6—5—7 பார்க்க]
9. விசேஷமாக வியோகத்தைச் செய்கிறவனே, ருத்விக்குகளால் ப்ரஹ்மப்படுபவனே, அஹுதியில் வாஸம் செய்பவ

சர 3 அது 14]

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

னே. ச்ரேஷ்டமானதும் காந்திபெற்றதும். அனேகரால்
விரும்பப் பெற்றதுமான வஸுவைக் கொண்டுவரும்.
[ரிக்கவே 2—7—1 பார்க்க]

- 10 சுத்தம் செய்பவனே, ஆஹவரீய, கார்கபத்யம் என்ற பல
பேர்களையும் பலவித குணங்களையும் பெற்றவனே (புருதம்)
விஸ்தாரமான புரோடாசம் முதலிய ஹவிஸ்ஸுகளைப்
பக்ஷித்துக்கொண்டு எந்த அக்நி யஜமான க்ருஹத்துக்கு ஒவ்
வொரு நாளும் போகிறாரோ அந்த அக்நி, காந்தியைப்
பெற்றவர். பலத்தை விசேஷமாகச் செய்பவர். தேவயஜனங்
களில் விளங்குபவர். ஜரையற்ற தேவர்களால் ஸ்துதிசெய்
து சூழப்பட்டவர். வைரியைத் தொலைப்பவர். [ரிக்கவே 4—
6-2 பார்க்க]
- 11 ஸர்வச்லாக்யமான இந்த அக்நி நாலுபக்கங்களிலும் உ
னக்கு ஆயுஸ்ஸைக் கொடுக்கட்டும். அபம்ருத்யுவால் பிடிக்கப்
பட்டாலும் உமது அதுக்கரகத்தால் திரும்பிவரட்டும். உ
னது வ்யாதியை நாசம் செய்கிறேன். [ரிக்கவே 10—45—1
பார்க்க]
- 12 அக்நியே, ஆயுளை வருத்திசெய்யும், புரோடாசாதிகளை ஸே
விப்பவரும், க்ருதத்திற்குப் பதிலளிப்பவரும் க்ருதத்தைத்
தனக்குக் காரணமாகக் கொண்டவரும் ஆன நீர்.—இனி
மையானதும்—நிர்மலமானதுமான கோவின் க்ருதத்தைக்
குடித்து பிதா புத்ரனைப்போல் யஜமானனை நாலுதிக்கிலும்
இரட்சியும். [ரிக்கவே 2—7—4 பார்க்க]
- 13 அனேக யஜமானர்களைப் பெற்றவனே, எல்லாவற்றையும்
அறிந்தவனே, ஒவ்வொருநாளும் யஜமானன் வீட்டை
நோக்கிச்செல்லும் உமக்கு நல்லதுதியை இழைக்கிறேன்.
[ரிக்கவே 10—45—8 பார்க்க]
- 14 மேல் உலகத்தில் முதலில் சூரியனுருவாகப் பிறந்தார்,
நமது லோகத்தில் எல்லாவற்றையும் அழிந்த ஜாதவேதஸ்
ஸென்ற இரண்டாவது ஜன்மத்தைப் பெற்றார். ரீரில் (வட
வை என்ற அக்நி ரூபமாக) மூன்றாம் ஜன்மத்தைப்பெற்றார்.

புரோநுவாக்யாபிதாதம்.

[காண் 1

எப்போதும் இந்த மூன்று ஜன்மங்களிலும் யஜமானனிடத்தில் அநுகரகபுத்தியையுடையவர். இவரைப் புரோடாசாதிகளால் வருத்திசெய்து புத்தியைத் தன்பயமாக்கி மரணம் வரையிலும் பரிசர்யை செய்கிறான். [ரிக்வே-1-71-8 பார்க்க]

- 15 பரிசுத்தம் செய்யும் அக்நியே, நீர் காந்தியுள்ளவர்; வந்தனம் செய்யத்தகுந்தவர். க்ருதத்தால் ஹோமம் செய்யப்பட்டு விசேஷமாக விளங்குகிறீர். [ரிக்வே 3—19—3 பார்க்க.]
- 16 அழகான ஸுவர்ணம்போன்ற அக்நி, பிறனால் தடைசெய்ய முடியாத ஜீவனத்தை அடைய விரும்பிப் பெரிய தேஜலோடு விளங்குகிறார். அந்த அக்நி அந்நத்தால் மரணத்தை ஒழித்தார். ஏனெனில் இவரையே தேவலோகவாஸியான கணங்கள் நல்ல ரேதஸ்ஸைப்பெற்று உண்டாக்கினார்கள். [ரிக்வே 5—23—1 பார்க்க]
- 17 எந்தத் தேஜஸ், அபீஷ்டஸித்திக்காக யஜமானனைக்காக்கும் (அக்நியை) வ்யாபித்து நின்றதோ எந்த சத்த ரேதஸ் மரணத்தாபிதாக்களால் விடப்பட்டதோ, அந்த தேஜஸாலும் ரேதஸ்ஸாலும் மேல்லோகத்திலுள்ள அக்நி ஸமீபத்தகாலத்தில், பலத்தைப்பெற்றவனும், தோஷமற்றவனும், யுவாவானவனும், தன்வசத்திலுள்ள புத்தியுள்ளவனுமான புருஷனை உத்பாதநம் செய்து, இதைத்தடைப்படுத்தும் பாபத்தையும் நாசம்செய்வார். [ரிக்வே 5—23—2 பார்க்க.]
- 18 அந்த (யஜமானன்) மிகவும் தேஜஸ்பெற்ற (உமது) மனதால் ரட்சிக்கப்படுகிறான். அக்நியே நல்ல புத்ரபெளத்ரர்களுையுடையவனாய் உபகாரம் செய்யப் பரியப்படும் மனிதச்ரேஷ்டனான யஜமானனுக்குத் தனத்தைக்கொடும். உமது அநுக்கிரஹத்தால் ப்ரபுவாகு, நாங்கள் விசேஷ சொத்துள்ளவர்களாக (யாகாநுஷ்டாநத்தால்) உமக்கு விசேஷமாக ஸ்துதி சஸ்த்ரங்களைச்சொல்லிக்கொண்டாடுவோம் [ரிக்வே 8—45—11 பார்க்க.]
- 19 அக்நியே எங்கள் யசஸைக்கொடுக்கும் வைரிபை உடனே எங்கள் வசப்படுத்தும், எங்கள் அந்நத்தின் நிமித்தம் உம

பிர 3 அது 14] தைத்திரீய ஸம்ஹிதை

து ஸந்நிதிமாத் திரத்தில் எங்கள் எதிரிகளாகிய எல்லா மனுஷ்யர்களும் தோல்வியடைவார்கள். [ரிக்வே 6—4—4 பார்க்க.]

20 பலவானே, அக்கியே, சத்ருஸீனையை அடக்கவில்ல உமது தனத்தைக்கொண்டுசேரும், ஏனெனில் நீர் எப்பொழுதும் உள்ளவர். ஆச்சரியமான சரித்திரமுடையவர் கோக்க னுள்ள அந்நத்தைக்கொடுப்பவர் நீரே. [ரிக்வே 9—66—19 பார்க்க.]

21 அக்கிக்கு ஸ்தோத்திரங்களால் பணிவிடை செய்வோம். வருஷபம், கந்திரை 'வசை' என்று சொல்லும் பசு இவைகளை அவிஸ்ஸாகக் கொள்ளுபவனும், ஸோமத்துடன் கூடின ப்ருஷ்டஸ்தோத்திரங்களைப் பெறுபவனும் அந்நத்தைப் பங்கிட்டு வகுப்பவனும் இந்த அக்கியே. [ரிக்வே 9—66—21 பார்க்க.]

22 புத்ரணப்போல் இஷ்டத்தைச் செய்வானே, நீர்தான் வாக்க பிமாநிதேவன். பிறந்ததாலேயே அந்நத்தையும் க்ருகத்தையும் செய்தீர், போஜனம் செய்த அன்னத்தை ஜீர்ணம் செய்யும். ஜசடராக்நிரூபமாக இருக்கிறீர். பல ரஸத்தைக் கொடுக்கும் நீர் ரஸத்தைக்கொடும். அரசன்போல் ஜெயம் பெறும். (ஹிம்ஸாதி) தோஷமில்லாமலிருக்கும் (பஜமாநிடத்தில்) அநுக்கிரகம் செய்ய உள்ளே வாஸம் செய்யும், [ரிக்வே 5—26—1 பார்க்க.]

23 அக்கியே, எங்கள் ஆயுளை (வளர்வதற்கேற்ப)ச் சுத்திசெய்யுகுறியு. (சுஹீராதி) அன்னரஸத்தையும் அன்னத்தையும் எங்களுக்கும் சேரும், எங்கள் உபத்ரவத்தைத் துரந்தில் கொண்டுபோய் நாசப்படுத்தும். [ரிக்வே 1—12—10 பார்க்க.]

24 அக்கியே, நல்லவேலைபைச் செய்பவரே, எமது வர்ச்சனையும் நல்ல ஸாமர்த்தியத்தையும் வருத்திசெய்யும், என்னிடத்தில் புஷ்டியையும் தனத்தையும் ஸ்தாபியும். [ரிக்வே 8—44—21 பார்க்க.]

- 25 அக்தியே, சுத்தம் செய்பவனே, விளக்கிவைக்கும் தேவனே காந்தியும் அழகும் வாய்ந்த வாக்கால் தேவர்களைக்கொண்டு சேர்த்துப் பூஜியும். [ரிக்வே 8—44—2] பார்க்க]
- 26 பரிசுத்தம் செய்வோனே, காந்தியுள்ளோனே, எங்களுக்காகத் தேவர்களை இவ்விடம் சேர்ப்பியும். யக்ஞத்தையும் அவிஸ்ஸையும் தேவர்களிடம் சேர்ப்பியும்.
- 27 அக்தி (தஹித்தல், பாகம்செய்தல், பாகாசித்தல் என்ற) வரதங்களைச் சுத்தமாக அனுஷ்டிப்பவன். விப்ரனென்று சுத்தமுள்ளவன். கவியென்று சுத்தமுள்ளவன். ஆஹுதி யால் விசேஷமாக விளங்குபவன்.
- 28 அக்தியே சுத்தமான உனது கிரணங்கள் பாகாசித்தர் கொண்டு மேல்போகின்றன. உம்மைப் பூஜைசெய்பவர்கள் பிரகாசிக்கும் தேவதைகளை யடைகிறார்கள்.

(3-வது பிரபாடகம் முற்றிற்று.)

இதனோடு முதற்காண்டத்தின்

முதற்பாக முடிந்தது.

இந்த 175 பக்கங்களையும் ஒரு புத்தகமாகப் பையிட்டுசெய்து கொள்ளவும். இம்முன்று பிரபாடகங்களுந் சேர்ந்த பயிண்டு புத்தகமாக இரண்டேகால் ரூபாய்க்கு விலைக்கு கிடைக்கும்.

